

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

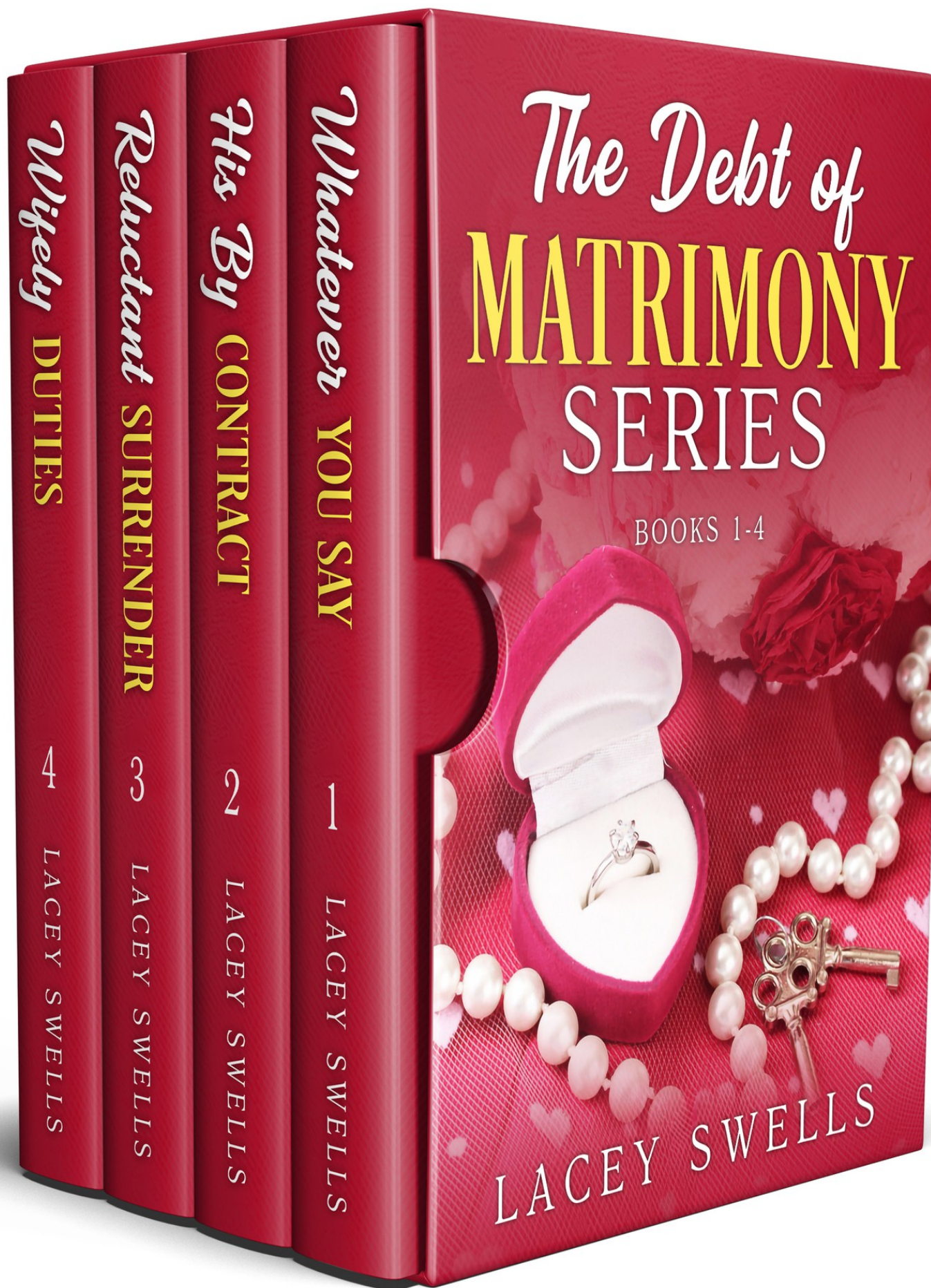
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

*The THE DEBT OF
MARRIAGE Series*

WHATEVER YOU SAY

HIS BY CONTRACT

RELUCTANT SURRENDER

WIFELY DUTIES

Lacey Swells

Copyright © 2024 by Lacey Swells

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Contents

[Siz Ne Derseniz Deyin](#)

[Onun Sözleşmeye](#)

[Göre İsteksiz](#)

[Teslimiyeti Eşlik](#)

[Görevleri](#)

Whatever You Say

Lacey Swells

Copyright © 2024 by Lacey Swells

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Contents

- [1. Ophelia](#)
- [2. Soren](#)
- [3. Ophelia](#)
- [4. Soren](#)
- [5. Ophelia](#)
- [6. Soren](#)
- [7. Ophelia](#)
- [Sonsöz](#)

"Whatever You Say" görücü usulü bir evlilik, yaşlı bir adam ve genç bir itaatkâr kadın, "eş görevleri" sapkınlığı, serbest kullanım, korumasızlık ve üreme içeriyor.

-SADECE YETİŞKİNLER İÇİN-

Birinci Bölüm

Ophelia

"L Bayan Sutton, *Pretty Kitty* yorumunuza bayıldık. Bu yüzden tüm karakterleri çizmenizi istiyoruz. Aslında yazar, ilk altı kitap için dört yavru kediye de çizmenizi istememiz konusunda oldukça ısrarcı. Penguin Random House tarafından imzalanan kitaplar," diyor Henry, New York şehir merkezinin yoğun sesleri arasında bağırırken İngiliz aksanı normalden daha tiz.

Elimdeki dijital kalem iPad'imin üzerinde gezinirken çarpan kalbim ve gergin parmaklarımdan başka bir şeye odaklanamıyorum. Bütün öğleden sonra babamın ofisinde saklanıp yeni bulduğum iş için bazı maketler üzerinde çalışıyordum, *Pretty Kitty*, kedi yavrularının odak noktası olduğu yeni bir resimli çocuk kitabı serisinde yer alan ana karakterlerden biri. Sevimli boncuk gözleri ve kulaklarının yanında sevimli küçük kırmızı fiyonkları olan gösterişli, tamamen siyah bir kedi yavrusu. Özgür ruhlu, şımarık bir kedi yavrusu ve onu çizmek aylardır günlerimi doldurduğum tek şey oldu. Üniversitede son dönemimin sonunda bir yarışmayı kazandığım için geçici bir iş bulmuştum ama sıkı çalışmamın karşılığını aldım ve sadece bir ay sonra *Pretty Kitty*'yi kalıcı olarak tasarlamam için bana iş teklif ettiler. Şimdi de dört karakteri birden mi üstlenmemi istiyorlardı? Şansıma inanamıyordum.

"Bayan Sutton?" Henry seslendi, sesinde bir parça endişe vardı. "Lütfen bana sizi korkutup kaçırmadığımı söyleyin. Elbette kabul etmek zorunda değilsiniz, çünkü bu biraz daha fazla iş demek. Yine de sizi temin etmek isterim ki her zaman tüm karakterleri çizmek zorunda değilsiniz. Hikayeler, yazılı kısımlarla birlikte ilerledikçe değişecektir. Sadece ekip gerçekten onları en iyi sizin yakaladığınızı düşünüyor."

"Hayır, o Henry değil... Sadece nutkum tutuldu," diyorum küçük bir kahkaha atarak. "Bir göz atabilmem için sözleşmeyi gönderebilir misin?"

"Zaten e-postanızda olmalı. Çok rahat bir teklif bulacağınızı düşünüyorum. Herhangi bir sorunuz olursa beni istediğiniz zaman arayabilirsiniz. Cevabınızı hafta sonuna kadar almaya çalışmanızı rica ediyoruz" diyor.

"Tamam, Henry. Bunu yapabilirim," diyorum ona. "Aradığın için teşekkürler." Telefonu kapattığında bir süre öylece oturuyorum, telefonum elimde sallanıyor. Sonunda evet diyeceğimi bildiğim için sözleşmeye bakma zahmetine bile girmiyorum. Zaten tek bir karakter için bana iyi para ödüyorlardı, üç karakterin daha neler getireceğini tahmin edebiliyorum. Bu yeri kazanmak için çok çalıştığımı bilmek beni onaylıyor. Öğrenci kredilerim var çünkü ailemin okul masraflarını karşılamasına izin vermedim çünkü her şeyi bana vermelerini istemedim. Sanatın yanı sıra başka bir alanda çift anadal yapmamı şart koşmalarından bahsetmiyorum bile. Kendime inandım ve şimdi bunun karşılığını alıyorum. Hayatımda eksikliğini hissettiğim tek şey bir eşin desteği. Ah, keşke şu anda bu haberle arayabileceğim bir erkek arkadaşım ya da kocam olsaydı. Başarılarımı birlikte kutlayabileceğim biri. Belki de üniversite arkadaşım Tilly'nin kızı Pippa'ya yaptığı gibi bu eserleri gösterebileceğim bir çocuğum. *Pretty Kitty'nin* büyük bir hayranı ve ben de kendim için bunu hayal etmekten kendimi alamıyorum. Gençlik yıllarımı geçirmek istediğim tek kişinin bu ilgime karşılık vermemiş olması çok yazık. Bu beni tekrar denemekten alıkoydu ve üniversite boyunca kendimi sadece derslerime verdim. İşte bu yüzden hala boğucu ailesiyle yaşayan yirmi iki yaşında bir

Ama bu yeni işle birlikte en azından bunun bir kısmı yakında değişebilir. Terfimi aldığım da yeni yerler aramaya başlayacağım ve belki de Tilly'nin bana bahsettiği uygulamayı indirip birkaç randevuya çıkmayı deneyeceğim. Kocasıyla bu şekilde tanışmış, yani onun için işe yarıyorsa benim için de işe yarayacaktır.

Kapı sertçe vurulunca irkiliyorum ve telefonumu düşürüyorum. Nefesimin altından küfrediyorum ve tam babam odaya girerken onu yukarı kaldırmak için uzanıyorum. Uzun konferans masasının üzerine yayılmış resimlerime bakarken dudaklarının sertçe bastırıldığını gördüğümde midem bulanıyor. Bir an için onun sürekli onaylamamasına kızıyorum. Ona ne yapacağımı bilemediğim kadar çok para getirecek büyük bir terfi aldığımı haykırmak istiyorum ama bunun boşa nefes tüketmek olacağını biliyorum. Babam her zaman etrafındakilerin hareketlerini kontrol etmek istemiştir. Satranç tahtasındaki taşlar gibi.

"Ophelia, benimle gelmen gerekiyor. Annen ve ben bu toplantıya katılmanı istiyoruz," diyor ve sesinde bir yorgunluk duyuyorum. Hiç ilgilenmediğim için işleri hakkında hiçbir şey bilmediğimi düşünüyor ama yine de bir şeyler *duyuyorum*. Bir süredir mücadele ettiklerini biliyorum. Ve gözlerinin altındaki koyu halkaların yüzüne yayılma şekline bakılırsa, daha da kötüye gittiği ortada. Eskiden daha çok gülümsediği çocukluğumun güzel anıları sayesinde başımı sallayıp ayağa kalkıyorum. Kâğıtlarımı hızla toplayıp çantama yerleştirdikten sonra sessizce onu takip ediyorum. Onun sert duruşunu, yürürken ellerini iki yanında kenetleyişini fark ettiğimde havada uğursuz bir şey var. Bana nasıl bakmadığını.

"Baba, ne-"

"Sadece bekle," diyor sert bir nefes vererek. "Biz buradayız."

Ağır ahşap bir kapıyı iterek açıyor ve bana el sallıyor. İçeri girdiğimde annemi hemen fark ettim. Birbirimize hiç benzemiyoruz ve eğer babama çok benzediğim gerçeği olmasaydı, muhtemelen büyürken onun annem olup olmadığını sorgulardım. Bu onun kalbini kırardı ve bu benim de hazmedemeyeceğim bir şeydi. Babamı aya asılmış gibi yörüngeye oturtmuş olsa bile. Ona göre babam yanlış yapamazdı. Beni severdi ama bir kez bile benim için onun düşüncelerine ya da isteklerine karşı gelmedi. Bu yüzden gülümsemesine karşılık vermiyorum ve bu yüzden gözlerim onun gözlerindeki yaşlardan çok daha sarsıcı bir şeye kilitleniyor.

Soren Brinwell masanın karşı tarafında oturuyor. Her zamanki gibi iri ve heybetli. Ancak bu sefer odanın enerjisini emiyor. Bir kara delik gibi herkes onun bu şekilde önde ve merkezde olduğu bir kenarda sallanıyor gibi görünüyor. Okulu bitirdiğimden beri onu iki yıldır görmedim. Ve gerçekten, onu görmezden geliyorum. Büyürken aşık olduğum ilk ve tek kişiydi, ki bu birçok nedenden dolayı kötüydü. En önemlisi, eğer

Babama sorarsanız, ailemin doğrudan rakibi olduğunu söyleyebilirim. Babası öldükten sonra CEO'luk görevini devraldı ve şirketlerini şu anda olduğu gibi milyon dolarlık ünlü bir holdinge dönüştürdü. Bu olduğunda sadece yirmi yaşındaydı. Ve onu istemenin neden bu kadar yanlış olduğunun diğer nedeni? Benden on yaş büyüktü. Bu saf kalbimin onu istemesine asla engel olmadı. Cerulean mavisi gözleri ve siyah saçlarıyla, sürekli yüzünü buruşturuyormuş gibi görünen yontulmuş çenesiyle. Takım elbise ceketlerinin sardığı geniş omuzları her hareketinde ne kadar kaslı ve kaslı olduğunu gösteriyordu. Bir de 1.75 boyunda olması ve tek bir bakışıyla kendisinden iki kat büyük erkekleri ağlatabilmesi. O güç ve seks demekti ve benim küçük azgın benliğim onu istiyordu. Ama ailemin partilerine ve iş toplantılarına katıldığım onca yıl boyunca bir kez bile bana bakmadı. Ancak on sekiz yaşına geldiğimde benim sohbetlerime katılmaya başladı, ama geriye dönüp baktığımda içime kapanmak istiyorum. Konuşan tek kişi bendim. Durmadan. Onun için yaratıldığımı anlamasını umarak ona kendimle ilgili her şeyi anlattım ve o da buna izin verdi.

Daha da kötüsü, babamın onu gerçekten potansiyel bir eş olarak göreceğine inanacak kadar aptaldım. Böylece on dokuz yaşında babam evlenmemi önerdiğinde, Soren'i listeye ekledim ve babamın neredeyse bir damarının patlamasını izledim.

*Cesedimi çiğnemedenden onun gibilerle birlikte olmana izin vermem.
O bir yılan. Ve kızıma asla dokunamayacak.*

Beni dışlamıştı ama bu hiçbir zaman Soren'in ilgisine layık olmadığını hissetmek kadar acı vermemişti. Bu yüzden partilere gitmeyi bıraktım. Kendim için bir şeyler yapmak için ailemden uzaklaştım. Onu görmek ve her seferinde reddedilmiş hissetmek artık kaldırabileceğim bir şey değildi. Sonunda benimle tekrar konuşmaya başlasa bile. O zamana kadar artık çok geçti ve hayal kırıklığına daha fazla dayanamadım. Yine de, inatçı kalbimin Soren'in çok daha fazlası olduğu halde üniversitedeki başka bir erkeğe bakmama bile izin vermeyen kısmı için bunun bir önemi yokmuş gibi görünüyordu. Onu tekrar görmenin bir şey ifade etmeyeceği konusunda bir süre kendimi kandırabilmişim. Sonunda saçma aşkımdan kurtulmuştum ama şimdi buradayım ve bu gerçekleşiyor... Tamamen mahvoldum. Dizlerim o kadar titriyor ki yere düşmemek için hızla annemle babamın arasına oturuyorum.

Bana doğru bakıyor. Ve bu sefer sanki içimden ya da zihinsel olarak başka bir yerden bakıyormuş gibi hissetmiyorum....no... bu sefer beni *görüyor*.

Bakıyor. Ve bunda kayıtsız ya da masum bir şey yok. Gözleri, fırtınalı bir günde gökyüzü gibi serin bir renkte olsa da, kesinlikle niyetle yanıyor. Görünüşümü incelerken bakışlarıyla beni yutuyor. O utanmadığı için ben de aynısını yapıyorum. Ne de olsa artık ne ben on sekiz yaşımdayım ne de o yirmi sekiz. Otuz iki yaşında ve seksin dibine vurmuş durumda. Yüzünde saat beş gölgesi var, dişlerini gıcırdatırken çenesini daha da heybetli gösteriyor. Dolgun dudakları sanki hayal kırıklığı içinde defalarca ovalamış gibi hafif kırmızı görünüyor. Siyah saçları kısa kesilmiş ama kusursuz bir şekilde şekillendirilmiş. Siyah gömleğinin ilk iki düğmesi açık, göğsündeki koyu renk saçları gösteriyor ve kollarını damarlı ön kollarını ortaya çıkarıyor. Hatırladığım mükemmel, hatta daha da mükemmel ve benim hain vajinam bilmediği bir şeye ihtiyaç duyarak sıkılıyor. Ama o kayıtsızlık maskesi ilk kez kırılıp dudakları en küçük bir gülümsemeyle yukarı kalktığında kalbim göğsümde buza dönüşüyor. Onu tokatlamak istiyorum. Ve sonra onu öpmek. Ve sonra onun kucağına sürünmek. Ve sonra ona, vücudumun nasıl olduğunu tam olarak biliyormuş gibi bana sırtıabilsin diye beni bu kadar uzun süre bu şekilde hissettirdiği için ondan nefret ettiğimi söylemek cevap veriyorum.

"Şu anda neden buradayım?" Sesim amaçladığımdan çok daha sinirli çıkıyor - ki bu benim tarzım değil. Normalde gökkuşağı ve güneş ışığı gibiyimdir. Ama iyi haberimin neşesini kaçırıyorlar ve bilgi eksiklikleri beni rahatsız etmeye başlıyor. Ama kaba olmak benim doğamda yok, bu yüzden ekliyorum, "Yapacak bir işim var."

"Bayan Sutton, sizi çağırdık-"

"Dur," diye bağılıyor Soren. O sırada yanında oturan avukatını fark ediyorum. Saçları ağarmış yaşlı bir adam. Tel çerçeveli gözlükleri burnundan aşağı sarkıyor. Soren'e sertçe başını sallıyor ve bazı kâğıtları uzatıyor. Soren'in gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor.

"Dışarıda bekleyeceğim Bay Brinwell. Yardıma ihtiyacınız olursa arayın," diyor avukat ayağa kalkıp çıkmadan önce. Babam yanımda kaskatı kesiliyor, ona bakarken kaşlarımı çatıyorum. Soren'e her zamanki bakışlarından birini yöneltmesini bekliyordum. Soren'in daha genç ve daha az deneyimli olduğunu anlamasını sağlamak için her zaman yaptığı o neredeyse alaycı ifade. Ama öyle değil. Gözlerini kucağına dikmiş, ellerini yumruk yapmış, bir yandan da hançer gibi bakıyor.

"Ophelia," diyor Soren ve gözlerim şaşkınlıkla onun yüzüne kayıyor. Adımı hiç söylememişti. Öyle derin bir hırıltıyla söylüyor ki neredeyse mırıldanıyor.

O. Sıcak bir ağız gibi vücudumun her yerinde geziniyor ve bu lezzetli ses karşısında ürpermek için ayakkabılarımın içindeki ayak parmaklarımı sıkamak da dahil her şeyi yapmam gerekiyor. Ondan çok fena nefret etmek istiyorum. Ne cüretle benden bu tepkileri almaya çalışır? Geçmişte kendimi ona atmaya çalıştığım için mi daha çok utanıyorum yoksa bana aletini verirken kulağıma fısıldanan o sesin nasıl bir şey olduğunu bilmek istemeyi bırakacak kadar kendime saygı duyamadığım için mi karar veremiyorum. Bu düşünceler bana o kadar yabancı ki nefes almakta zorlanıyorum ve bir pencere açmak için kaşınıyorum.

"Soren," diye karşılık veriyorum, onu selamlamamı beklediğini fark ettiğimde. Sesim nefes nefese ve hafif çıkınca neredeyse kendimi odadan dışarı atacaktım. *Biri bana merhamet etsin lütfen.* Gözleri bir anlığına parlıyor, o kadar hızlı ki doğru görüp görmediğimi bile merak ediyorum. Sonunda gözlerini kaçırıyor ve gözleri babama takılıyor, bu da şaşkınlığımı daha da artırıyor.

"Lütfen bana neler olduğunu anlatın," diyorum uzun bir sessizlik anından sonra. "Yıllardır iş için hiçbir şey yapmadığımdan, burada olmam için ne gibi bir nedenim olduğundan gerçekten emin değilim."

"Nicholas. Kızına neler olacağını anlatmanın zamanı geldi. Hiçbir şeyi atlama," diyor Soren kırpılmış bir ses tonuyla. Babamla her zaman konuştuğuna benziyor ama bu sefer ısıran bir şey var. Hayal kırıklığına çok benzeyen bir şey.

Babam başını kaldırıp doğrudan bana bakmadan önce bir kez iç çekiyor ve burnunu çekiyor. Gözleri kıpkırmızı ve bu beni geriye itiyor. Küçüklüğümden beri babamı ağlarken görmemiştim. Annesi öldüğünde beş yaşından küçüktüm ama babama gelen telefonu hatırlıyorum. Yüzünü ellerinin arasına alıp hıçkıra hıçkıra ağlarken bir sandalyeye nasıl yığıldığını. Büyükannemi çok iyi tanı mıyordum ama babamı bu kadar üzgün görmenin ne kadar acı verdiğini hala hatırlıyorum. Ama bu farklı hissettiriyor. Beklerken konuşacak gücü kendimde bulamıyorum. Gözleri yanımdaki annemi bulmadan önce yüzüme bakıyor. Burnunu çekiyor ve anında göğsümde bir korku filizleniyor. O uğursuz his geri geldi ve Soren Brinwell'in enerjisinin yayıldığı kara bir buluta dönüştü.

"Ophelia, annen ve ben çok borçluyuz. İnsanları hapse atan türden borçlar. Biz-"

"Bekle. Bu nasıl oluyor baba?" Anlamadığım için soruyorum. "Senin için çalışırken böyle bir şeyin iması bile yoktu."

"Dikkatlice saklamışlar," diyor Soren, sesi hâlâ karanlık ama gürlüyor. "Suçlu olmakta oldukça , değil mi Nicholas? Görüyorsun

Burada, Ophelia, ailen şaibeli iş uygulamaları yüzünden borç içinde. İnsanlar onların işin kolayına kaçıp daha fazla pay aldıklarını fark ettikçe, onlarla iş yapmak istemediler. Bu nedenle kredi üstüne kredi almak zorunda kaldılar. Basit ve hızlı bir şekilde ifade etmek gerekirse, hala o iğrenç gurura sahip oldukları için, iş sona erdi."

Gözlerimi kırıştırıyorum, haberler içime yerleştikçe kelimeleri oluşturmıyorum ve bir şekilde şaşırıyorum. Şok olmayı bekliyorum ama asla olmuyor. Babamın yan profiline ve sandalyesini Soren'in kafasına fırlatmak ister gibi bakışlarına bakıyorum. Dehşet hala göğsümden çıkmadı, bu yüzden "Bunun benimle ne ilgisi var?" diye sorarken babamdan başka bir yere bakmıyorum.

Yutkundu ve sonra bana baktı, "Soren şirketi kapatırsak borçları silmeyi kabul etti..."

"Gel bakalım Sutton. Gerisini atlama," diye tembelce sesleniyor Soren. Henüz ona bakmıyorum ama kalbim kafamın içinde kükrüyor.

"Tek yapman gereken onunla evlenmek," diyor babam sonunda, kelimeleri zehir gibi tükürerek. Nefesimi verirken ciğerlerimdeki tüm hava boşalıyor ve gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakarken başımı ona doğru sallıyorum. Babamın asla onaylamayacağını söylediği adama dönüyorum ve o da beni izliyor, sanki beni okumaya çalışıyormuş gibi gözleri yüzümün haritasını çıkarıyor.

"Bundan ne çıkar sağlıyorsun? Beni hiç istemedin." Sesim yumuşak, çok yumuşak ve hâlâ baştan reddediliyormuşum gibi hissetmekten nefret ediyorum. Soren'i istedim, ama bundan da öte, onun da beni istemesini istedim. Nedense bu bir cazibe mesleği gibi gelmiyor. Bu da başka bir iş anlaşması. Ona sahip olabilirdim... ama tamamen değil. Zayıf kalbim ve ona olan aptalca bağlılığım sayesinde ona aşık olacağımı biliyorum ama bunun tek taraflı olması bir hapishaneyi diğeriyle takas etmek gibi geliyor. Tek istediğim bir koca tarafından sevilme ve ona hayran olmaktı ve en büyük korkum ailemin isteklerini yerine getirmek için sevgisiz bir evliliğe girmekti.

Soren'in gözleri yumuşamıyor ama öne doğru eğilip bir kâğıt parçasını bana doğru itiyor ve başıyla onaylıyor. Evlilik cüzdanını gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Ve Soren'in noktalı yere attığı zarif imzayı. Sadece benimki eksikti. Nefesimi tutup ona bakıyorum ve vücudumda aynı anda pek çok şeyin çarpıştığını hissediyorum.

"O kâğıttaki ismim seni istediğimi söylüyor. Bu konuyu kapatalım, tamam mı?" diye homurdanıyor ve elime bir kalem tutuşturuyor.

Alt dudağım titremeye çalışıyor ve beni her zaman istediğini itiraf etmesini umduğum için kendimi aptal gibi hissediyorum. Görünüşe göre hala o kadar büyümemişim.

Düşündüğüm gibi. Yavaşça nefes alıyorum ve başımı sallayarak arkama yaslanıyorum. "Ailemin şirketiyle hiçbir bağı yok. Burada kısa bir süre asistanlık yaptım, bu yüzden onların eylemlerinin suç ortağı sayılmam. Üniversiteyi kendim okudum ve kendi adıma öğrenci kredilerim var. Artık kendi kazandığım bir işim ve kazandığım bir param var. Gördüğüm kadarıyla onların itibarı kendilerine ait. Benim değil."

Annem başını sallıyor ve ben geri çekmeden elimi tutuyor, "Tatlım, bir düşünsene. Sen de en az bizim kadar tanınıyorsun. Doğduğundan beri her şeyde yanımızda oldun. Şirketimizin kapandığı kamuoyuna yansıyacak ve ne olursa olsun dedikodular havada uçuşacak. Sadece isim olarak itibarınızda küçük bir iz olacak. Ama onunla evlenmezsen borçlarımızı kamuoyuna açıklamak zorunda kalacağız. Şirket aslında havaya uçacak ve muhtemelen hapse gireceğiz. Bu da seni ömür boyu lekeler. Bu da tüm sıkı çalışmanızın boşa gideceği anlamına geliyor. İllüstrasyon yapma hayaliniz suya düşecek çünkü yayınevleri sizi çocuk hikayeleriyle ilişkilendirmek istemeyecek. Bu aynı zamanda yeni işinizin de elinizden gideceği anlamına geliyor. Kulağa nasıl gelirse gelsin, bunu kendin için yapmalısın, bizim için değil. Soren bizi kurtarıyor olabilir ama aslında baban öyle görmese de o seni kurtarıyor."

Annem yerine evlilik cüzdanına bakıyorum, bu da onun daha fazla burnunu çekmesine neden oluyor. Hoşuma gitmese de sözlerinde doğruluk payı var. Birinin beni sevmesini istemek neden bu kadar zor? Kaleme uzanıyorum ve bir kez Soren'e bakıyorum. Kıpırdamadan duruyor, sanki imzalamamı ya da kâğıdı ikiye bölmemi bekliyormuş gibi elimi izliyor. Gülümsemiyor ama ters ters de bakmıyor. Gözlerimiz kilitleniyor ve bir an için bakışlarına kapılmışken mutlu bir şekilde atlayan kalbime lanet ediyorum.

"Pekâlâ. Bunu kendim için yapacağım. Kariyerim benim için çok önemli ve onlar kötü seçimler yaptı diye kariyerimi kaybetmeyeceğim. Ancak gelecekte başka kötü kararlar vermeleri halinde bundan korunacağım konusunda güvence almak istiyorum."

Soren'in dudakları gülümsemek ister gibi seğiriyor ama bana sadece sertçe başını sallıyor. "Bu odadan çıktığında resmi olarak Ophelia Brinwell olacaksın, bu da adının sadece sen ve ben tarafından etkileneceği anlamına geliyor. Ve temin ederim ki ebeveynlerinin yaptığı aptalca hataları yapmayacağım, yaparsam da seni de kendimle birlikte dibe çekmeyeceğim."

"Ve... bu evlilik belirli bir zaman çizelgesinde mi?" Çok umutlu görünmemeye çalışarak soruyorum. Eğer beni istemiyorsa, o zaman bir noktada özgür olacağım.

Aşk için biriyle evlenmek. Soren'e benzemeyen birini bulma fikri kulağa imkansız gelse bile.

Bileğimi sıkıca kavramak için eğildiğinde o bakışlar geri geliyor, şimdi bana yöneliyor. Sert ama sıcak dokunuşuyla meme uçlarım sertleşiyor. Sesi ürkütücü derecede yumuşak ve bunun bir tehdit mi yoksa bir vaat mi olduğunu anlayamıyorum. "Eğer o kâğıdı imzalarsan, Ophelia, kalıcı olarak benim karım olacaksın. Boşanma yok. Ayrı hayatlar yaşamak yok. Benim karım olacaksın ve bunun getirdiği yükümlülükler var. Yerine getirmeni beklediğim yükümlülükler. İmzalamadan önce bunu düşün, çünkü benim adımı aldığın anda benim olacaksın. Anlaşıldı mı?"

Yükümlülükler.

Bir şekilde, bir resim çizmek zorunda kalmadan bile ne demek istediğini anlıyorum. Bu yüzden imzayı atarken bile, Soren Brinwell bunu bir iş anlaşması gibi gördüğü sürece, ona şarkı söylemek isteyen son parçalarımı vermeyeceğime karar veriyorum. Bedenimi ve muhtemelen zevkimi alabilir ama aşkımı alamayacak. Bağlılığımı ya da onun adını inlediğimi duyamayacak. İçimde boğuluyor olsam bile dışımdan ondan nefret edeceğim.

Kalemim durduğu anda kâğıdı geri çekip bir dosyaya tıktırıyor. Önce aileme sonra da bana baktı. "Bir şey daha var. Bugünden itibaren benimle eve geleceksin. Resmi olarak benim karımsın ve bir süre düğün olmayacak olsa da, yine de yasal karım olarak hareket etmeni bekliyorum. Nicholas, sen ve karın Ophelia'nın tüm eşyalarının önümüzdeki günlerde paketlenip malikaneme gönderilmesini sağlayacaksınız. Parayı da havale edeceğim ve Sutton Enterprises'ın düşüşünü bildiren haberin derhal yayınlanmasını bekleyeceğim."

Birkaç şey söylemeye devam ediyor, ama kalbim daha da hızlanırken kelimeler kayboluyor. Az önce söylediklerini sindirirken içimde adrenalin dolaşüyor. Düğün yok. Bir rüya daha toza dönüşürken gözyaşlarımı durdurmak için dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum. Boğazımı temizleyerek onu susturuyorum.

"Düğün yok mu?" Sesime biraz sertlik katmaya çalışarak soruyorum. "Neden?"

Yutkunuyor ve belki de benim hayal kırıklığının bir kısmını yansıtan bir şey görebiliyorum. "Hayır, şu haliyle ailenin şirketinin sona ermesi yine de bazı spekülasyonlara yol açacaktır. Eğer bir düğün yapsaydık dikkat çekerdik ve bu söylentiler düğünün onların yaptıklarını örtbas etmek için yapıldığını ortaya çıkarabilirdi. Bunun yerine, ikimizin bir süredir evliymişiz gibi görünmesini sağlayacağız."

Omuzlarımın çöktüğünü gören babam, "Ophelia, Tanrı aşkına sinir krizi geçirme," diye tıslıyor. "Bu yılanla evleniyor olman zaten yeterince zararlı, en azından beyaz bir elbise alamadığın için hayal kırıklığına uğramış gibi davranmamaya çalışabilirsin." Sözleri darbe gibi geliyor ve Soren'in gözlerinin babama kayışını izliyorum, gözlerinde saf öfkeden başka bir şey yansımıyor. Uzun boyu ve heybetiyle sandalyesinden kalkarken dilim boğazımda düğümleniyor.

"Karımla bu şekilde son kez konuşuyorsun. Şimdi kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştır ve dediğimi yap. Bana baskı yapma, Nicholas. Artık kararları ben veririm."

İkinci Bölüm

Soren

S O hayatımda gördüğüm en güzel kadın ve odaya girdiği andan itibaren ona söylemek istediğim tek şey buydu. Kahretsin, on sekiz yaşından beri bunu söylemek istiyordum ama kendime izin vermedim. Söz konusu o olduğunda kendime pek çok şeyi yapmama izin vermedim. Babasının zehirli dili başında geliyor. Ve bunu ona karşı kullanıp bana saldırmaya çalıştı. Ve bana *yılan* diyor. bakışlarımla onu kısıtıyorum, keşke adamın gemisiyle birlikte batışını izleyebilseydim. Bunu yapmamın tek nedeni Ophelia. Tüm bu olanlarda o gerçekten masum ama annesinin söyledikleri doğrudu. İşler kötü giderse yaptıkları onu ömür boyu lekeleyecek. Elbette onu benimle evlendirmeden de onları ama onu her şeyden çok istiyorum. Ona bunu da söylemeyi planlamıştım ama bana gönderdiği bakışlar kelimelerin derinlere gömülmesini sağladı. Onu istemediğimi, bunun sadece bir iş olduğunu ve bunu düzeltmek istediğimi düşünüyor.

ama sözleri hala canımı yakıyor.

Bunu kendim için yapacağım. Kariyerim benim için çok önemli.

Benden hâlâ hoşlandığını itiraf etmesini istemek aptallık mı? Muhtemelen. Ondan çok şey sakladım. Çoğunlukla onu babasının gazabından korumak için, ama çok genç olduğu için. Bir CEO için gençtim, yerim için kurtlarla savaşıyordum. Şimdi ona sahibim, eksik olan tek şey o. Şimdi ben de ona sahibim, ama tam olarak gibi hissetmiyorum. Beni istiyormuş gibi hissetmiyorum.

Artık değil. Gerçek anlamda değil. Bu yüzden kalbimi ve ruhumu ona açamıyorum, çünkü bu sahip olduğum tek zayıflık. Riske atamayacağım tek şey çünkü gezegende bunu kırabilecek tek kişi o. Ama öfkesi ne olursa olsun, ona sahip çıkacağım. O benim karım ve bunun beklentisiz olduğunu düşünmesine izin vermeyeceğim - umarım bu onun bana yavaş yavaş tekrar güvenmesine yardımcı olur.

Ailesi sessizce ayrıldıktan sonra bir süre onu izliyorum. Babasının sertliğinin verdiği yanık hala devam ediyor ve onun kendini tekrar toparlayıp sert bir bakışla bana bakmasını izliyorum. Bu narin kadının toplayabildiğı en yakın bakış bu. Hala çok ufak tefek. 1.75 boyunda, dolgun göğüsleri mavi bluzunun içinde zar zor duruyor. Küçük çiçeklerle süslü zarif bir etek. Sadece omuzlarına dökülen kısa çikolata kahvesi saçlarının zenginliğini gösteriyor. Işıktaki parıldıyor gibi görünen orman yeşili gözleri. İlk kez altıma girdiğinde vücudumun onunkini ne kadar kaplayacağını neredeyse hayal edebiliyorum. Zihnimde onun mutluluktan başını geriye attığı bir görüntü canlanıyor, öyle ki sikim pantolonumun içinde sertleşmeye başlıyor.

Dişlerimi sıkıp küçük kadife kutuyu almak için cebime uzanıyorum. Bunu bilmiyor ve şimdi de söylemeyeceğim ama bu yüzüğü onun on dokuzuncu doğum günü partisinden sonra onun için tasarladım. Her kıvrımını saran o siyah elbiseyi giydiğini gördükten sonra onunla evlenmenin bir yolunu bulmaya karar verdiğimde. Partiye sadece babasını kızdırmak için katılmışım ama onun yerine kendimi bir kez onun büyüüne kapılmış buldum. Bütün gece boyunca sadece benimle konuşmuştu ve ben tek duymak istediğim onun sesiyken tek bir kelime bile edememişim.

O zaman onun için gitmişim.

Yüzük o geceyi hafızamda resmedildiğı gibi yansıtıyor. Çekirdeğinin derinliklerinde siyahın dumanlı bir ipucu olan zengin köşeli bir elmas, tüm çevresi küçük, kaplamalı elmaslarla kaplı beyaz altın bir bant üzerinde tek başına. Bir bakıma onu ve beni de yansıtıyor -bana kalırsa tek bir odada diğerlerini gölgede bırakabilecek pırıl pırıl bir elmas ve ışığını söndürecek her şeyi savuşturmak için etrafında dolaşacak yüzen siyah bir gölge. Kendimi reddedilmeye hazırlayarak kutuyu masanın üzerine koyuyorum ve onun karşısına kaydırıyorum. Kutuya bakıyor ve sikimin seğıirmesine neden olan küçük bir nefes veriyor.

"Aç şunu," diyorum kısık bir sesle. Tam şu anda elinde görmek istiyorum ama kendime biraz sabırlı olmamı söylüyorum.

Kutuya uzanırken parmakları titriyor ama açmıyor ya da . O mükemmel yüzünü gölgeleyen bir kaş çatmayla bana bakarken kutuyu öylece tutuyor. "Bundan ne elde ettiğini hâlâ anlamıyorum, Soren. Neden bütün bunları yapıyorsun? Beni seninle yaşamaya zorlamak, bir yüzük takmak. Yani, düğün olmadığı için evli olduğumuzu bile hissetmiyorum."

Bunu ona verememiş olmak beni onun bildiğinden daha fazla üzüyor. Benimle umutları ve hayalleri hakkında konuşmaya başladığı andan itibaren sık sık beyaz bir elbise giyeceği, bol çiçekli ve pastalı bir düğünden bahsederdi. Gerçekten önemsendiği şey dekor ve deneyimdi. Her şeyi onun için yapmayı gerçekten planlamıştım ama ailesi tahmin ettiğimden çok daha kötü durumdaydı. Dedikoduları kontrol etmek en sonunda en iyi seçenek olacak. Ama benim için iyi olmayan şey, onu eşim olarak istememi inanılmaz bulması, bu da bu konudaki kayıtları düzeltmenin zamanı geldiği anlamına geliyor.

"Beni dinle, *karıcığım*. Bu kelimenin benim için bir anlamı var. Bu seçimi yapmaya karar verdiğimde ne yaptığımı biliyordum. Senin kocan olacağım, bu da seni *koruyacağım* anlamına geliyor. Medyanın boktan fırtınalarından, her şeyden. Neyin peşinden gitmek istersen seni destekleyeceğim. İster ruhen ister parasal olarak." Dinlerken yüzünde huşu ve küçümseme karışımı bir ifade beliriyor. Evlilik hakları konusunda kendi payıma düşeni söylemeye hazırlanırken nefes alıyorum. "Ve her gece orgazm üstüne orgazm yaşayacağım çünkü senden tek isteğim yatağımdayken karım gibi davranman. Ve benim yatağımda *olacaksın*. Bu pazarlığa açık değil." İçimde gerginlikten başka bir şey olmamasına rağmen bir şekilde sesimi eşit ve düz tutmayı başarıyorum. Onu ne kadar çok istediğimi hissedebilmesi için elime alıp ağzının tadına bakmak istiyorum ama onu korkutmak da istemiyorum. Bu istediğim son şey. Sert meme uçları şu anda herhangi bir gösterge ise, onun da beni istediğini düşünmek zorundayım. Boynundaki kızarıklık yanaklarındakiyle aynı ve vücudunda başka bir yere gidip gitmediğini görmek istiyorum.

"Neden senin yatağında olmak isteyeyim ki *kocacığım*?" diye homurdanıyor, yumruğunu kadife kutunun etrafına kapatarak. "Yıllardır benimle birlikte olmaktan sıkılmış görünüyorsun. Çoğu zaman aklın başka yerdeymiş gibi görünüyorsun, öyleyse beni, bir bakireyi boşaltabileceğine neden inanayım?"

Onun alaycı duyurusu karşısında vücudumda aynı anda birden fazla şey oluyor. Birincisi, onu sahiplenen ilk ve son kişi olacağım için ilkel bir tatmin. Onu bir kez aldığımda, tamamen benim olacak ve gitmesine asla izin vermeyeceğim. İkincisi, onun ne kadar yanıldığını düşündükçe sikim tamamen sertleşiyor.

"Eğer o çok sevdiğin kırılmamış kirazın olmasaydı, kocan olarak seni şu anda bu masaya yayabilir ve sana ne kadar yanıldığını gösterebilirdim tatlım," diye homurdanıyorum, onu bu masaya ne kadar yaymak istediğimi anlatmaya çalışıyorum. Şu anda bu anı işaretlemek için. Ama onu incitmek istemiyorum ve şu anda babasının binasında ofis seksi yapmak için fazla emin değil.

Titriyor ve düşüncelere dalmış gibi tekrar kutuya bakıyor. Stres içinde yüzümü ovuşturma isteğime karşı koyuyorum. Gerçekten de bu evliliğe karşı savaşılabılır ve benim de onu serbest bırakmaktan başka çarem kalmaz. Ama aramızda hissedebildiğim bir bağ var. Ruhumun derinliklerine işliyor ve bunun tutunmaya değer olduğunu görmesine ihtiyacım var. Kutuyu açıyor ve dudaklarından yumuşak bir iç çekiş çıkıyor ve gözleri tekrar yüzüme dikiliyor.

Gör beni, Ophelia. Beni büyüleyen sen olduğunu anlamıyor musun?

"Çok güzel," diye fısıldıyor ve parmağına takmak için çıkarıyor. O anda karar veriyorum: Ailesiyle aramız düzeldiğinde, ona hayallerindeki düğünü yapacağım ve tek dizimin üzerine çöküp ona düzgün bir şekilde evlenme teklif edeceğim. Çünkü onun gözlerindeki o bakış, o ısıltı her şey demek. "Bana tek bir söz ver, Soren. Hayallerimi yaşamama engel olmayacağına söz ver. Kariyerim, uğruna durmadan çalıştığım tek şey. Ailem hiç desteklemedi, ben de her şeyi kendi başıma yaptım. Eğer gerçekten kocam olacaksan, bunu desteklemene ihtiyacım var."

Yumruklarım kucağımda sıkılıyor, babasının kırık bir burnu ne kadar hak ettiğini tekrar düşünüyorum ama bunu ona yansıtmıyorum. Onu çizerlikten ya da onu mutlu eden şeylerden uzaklaştırmayı hayal bile edemiyorum. Ben sadece onlardan biri olmak istiyorum.

"İstedğin zaman istediğini yapabilirsin, Ophelia. Sana asla aksini söylemeyeceğim. Kontrol edeceğim tek şey seni nasıl ve ne zaman sahipleneceğim. Anlaşıldı mı?"

Derin bir nefes alıyor ve yüzüğü yerine kaydırıyor, bir şeye karar vermiş ya da belki de benimle aynı fikirdeymiş gibi kendi kendine başını sallıyor. Gözlerim yüzüğün mükemmel uyumuna kilitleniyor ve sikim bu evliliği sağlamlaştırmak için onun içinde olmayı talep ediyor. Zaten günün sonuna yaklaşıyoruz ve yerleşebilmesi için onu malikâneye götürmem gerekiyor. En azından onun mükemmel ağzının tadına bakmadan daha fazla dayanabilir miyim bilmiyorum. Özellikle de gözlerini bir kez bana diktiğinde. Kontrolümü kaybediyorum ve sandalyeden kalkıyorum.

"Gidiyoruz. Yeni karımı eve götürme ve ona benim olmanın ne demek olduğunu gösterme vakti geldi."

Burun delikleri alevleniyor ama bana doğru bir bakış fırlatmadan önce ayağa kalkıyor. "Devam et, kocacığım. Yolu göster, olur mu?" Onu görmemesine dikkat ederek yanından geçerken gülümsüyorum.

Sanırım onu benim için ne kadar ağlatabileceğimi görmenin zamanı geldi.

Üçüncü Bölüm

Ophelia

I Hayatımda hiç bu kadar ıslanmamıştım.

Soren'le ilgili yasak fantezilerime dokunurken bile. Hiçbir şey beni onun kadar tahrik edememişti. Beni masanın üzerinde açması hakkındaki iğrenç sözleri neredeyse ondan bunu yapmasını istemem için yeterliydi. Bakire olmanın ve bunun beni istediği gibi almasını engellemesine izin vermenin canı cehenneme. Bunu söylediğini duymak bile kalbime bir ivme kazandırdı. Bu gerçekten önemseddiği anlamına mı geliyordu? Pek değil, ama azgın beynim umursamamaya karar verdi. Bu arada, bana işlerin nasıl gideceğini anlattığı süre boyunca kalbim kendi etrafına demirden bir duvar örmüştü. Tek duyabildiğim, rollerimizin ne kadar önemli olduğunu açıklamasıydı, sanki sadece rol yapıyormuşuz ve tamamen bağlayıcı bir ilişkiye girmiyormuşuz gibi. Bu yüzden ona her şeyimi veremeyeceğimi biliyorum. Kalbimi değil. Yıllar geçtikçe ve ben aynı şeyleri hissetmeyen bir adama aptalca aşık olduğumda ne olacak? Bizi rol yaparken gördüğünde ve tabii ki beni yatağına aldığında ama bundan da sıkıldığında?

Annemin babama tapınışını, her şeyde onu yürekten takip edişini ama karşılığında çok az şey hissedişini izledim. Tüm hayatını çalışmaya ve annesinin kurduğu işi geliştirmeye adanmıştı. Karısı ve çocuğu onun için ikinci ve üçüncü sıradaydı. Annem onun sevgisini ve kabulünü kazanmaya o kadar odaklanmıştı ki

Onu kendisi yapan parçalarını kaybettiğini. Çocukken sadece bir anlığına görebildiğim parçalarını. Beni sevmekle gerçekten ilgilenmeyen bir adamın peşinden koşan ben olmama izin vermeyeceğim. Korkak olabilirim ama bunu hesaplanmış olarak görmeyi tercih ederim. Kendime yalan söyleyecek ve Soren'e karşı bir şey hissetmediğimi söyleyecek kadar aptal değilim - çünkü hissediyorum. Yine de büyümesine izin veremem. Bu yüzden bana dokunduğunda, ağzı ağzımın üzerindeyken ya da sikiyle bana yıldızları gösterdiğinde bile öfke maskemi koruyacağım. Bir rol oynamamı mı istiyor? Tamam, oynayacağım ama onun adını haykırdığımı duymayacak. Ne kadar seksi olduğunu görmek istesem bile. Limuzinine doğru yürürken üzerimde yükselmesi baştan çıkarıcı. Adım atışında sıradan bir kayıtsızlık var ve bunun yıllar içinde kazanılmış bir şey olduğunu biliyorum. On yaşıdayken onunla ilk kez tanıştığım da bile, o genç ve kendinden emin olmayan adamın kendini daha uzun boylu ve daha özgüvenli taşımaya çalıştığını görmüştüm. Gözlerinde bir şekilde köpekbalıklarının ziyafet çekmesini engellemeyi başaran bir bakış vardı. O zaman da muhteşem olduğunu düşünmüştüm, düşmüş bir melek gibi. Ama şimdi? En tepede olan o, boş bir odaya bile boyun eğdiriyor. Zavallı külotum bugün hayatta kalamayacak.

Arka kapıyı açıyor ve o çıplak, kaslı kollardan birinin beni öne doğru sallamasını izliyorum. Hassas göğüslerimi avuçlarken ya da amıma bakmak için bacaklarımı açarken nasıl hissettirdiğini bilmek istiyorum. Geceleri gözlerimi kapattığımda birçok kez bunun nasıl bir his olabileceğini hayal ettim. Ve şimdi bunun kaçınılmaz olduğunu bildiğim için, tepki vermeme kararım konusunda kendimle neredeyse savaş halindeyim. Özellikle de vücuduna tırmanıp dolgun dudaklarını öpmek ve tadının düşündüğüm kadar güzel olup olmadığını görmek istediğim için. Bunun yerine, o yanıma tırmanırken bakışlarımı tekrar yüzüne sabitliyorum. Uzaklaşmaya çalışıyorum ama o iri ellerinden biri kalçama inip güzelce sıkıyor ve beni yerime kilitliyor. Göbeğim sertçe sıkılıyor ve inlememek için dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum. Bacaklarım sırf o el en çok ihtiyacım olan yere kayabilsin diye açılmak için can atıyor. Ondan uzaklaşmaya ihtiyacım var, hem de hemen, ama elini hareket ettirmiyor ve ben de şaşkın bir ifadeyle ona bakıyorum.

"Eşim olarak yanımda kalman çok önemli. Bir süredir gizlice evli olduğumuz duyuldukça önümüzdeki aylarda sık sık birlikte görüleceğiz. Benim yanımda olmaktan hoşlanıyormuş gibi görünmen çok önemli, Ophelia. Yıllar önce yaptığın gibi. Eğer toplum içinde sürekli olarak benden uzaklaşırsan, insanlar senin kocanı bile sevmediğinden şüphelenecektir." Bana şöyle bir baktı ve boğazı düğümlendi ama

Yüzü değişmiyor. Sıkılmış bakışı geri geldi. Yanlış bir anda aşağı bakıyorum ve gözlerim doğrudan sikiinin dış hatlarına takılıyor. Çıkıntı beklediğimden daha büyük ve sert olup olmadığını anlayamamaktan nefret ediyorum. Kalçalarımın arasındaki ıslaklığı daha da belirginleştiriyor ve dikkatimi onun yakın varlığından uzaklaştırmak için çantamdan not defterimi çıkararak hızla başka tarafa bakıyorum. Narenciye ve amber gibi kokusu etrafımı sarıyor ve eli sanki giderek ısınıyor. Eteğimin ince kumaşı, elini dizimde aşağı yukarı kaydırmaya başladığında her bir parmağının seğirdiğini hissetmemi azaltmıyor.

"Baban toplantı için seni almaya gitmeden hemen önce bana bir şeyden bahsetti," diye başlıyor Soren, sesi sanki kulağımın dibindeymiş gibi. Babam hakkında konuşuyor olması beni biraz sakinleştirmeli ama dokunuşu, kokusu ve sesiyle birleşince duyularıma bir saldırı gibi geliyor. "Son zamanlarda çizimle çok vakit geçirdiğin hakkında bir şeyler mırıldandı. *Pretty Kitty*'den başka bir şey üzerinde mi çalışıyorsun?"

İçimden bir şok geçerken gözlerim yüzüne kayıyor. İllüstratör olduğumu bildiğinin farkındaydım ama ona işimin ne olduğunu hiç söylememiştim. Ayrıca ailemin de ona söyleyeceğini hiç düşünmemiştim, çünkü iş gerektirmedikçe onun yanında olma zahmetine katlanamıyorlardı. Bu da sadece onun beni takip ettiği anlamına gelebilir. Kalbim sıkışıyor ama ona bakarken bunu görmezden geliyorum. Ne yapmaya çalışıyor?

"Bunu nereden biliyorsun?" Sesim biraz temkinli çıkarken soruyorum. "İşi resmi olarak alalı sadece birkaç ay oldu."

Dudaklarını yalıyor ve bir an için pencereden dışarı bakıyor, "Dikkat ediyorum. Sanki bunu zaten bilmiyormuşum gibi işinin senin için önemli olduğunu söyledin. Bunun senin tutkun olduğunu hep biliyordum, o zaman neden karımın kariyerini takip etmeyeyim?"

"Ama bugüne kadar senin karın değildim." diye fısıldarken sesim boğazımda düğümleniyor.

Omuz silkiyor, "Bu konuda ailenle uzun süredir mücadele ediyorum. Sana desteğimi alacağını söylemişim, işine ilgi göstermezsem nasıl bir koca olurum?"

Kalbim göğsümde bir davul gibi. Bacağımı tuttuğu yerden avucunun içinde hissedip hissetmediğini merak ediyorum. O kadar bunalmışım ki önce bacağımı okşadığını fark etmiyorum, sonra elini çekip defteri kucağımdan alıyor. Durdurma zahmetine bile girmiyorum çünkü bu bana nefesimi toplamam için bir an veriyor.

"Bunlar yayınlanmamış görüntüler," diyor ve bir gözlemde bulunuyor. "Son duyduğumda pozisyon geçiciydi. Bu değışti mi?"

Terfim tekrar aklıma geliyor ve yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyorum. Gözleri bir an için açılıyor ve hızla tekrar kitaba bakarken boğazı tekrar sallanıyor. Sanırım ona söylemeliyim çünkü çalışmam için mülkte bir ofis alanı açmam bu çok açık olacak. Eğer işimin başarılı olması için gerekenleri talep etmeyeceğimi düşünüyorsa, o zaman başka bir şeyi hak ediyor demektir.

"Evet. Aslında bugün, toplantıdan önce. *Pretty Kitty*'yi kalıcı olarak çizme işi zaten bana verilmişti. Ama hikayelerdeki tüm kedi karakterleri çizmem için teklif aldım. Avukatıma inceleteceğim için henüz sözleşmeyi imzalamadım ama... um... Sanırım bugünden sonra artık benim değil."

Soren çizimlerime bakarken uzun bir süre hiçbir şey söylemiyor. Sadece parmaklarının sayfaları çevirirken çıkardığı ses arabanın arkasını dolduruyor. Kolunun hareketi benimkine sürtünmesine neden oluyor ve onu gömleksiz hayal ettiğim için beynime lanet ediyorum. Sadece ön kollarındaki kasların yukarı ve muhtemelen aşağı doğru hareket ettiğini biliyorum, bu da sikine tekrar bakmama neden oluyor.

"Avukat ekibim size ulaşacak ve aralarından seçim yapabileceksiniz. Kimi seçerseniz seçin sizi tam olarak temsil edecek ve alabileceğiniz tüm sözleşmelerde yardımcı olacaktır. Onlara ödeme yapabilirim ama size sadık olacaklar ve sadece sizin için çalışacaklar. Yarın bir tane seçmenizi rica ediyorum, böylece sözleşmenin sizin çıkarınıza en uygun şekilde olmasını sağlayabilirsiniz. Bu işin en çok istediğin şey olduğunu biliyorum ama yine de uygun bir şekilde ücretlendirilmen gerekiyor."

Avukatımın onun parasını ödemesi fikri midemi biraz bulandırır da başımı sallıyorum. Ama bu onun yerine getirmesi gerektiğini iddia ettiği kısım. Bana göz kulak olacak olan, bu yüzden onu kullanmama izin vereceğim. Özellikle de benim için beni kullanacağını bildiğimden beri.

"Pekâlâ kocacığım. Nasıl istersen," diyorum, ses tonuma biraz ısırik ekleyerek. Huysuzca ama beni daha iyi hissettiriyor. Özellikle de hain amcığım şu anda onun için ağladığı için.

Hafifçe alay ediyor ve kitabı kapatıyor. Kitabı tekrar kucağıma koyarken acele etmiyor, parmak eklemlerinin önce kolumda sonra bacaklarımda gezinmesine izin veriyor. Elimi hemen kitabın üstüne koyuyorum ve yeni yüzüğüm yüzümde parlıyor. kadar mükemmel ki bakarken bile gözlerim doluyor. Sormadım ama biliyorum ki

Özel olarak tasarlandı. Onu görünce aklıma o geliyor ve bir şekilde amacının da bu olduğunu hissediyorum. O da yüzüğe odaklanmış gibi görünürken eli havada duraklıyor ve bir an sonra o büyük el benimkini içine alıyor.

"Ophelia," diyor ve sanki parmağıyla çenemi çekiyormuş gibi başım kendi kendine dönüyor. Kahretsin, sadece sesindeki güç beni kızdırmalı, onun yerine ipeksi çikolata gibi. Gözlerimiz kilitleniyor ve yüzlerimiz birbirine sadece birkaç santim mesafede olacak şekilde eğiliyor. "Bir erkeğin evlendikten sonra gelinini öpmesi adettendir. Ve ben henüz bunu yapmadım. Bu hakkı talep edene kadar işlerin daha ileri gitmesine ya da seni arabasından çıkarmasına izin vermem mümkün değil."

Kalp atışlarım amımın içine düştü, ya da belki de klitorisimdir. Emin olamıyorum çünkü sanki vücudumdaki tüm sinirleri zaptlamış gibi. Soren Brinwell'i on yaşıdayken ona duyduğum aşktan beri öpmek istiyordum, ergenlikten sonra bu aşk yeni bir boyut kazandı ve şimdi bile onun bakışlarına hapsolmuş yetişkin bir kadını. Her nasılsa, onun bunu, iki insan arasında bu kadar mahrem bir şeyi istemesini beklemiyordum. Bazı açılardan, seksten bile daha fazla. Dudakları dudaklarıma indiğinde itiraz edecek zamanım bile olmadı. Bir anda onun içinde boğuluyorum, hem kokusunda hem de tadında. Elini benimkinden çekip başımın arkasına doluyor, parmaklarını kısa saçlarıma dolayarak beni tam istediği yerde tutuyor. Sürtünmeye ihtiyacım olduğu için içgüdüsel olarak kalçalarımı sıkıyorum ama bu kadar muhtaç olduğumu görmesin diye kalçalarımı oynatmamaya çalışıyorum. Ama ben de onu öpüyorum, o kadarına karşı koyamıyorum. O tatlı, yumuşak dudaklar sanki oraya sığmak için yaratılmış gibi benimkilere sürtünürken değil. Alt dudağımı her emişinde ona daha da açılıyorum ve o da hiç vakit kaybetmeden diliyle öpücüğü derinleştiriyor. Benimki onunkiyle ortada birleştiğinde yüzünde öyle hınzır bir ifadeyle geri çekiliyor ki sıçıyorum.

"Sana evi göstermeyi siktir et. Seni doğruca yatağımıza götüreceğim," diye homurdanarak limuzinin kapısını açtı. Durduğumuzu bile fark etmediğim için beni limuzinden çekerken gözlerimi kırptıştırıyorum. Önümdeki büyük taş araziye sindirmek için ancak bir an bulabildim ki bacaklarım altımdan çekildi ve aniden yerden yükseldim. Şaşkınlıkla bir çığlık attım ve kolları bacaklarıma ve belime dolandı. Gücünün bana karşı verdiği sert his ve beni sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi tutması karşısında inlemek istiyorum ama inlemiyorum. Eve hışımla girip merdivenlere doğru yürürken yüzüne bile bakamıyorum. Titriyorum ve bu korkudan değil, ama konuştuğunda bunun bir olasılık olduğunu düşünüyor gibi görünüyor.

"Bunun ilk seferin olduğunu biliyorum, bu yüzden nazik olacağımı bilmeni istiyorum. Ama seni tamamen sahiplenmem gerekiyor, Ophelia. Seni karım olarak etrafımda hissetmeliyim."

Bu itiraf beni en az o öpücüğün gücü kadar ürkütüyor. Kurtulmaya çalıştığım kalbime tuhaf bir şey yapıyor. Daha önce beni istediğine, hayır, bana ihtiyaç duyduğuna dair bu kadar açık bir şey söylememiştir. Neredeyse bende de aynı şeyi itiraf etme isteği uyandırıyor, ama bunun yerine sadece acınası bir şekilde başımı sallıyorum. Yanıt olarak homurdanıyor ve merdivenlerin tepesine ulaştığımızda, büyük bir yatak odasını ortaya çıkarmak için bir kapıyı itiyor. Dev bir kral yatak, yumuşak yeşil battaniyeler ve bir yığın yastıkla en soldaki duvara yaslanmış duruyor. Soren'in yatak odasının neye benzediğini hep merak etmişimdir ve onu kanlı canlı görmek her şeyi daha gerçek kılıyor. Beni yere bırakıyor ama elleri vücudumdan hiç ayrılmıyor.

"Arkanı dön, şunları çıkarayım ve artık bana ait olanı göreyim," diyor yumuşak ama sahiplenici bir şekilde, isteğim dışında ürpermeme neden oluyor. Onun baskın sözlerinden bu kadar hoşlanmama şaşıyorum. Karısı olarak benden ne beklediğini söylediğinde, sonuç olarak otoriter olacağını varsaydım - ne istediğini ve nasıl istediğini bilen bir adam. Ve yanılmamıştım. Beklemediğim şey ise bundan zevk almak, onun seks dolu sesi ve komutlarıyla tenimde elektrik akıyormuş gibi hissetmektir. Bana dokunması için yalvarmamak için ağzıma güvenemediğimden tek kelime etmiyorum. Elleri yanlarımdan aşağı kayarak üstümün eteklerine dolanırken kaskatı kesiliyorum. Bundan bu kadar zevk aldığıma inanamıyorum. Şu anda sadece beni dilediği gibi *kullanmasını*, liderliği ele almasını ve beni kendi zevki için *kullanmasını* istiyorum. Ne hissettiğimi anlamıyorum, çünkü kendimi hiç birinin oyuncağı gibi hissetmek istememiştim. Ama bu Soren, seksi, karşı konulmaz Soren, benim kocam. Görünüşe göre anın tadını çıkarıyor. Parmaklarını içeri sokup kaldırarak başımın üzerinden çekerken gözleri benimkilere kilitleniyor. Göğüslerim ortaya çıkınca uzun, acı dolu bir inilti çıkarıyor. Bu durum benim için son derece erotik, çünkü onun için tamamen soyunmak üzereyim. Bu bluzun içinde sütyen var, bu yüzden bu sabah gerçek bir sütyen giyme zahmetine girmedim, bu da çok sert meme uçlarımdan sadece onun için sergilenmesi anlamına geliyor. Elleri büyük olabilir, ama benim gibi büyük memeli olmak, her santimini kavramasına sığdıramayacağı anlamına geliyor.

"O kadar mükemmel ki," diyor başparmağını soldakinin üzerinde gezdirerek. "Uzun zamandır dilin gibi pembe mi yoksa dudakların gibi kırmızı mı olduklarını merak ediyordum. Görünüşe göre ikincisi doğru."

Her nasılsa, bu adamın vücuduma tapmasına dair tüm hayallerimde, ağzının bu kadar kirli olacağını bir kez bile tahmin etmemiştim. Onun yaptığı şeyler

Bana söyledikleri sanki hiç çaba sarf etmemiş gibi dilinden dökülüyor. Bu konuda doğuştan yetenekli ve sadece bu bile ıslaklığımın iç bacaklarım boyunca yayılması için yeterli. Çok yakında keşfedeceği bir karmaşa.

"Şimdi, sadece o güzel amcığın uyup uymadığını görmem gerekiyor," diye gürlüyor ve eteğimi öyle bir çekiyor ki ellerim omuzlarını kavramak için aniden yukarı kalkıyor. Kavrayışımın altında o kadar sert, o kadar güçlü ki gözlerimi kapatıp dilimi ısıyorum. Ellerim onu aynı şekilde keşfetmek için kaşınıyor, pantolonunu çadırlayan etkileyici bir horoz olduğunu bildiğim şeyi açmak ve benim onun olduğum şekilde benim için sızıp sızmadığını görmek için. Ama bir yanımda hala bunun sadece onun bir kadının vücudundan zevk alması olmadığından emin değil.

Dantel külotum ortaya çıkınca dizlerinin üzerine çöküyor, bu da onu yeni ağdalanmış amımla göz hizasına getiriyor. Bu neredeyse benden damlayan uyarılmamın kokusunu alacağı anlamına geliyor. Elleriyle kıcımlı kavırıyor ve burnunu külotumun eteği boyunca gezdirirken sıkıyor.

"Soren..." Diyorum, benden izinsiz çıkan temkinli bir ses. Bana bakıyor ve her nasılsa alacakaranlıkta bile o mavi gözler bana parıldıyor.

"Senden istediğim şey bu, karıcığım. Her gece buraya sadece küçük külotunla geleceksin ve beni bekleyeceksin. Yiyip bitireceğim bir tatlı gibi. Başka bir şey giymeyeceksin, anlaşıldı mı?"

"Evet," diye tıslıyorum çünkü ellerinin kıcımlı yoğurmasından başka bir şey düşünemiyorum. Dudaklarının çıplak tenime dokunmaya ne kadar yakın olduğunu. Bir kez daha ayağa kalkmadan önce onaylar gibi bir ses çıkarıyor. Ayağa kalkıyor ve elleri gömleğinin düğmelerine gidiyor, düğmeleri ustalıkla açarak sahip olduğunu varsaydığım kasların her bir parçasını ortaya çıkarıyor. Ama hiçbir şey onu kanlı canlı görmekle kıyaslanamaz.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü?" diye soruyor, gömleği bir kenara fırlatarak. Parmaklarım tenine dokunmak için kaşınıyor ve kesinlikle sikine giden güzel kıl çizgisine ulaşana kadar sahip olduğu her bir ab'yi izliyor. Ama yüzündeki o sırıtma, vücudunun bir sanat eseri olduğunu bilmesi beni rahatsız ediyor ve bugün onun egosunu daha fazla beslemek istemiyorum.

"Kibrin sınır tanımıyor," diye mırıldanıyorum, artık onun suretine bakmayı reddederek. O sırtış yapışkan bir gülümsemeye dönüştüğünde ve o mükemmel çevik eller kemerine doğru hareket ettiğinde bile. Hareketin parçalarını görebiliyorum ama doğrudan bakmıyorum. Kemer tokasını yere atarken çıkardığı tıngırtıyı ve pantolonunun fermuarını yavaşça aşağı iterken çıkardığı sesi duyuyorum.

"Neden kocanın sana ne vermek üzere olduğuna bakmıyorsun, Ophelia?" Soren homurdanarak pantolonunu indiriyor. Kalbim hızla çarpmaya başlıyor, sanki göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum. O da en az benim kadar önümde çıırılçılak ve tek hissedebildiğim beklenti ve yine de uzun zamandır beklediğim bu anın keyfini benden aldığı için hayal kırıklığıyla yanıyorum. Bunca yıldır onun için yanıp tutuşuyor ve beni seçmesini istiyordum, ama sonunda itibarımı korumak için bir başarısızlık oldu. Bunu yüzümün her yerinde görüyor olmalı, ne de olsa böyle şeyleri saklamakta hiçbir zaman iyi olmadım.

"Kadınlık görevimi yerine getirmeyi ve kocamın beni söylediği gibi becermesini tercih ederim," diye homurdanıyorum, onu zorlamak istiyorum. Onun da benim kadar hayal kırıklığına uğramasını istiyorum. Kendisini istemiyormuş gibi davranan birini istemenin nasıl bir his olduğunu anlamasını istiyorum. Ama hiçbir şey onun ruh halini bozmuyor ya da onu caydırmıyor gibi görünüyor.

"Amin bundan ıslanmamış gibi davranabilirsin, karıcığım. Ama şu anda parmaklarımı amına daldırısam tamamen ıslanacağına bahse girerim."

Keşke ona yanıldığını kanıtlayabilsem. Ama yapamıyorum ve tereddüt ettiğimde homurdanıyor ve beni yatağa atmak için kucaklıyor. Vücudu üzerimde ve teninin eriyen sıcaklığıyla kaplıyım ve etkileyici uzunluğunun kasık baskı yaptığını hissettiğimde içim kasılıyor. Bir kolu bacağımı kaldırmak için dizimin altından tutuyor, böylece büyük gövdesini bacaklarımın arasına sığdırabiliyor ve diğeri dudaklarımı bir kez daha talep etmek için eğilirken başımın etrafında kıvrılıyor.

"Acıyabilir," diye nefes alıyor, şişmiş seksime bakarak. "Ama nazik olacağım, tamam mı?"

Şu anda sözlerime güvenmediğim için tek yapabildiğim başımı sallamak. Düşündüğü gibi acıtmayacağını zaten biliyorum, ama bu gergin olmamı engellemiyor. Bunun gerçekten olduğuna inanamıyorum. Soren'in bekâretimi alacağına. Bu beni üniversite boyunca gerçek bir dürtü yaşamadığım için daha da minnettar kılıyor. Çıplak sikinin kaygan, zonklayan başını girişime bastırdığında nefesim kesiliyor ve göz göze geliyoruz. Sanırım prezervatif takmayacak ve ben de doğum kontrol hapı kullanmıyorum. Tanrım, prezervatif takmadığını ve muhtemelen içime boşalacağını bilmek beni neden bu kadar tahrik ediyor? Ona bakıyorum ve çenesi kasılıyor ve daha fazla bastırırken nasıl titrediğini hissedebiliyorum. Vücudum onu almak için gerilirken hiç acı duymuyorum, sadece içimi okşuyormuş gibi görünen ezici bir dolgunluk var.

İçimde bir ateş oluşuyor. Dişlerimi o kadar sıkıyorum ki kırılmalarından korkuyorum ve ellerim omuzlarına gidiyor. İçimde ne kadar iyi hissederse hissetsin, beni istediği gibi almasını sağlayacağım. Yalvarmayacağım, yakarmayacağım ya da inlemeyeceğim.

Kaşlarını çatıyor ve hareket etmeyi bıraktığını fark ettiğimde gözlerimi kırıştırıyorum. Kalçalarımı çalıştırıp henüz alamadığım geri kalanını kovalarken ona nedenini sormak istiyorum ama o kendini tamamen sabit tutuyor. "Ophelia... neden acımıyor?"

Bu kadar umursadığını fark etmediğim için yüzüm hafif bir utançla alevlendi ve anı bozacağını düşünmeseydim, bunun nedenini de sorardım. Bu haliyle, sikini içimde hissetmek hoşuma gidiyor ve daha fazlasını istiyorum.

"Oyuncak kullanıyorum. Bir kızın ihtiyaçları vardır." Ona sadece bunu söylüyorum ama bu onun ters ters bakmasına yetiyor. Sert bir hamleyle sikinin geri kalanını içeri itiyor. Bir nefes çekiyorum ve tırnaklarım omuzlarına batıyor ve sert, hızlı bir tempo tuturmaya başlıyor.

"Ben olmadan ve onaylamadan başka oyuncak kullanmayacaksın, tamam mı?" diyor ama sanki ilk ve son kez birlikte olacaktı gibi amıma girerken konsantre olamıyorum. O kadar ıslağım ki, kolaylıkla kayıyor ve kayıyor ve aklı başında kalmak için sahip olduğum her şeyi alıyor. Böyle bir durumdayken nasıl sessiz kalabilirim ki? Aletin her vuruşunda omurgamdan yukarı çıkan saf mutluluktan biraz ölecekmişim gibi hissederken? "Cevap ver, *karıcığım*."

"Kocam nasıl isterse," diye mırıldandım.

Kalçalarını kıvrıyor, sikini içime öyle bir sokuyor ki gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Kıkırdıyor ve ağzı boynuma doğru hareket ediyor, hareket ettikçe emici küçük öpücükler bırakıyor. "Beni nasıl sıkıca kavradığını hissedebiliyorum. Benim için haykırmıyor olabilirsin ama amın haykırıyor. Duymuyor musun? Her santimini alırken amının ne kadar ıslak ve özensiz olduğunu?"

"Senden nefret ediyorum," diye mırıldanıyorum çünkü söyleyecek başka bir şeyim yok. Bu baskı karşı konulamayacak kadar fazla ve orgazmımın utanç verici bir hızla içimden patlamak üzere olduğunu biliyorum, bu sadece onun daha da iyi hissetmesine hizmet edecek. Gerçekten denemeden beni yenik düşürebileceğini kanıtlamış olacak.

"Benden istediğin kadar nefret edebilirsin, ama amın işini yapacak ve beni yumuşak küçük bir çiçek gibi alacak. Sadece benim için nasıl kremlendiğine bir bak," diye inliyor.

Karşı koyamıyorum, bu yüzden emirlerini yerine getiriyorum. Aleti her geri çekildiğinde özümle kaplanmış gibi görünüyor. Kalın, yapışkan uyarılma onun horozuna yapışıyor

Şimdi tüm uzuvlarımın ona yapışmasını dilediğim gibi.

"Seni tamamen dolduracağım çünkü doldurmadığım bir zaman bir daha asla olmayacak. Sana bu şekilde sahip çıkmaya devam edeceğim ve bir kez olsun beni temizlemene izin vermeyeceğim," diye inliyor, kabaca içime giriyor. "Ve eğer doğum kontrol hapı kullanıyorsan, bırak artık. Aramızda engel istemiyorum. Anlıyor musun? Karnının bebeğimle şişmesini engelleyecek hiçbir şey olmadığını bilmek istiyorum."

Ben sözlerinden etkilenmemiş gibi davranırken, o devam ediyor: "Sen... doğum kontrol hapı kullanıyor musun, Ophelia?"

"Ben değilim."

"Aferin kızıma. O zaman seni doldurayım. Doğanın istediği gibi."

Bu sözleri duyduktan sonra, orgazmım vururken tırnaklarım daha derine iniyor ve muhtemelen ağır darbelerle onu sıktığımı hissetse bile çok yüksek ses çıkarmamaya çalışıyorum. Tam o anda kendini bırakıyor. Bana son bir hamle yaparken boğazıma doğru kükrüyor ve ben orgazm olurken o da sikini içime sokarken her bir seğirmeyi ve zonklamayı hissedebiliyorum. Biraz çekiliyor ve tekrar giriyor, son tatmin iniltisini çıkarana kadar bana son birkaç hızlı, sert vuruş yapıyor. Spermlerinin hepsi içimde. Her nasılsa hiçbir şey dışarı dökülmüyor ve bir an için az önce olanları nefes nefese yaşarken orada öylece yatıyor. Vücudum gevşiyor ve ellerim vücudundan düşüyor, nefes nefese kalıyorum.

Bunu yaparak Soren Brinwell'e bir parçamı vermediğime inanmamam gerektiğini bilmeliydim. Gerçek şu ki, o zaten benim her şeyime sahip. Umarım sonunda kalbim hayatta kalır.

Ama en azından bunu hak etmesini sağlayabilirim.

Dördüncü Bölüm

Soren

İki hafta sonra

I Karımın benden nefret ettiğinden oldukça eminim. En azından hissetmeye başladım. Şu anda telefonda bile sesinde bir ısırık var. Beni çelişkili hissettiriyor ve onu parçalara ayırmak için daha da çok çalışmak istememe neden oluyor, ama aynı zamanda her şeyin nerede yanlış gittiğini anlamak için.

Son birkaç gündür her gece sevişiyoruz ve tıpkı ilk gece yaptığı gibi sikimin etrafına geldiğinden eminim. Etrafımda kadar sert kenetleniyor ki, çığlık atmasa bile vücudu çığlık atıyor gibi geliyor. Benim için eriyeceğinden o kadar emindim ki, bana tekrar açılmasını sağlamanın kesin yolu buydu ama yine de hiçbir şey elde edemedim. İçim içime sığmıyor ve bir yanım ona içimi dökmeye o kadar yakın ki, bir yandan da beni içeri alması için yalvarıyorum. Yine de itiraf etmenin durumu daha da kötüleştireceğinden . Kendini manipüle edilmiş hissetmesini istemiyorum... ama onu sekse zorluyormuşum gibi de hissetmesini istemiyorum.

Ophelia bana çok iyi boyun eğiyor ve bunu yapmasına bayılıyorum ama o benim kadar istekli değilmiş gibi geliyor. Tek bir inilti ya da daha fazlası için yalvarış bile duymamak... rahatsız edici hissettiriyor. Özellikle de içim ve dışım parçalanırken. Aslında, hayatım boyunca onun içinde olduğum zamankinden daha kirli konuştuğumu sanmıyorum.

"Soren, beni duydun mu? İki saat içinde tasarım ekibiyle yeni karakterlerden birine son şeklini vermek üzere bir toplantım olduğu için bunun gerçekten hızlı olması gerekiyor. Geç kalamam."

Bir an için dudağımı ısırđım ve iç çektim, "Sadece öğle yemeği, Ophelia. Karımla vakit geçirmeme izin yok mu? Benden kaçıyor olabileceğini düşünmeye başlıyorum."

"Ben... şey, ben değilim. Sadece meşguldüm. Şimdi park ediyorum, hemen geliyorum." Sesi yumuşuyor ve telefonu kapatıyorum, suçluluk duygusunun daha da ağırlaştığını hissediyorum. Bu bir öğle yemeği randevusu, ama aynı zamanda onu baştan çıkarmayı da planlıyorum. Stresli, ki bunu anlıyorum, ama onun benimle rahatlamasını istiyorum. Onu beslemekten ve buluşmasından önce birkaç orgazm yaşamaktan daha iyi bir yol olabilir mi?

Doğrusu, kendimi biraz çaresiz hissediyorum. Onu kollarımda parçalara ayırma dürtüsü beni yiyip bitiriyor ve onu yatağımıza almak sadece karım olma görevini yerine getiriyor gibi görünüyor. Seksin bizim için eğlenceli bir şey olmasına ihtiyacım var ve bunu istiyorum. Ona bu evliliğin ikimizin de istediğini elde ettiği iyi bir şey olabileceğini göstermeye kararlıyım. Bu benim doğru bir şey yapmaya çalışmam ve onun da bana izin vereceğini umuyorum.

Beş dakika sonra ofisimin kapısı hafifçe çalındı. Beklerken masamın önünde volta atmaya başlamıştım bile, en sevdiği yemeğin hâlâ aynı olup olmadığını merak ediyordum. Önce kontrol etmek yerine varsayarak bunu mahvetmiş olabilir miyim? Uzun zamandır ilk kez gerginim, yirmi yaşındayken şirket yönetim kuruluyla ilk kez tanıştığım zamanki gibi. Yine de bir şekilde bu ondan çok daha önemli hissettiriyor. Nasıl oluyor da bu kadın bana aynı anda bu kadar çok şey hissettirebiliyor?

Kapıyı açtığımda beni büyüleyici karım karşıladı. Kısa saçları özenle şık bir şekilde toplanmış ve yüzünün açılarını daha keskin ve zarif hale getirmiş. Üstüne düğmeli bir yelek giymiş ve yeleğin parlak yeşili gözlerini ve tenini tamamlıyor. Elbise pantolonu krem renginde ve topuklu ayakkabıları da tam olarak aynı renkte. Stresli ve programın biraz gerisinde kalmış biri için mükemmel derecede dengeli ve zarif görünüyor ve şu anda kelimeleri oluşturamıyorum gibi görünüyor, bu yüzden sadece yoldan çekiliyorum ve girmesi için işaret ediyorum. Bana yumuşak bir kaş çatıyor ve içim acıyla burkuluyor. Öğle yemeği için hazırladığım masada kısa bir süre duruyor ve şaşkın bir ifadeyle bana dönüyor.

"Benim favorim sende mi?"

Bunu duyunca hafifçe ama neden bu kadar şaşırdığını anlayamıyorum. Başımı salladım ve ona bir sandalye uzattım, o da neredeyse tereddütle kabul etti. "Elbette öyle yaptım. Gerçi kısa bir an için *Parmesanlı Tavuk*'un artık en sevdiğin yemek olmadığını düşündüm. Bu beni göt gibi gösterirdi."

Dudağını ısıyor ve yanaklarında çözemediğim pembe bir renk var. Bundan etkilendi mi? Yoksa... rahatsız mı? Artık içimde sessiz kalma isteği yok.

"Sana bunu sipariş ederek yanlış bir şey mi yaptım?" Bir bardağa köpüklü su doldururken ona soruyorum. "Hemen başka bir şey getirebilirim."

Başını sallar ve çatala uzanır, "Hayır, Soren. Sadece... bunun benim favorim olduğunu nasıl hatırladın? Bunu sana on sekiz yaşımıdayken söylediğimi biliyorum. O gün söylediğim her şeyi görmezden geldiğinden emindim."

Nasıl hissettiğimi ona hiç anlatmadığım için gerçekten bir pislik olmalıydım. Babasının onu takip edip etmemem üzerinde herhangi bir etkisi olmasına izin verdiğim için. Son zamanlarda ailesinin hayatı üzerinde ne kadar az kontrol sahibi olmasına izin verdiğini çok net bir şekilde anladım. Öğrenci kredisi almış olması sistemdeki en büyük şoklardan biriydi. Tabii ki, henüz onları ödediğimi öğrenmedi ve nasıl tepki vereceğini bilmediğim için şimdi ona söyleyip bu yemeği mahvetmek konusunda isteksizim. İç çekiyorum ve kendi kendine gülümsemeden önce bir ısırik alırken gözlerim yüzüğüne takılıyor.

"Bana anlattığın her şeyi dinledim, Ophelia. Sana bunun böyle olduğuna dair bir işaret vermediğimi biliyorum ama seni temin ederim ki hepsini hatırlıyorum. Ne olursa olsun, sana bir şeyler geri vermek için daha fazla çalışacağım. Bana kendimle ilgili sormak istediğin her soruyu tüm dürüstlüğümlle yanıtlayacağım."

Dudağını ısırarak başını sallıyor. "Tamam. Teşekkür ederim."

Bir an sessizlik içinde yemek yiyoruz ve bir huzur duygusuna kapılıyoruz. Benden sakladığını sandığı mutlu gülümsemesinden ve her lokmayı yemesinden yemeği sevdiğini anlayabiliyorum. Yemeği kendim yapmamış olsam da, bitirişini izlemek içimdeki ilkel bir şeye sesleniyor ve bana karımın ihtiyaçlarını karşılayabileceğimi söylüyor. Ama şimdi bana başka bir şey için ihtiyaç duymasını istiyorum. Onun çatalı yalayıp temizlemesini izlemek, tam anlamıyla yeni yemek yemişken muhtemelen olmaması gereken şeyler yapıyor bana, ama ne diyebilirim ki? Beni çılgına çeviriyor.

"Önemli bir toplantının olduğunu söylemiştin?" Sandalyemde arkama yaslanarak soruyorum. "Bunun geçen gün sözleşmeyi imzalamanla bir ilgisi var mı?"

Gözlerini kırıştırıyor, gözlerini kısarken başını bana doğru eğiyor, "Dur tahmin edeyim, bunu avukat söylediği için mi biliyorsun?"

Başımı sallıyorum, "Bunu biliyorum çünkü sen benim karımsın. Sana her şeye dikkat ettiğimi söylediğimde ciddiym Ophelia. Ayrıca, bilgisayarı evdeki masamda açık bırakmışsın, yani senin adını noktalı satırda görmekten başka ne yapabilirdim ki?"

Kucağına bakıyor ve başını sallıyor, "Doğru. Um... evet, devraldığım diğer karakterler için önerdiğim tasarımların üzerinden geçmek üzere bir toplantım var. Sanırım çok az değişikliklerle hepsini onaylayacaklar ama yakın zamanda başka bir kreatif direktör aldılar ve onun biraz sert biri olduğu konusunda uyarıldım."

"Nasıl yani?" Gömleğimin kollarını sıvayarak soruyorum. Gözleri anında parlıyor ve yanaklarındaki renk koyulaşıyor, bu da sikimin daha çok ilgisini çekiyor. Sonunda, karımın karşı koyamayacağını bildiğim bir şey. Daha önce sadece şüphelenmişim ama artık biliyorum ve bunu kendi avantajıma kullanmaya niyetliyim. İnsan eşini başka nasıl baştan çıkarabilir ki?

"Her zaman eleştirecek bir şeyler buluyor ve aşırı photoshop kullanımından hoşlanmıyor. Ham halde gerçek eskizler istiyor ve insanların çizim için eski teknikleri kullanmasını tercih ediyor. Bu ne anlama geliyorsa... Görünüşe göre dijital tasarımın tüm amacını anlamıyor. Yine de, şirketlerde iyileştirmeler yapma ve tembel sanatçıları daha çok çalışmaya itme konusunda oldukça başarılı bir sicili var. Bu projeye sadece çok büyük olduğu için getiriliyor ve sanırım işleri berbat etmeyeceğimden emin olmak istiyor."

"Sizinle tanışan herkes işinize olan tutkunuzu açıkça görebilir. Tembelliğin sizin için geçerli bir şey olduğunu da düşünmüyorum. Yaptığınız iş için yeteneğiniz var, bu yüzden en başta avukatın işleri gözden geçirmesini istedim. Sana bunun iyi bir teklif olduğunu söylediler mi?"

Başını sallıyor, "Öyle dedi. Daha önce okuldan yeni çıkmış birinin aldığını gördüğü en iyi tekliflerden biri olduğunu söyledi. Beş yıllık bir sözleşme ve bunun beni daha iyi şeylere götüreceğine şüphe yok. Ama itiraf etmeliyim ki mümkünse çocuk hikayeleri için illüstrasyon yapmaya devam edeceğim. Çocukların keyif alabileceği şeyler yaratmak bana kendimi iyi hissettiriyor."

Sevgiyle gülümsüyor ve bir an için ona bakakalıyorum. Tam beni öpmesini isteyecektim ki telefonu çalıyor ve o an kopuyor. Sanki aramızda nazikçe bir şeyler oluşmasına izin verme fırsatımı kaybetmişim gibi hissediyorum ve sinirleniyorum. Telefona cevap veriyor ve ben ayağa kalkıp masama doğru yürüyorum, masama yaslanıyorum.

"Evet? Oh, elbette anlıyorum. Öğle yemeğindeydim ama işimi bitirmek üzereyim, o yüzden bir saat çok uygun." Dinlerken şakağını ovuşturur ve sonra doğrulur. "Maketleri de getireceğim. Tamam, yakında görüşürüz." Telefonunu çantasına geri atıyor ve ayağa kalkıyor. "Biliyorum kısa oldu ama gerçekten gitmem gerekiyor. Bu toplantıya hazırlanmak için biraz zamana ihtiyacım var ve gerginim, bu yüzden oraya ekstra erken gitmek istiyorum." Elleri titriyor ve bu toplantıya güvenle girmesinin uygun yolunun endişe olmadığına karar veriyorum. Eşimin rahat ve hazırlıklı hissetmesini istiyorum, kafası kesilmiş bir tavuk gibi koşuşturmasını değil.

"Ophelia, derin bir nefes al. Bu işi çoktan garantiye aldın. Bu toplantılar onlar için ne tasarladığınızı görmeleri için. Yani anlatıyı sen kontrol edeceksin. Eğer yeteneklerini beğenmeselerdi, işleri bu kadar ileri götürmezlerdi. Oraya erken gitmek sadece sinirlerinizi daha da gelecek ve her şeyi fazla düşünmeye başlayacaksınız."

Kıpırdanıyor ve masaya oturmasını işaret etmeden önce ayağa kalkıyorum. "Gel ve otur. Rahatlamana yardım edeyim."

Kollarını kavuşturarak alay ediyor, "Gerçekten mi? Senin masanda oturmak beni nasıl rahatlatacak, Soren? Kafandan geçenler için vaktim yok. Ayrıca, burası bizim yatak odamız değil. Dinlemek zorunda değilim."

Öne uzanıp kalçalarını kavriyorum ve onu omzuma atarken kolaylıkla kaldırıyorum. Gıcırıyor ve sırtıma tokat atıyor ama elimi onun sert kıkına koyuyorum, bu da hareketsiz kalmasına neden oluyor. Bacaklarının nasıl sıkıldığını hissedebiliyorum ama yine de tek bir kelime bile etmiyor. Midemdeki rahatsız edici hissi görmezden geliyorum ve onu masanın tam ortasına, sandalyeme bakacak şekilde oturtuyorum. "Seninle işim bitene kadar burada oturacaksın, anladın mı? Bu kadar gergin hissetmeyi bırakana kadar o toplantıya gitmeyeceksin."

"Peki," diye tıslıyor, bana ters ters bakıyor. Pantolonunu kabaca çözmeye başladığımda bile olduğu yerde kalıyor, böylece onu mükemmel pürüzsüz bacaklarından aşağı çekebiliyorum.

"Üstünün düğmelerini aç, Ophelia. O gür göreyim," diye sandalyeye çökerken.

edip hızlıca işlerini bitirirken sert bakışları yüzümden ayrılmıyor. Açık pembe sütyeni ortaya çıkıyor ve ben sütyeninin nasıl

İnce dantel meme uçlarının koyu pembeliğini vurguluyor. Sınırlarından kurtulmak için yalvarırcasına kumaşa baskı yapıyorlar ve onları tekrar ağzıma alma düşüncesiyle ağzım sulanıyor ama bunu normalden daha hızlı yapmam gerektiği için geri itiyorum. Eğer onu geç bırakırsam benden gerçekten nefret edecek ve bu onun rahatlamasına yardımcı olmak için, işleri daha da kötüleştirmek için değil.

"Bir gün sana bir çocuk pompaladığımda, büyürken göğüslerine tapınmak için çok zaman harcayacağım," diyorum bacaklarını ayırarak. Kasları gergin ve kıcını kenara yaklaştırdığımda dirseklerinin üzerinde geriye yaslanmak zorunda kalıyor. Pembe bir külot giyiyor ve dantel parçası pürüzsüz amını zar zor örtüyor. Tam da tahmin ettiğim gibi, ıslaktı.

Az önce söylediklerime bir tepki vermesini bekliyorum ama konuşmuyor. Bir parmağımı örtülü yarığının üzerinde gezdirirken elleri masamın kenarını sıkıca kavıyor. "Bana istediğin kadar sessiz davranabilirsin, karıcığım. Sikmeden önce bu amcığın tadına bakmamı engellemeyecek. Sonunda yine de sikimin etrafında patlayacaksın."

"Yemin ederim Soren, senden nefret ediyorum," diye homurdanıyor külotunu kabaca yana doğru çekerken. Sesinin hafifçe titrediği ve amına hava üflerken vücudunun titrediği gerçeği olmasaydı, ciddi olduğunu düşünebilirdim. Bu midemdeki çukurun daha da daralmasına neden oluyor ama artık kendimi tutamıyorum, sözlerini iniltiye dönüştürmeye kararlıyım.

Külotunu vücudundan söküp atma dürtüsü çok güçlü, ama bütün gün onlarsız çalışmak zorunda kalmasını istemiyorum, bu yüzden yavaşça bacaklarından çıkarıyorum. Her iki kolumu da dizlerinin altından geçiriyorum ve kalçalarını yukarı doğru eğiyorum, böylece amcığı doğrudan ağzıma sunuluyor. Dilimi yarığının ortasına doğru sürüklediğimde, kadifemsi yumuşak dudaklarını ayırıp tadını aldığımda, içgüdüsel olarak gözlerim kapanıyor. Çıkardığım inilti gırtlaktan geliyor ve vücudu gevşerken sırtının masaya çarptığını duyuyorum - gerginlik neredeyse ondan kanıyor.

"Kahretsin, tadın çok tatlı," diye homurdanıyorum, onu bir kez daha yalıyorum ama küçük tomurcuğun zonklamasına neden olacağını bildiğim sürtünmeyi vermek yerine klitorisinin etrafına dokunduğumdan emin oluyorum. "Vücudun neredeyse serbest kalmak için çılgılık atana kadar seni yavaşça yalayıp saatler geçirebilirim. Geriye kalan tek şey ya sikimin ya da dilimin seni boşaltması için bana yalvarmak olacak."

Dudaklarımı bir kez daha alaycı bir tavırla onunkilere sürttüğümde dişlerini sıkıyor ve burun delikleri alevleniyor. Amının kasıldığını hissedebiliyorum ve parmaklarımı almak için tek yapması gereken bacaklarını açıp istemek, ama karımın inatçı olacağını şimdiden söyleyebilirim.

"Asla," diye tıslıyor. "Ben yalvarmıyorum, Soren."

Ona karşı kıkırdıyorum ve bacakları başımın etrafında tekrar geriliyor, neredeyse sıkıyor ama kendini tutuyor gibi görünüyor. Gerçekten de bu ondan beklediğimden daha fazla bir tepki ama yine de yeterli değil. Hızlıca bilgisayardaki saate bakıyorum ve zamanın hızla geçtiğini bana gösterdiği için ona saldırmak istiyorum. Ophelia'nın sabrı yakında tükenecek ve çıkarken bana küfretse bile buradan yürüyen bir memnuniyet birikintisi olarak ayrılmasına ihtiyacım var.

"Şöyle olacak *tatlım*. Orada yatacaksın ve iyi bir eş gibi sikimi alacaksın, ben de sana öyle bir orgazm yaşatacağım ki en ufak bir gerginlik bile hissetmeyeceksin. Anladın mı?" Pantolonumun fermuarını hızla açıp aşağı çekerek azgın aletimi serbest bırakıyorum. Şimdiden sızmaya başladım ve bu sadece onun tadına bakmaktan kaynaklanıyor.

"Nasıl *tatlım*," diye mırıldanıyor, kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. Bu bir meydan okuma gibi ve o bunun farkında bile değil. Dünyanın en ukala adamı değilim ama bildiğim bir şey varsa o da Ophelia'ya orgazm yaşatmanın hayattaki amacım olması gerektiğidir. Bu konuda çok iyiyim. Ama bununla birlikte bir lanet de geliyor: Ben değilmişim gibi davranmakta çok iyi.

"Kendini hazırla," diyorum tam amına bastırırken. Parmak eklemleri masanın üzerinde bembeyaz kesildiği anda ileri doğru iterek tek hamlede içine giriyorum. Bu ona girmenin en sevdiğim yoludur çünkü vücudumdan yukarı ve ayak parmaklarıma kadar beyaz sıcak kıvılcımlar gönderir. Sanırım ulaşabileceğim en yakın mutluluk bu. Her seferinde sanki vücudu beni içine hapsetmeye çalışıyormuş ve zihinsel direncini protesto ediyormuş gibi beni sıkıştırıyor. Ve anda, içimde bir şeylerin kilidi açılıyor ve onu sikimin sert, durgun darbeleriyle beceriyorum. Kalçalarım her seferinde içindeki o hassas noktaya sürtünmek için yukarı doğru kıvrılıyor ve beni nasıl sağmaya çalıştığını hissedebiliyorum. Ben onu o küçük ölüme yaklaştırırken amının nasıl titreştiğini ve çırpındığını. Bu açı daha önce geceleri onu almak için kullandığım bir açı değil, bu yüzden onu tekrar tekrar çalıştırırken kalçalarımı dalgalandırmak için her fırsatı değerlendiriyorum. Masa hareketlerin altında sallanıp gıcırıyor ve göğüsleri o dar, küçük dantel sutyenin içinde zıplıyor.

"Ophelia, sen çok iyi bir eşsin. Vücudunun ne kadar misafirperver olduğuna bak." Sikimi alırken bir tanrıça gibi görünüyor ve sadece kaşlarındaki kıstırma ve alt dudağını çiğneme şekli yüzünde bir şey hissettiğini gösteriyor. Her zaman olduğu gibi kendini tuttuğu çok açık ve benim kararlı ifademi her yakaladığında neredeyse gülümsemek istiyorum ve

bana ters ters bakıyor. Bu bakışı onun yüz koleksiyonundan kalıcı olarak silmek istiyorum. O yumuşak, umut dolu gözleri ve onu her gördüğümde bana verdiği merak duygusunu istiyorum. Tatlı bir neşe ve ışıktan başka bir şey yansıtmamasını. Beni konuşurken dinlediğinde yine hayranlık ve hayranlık duymasını istiyorum, ama bu sefer kocası olarak. Onun sevgisini istiyorum.

"Kukunun beni ne kadar iyi aldığını hissetmiyor musun, Ophelia? Her bir santimi sanki sadece benim için yapılmış gibi. Ve bil bakalım ne oldu, küçük karıcığım? Her zaman benim olacak. Seni istediğim zaman böyle becereceğim çünkü becerebiliyorum ve sen de hiç durmadan etrafımda fişkıracaksın, değil mi?"

Bu noktada onu kızdırıyorum ama duramıyorum.

"Oh, Soren..." Vücudu her itişte titriyor ve kalçaları, yukarı çıkmak ve itişlerimi karşılamak istediğini gösteren şekilde seğiriyor. Vücuduna tam olarak ihtiyacı olan ve istediği şey verildiğinde yardım edemediği ama hissettiği bir tepki.

"Evet, sevgilim, bunu seviyorsun, değil mi? Kocanı memnun etmeyi seviyorsun, değil mi? Söyle."

Tabii ki, asla böyle bir şey söylemezdi.

İtişlerimin sertliğini azaltmaya karar veriyorum ve aletimin sadece ilk birkaç santimine odaklanıyorum, kalçalarımı açıyorum, böylece ona girip çıkarken klitorisine de sürtünüyorum. Aynı anda uzanıp onu göğüslerinden tutuyorum, başparmağımı meme uçlarını örten dantelin üzerine sürüyorum, böylece sert noktaları kızdırıp hisleri artırabiliyorum.

"Kocana teslim ol. Benim için gel, Ophelia," diye tıslıyorum, boşalmanın şaftımdan yukarı aktığını hissediyorum. Dayanmamın imkânı yok ve masadaki tutuşu gevşiyor ve amı sertçe sıkılırken vücudu masaya karşı yumuşuyor.

"Soren... evet," diye inliyor, başka bir şey söyleyemiyor.

Bir anda birlikte geliyoruz ve taşaklarımda olması gereken her bir tohum parçasını karıma pompalamaya başladığımda ofisimin dışında kimsenin duymaması için kendi iniltimi ısıriyorum. Onun artçı şokları ve kendi seğiren nabızlarımla çalışmaya devam ederken sıcak hissi beni kaplıyor. Göğsü ağır nefeslerle yükselip alçalıyor ve alt dudağı ağzından çıkarırken kırmızı ve iltihaplı görünüyor. Gözlerimiz buluşuyor ve bir şey söylemek için ağzını açıyor, zaten hızlı atan kalbimin dengesiz bir şekilde çarpmasına neden olan bir bakış atıyor bana. Ama tekrar çalan telefonunun tiz sesi anı bozuyor ve ikimiz de kafamızı bilgisayara çevirdiğimizde kalan saatinin yarısından fazlasının geçtiğini görüyoruz. Lanet ediyorum

hafifçe ve kendimi kaldırıyorum, böylece külotunu tekrar giymek için aşağı inebiliyorum.

"Bekle.... temizlemem gerek-"

"Hayır. Temizlemeyin... lütfen. Sadece... öyle kalsın. Külotu giydiğin sürece bir yere gitmesini engelleyecektir. Bu gece... duş alabilirsin." İstedğim gibi bir talep gibi çıkmadı ama ağzı kapanıyor ve gömleğinin düğmelerini dikkatle iliklerken bana başıyla onay veriyor. Her ne kadar kendi başına yapmak istediğini hissetsem de, yumuşayan sikimi bir kenara koyduktan sonra giyinmesine yardım ediyorum. Ben onu kapıya doğru götürürken o da titrek bacakları üzerinde babasına doğru ilerliyor. Tereddüt ediyor ve parlak pembe yanaklarla bana geri dönüyor.

"Um, ben... çok mu dağınık görünüyorum?" diye soruyor ve çalan telefonunu tekrar çaldığında susturuyor. Kalbime karıncalanma titreşimleri göndermesine izin verdiğim amaçlı bir hareket.

Gülümsüyorum, "Rahatlamış görünüyorsun. Harika olacaksın, tamam mı?"

Başını sallıyor, bir hoşça kal fısıldamadan önce başını eğiyor ve ofisten aceleyle çıkıyor. İşime devam etmek için tekrar masama oturduğumda bile bunun bir faydası olmuyor.

Tahtanın her yerinden kokusunu alabiliyorum.

Seni seviyorum, Ophelia.

Bölüm Fı ve

Ophelia

I Soren'de bir sorun olduğunu düşünmeye başladım. Bir yanım işle ilgili olabileceğinden şüpheleniyor ama haddimi aştığımı düşünmesini istemediğim için sormadım. Şirketini babamınkinden çok daha farklı bir şekilde yönettiği için işinin iç yüzünü bilmiyorum. Daha uzun saatler çalışıyor, bu yüzden eve geliyor ve pratik olarak saldırıyor

Bana.

Umursadığımdan değil.

Seks sırasında hala çok fazla şey vermiyorum ve o bana orgazm üstüne orgazm yaşatmada bu nihai güce sahip gibi görünüyor. Tam olarak ne zaman başladıklarını, onları mümkün olduğunca uzun süre nasıl sağacağını ve her seferinde tüm vücudum gevşerken ne zaman biteceklerini biliyor. Bazı geceler onları uzatır ve ben acele etmesi için yalvarmaya çok yaklaşıyorum. Gerçekten, neden bu kadar sessiz kalabildiğime dair hiçbir fikrim yok. Beni kullanmasına izin vermeyi seviyorum gerçekten - ihtiyacı olanı almak için. Yüzündeki ifadeden ne kadar tahrik olduğunu her zaman tahmin edebiliyorum ve çoğu zaman külotumu yırtıp beni becermeye başlamadan önce hiçbir şey söylemiyor bile. Onun için her zaman sıırıslıkam oluyorum, ama yine de bundan daha ileri gitmeyeceği endişesinden kurtulamıyorum.

Dün gece kulağıma tatlı sözler fısıldasaydı muhtemelen farklı düşünebilirdim. Ama mesele de bu, sanırım kalbimin kilidini açabilecek bir şey itiraf etmesini bekliyorum, ama o her zaman sadece konuşuyor

böyle lezzetli ve pis bir şekilde. Uyandığımda beni arkadan alıyordu, siki çoktan içimdeydi, beni hızlı ve umutsuzca sahipleniyordu. Nedense amım tamamen kayganlaşmış ve memelerim sertleşmişti. Boştaki eliyle klitorisimin etrafında daireler çizdi, tam doğru basıncı uyguladı, ta ki ben yıldızları görene kadar. Anlaşılmaz bir şeyler mırıldanarak beni takip etti. Temizlenmeme izin vermedi, benden damlarken boşalmasının bacaklarımdan aşağı akmasını istediğini iddia etti. Uykuya geri döndükten sonra yataktan çıktığım anda dileği gerçekleşti. Orada değildi ve hafta sonu olduğunu düşünürsek evdeki spor salonunda olmalı. Haftada dört beş kez spor yapmazsa o mermer gibi kaslarını nasıl koruyabilirdi ki? Yine de beni alışındaki çaresizlikte farklı bir şeyler vardı ve her zamanki ön sevişme ve baskınlığının bir kısmı gitmişti. Sanki onun kullanımı için orada olduğumu hatırlatacak bir şeye ihtiyacı varmış gibi içimde olmaya doymak bilmez bir ihtiyaç duyuyordu.

Beni bu şekilde kullanmasına izin verdiğim için bu kadar kolay boşalmış olmalıyım. Gözlerimdeki uykuyu zorlukla kırıştırmak ve kocam istedi diye bacaklarımı açmak? Elbette bu normal değil. Bu sabah banyoya girdikten sonra aynada kendime baktım ve bana bakan kadının kim olduğunu merak ettim. Eşler kocalarıyla seks yaparken böyle mi hissetmeli? Ne kadar iyi hissettirdiğini saklamak daha da heyecan verici. Bazı açılardan, bunun biraz zorlama bir his olmasından hoşlanmanın yanlış olup olmadığını merak ediyorum. Şu anda sadece bunu düşünmek bile karnımda bir zevk kıpırtısı hissetmeme neden oluyor. Soren söz konusu olduğunda bugünlerde oldukça sık rastlanan bacaklarımın arasındaki nabızı görmezden gelerek bunu atlatmaya çalışıyorum. Mucizevi bir şekilde, o kadar seksten sonra ağrım bile yok, sadece yapış yapış hissediyorum. Spreyin altında hareket ettiğimde sıcak su cennet gibi, suyun basıncı Soren'in dokunuşuna gülünç derecede yakın hissettirecek şekilde meme uçlarımdan üzerinden geçerken ihtiyaçla karışık küçük bir rahatlama iniltisi çıkarıyorum.

"Sana katılmamı ister misin?" Derin sesi etrafımda yankılanıyor ve irkiliyorum, ayaklarım kaymaya başladığında kendimi duvara dayıyorum. Üzerinde siyah bir eşofmandan başka bir şey yok ve terden olmuş bir halde kapının pervazına yaslanıyor. Neden her zaman bu kadar iyi görünmek zorunda? O beni her fırsatta baştan çıkarırken dış görünüşümü korumak çok zor. Şu anda bile dönüp beni becermesini istemek istiyorum. Bana ne oldu böyle? Kısa bir süre önce tam anlamıyla bakireydim.

"Madem öyle," diyorum ve saçımı ıslatması için sırtımı ona veriyorum. Aslında beklentiden titriyorum. Amaçlı adımlarla yaklaşıp pantolonunu indirmesinde beni ürperten bir şey var ve benimle birlikte duşa girdiğinde nedenini anlıyorum. Kukum öngörü sahibi ve Soren'in beni suyun içinde sıkıştırırken taktığı dolgun, kalın ereksiyon karşısında neredeyse kremleniyor.

Ellerini kollarımda ve kalçalarımda gezdirerek, "Oh, yapmalıyım," diye homurdanıyor. "Damlayan suyun bu kadar seksi olacağını kim bilebilirdi? Belki de çok temizlenmeden önce seni kirletmeliyim, hmm? Söyle bana Ophelia, bütün döllerimi yıkadın mı?"

Tanrım, şu adamın ağzına bak. Tam da duymak istediğimi bilmediğim şeyleri nereden buluyor? Dudaklarımı yalıyorum ve başımı sallıyorum, çünkü başka ne diyebilirim ki? Bacaklarımın arası hâlâ kaygan, ama beni bu hale getiren sadece boşalmak değil, ama bana dokunursa fark etmeyeceğini umuyorum.

"Arkanı dön ve ellerini duvara koy," diyor ve ben hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyorum. Bu talepkâr ses tonu şimdiye kadar yapılmış en tatlı afrodisyak gibi. Kocam yine kendisine ait olana sahip çıkmak istiyor ve denesem bile hayır demeye dilim varmıyor. Aslında, ısrar etmesini istiyorum. Ve tıpkı bir zihin okuyucu gibi, elleri kalçalarıma inip beni kabaca döndürüyor ve duvara bakmam için beni hafifçe suyun dışına itiyor. "Kendini hazırla."

İstedikini yapıyorum, avuçlarımı serin duvara düz bir şekilde koyuyorum ve parmakları kıcımın çatlağı boyunca dans edip, göbeğimin girişinin şişmiş dudaklarla çerçevesi olduğu yere kadar aşağıya indiğinde bir nefes emiyorum. boşalmanın uyluklarımın arkasına ve iç kısımlarına damlamak üzere toplandığı yere. Her iki eli de amımın hemen dışındaki hassas deriye sürtünmeye başladığında nefesim kesiliyor. Acaba bana tamamen dokunmadan zonklama şeklimi hissedebiliyor mu? Bunun olmasını engellemek imkânsız ve şu anda boşalmaktan başka bir şey istemiyorum.

"Ne olursa olsun ellerini duvardan çekme, anladın mı?" diyor, bir parmağını dudaklarıma sürtüyor ama asla içeri sokmuyor. Bacaklarım titremeye başlıyor ve iki parmağını sokmasını istememek için bir an dilimi ısırarak zorunda kalıyorum.

"Anlıyorum kocacığım," diye mırıldanıyorum çünkü inlemeye o kadar yakınlığımı ki hiç komik değil. Bunu başka bir şey olmalı çünkü bir değil, iki değil, üç parmağını içime sokmadan önce küçük bir iç geçiriyor. Kısa bir inilti çıkıyor ve neredeyse boğuluyorum,

alnımı fayanslı duvara bastırıyorum. Donup kalıyor ve bir an için tek ses, etrafımıza dökülen düşün yağmur gibi pıt pıt sesleri oluyor. Sonra sanki hayata geri dönmüş gibi parmakları içime doğru pompalamaya başlıyor, iç duvarlarımı kıvırıyor ve ovuyor, sanki orgazmımı hiç denemeden ileri çağırıyor. Kıkırdıyor ve artık tahrik olduğumu bildiğini fark ediyorum. İçimdeki sadece onun boşalması değil.

"Bunlardan biri benim için kırılacağını söylüyor, Ophelia. Bu olduğunda, artık onu içinde tutamayacaksın. Her seferinde benim için parçalanacaksın. İçinin ne kadar sıcak ve ıslak olduğunu hissetmediğimi mi sanıyorsun? Bu tam da senin özünden geliyor - ben içeri girmeden önce ne düşünüyordun, hmmm?"

Orgazmım doruğa ulaştığında içimden bir ses daha yükseliyor ve tam zamanında parmaklarını bedenimden çekip sikini içime sokuyor. Duyup duymadığını merak ederek kalbim adrenalinle çarparken bile iniltisi gürültüyü maskeliyor. Herhangi bir işaret vermiyor ama sırtımı aşağı doğru itiyor, böylece neredeyse tamamen eğilmiş oluyorum, böylece bana vurabilir. Orgazmım içimde sallanırken dalgalara biniyorum, ama bu kısmın benim için olmadığını çabucak anlıyorum. Bu onun için, tıpkı şafak vakti beni tekrar sahiplenmesi ve doldurması gerektiğinde olduğu gibi. Bu bir tekrar ve beni ilk başta bu kadar kolay boşaltmış olması gerçeği bu kadar ateşli olmamalı. Tek bildiğim bu Soren'in serbest bırakıldığı ve itişlerinde acımasız olduğu, neredeyse tekrar inlemem için yalvarıyor gibi. Birdenbire, bunu ona vermek istediğimi fark ettim. Olacağını vaat ettiği şeyi elde ederek onun parçalanmasını istiyorum. Onun için çoktan parçalara ayrıldım ve onun da aynı şeyi hissetmemesinden korkuyorum. Tam yapmak üzereyken kükrüyor, içime öyle sert giriyor ki bir kez daha duvara yaslanıyorum ve siki içimde olabildiğince sıkılaşacak şekilde duruyorum. Tekrar tekrar vuruyor ve ağır nefes alırken yüzü omzuma bastırıyor. Yumuşayana kadar çekilmiyor ve arkama dönüp baktığımda yüzündeki kaşların çatıldığını görüyorum.

"Soren?" Yüzümü ona dönerek sesleniyorum. Normalde yaptığı gibi ukalaca bir şey söylemek yerine sabunu almak için döndüğünde dudağımı ısıriyorum. Pes etmeyerek onu yanlış bir şekilde itmiş olabileceğimden endişeleniyorum. Bana bakmadan vücudunu yıkamaya başladığında midem bulanıyor.

"Bu gece seni beklememi ister misin? Yoksa senin için başka bir geç mi olacak?"

İç çeker ve başını sallar, "Bekleme."

Durulamayı bitirip duştan çıkıyor ve bir havlu kapıp banyodan kaçarken beni arkasından bakakalıyorum. Birden fazla yönden acı çekiyor, keşke onun peşinden gidip kafamın içindeki karmaşayı açıklayabilseydim. Ama bir şekilde, belki de biraz yalnız kalmaya ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum. Çünkü hissettiğim şey, her zaman yaptığı gibi eve gelip beni almayacağı için duyduğum hayal kırıklığı... ve sorunun bir kısmının da bu olduğunu hissediyorum.

Bölüm S xI

Soren

A Ophelia'yı yattıktan sonra becermediğim üç gecenin ve uzun iş günlerinin ardından otomatik pilota geçtim. Kahve, stres ve kötü bir mavi top vakasıyla beslenen biri. Karımın parfümlü havasını solumak bile beni harekete geçirmeye yetiyor, bu yüzden onun mükemmel vücuduna hiçbir şekilde dokunmadan yanında uyumak o kadar da büyük bir şok değildi işkence gibiydi.

Bir parçam, artık karılık görevini yerine getirmesi için ısrar etmediğimde, kendi rızasıyla bana geleceğini ve onu memnun etmemi isteyeceğini ummuştı. Aramızda bir şeyler başlatabilirdi ama henüz yapmadı. Bu beni sadece, belki de benden gerçekten nefret ediyordur ve onu benimle evlenmeye zorlamak yanlış bir seçimdi diye düşünmeye itiyor. Gerçekten de ailesinin şirketinin kapanmasına verilen tepki çok önemsizdi ve ondan neredeyse hiç bahsedilmedi. Gerçekten bilmek istemediğim için sormadım, ancak bunu bilirse bana daha fazla kızabileceğinden şüpheleniyorum. Öte yandan, tepkisinin ne olacağını bilmemiz mümkün için bu bir önlemdi. Bunun her halükarda onu kurtardığını ve aynı zamanda onu benim yaptığımı bilmekten memnunum. Bu onu istediğim gerçeğini değiştirmiyor. Aksine, onu her zamankinden daha çok istiyorum. Ve sanırım duygularımın canı cehenneme deyip sonunda ona itiraf edebilirim. Eğer beni gerçekten istemiyorsa gitmesine izin veririm ama vücudu yalan söylemez. Sesi sessiz olsa bile vücudu benim için şarkı söylüyor. Bu

sonunda bir anlamı olmalı, değil mi? İşte bu test bunu kanıtlayacak ve ben de o bana ihtiyaçlarını bildirene kadar dayanacağım. O gün geldiğinde, karımın benden daha fazla nefret etmesine izin verilmeyecek.

Sinirli bir iç çekişle yatak odasının kapısını iterek açıyorum ve Ophelia'yı son birkaç gündür olduğu gibi yatak başlığına yaslanmış görmeyi bekliyorum. Genellikle bir şeyler okur ya da iş için bir şeyler üzerinde çalışırdı ama bu sefer orada değildi. bilgisayar bana dönük bir şekilde boşta duruyor ve en azından banyoda akan musluğun sesi bana orada olduğunu söylüyor. Beni beklemediği, ihtiyaçtan titremediği ve onu boşaltmam için bana yalvarmadığı gerçeği karşısında hayal kırıklığına uğramamaya çalışıyorum. Bir erkek hayal kurabilir.

Kravatımı gevşetmeden önce telefonumu, saatimi ve kol düğmelerimi yatağımın başucuna bırakıyorum ve gözlerim başka tarafa bakmadan önce içgüdüsel olarak bilgisayarının ekranını hızla tarıyor, ancak beynim az önce okuduklarını işlemeye çalışırken vücudum soğuyor. Kravatımı bırakıp yaklaşıyorum ve ellerimi yatağın üzerine koyarak Ophelia'nın okumakta olduğu kelimeleri dikkatle tekrar okuyorum. Gözlerim "rızaaya dayalı olmayan rıza", "itaatkâr eşler" ve "çiftlerde serbest kullanım ilişkisi" ifadelerine takılıyor ve bu da beni hızlı bir okuma telaşına sürüklüyor. Ophelia'nın en son yorumlarından bazılarını okuduğumda, korkularımın tam tersini ortaya çıkaran diğer birçok kişinin konularına eklenen pek çok şey aynı anda yerine oturuyor: tatlı karım aslında onu istediğim zaman kullanmam ve karım olarak bana hizmet etmesini sağlamam fikrinden hoşlanıyor. Yorumlarından birinde, ilk başta bunun kızgın olduğu için olduğunu, ancak daha sonra onu tekrar tekrar boşaltırken benden nefret ediyormuş gibi yapmanın onu daha da azdırdığı sonucuna vardığını itiraf ediyor. Başka bir yorumunda, önceden izin almadan veya uyarmadan kendisine seks eylemleri yapmama izin vermekten nasıl hoşlandığını ve kocasından, benden beklendiği gibi eşlik görevlerini yerine getirmek için her zaman benim için hazır olmayı sevdiğini belirtiyor.

Hissettiklerimi nasıl kelimelere dökebilirim? *Şok* oldum. Şokun da ötesinde. Bu *bir şey* mi?

Vikisözlük'e "serbest kullanım" kelimesini hızlıca yazıyorum.

"Bir kişinin herhangi bir zamanda partneriyle seks yapmaya veya partneri tarafından "kullanılmaya" hazır olmayı kabul ettiği bir sapkınlık."

Sikim anında seğiriyor.

"Hassiktir..." Ophelia'nın sesi dikkatimi dağıtıyor ve başımı yavaşça çevirdiğimde onu büyük beyaz bir gömlek giyerken görüyorum. Uzun bacakları altından görünüyor ve külottan başka bir şey giymediği belli oluyor.

Başlangıçta ondan talep ettiğim şeyden çok fazla bir sapma değil. "Bunu görmemen gerekiyordu..."

"Neden olmasın?" Doğrulup soruyorum. Pantolonumun içinde ereksiyonum zonklıyor ve gözleri önce ona takılıyor, sonra da şaşkınlıkla daralıyor. "Ophelia, seksimiz hakkında böyle hissettiğini bilmemi neden istemediğini söyle bana? Bunca zamandır gerçekten nefret ettiğini sanıyordum."

Sertçe yutkunur ve başını sallar, "Hayır. Sana kızgın olduğum zamanlarda bile seninle seks yapmaktan asla nefret etmedim. Sadece zaten bu kadar çok şey talep ederken sözlü yanıtlarımla seni tatmin etmek istemedim. Ama ilk birkaç seferden sonra, karın olarak görevimi yerine getirmemi talep etmeden hoşlandığım açıkça ortaya çıktı. Senden nefret ettiğimi söylediğimde bile beni her gece sorgusuz sualsiz kabul etmen... bu çok... heyecan vericiydi."

"Yani bir sapkınlığın var, öyle mi?" Ona bir adım öne çıkarak soruyorum. "Ben seni cinsel olarak bana boyun eğdirirken sen de zoru oynamak istiyorsun, öyle mi? Bu yüzden mi geçen gün ofisimde bile seni masama bu kadar kolay teslim oldun?"

Dudağını ısıırıyor ve başını sallıyor, haliya batan ayak parmaklarına bakıyor. Bana bakması için bir parmağımı çenesinin altına bastırıyorum ve parmaklarım çenesini okşamak için hareket ettiğinde gözleri dalgalanıyor. "Sessiz kalmaya çalışmak eğlenceli. Aramızdaki ilişkiyi seviyorum ama son zamanlarda bundan sıkılıp sıkılmadığını merak ediyorum. Bu dinamikten zevk almam yanlış mı?"

Başımı sallıyorum ve ben otururken bacaklarımın arasında durması için onu yatağa doğru çekiyorum. Bu şekilde neredeyse göz hizasındayız ve minyon vücudu benimki tarafından bir şekilde yutuluyor. Elim bacaklarının arkasını okşarken rahatlamasına bayılıyorum. "Hayır, Ophelia, tatlım, hiç de değil. Keşke bana daha önce haber verseydin. Geri çekildim çünkü kendimi senin üzerinde zorluyormuşum gibi hissetmekten hoşlanmadım. Ben bunu asla yapmam. Sapkınlıklara sahip olmakta yanlış bir şey yok ve şimdi bu şekilde hissettiğini biliyorum, buna hitap etmekten mutluluk duyuyorum. İlişkimizin cinsel yönlerinde sana karşı daha baskın olmaktan ve bana boyun eğmek istemenden oldukça hoşlanıyorum, ancak inleme dürtüsü çok fazla olduğunda teslim olduğunu görmek istiyorum. Benden hiçbir şey saklamak zorunda değilsin, Ophelia. Ben senin kocanım ve her şeyini ve bana sunacaklarını istiyorum. Seksin o kadar iyi olmasını istiyorum ki bu rolü üstlenmek cinsel zevkten başka bir Geeye dönüşmesin. Bunu benim için yapabilir misin?"

Başını sallıyor, "Evet, bunu yapabilirim. Kendimin geri kalanını sana verdiğimde kalbimi kırmayacağına söz verdiğin sürece."

Ellerimi kalçalarından yukarı doğru sürüklüyorum, gömleği - gömleğimi - vücudundan tamamen çıkana kadar onlarla birlikte sürüklüyorum. Onu uzakta bir yere fırlatıyorum ve eğilip köprücük kemiği boyunca ve göğüslerinin yumuşak kabarıklığı boyunca bir öpücük konduruyorum. "Seni asla incitmeyeceğim, karıcığım. Sadece sonsuza dek içine kapanarak beni incitme. Benden gerçekten nefret etmeye başlarsan buna dayanamam. Bunca zaman sonra olmaz."

Dudaklarım küçük, sıkı meme uçlarından birinin üzerinde gezinirken keskin bir nefes alıyor ve bunu memnun bir sestten başka bir şey olarak göstermeye çalışmıyor. Bu içimde bir şeyleri ateşliyor ve tenini daha sert emiyorum. Bir ses çıkarıyor ve ben de geri çekilip dikkatlice vurdumduymaz olan yüzüne bakıyorum. Yavaş bir sırtıma benimkine yayılıyor ve tamamen geriye yaslanıyorum, "Şimdi oynamak ister misin, karıcığım?"

Dudaklarını yalıyor ve yana doğru hareket ediyor, böylece elleri ve dizleri üzerinde, sadece küçük mavi külotuyla yastıklara doğru sürünebiliyor. Kıcının kıvrımlarını güzelce kucaklıyorlar ve fermuarımın dikişi zorlandığı için kırılmadan önce ayağa kalkıp ağrıyan sikimi serbest bırakmam gerekiyor. Kolaylıkla sırt üstü yatıyor ve bacaklarını iki yana açıyor, bu küçük hareketin ne kadar seksi olduğunu görünce boşalmamak için sikimi kabaca kavramama neden oluyor. Yer değiştirirken göğüsleri biraz zıplıyor ve gülümsemek için kendini zor tutuyor.

"Karın olarak görevimi yapmaya hazırım," diyor kayıtsızca ve küçük rol oyununa kendini . Şimdi çok farklı, tatlı karımı harekete geçiren şeyin bu olduğunu bilmek. Taşaklarım o kadar gergin ki kanın güneye doğru akmaya devam etmesinden dolayı bayılabilirim. Dinamiğimizin bu kadar aniden değişmesi sanki rüya görüyormuşum gibi hissettiriyor ve bir an durup ona bakıyorum. Bir kez bile başka tarafa bakmıyor, eskisi gibi değil. Gözlerimiz kilitleniyor ve onunkilerin içinde artık benden saklamadığı bir arzu havuzu var. Ona ulaşmak ve taşmasını sağlamak, orgazm olurken haykırmasının nasıl bir şey olduğunu nihayet duymak için can atıyorum. Bu gece buna ilk kez sahip olacağımı biliyorum ve çok erken gelmeye karşı koyabilir miyim gerçekten bilmiyorum.

"Bunu olabildiğince yavaş yapmaya çalışacağım ama burada zar zor dayanıyorum. Bu yeni ifşaat yüzünden elektrik çarpmış gibi hissediyorum ve seni sert ve hızlı bir şekilde yutmak istiyorum," diye homurdanırken, kıyafetlerimin geri kalanını rekor bir sürede çıkardım. Bu sırada bir şeyin yırtıldığını duyduğuma eminim ama umurumda bile değil. Sözlerim üzerine amının sıkıldığını gördüğümde değil. "Oh, bu senin

Ne istiyorsun, pis kız? Kocan öyle istediği için mi sert ve hızlı istiyorsun?"

Gözleri dalgalanarak kapanıyor ve meme uçları daha da sertleşiyor, konuşmamak için dudaklarını ısırduğunda bile soruma cevap veriyor. Sırıtiyorum, her bir iniltiyi hak etmemi sağlayacak olması hoşuma gidiyor. Bacaklarının arasındaki yerimi almak için yatağa sürünüyorum, ancak bu sefer onu uyluklarının arkasından tutuyorum ve bacaklarını göğüslerine doğru itiyorum. Amcığı tamamen bana doğru itiliyor, yarığının kabarık dudaklarını ve girişinden nasıl ıslaklık damladığını görmeme izin veriyor.

"Şimdiden benim için ne kadar sulu olduğuna bak," diye inliyorum, sert horozumu yukarı ve aşağı kaydırmadan önce pisliğe daldırıyorum. Bu aç bana, istediğimden önce kaymadan onun her bir santimine dokunabilme olanağı veriyor. Bacakları beni geri itiyor, etrafımı sarmaya çalışıyor ama ben onları kolaylıkla tutuyorum. "Ben seni pompalarken sen de beni böyle alacaksın. Beni daha önce hiç hissetmediğin kadar derinden hissedeceksin ve bir saniye önce değil, tam benim gibi boşalacaksın, anladın mı?"

Nefesini içine çekiyor ve sikimin başı daracık deliğine bastırırken hızla başını sallıyor. Neredeyse çok sıkı ve beni sıkmasının verdiği lezzetli gerginlikle inliyorum. İçine girip dibe vurmadan önce aynı yavaşlıkla geri çekiliyorum. Dudaklarından ikimizi de donduran bir çılgılık dökülüyor ve ben onun aynı derecede şok olmuş yüzüne bakarken gözlerim büyüyor. Yanakları kızarıyor ama nefes alış veriş sadece tahrik olmuş bir şekilde artıyor. Aletim nabız gibi atmaya başladı ve ondan gelen bu seslerle boşalmaktan vazgeçmeyeceğimi biliyorum ve etrafımda kenetlenme şeklinden onun da aynı şeyi hissettiğinden şüpheleniyorum. Kalçalarımı pistonlamaya başlıyorum, sikimi onun içinde olabildiğince hızlı ve sert bir şekilde çalıştırıyorum. Bu sonuna kadar bir yarış ve bacaklarındaki tutuşumu sıkılaştırırken sırtı kemerli.

"Soren!" diye bağırıyor, sonra da muhtaç bir inilti çıkarıyor. Küfrediyorum ve bacaklarını bırakıp aşağı iniyorum ve göğsümü onunkine bastırıyorum. Dudaklarım o mükemmel ağzın üzerinde mühürleniyor, bir sonraki iniltisini kendi iniltimmiş gibi yutuyorum. Öpücükleri benimkilerle aynı yoğunlukta ve hiçbir şeyin tadı beni geri istediğini hissetmek kadar güzel olmamıştı.

Hayalarım kalkıyor ve zevk omurgamda hızla yükseliyor ve fısıldayacak kadar bir sürede ağzından ayrılıyorum, "Benim için gel, Ophelia. Kocana, amının içine boşalmasını ne kadar istediğini göster."

Ağzımı bir meme ucunun üzerine kapattığımda "Oh fuck, oh fuck," diye inliyor. kıvranıyor, amı fişkırmaya başlarken titriyor ve titriyor,

Beni sıcak, kalın bir sıvıyla kaplıyor. Daha da fazla boşalmama neden oluyor ve hiçbir şeyin bu anla kıyaslanamayacağını biliyorum. Bu bizim evli bir çift olarak ilk seferimiz olmalıydı. Fikrini değiştirmesinden korktuğum için ondan uzaklaşmak konusunda isteksizim ama teninde uzun bir süre nefes aldıktan sonra ona bakmak için ayağa kalkıyorum.

"Arzularından asla faydalanmayacağıma söz veriyorum. Bu bir al-ver meselesi ve ben her zaman senin ihtiyaçlarınla ilgileneceğim," diye fısıldıyorum ve bana yumuşak bir gülümseme vermeden önce gözleri parlıyor.

"Tamam," diyor eğilip yanağımdan öpmeden önce. "Teşekkür ."

Henüz yataktan kalkmak gibi bir isteğim yok, bu yüzden kenara çekilip onu kollarımın arasına alıyorum, vücudu gevşeyip uykunun yumuşak nefesi göğsüme değene kadar onu tutuyorum. Kollarımdaki kadına bakarken kalbim çarpıyor ve onu mutlu etmek için her şeyi yapacağımı biliyorum. Gözlerimin kapanmasına izin vermeden önce alnına bir öpücük konduruyorum.

"Seni seviyorum karıcığım," diye mırıldanıyorum saçlarına. "Umarım yakında bir gün sen de aynı şeyi hissedersin."

Yedinci Bölüm

Ophelia

Bir Ay Sonra

Dürüst olmak gerekirse, evlilik mutluluğu hiçbir zaman gerçekten inanmadığım bir şeydi. Peri masallarına ait bir şeydi ve gerçekçi olmak gerekirse evlilik sürekli bir işti. Anlaşmamızın doğasını göz önünde bulundurduğumda Soren ve benim için de durumun böyle olacağına özellikle inanıyordum. Yine de o gece dizüstü bilgisayarımı bulup içinde sakladığım şeyleri ortaya çıkarması bizim için bir şeyleri büyük ölçüde değiştirmiş gibiydi. Ayrıca beni rahat ettirmek için gösterdiği çabayı görünce kızgınlığımın büyük bir kısmının geçtiğini de itiraf etmeliyim. Beni zorladığını düşündüğü için artık seks için baskı yapmıyor olması, hayal kırıklıklarımın geriye kalanları buharlaştırdı. Elbette, düğünümü hâlâ istiyordum ve güzel bir elbise giyip koridorda yürümek istiyordum, ama artık bu o kadar da öncelikli değildi. Önemli olan şey elimdeydi: O. Hangisinin daha dokunaklı olduğuna karar veremiyordum, ona söylediğim her şeyi hatırlaması mı yoksa artık benimle bir şeyler paylaşmak için elinden geleni yapması mı? Sanki daha önce Soren'in kim olduğuna dair sadece bir pencere vardı, ama şimdi onun zihnindeki tüm pencerelere ve ana kapılara erişimim var.

Seks hala muhteşem ve hala çoğu zaman rol oynamaya devam ediyoruz, ancak genellikle beni belirli bir noktaya getirdiğinde artık kendimi tutamıyorum ve inlemelerimi ve ağlamalarımı tutmam beklenemez. Gerçekten var

Daha önce bunları nasıl içimde tuttuğuma dair hiçbir fikrim yok. Özellikle dün gece farklıydı çünkü geçen hafta ona olan arzum dünyanın dışına çıkmıştı. Neredeyse gece sevişmelerimiz için sabırsızlanıyordum. Gün boyunca kocasına mesaj atıp onun siki için yalvaran muhtaç bir eş olduğum sonucuna vardım. Sadece bunu düşünmek bile klitorisimin zonklamasına neden oluyor ve kelimenin tam anlamıyla bütün geceyi birbirimize sarılmış olarak geçirdik. Uzuvarlar ve vücut sıvılarından oluşan bir bulanıklık. Sonunda onu yorduğuma inanıyorum, çünkü ondan önce şaşırtıcı bir şekilde bacaklarımın arasında kurumuş ve çekirdeğimin derinliklerinde hoş bir acıyla uyandım. Ama sonunda beynimde belli bir soruyu tetikleyen başka bir şey daha oldu. Mide bulantısı. Son birkaç haftadır, yeni işimden ve Soren'le yaşadığım garipliklerden kaynaklanan bir stres olduğunu düşündüğüm, sürekli bir durum. Aynı anda çok fazla geçiş vardı ve vücudumun beynimin aşırı uyarılmasını engellemek için tepki verdiğinden şüpheleniyordum. Ancak bu hastalıklı his son birkaç gündür arttı ve göğüslerimin bir şekilde daha büyük olduğuna yemin edebilirim.

Şimdiden hamile olabileceğime inanıyorum, Soren'in beni becerirken bir kez bile prezervatif takmadığını düşünürsek bu pek de sürpriz değil. Şikayet ettiğimden değil, aslında ikimizin de onun içimde bitirmesini tercih ettiğimizi iddia edebilirim. Kocam tarafından en ilkel şekilde sahiplenilmek gibi hissettiriyor. Ve çocuk sahibi olmamızdan bahsetti, ya da onları oldukça kirli bir şekilde içime sokmaktan, ama bunun alışılmadık evliliğimizden bu kadar kısa bir süre sonra olmasını beklemiyordum. Zamanlama biraz anormal olsa da, dün eve geldiğimde tezgahın altına sakladığım yeni satın aldığım testi bulmak için banyoya gizlice girdiğimde karnımda tatlı bir beklenti ve heyecanın beni ele geçirdiğini, çırpındığını hissediyorum. Neredeyse yakalanıyordum çünkü Soren benden hemen sonra eve dönmüştü ve küçük kahverengi çanta gelişigüzel bir şekilde çalışma çantamın içine sokulmuştu. Neyse ki çizimlerimle onun dikkatini dağıttım ve merdivenlerden yukarı kaçtım. Bunu ondan saklamak istediğimden değil, yanılıyor olma ihtimalime karşı ortalığı karıştırmak istemediğimden. Olumsuz olsaydı biraz hayal kırıklığına uğrardım ama doğrusu Soren'in bu konuda ne düşüneceğini bilmiyorum. Her şeyden çok onun mutlu olmasını, bu kadar önemsemesini isterdim ama ikimiz de gerçekten hiçbir şey itiraf etmedik. Konu ona geldiğinde kalbimi kilit altında tutabileceğimi düşünmem aptalcaydı çünkü o zaten kalbimin tamamına sahip. Karnımda büyüyen bir çocuk varsa, onun da benim kalbime sahip olacağını biliyorum.

Hayatımın en uzun işemesinden ve üç dakikasından sonra derin bir nefes alıyorum ve küçük çubuğu ters çevirerek hayatımızı sonsuza dek değiştirecek sonuçlara bakıyorum. Neredeyse anında gözlerim doluyor ve semptomlarımı doğrulayan küçük artı işaretini içime çekiyorum. Ve her şeyden çok yapmak istediğim tek şey kocama söylemek. Önce yaşadığı şoku, sonra da umarım yüzünü kaplayan sevinci görmek. Haberi verirken hüngür hüngür ağlamak istemiyorum, bu yüzden kurumuş kanımı temizlemek ve kaslarımı gevşetmek için hızlı ve serin bir duş alıyorum ve kendimi sadece bir havluya sarıyorum. Yatak odasına tekrar girdiğimde Soren'in uyanmış ve yatak başlığına hafifçe yaslanmış olmasına şaşırmadım.

"Merhaba karıcığım," diye mırıldanıyor o kalın, uykulu sesiyle.

Çarşaflar sanki çok sıcak uyanmış gibi geriye çekilmiş ve gözlerim vücudundan dışarı fırlayan devasa ereksiyona takılıyor. Biraz sertleşmiş olarak uyanması alışılmadık bir değil ama bu normal zamanlardaki gibi değil. Bu seferki sızarken parlıyor ve shaftının uzunluğundan aşağı akıyor - bu dikkat çekmek için yalvarıyor ve görünce ağzım sulanıyor. Yan taraf boyunca uzanan kalın damar, kasıklarından akan kan miktarı nedeniyle neredeyse nabız gibi atıyor. Bacakları açılmış, ağır ama sıkı taşaklarını ortaya çıkarıyor ve gözlerim her santimini yutuyor, mükemmel şekillendirilmiş kaslarından sabah kirli sakalına ve sıkı çenesine kadar ilerliyor. O serulean mavisini gözler havlumu ve ıslak saçlarımı alıyor ve sikini yumruklayıp tek bir vuruş yaptığında siki zıplıyor.

"Kocam..." Ben de küçük bir adım atarak karşılık veriyorum. Kollarımda ve göğsümde küçük tüycükler belirirken vücudum kendi kendine canlanıyor gibi görünüyor. Göbeğim şişmiş ve doldurulmak için ağrıyor ve bu ağrı çok daha derinlere inen bir şeye dönüştü. Onun boşalmasını tekrar isteme ihtiyacı. Zaten hamile olsam bile, sanki hamile değilmişim gibi onu istiyorum - bu durumda onun boşalmasına duyduğum özlem daha da artıyor.

"Seninle farklı bir şey denemek istiyorum," diyor yavaşça okşayarak. "Buraya gelmeni ve kocanı memnun etmeni istiyorum. Üstüme çıkmanı, hak edene kadar benim boşalmam için çalışmanı istiyorum."

Onun bu talebi karşısında nefesim kesiliyor ve bir şekilde bunun için zorlaması beni daha da tahrik ediyor. Bunu ne kadar istediğimi görmek istiyor - hareketleri kontrol ederek zevkimi nasıl kovalayacağımı, aynı zamanda *onu* orgazma doğru nasıl iteceğimi. Rol yapma dinamiğimiz, pozisyonları yöneten kişinin o olması - beni çalıştıran kişi ve bundan o kadar keyif aldık ki, şimdiye kadar başka bir şey ortaya çıkmadı.

"Şimdi, karıcığım. Senin görevin ben ne dersem o ve benim sikime binmeni istiyorum," diye homurdanıyor.

Sesini duyunca havluyu çekiyorum ve yere düşmesine izin veriyorum. İnliyor ve ben yatağa yaklaşırken beklemek için sikini bırakıyor. Bu neredeyse onun adını ilk kez inlediğim zamanın tersi gibi geliyor ve şimdi onun kontrolü ele almaktan duyduğu hazı anlıyorum. Gücün kendisi tahrik edici ve şu anda her şeyi yapabilirmişim ve o sadece benim için parçalanacakmış gibi hissediyorum. Belki de kocam durumu bu şekilde tersine çevirerek başka bir sapkınlığı uyandırıyor. Elleri bana dokunmamak için genişçe uzanıyor, böylece beline sarılabiliyorum. Onun üzerinde gezinirken henüz sikiinin bana sürtünmemesine dikkat ediyorum. Altım o kadar sıcak ve ıslak ki, aletin başının tam ihtiyacım olan yere dokunmaya ne kadar yakın olduğunu hissedebiliyorum. Vücudumla ziyafet çekerken uzun bir süre ona bakıyorum. Elleri yavaşça hareket etmeye başlıyor ve nasıl hissettireceğine dair muhteşem bir beklentiyle ürpermeme neden oluyor.

Göğüslerime doğru yükseliyor, dolgunluklarını geniş avuçlarının içine alıyor. Orada, serin tenimde çok hassas hissettiren bir yumuşaklık ve sıcaklık var. Meme uçlarım son zamanlarda çok daha hassaslaşmıştı ve şimdi bunun nedenini biliyorum ama Soren bilmiyor. Bu yüzden her iki tomurcuğu parmaklarının arasına sıkıştırıp yuvarladığında bacaklarım pes ediyor ve beni uzunluğunun alt tarafına bırakıyor. Kendi zevkimi arama dürtüsü göz ardı edilemeyecek kadar büyük ve ona kabaca sürtünerek homurdanmasına neden oluyorum. Sertliğinin muhtaç klitorisimi bu şekilde ovması yasak meyvenin tadına bakmak gibi bir şey ve içgüdüsel olarak başım geriye düşüyor, ama sırf bu yüzden iniltiyi ısııyorum. Şimdi gitmelerine izin vermek neredeyse çok kolay, ama henüz bir tane almasına izin vermek istemiyorum.

"Zavallı karıcığım," diye mırıldanıyor, ellerinin göğüslerimden karnıma inip kalçalarımın dolanmasına izin veriyor. "Sanki bunca zamandır olduğum koca ben değilmişim gibi kontrolü ele almaya çalışıyorsun." Beni bir anda havaya kaldırıyor ve dizlerim tekrar yatağın üzerinde durana kadar havada tutuyor. Kendimi onun göğsüne yasladığımda, bir eliyle aşağı sikini tutmak için bırakıyor. O sert, kalın kafa tam girişime bastırıldığında keskin bir nefes alıyorum, onu daha fazlasını aramak istememe neden olacak şekilde geriyor. "Üzerine otur. Şimdi."

Hemen yapıyorum, kığım uyluklarının üst kısımlarına dayanana kadar onu tamamen alıyorum. O kadar derine iniyor ki, yıldızları görmeme neden olacak şekilde bana sürtünüyor. Elleri beni tekrar sıkıca kavrayıp kaldırdığında nefesim kesiliyor, bırakmadan önce sadece bir santimi kalana kadar beni yukarı itiyor

Beni tamamen. Kucağında zıplıyorum ve sallanma hareketi onu içimde her zaman fişkırmama neden olan o yumuşak noktaya itiyor.

"S-soren," diye fısıldıyorum, daha fazlasını istiyorum ve o da onaylayarak inliyor.

"Aynen böyle, Ophleia. Şimdi kendin yap ve orgazm ol. Boşalana kadar sür beni. Ben söylediğim için yap."

Yükselip alçalacağı mükemmel tempoyu bulmam biraz zaman alıyor ama ıslaklığım onun kolaylıkla içime girip çıkmasını sağlıyor. Kalçalarımı küçük daireler halinde hareket ettirmek en iyi hissettiriyor ve onu G noktama her sürttüğümde elleri kıcımlı daha sıkı kavlıyor. Bacaklarım ağrımaya başladığında ve kaslarım protesto ettiğinde bile bana yine yardım etmiyor. Sikin üzerinde çalışmama yardımcı olması için ellerimi göğsünde kullanıyorum ve küçük iniltilerin serbest bırakılmam için yalvaran bana dönüşmesi çok uzun sürmüyor.

"Lütfen... Yapamam... bacaklarım," diye sızlanıyorum, başımı sallayarak. Sırtımda ter damlaları oluşmaya başladı ve göğüslerim zıpladıkları için bir şekilde şişmiş gibi hissediyorum. Soren'in göz bebekleri kocaman açılmış ve vücudundaki her bir kas sanki kontrolü pamuk ipliğine bağlıymış gibi gergin. Ona sertçe sürdüğümde homurdanıyor ve orgazmım ilerlemeye başlayarak hareketi tekrarlamama neden oluyor.

"Yardıma ihtiyacın yok. Aynen böyle, tatlım. İçine öyle bir girmemi sağla ki, içine bir bebek girsin."

Bu tek başına beni uçurumun kenarına gönderiyor ve amım çırpınmaya ve sarsılmaya başladığında göğsüne doğru çöküyorum. Kalçaları kabaca içime giriyor, siki kalkıyor ve ıslaklık beni sıcak ipler halinde doldurmaya başlıyor. Nefesimi tutmaya çalışırken küfrediyor ve o mükemmel elleri sırtımı ovmaya başlıyor. Duygular gözlerime batıyor ve aniden onun hakkında hissettiklerim ve bir bebeğimiz olacağı gerçeğiyle boğuluyorum. Kendimi dikkatlice yukarı itiyorum ve onun memnun yüzüne bakıyorum. Gözlerimdeki bakışı okumuş olmalı çünkü ağzımı açtığımda bir parmağını dudaklarıma bastırıyor.

"Bir Çeyi bilmen gerek, Ophelia... Ben... bunu daha fazla içimde tutamam," diye mırıldanıyor, sesi sert çıkıyor. "Seni hep istedim. On sekizinci doğum gününden beri. Seni o siyah elbisenin içinde gördüğümde... Kendimi kaybettim. Kalbimi. Ailenin ve benim işimle ilgili sorunlar yüzünden mesafemi korudum. Ama gerçek şu ki, bu kadar beklememeliydim. Ve zamanla, umarım bunu gerçek bir düğünle telafi etmeme izin verirsin. Bir gelinlikle. Sana deliler gibi aşık olduğumu bildiğin sürece ne istersen yaparım."

Gözyaşlarım akıyor ve Soren Brinwell'in ağzından çıkmasını hayal ettiğim tek şeyi duyunca yüzümde beliren gülümsemeye engel olamıyorum. Eğilip onu sertçe öpüyorum ve ayağa kalkmadan önce onu güldürüyorum. "Seni seviyorum, Soren. Başta o kadar kızgın ve soğuk davrandığım için çok özür dilerim. Gerçekten, bunun bir sapkınlığa dönüşeceğini bilmiyordum... ama bunun nedeni her şeyin kontrolüm dışında olduğunu hissetmemdi. Seni ve sunduğun her şeyi istiyordum... sadece ikimiz karar verdiğimizde ve ailemi kurtarmak için değil. Kalbimin kırılmasından da korkuyordum ama şimdi anlıyorum ki bu sadece kafamın içindeymiş. Seninle bu hayatı her şeyden çok istiyorum."

İnliyor ve beni tekrar göğsüne doğru çekip üzerimde duracak şekilde çeviriyor. Bir şaşkınlık çılgılığı atıyorum ve yüzüme yumuşak öpücükler kondurmak için eğilmeden önce bana sırtıyor. Beklenti yeniden alevleniyor ve o beni öpmeden önce göğsünü hafifçe itiyorum, bu da kaşlarını kaldırarak bana bakmasına neden oluyor.

"Gelmeden önce söylediğin bir şey..." diye başlıyorum ve o yine sırtarak gözlerini devirmeme neden oluyor. "İçime bir bebek koymaktan bahsetmiştin."

Başını salladı, "Bunu mümkün olan en kısa sürede yapmayı planlıyorum. Eğer henüz fark etmediysen."

"Denemeye devam etmene gerek yok," diye geveliyorum, gözlerini kırptırdığında dudaklarımı yalıyorum ve gözleri kocaman açılıp önce karnıma, sonra tekrar yüzüme bakıyor.

"Diyorsun ki-"

"Hamileyim," diye başımı salladım, su işleri yeniden başladığında gülümsedim. "Son zamanlarda kendimi biraz kötü hissediyordum ve bunun stres ya da işle ilgili bir şey olduğunu düşündüm. Meğer... bir bebekmiş."

Kabaca yutkunuyor ve sonra bir kez daha sanki duygularını geri kazanmaya çalışıyormuş gibi. Yavaşça vücudumdan aşağı iniyor, böylece yüzü karnımla tam aynı hizaya geliyor. Şu anda, bu sert adamın bebeğimizin büyüdüğü yere yüzünde böyle bir yumuşaklıkla baktığını görmek, onu mümkün olduğunu düşündüğümünden daha çok sevmeme neden oluyor. Göbek deliğimin üzerine tek bir öpücük kondururken parmaklarım kısa saçlarında geziniyor.

"Oğlumuz tıpkı sana benzeyecek, sözümü unutma," diyor boğuk bir sesle.

"Erkek olduğunu nereden biliyorsun?" Gülümseyerek soruyorum ve yanağını karnıma yaslarken o ukala gülümsemesi geri geliyor.

"Çünkü karıcığım. Bütün ilk doğan Brinwell'ler erkektir. Bekle ve gör."

Epilogue

Soren

On Bir Ay Sonra

Bir an için mışıl mışıl uyuyan oğlumun yüzüne bakıyorum. Onunla ilgili neredeyse her şey bana Ophelia'yı hatırlatıyor. Dudakları, minik burnu ve kaşlarının şekli. Gözlerinin rengi bile sanki Ophelia'dan kopyalanıp yapıştırılmış gibi. Bana ait olan tek şey simsiyah saçları ve belki de son iki saatini kanlı cinayet çılgınlıkları atarak geçirdiği için takındığı tavrı. Ama şimdi yüzünde mutlu bir huzurdan başka bir şey yok. Uzun zamandır aklım başımda olmadığı için baba olurken ne beklemem gerektiğini bilmiyordum. Gerçekten de babam harika bir adamdı ama ne sevecen bir adamdı ne de duygularını duygusal bir şekilde dile getirecek bir tipti. Tek yapmak istediğim çocuğuma onu ve annesini ne kadar çok sevdiğimi söylemek. Bu ikisi söz konusu olduğunda gerçekten bitmiş durumdayım ve söz konusu eş bunun için bana sadece gülüyor. Yine de çocuğumuza aynı şekilde bakıyor. Ama sonunda gözlerimi kaçırıyorum ve çıkarken alt değiştirme masasından bebek alıyorum.

Sadece yedi haftalık olduğu için ikimiz de onun yanından başka bir yerde olmak istemedik. Yine de, Ophelia'nın onu taşıırken büyümesini izlemenin çok ilkel bir yanı vardı. Tohumum vücudunda sağlam bir şekilde kök saldıkça vücudunun değiştiğini görmek gezegendeki en seksi şeylerden biriydi. Biz çok

O son aylarda birbirimize açtık ve kesinlikle inanıyorum ki onu doğuma götüren şey benim sikimi almaktı. Vücudu doğum sonrası bir kez daha değişirken, iyileşirken ve yeni kıvrımlara uyum sağlarken, göğüsleri başladıklarından daha büyük kaldı. Tüm zaman boyunca neredeyse süt akıtiyordu. Oğlumuzun emmesiyle ilgili bir sorun yok, ancak oğlumuzun içtiğinden daha fazla süt üretiyor, bu yüzden geri kalanını pompalamaya başladı. Bu benim pek hoşuma gitmeyen bir şey. Çoğunlukla kendim için istediğimden. Geçen gün onu duşta kendi memelerini sağarken izlerken o kadar sertleşmişim ki onu sert ve hızlı bir şekilde duvara yaslamaya çok yakındım. Yine de onu incitmekten korktuğum için yapamadım. Son birkaç haftadır sorun buydu - ikimiz de birbirimizi istiyorduk ama onun için enfeksiyon riskini göze alamıyorduk. Uykusuzluktan ve sürekli bebekle uğraşmaktan bahsetmiyorum bile, ama şimdi işler değişti.

Bugün karım doktorundan her şeyi normal şekilde yapabileceğine dair tam onay aldı, bu aynı zamanda seks anlamına da geliyordu. Tam açıklık çünkü benim yaramaz küçük karım bunun aynı zamanda kendimizi sık sık içinde bulduğumuz türden sevişmeler anlamına geldiğinden emin oldu. Peki bu cadaloz beni daha da acı çektirmek için ne yaptı? Tam zamanlı olarak ofise döndüğüm ilk gün, iş yerinde bir toplantıdayken bana bunu mesaj attı. Bir parçam, randevusundan sonra sırf kısa bir süre önce yaptığım gibi onu masamın üzerine yatırabilmek için bana gelmesini talep etmeyi düşünmüştü, ama asıl istediğinin ona görevini tekrar yaptırmam olduğunu bildiğim için bundan vazgeçtim. Yatağında olmasını, karım gibi davranmasını, sadece külotunu giymesini ve yatağıma yayılmasını talep etmem için nasıl acı çektiğini biliyordum.

"Merhaba karıcığım," diye homurdanıyorum, yatak odamızın kapısını iterek açarken, yatağımızın tamamen boş olduğunu ve odanın sıcaklıktan yoksun olduğunu görünce kısa kesiyorum. Bir an durup dinliyorum, evin neresinde olabileceğini kestirmeye çalışıyorum. Alt kattan bir gümbürtü ve sessiz bir küfür duyuyorum ve yüzüme yavaş, hınzır bir gülümseme yayılıyor. Görünüşe göre bu gece mutfakta olacak çünkü onu yukarıya kadar sürüklemek çok uzun sürecek ve aletim sadece onun içine tekrar batmayı düşünerek bile tamamen sertleşti.

Eskisi kadar kendini tutmuyor ve onu zorluyor olabileceğim düşüncesinden o kadar rahatsız olan yanımda uzun zamandır soldu. Rol yapma eğlencemizi müstehcen mesajlarla ya da ara sıra inleyerek ve adımı fısıldayarak tamamen mahvetmemek için artık bana biraz daha fazla izin veriyor. Onunla gerçekten zaman geçirdiğimde, zorlanan eşin kişiliği hiçbir şey için kaybolur ve

sikimin üzerinde kıvranan, yalvaran bir karmaşaya dönüşüyor. Ama hepsinden önemlisi, eskiden ağzından çıkan "Senden nefret ediyorum "ların varlığını silen "Seni seviyorum "lar. Ben de ona daha fazla izin vermek için çalıştığımın emin oldum. Artık birbirimiz hakkındaki gerçeği bildiğimiz için duygularımı ve arzularımı ondan saklamak diye bir şey yok, çünkü kalbimin kırılmasından duyduğum korku kayboldu. Geriye kalan tek şey bağlılık... ve saplantı. Ve karıma karşı hissettiklerimde açık olan bir şey varsa, o da her zaman takıntılı olduğumdur.

Merdivenlerin dibine kadar geliyorum ve kendimi duyurmadan önce ne yaptığını görmek istediğim için mutfığa doğru daha yumuşak yürüyorum. Ve tam da beklediğim gibi, loş mutfığa adım attığımda Ophelia adada arızalı göğüs pompasıyla duruyor, öfkeyle ekranı kurcalıyor. Küçük fincan aparatı ağır göğsünden sarkıyor ama hiç süt toplanmamış gibi görünüyor. Kendi kendine ya da aptal bir aletle sütünü boşalttığı düşüncesi içimi sıkıyor ve bunun olmasına izin veremem. Işığa doğru bir adım atıp ona doğru ilerliyorum, bu da onun başını çevirip irkilmesine neden oluyor.

"Ne yapıyorsun, tatlım?" Doğrudan örtülü memesine bakmadan önce kaşlarımı kaldırarak soruyorum.

"Oh... um. Şey, çok dolu ve sıkılar ve bu yüzden bu şeyi deneyecektim, ama düşürdüm ve şimdi çalışmıyor," diye , küçük kabı çekiyor, böylece küçük bir patlama sesi duyuluyor ve göğsü serbest kalıyor. Bu hareket biraz emme yaratmış olmalı çünkü meme ucundan küçük bir süt damlası kremi göğüslerinin kabarıklığından aşağıya ve çoğunlukla düz olan karnına dökülüyor. Hemen dizlerimin üzerine çöküyorum ve dilimi minik pamuklu şortunun bel bandından o sütlü meme ucuna kadar sürüklüyorum, acılı bir iniltiyle ağzıma alıyorum.

"Kahretsin, Soren!" diye inliyor, saçlarımı tutuyor. Sadece onu tatmak bile sikimi kaldırıyor ama ağzından çıkan o muhtaç ses pek sık duymadığım bir şey. Görünüşe göre karımı sağlamak onun yalvarıp yakarmasını sağlayacak tek şey olabilir ve birden aklıma iğrenç bir fikir geliyor.

"Biraz rahatlamak ister misin, karıcığım?" Hızlıca ayağa kalkarak ona sordum. Kanım pompalanıyor ve bunu gerçekleştirirken hızla içine girmem gerekiyor. Bu mükemmel göğüsleri her zaman dolu tutmak için içine bir bebek daha koyacağım, böylece o tatlı tadın ve karımın inlemelerinin tadını her zaman çıkarabileceğim.

"Yani... benden... içecek misin?" diye soruyor, dudakları şaşkınlıkla aralanıyor. Bana azgın olduğunu söyleyen işaretleri görebiliyorum. Vardı

Biri bana Ophelia'nın sapık olduğunu söyleseydi asla inanmazdım, ama bir şekilde bu onu benim için çok daha mükemmel kılıyor. Çünkü bana küçük bir bağı sallama hareketi yaptı ve ben de hemen harekete geçtim. Küçük şortunu aşağı itiyorum ve külotunun eksikliğinden inliyorum. Beline kadar inmiş olan sütyeni de vücudundan sökülüp uçuyor. Bana yardım ediyor, bana muhtaç tarafını daha fazla gösteriyor, yere düşene ve horozum serbest kalana kadar joggers'ımı aşağı iterek.

"Soren, lütfen... Buna ihtiyacım var. Şu anda tutamıyorum... lütfen benden iç. Çok ağırlar."

"Şşşt, seninle ilgileneceğim, ama benim iyi küçük karım ol ve benim için sessiz ol, tamam mı?" Homurdanıyorum, diğer meme uçlarını yalamak için eğilerek tatlı nektarı serbest bırakmaya teşvik ediyorum. "Beni içine al ve inleme. Yapmayı sevdiğin şeyi yap ve sonuna kadar içinde tut, tamam mı?"

Ofluyor ama yapıyor, sikime uzanıyor ve onu ıslak amına doğru çekiyor. Kolayca içeri kayıyorum ve tembelce itmeye başladığımda bacakları etrafımda kilitleniyor. Avuçlarımda sıkıca tuttuğum göğüslerine odaklanıyorum, bir meme ucunu emmeye başlarken onlara masaj yapıyorum. Süt ağzıma doluyor ve rahatlama ve zevk dolu bir ses çıkarıyor. Amından sıcak bir ıslaklık fışkırıyor ve taşaklarım sıkılaşıyor. Hiçbir şey benim için doğum sonrası karımı boşaltmak kadar erotik olmamıştı.

"Tadın çok tatlı," diyorum nefesimi tutarak. "Bu şeyleri her zaman dolu tutabilmek için içine bir bebek daha koymama ne dersin, hmm? Sanırım tadına bağımlı hale gelebilirim."

"Lütfen, lütfen, lütfen. Ne istersen...." diye homurdanıyor ve onu daha hızlı becermem için kalçalarını oynatmaya çalışıyor. Hamilelik sonrası karımın yeni bir yönünü görüyorum ve bu onu daha önce istediğimden daha fazla istememe neden oluyor. Daha hızlı pompalıyorum, meme ucundan meme ucuna geçiyorum, böylece eşit yudumlarda yutabiliyorum. Karnımda bir dolgunluk var ve bu bir şekilde sikimi daha da boşalmaya hazır hale getiriyor ve onu kabaca öpmek için göğsünden çekiyorum.

"Hemen şimdi benim için gel, Ophelia. Bunu yap ve istediğin kadar inle."

Aynı anda çılgılık atıyor, amı kasılıyor, memelerinden yalayabileceğimden daha hızlı süt dökülürken sistemime şok dalgaları gönderiyor. Beni fışkıran uyarılma ile kaplarken, aletimin seksine tokat atmasının ne kadar iğrenç olduğunu anlamaya başladım. Adımı tekrar tekrar inlerken vücudu tezgâhın üzerinde gevşiyor. Kafamın içinde tekrar tekrar çaldığım tatlı bir müzik gibi.

Ben yumuşadığımda ve o sıkmayı bıraktığında bile, o mükemmel tümseklerden ve göğüs kafesi boyunca dökülenleri yalamak için zaman ayırıyorum. Karnından aşağı ve göbek deliğine. Sütünün tek bir damlası bile boşa gitmiyor. Sonunda ona baktığımda yüzünde hoş bir gülümseme görüyorum ve bana karşı kalçalarını oynatıyor.

"Yani, gerçekten bir bebek daha mı istiyorsun? Yoksa bu sadece işleri yoluna koymak için bir yatak odası konuşması mıydı?"

İçinde biraz umut var ve bu beni sırtıtıyor, "İkimizin de kardeşi yoktu. Çocuklarımızın sürü kardeşi olsun istiyorum. Bana öyle geliyor ki yapmamız gereken bazı işler var, ha?"

Gülüyor, "Bir dağınıklık ne kadar?"

"Oh, bilmiyorum... yedi gibi mi?"

Nefesi kesiliyor ve ayağa kalkıyor, "O kadar çok olursa memelerim asla eskisi gibi olmayacak, Soren!"

Sırtıyorum, onu tutup omzuma atıyorum ve odamıza götürüyorum, "Haklısın. Ama yine de benim olacaklar ve karım olarak yerine getirmen gereken bir görevin var."

Kadın homurdanıyor ama sesi yumuşayarak fısıldıyor: "Sen nasıl istersen kocacığım."

The ♥ End

(Psst! Yedi çocukları var. İlkinden sonra iki çocuk daha. Ve iki tane de ikiz. Ayrıca... sadece ilki erkek. Bu da Soren Brinwell'in haklı olduğu anlamına geliyordu. Bütün ilk doğan Brinwell'ler erkek...)

His By Contract

Lacey Swells

Copyright © 2024 by Lacey Swells

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Contents

[1. Holly.](#)

[2. Holly.](#)

[3. Lucas](#)

[4. Holly.](#)

[5. Holly.](#)

[6. Lucas](#)

[7. Holly.](#)

[Sonsöz](#)

Sözleşmeye Göre Görücü usulü evlilik, itaatkâr bir kadın, "kadınlık görevleri" sapkınlığı, serbest kullanım, koruma yok, emzirme ve üreme içerir.
YALNIZCA YETİŞKİNLER

Alıntı:

"Adını haykırmamı bekleme," diyor, o kadar alçak sesle ki neredeyse duymuyorum. Bu bir meydan okuma gibi geliyor ve kazanacağımdan eminim. Elim kalçalarının arasına girip dantelle kaplı amını ararken gülümsüyorum. Tam da tahmin ettiğim gibi, sıcak ve ıslak amcığı parmaklarımı kolayca ıslatıp kaplıyor. Nefesini içine çekiyor ve yanakları pembeleşirken gözleri aşağıya dalıyor.

"Bana bak Holly," diyorum sert bir sesle. Bunu yaptığında, parlak gözlerindeki isteksizlikle, o ıslak parmakları kaldırıyorum ve keskin tatlılığının tadına bakarak tamamen ağzıma çekiyorum. Dudakları ayrılırken gözleri dalgalanıyor ve ben de o anı yakalayıp ağzımı onunkine yapıştırıyorum, bir elimle külotunu bedeninden sıyrırken dilimi içine daldırıyorum. Ağzımın içine doğru bağılıyor ama onu daha derinden, daha sert öperek susturuyorum. Vücudunu keşfetmek ve benim için kıvranmasına neden olan tüm küçük noktaları bulmak için zaman ayırmak istiyorum, ama çok uzun süre gidemeyiz. Pantolonumun kemerini hızla çözüyorum, onun baştan çıkarıcı ağzından uzaklaşıyorum, böylece sikimi serbest bırakabiliyorum. Gözleri irileşiyor ve uzunluğumu görmeye alışması için kendime uzun bir vuruş yapıyorum.

"Merak etme karıcığım. Her santiminin tadını çıkaracaksın," diyorum onu kollarımın arasına almadan hemen önce. İçgüdüsel olarak bacaklarını etrafıma sarıyor ve sikim ıslak kıvrımlarına sürtündüğünde inliyorum.

"Bekle... korunmaya ihtiyacımız yok mu?" diye soruyor, biraz utanmış görünüyor.

Birinci Bölüm

Holly

"Honey, elin titriyor," diyor annem usulca, zihnimin üzerine koyarak onu sabitliyor. "Söz veriyorum, düşündüğün kadar kötü olmayacak. Baban ve ben görücü usulüyle evlendik ve birbirimizi derinden sevmek için büyüdük."

İç çekişlerimi tutuyorum çünkü hissedebildiğim tek şey gerginlik. Bir evlilik sözleşmesi imzalayacağım ve kaderimin benim için mühürleneceği günün geleceğini hep biliyordum. Sanırım bazı açılardan bu gerçeklikten bir çıkış yolu bulabileceğimi düşünerek biraz saflık ettim. Özellikle yüksek profilli hastalarla çalışan dünyaca ünlü doktorlara sahip ebeveynlere sahip olmak, aile adını korumak için size belirli bir sorumluluk yüklendiği anlamına gelir. Bunu daha da zorlaştıran şey ise ailemi çok seviyor ve onlara tapıyor olmam. Yapmak isteyeceğim son şey onları hayal kırıklığına uğratmak olur ve zaten evlenmek için aklımda biri de yok. Birkaç hafta önce bana akıllarında mükemmel bir kişi olduğunu ve görüşmelerin devam ettiğini söylediklerinde neredeyse onlara inanmıyordum. Görünüşe göre bu çok doğruymuş, ama şimdi burada önümde söz konusu sözleşme ve elimde kalemle otururken tek düşünebildiğim on yıldır haber alamadığım en iyi arkadaşım.

O zamanlar, on altı yaşında, çocukluk arkadaşıma aşık olan ve bunun asla bir şeye dönüşmeyeceğini bilen aptal bir kızdım. O da evlilik beklentileri olan bir aileden geliyordu. Onun ülkeyi terk edip

On sekiz yaşında üniversiteye gitmek kalbime saplanan bir hançer gibiydi ama onun üç ay sonra görüşmeyi kesmesi sanki o hançerin kalbimi söküp atması gibiydi. Lucas'ı hiç düşünmemeliydim ama yine de buradayım.

"Önce sen okumak istemiyor musun tatlım?" diye soruyor babam, kaşlarını çatarak. "İçinde bir sürü önemli şey var. Şartlar, finansal bilgiler, müstakbel kocanla ilgili detaylar."

Başımı sallıyorum, okumam gerektiğini bildiğim yirmi küsur sayfalık materyali bilerek görmezden geliyorum. Her nasılsa bunu yapmaya kendimi ikna edemiyorum, çünkü bu her şeyi daha gerçek kılıyor. "Hayır, sadece imzalayıp bitirmeyi tercih ederim. Benden ne bekleniyorsa olsun."

Annemle babam tedirgin bir şekilde yer değiştiriyor ama ikisi de bir şey söylemiyor. Bu durumla ilgili tereddütlerimden hiç bahsetmedim ama beni rahatsızlığımı hissedecek kadar iyi tanıyorlar. Gözlerini üzerimde hissederek ve bu boğucu havadan kurtulmak isteyerek hızlıca ismimi en alta karalıyorum ve masadan uzaklaşıyorum.

"Bitti. Düğün ne zaman?" Az önce yaptığım şey karşısında kalbimin göğsümde gümbür gümbür atmasını görmezden gelmeye çalışarak soruyorum. Şu anda tek istediğim eve gidip kedimle ve yeni açtığım şarap şişesiyle sarmaş dolaş olmak, bir yandan da New York'taki bekâr hayatımı yakında geride bırakıp evleneceğim ve görevimin başına geçeceğim gerçeğini unutmaya çalışmak.

"Müstakbel eşiniz bunun mümkün olan en kısa sürede gerçekleşmesi için ısrar etti. Sadece ailenin hazır bulunacağı küçük bir tören olacak ama canlı yayınlanacak. Üç gün içinde," diyor annem yumuşak bir sesle. "Senin için seveceğini düşündüğüm bir elbise ayarladım."

Midem bulanıyor ama yine de başımı sallıyorum. "Kusursuz bir zevkin var. Üç gün iyi. Saç ve makyajı ayarlayacağım. Ondan önce yapmam gereken başka bir şey var mı?"

Babam yüzünü ovalıyor ve sandalyesine çöküyor, "Hayır, tatlım. Sadece gelecek ay yönetim kuruluna yapacağın sunuma hazırlanmaya odaklan. Etkilemen gereken kişinin Williams olduğunu unutma. Ne aradığını bilmen için ihtiyacın olan materyalleri gönderdim." Benim seçtiğim kariyer, ailemin yaptığı gibi tıp alanında değil, adli bilimler alanında. Özellikle de arkeoloji yoluyla bulunan tarihi kalıntılar üzerine. Çok istenen bir işe başvurmak için tarih müzesi müdürüyle buluşacağım. Yıllardır hayalini kurduğum bir iş. Keşke Williams'ın yılan gibi bir adam olduğu söylenmeseydi.

Her geçen saniye daha da hissizleştiğimi hissederek babama başımı salladım ve çantamı aldım, kapıya doğru geri donerken bir kez bile sözleşmeye bakmadım. "Üç gün sonra görüşürüz."

İkinci Bölüm

Holly

T Beyaz elbise tüm kıvrımlarımı sıkıca saran bir ipek pınarı gibi. Yumuşak bir fildişi rengi, etek narin danteller ve onu tutan minik ince askılar var. Tıpkı annemin söylediği gibi kadınsı, mükemmel ve tam da benim tarzım. Genç bir kızken hayalini kurduğum türden bir elbise ve eğer tamamen yabancı biriyle evleniyor olmasaydım, onu giyiyor olmak beni bulutların üzerine çıkarırdı. Saçlarım yumuşak bukleler halinde özgürce salınıyor, sadece bir tarafına küçük beyaz bir zambak tutturulmuş. Parmağımdaki yeni prenses kesim yüzükle uyumlu olması için boynumda tek pırlantalı altın bir zincir duruyor. Tam oturuyor ama yine de sanki elime daha ağır geliyormuş gibi hissediyorum.

Şimdiye kadar giydiğim her şeyden daha fazla.

Gelinim için bir hediye.

Küçük kartın üzerindeki zarif yazı içimde bir şeylere çarpmıştı ama bu duygunun ne olduğunu tam olarak kestirmek zordu. Üç uzun gün boyunca Lucas'ı hayal ettim, hâlâ dünyanın öbür ucunda olup olmadığını merak ettim. Her şeyden çok onun bu durum hakkında ne düşündüğünü sormak istiyordum. Henüz evlenip evlenmediğini ya da ailesinin böyle bir planı olup olmadığını bilmek istiyordum. Birçok kez ona cevapsız kalacağı kesin olan bir e-posta daha yazmaya başladım ama her seferinde vazgeçtim. Hayatıma yeniden girmesini dileyerek kalbimi yeniden kırmaya değmezdi.

"Canım, gitme vakti geldi." Annem küçük giyinme odasının kapısını açarak şöyle diyor. Saçları mükemmel bir şekilde toplanmış ve dudakları özenle erik rengine boyanmış. Küçük bir gülümseme takınıyor ve görünüşümü incelerken gözleri biraz sulu bakıyor. "Çok güzel görünüyorsun, Holly."

Bugünün ailem için de ne kadar önemli olduğunu bildiğim için kalbim küçük bir sızı duyuyor. En iyi gülümsememi takınıyorum ve bu kısmı kilitlenmeden önce tüm endişe duygularımı derinlere itiyorum. Müzik başlıyor ve aynaya bir kez daha bakmadan önce derin bir nefes alıyorum.

"Hadi gidip beni evlendirelim, olur mu?" Onu mekanın salonuna kadar takip etmeden önce yarı fısıldıyorum. Babam siyah smokini içinde, ayaklarının üzerinde kıpırdanarak orada duruyor. Koyu renk saçları benimkinin aynısı ve bir o kadar da kıvrık. Başını kaldırıp baktığında bıyıkları titriyor ama gözyaşlarını içine çekip boğazını temizliyor.

"Benim tatlı kızım, sonunda evleniyor," diyor ve annem bana buketi uzatırken kolunu uzatıyor. "Hadi gidip damatla tanışalım. Seni görmek için sabırsızlanıyor."

İçimden kötü bir şey söylemek geldiğinde dilimi ısıyorum ve bunun yerine ona en güzel gülümsememi verip beni koridora götürecek olan büyük çift kapıya doğru ilk adımı atıyorum. Müzik bir kreşendoya ulaşıyor ve kapılar açılarak yeşim taşı renginde çeşitli ipeklerle süslenmiş şirin iç mekânı ortaya çıkarıyor. Ailemin ya da damatların yüzlerine bakmaya bile cesaret edemiyorum çünkü gözlerim anında bir mıknatıs gibi ona gidiyor. Bir an için nefes almayı bırakıp bırakmadığımı merak ediyorum çünkü bir sonraki nefes alışım sudan çıkmak gibi. Babamın kolu, yaşadığım şoku hissederek bir an için kolumu sıkıyor ama hiçbir şey söylemiyor.

Evlenmek üzere olduğum damat, her zaman birlikte olmayı hayal ettiğim tek kişi, Lucas Drummond. Yine de yüzüne baktığımda beni gördüğüne hiç şaşırmadığı çok açık. Annemle babamın bana kimi seçtiklerini söylememiş olmaları içimde bir ihanet duygusu uyandırıyor ama bundan da öte, yıllardır benimle konuşmayan Lucas'a karşı duyduğum kalp kırıklığı yüzeye çıkıyor. Sanki bu durum benim başımı döndürmüyormuş gibi, nasıl olup da mükemmel bir gülümsemeyle orada öylece durabildiğini anlamıyorum. Tek istediğim reddetmek ve fırlayıp , hayatımı bağladığım kişinin tamamen yabancı biri olmamasından dolayı biraz rahatladığım için öfkenin dönüştüğünü ve kendime yöneldiğini hissedebiliyorum. Gözlerimi ondan alamamaktan nefret ediyorum.

Sanki kalbim onunla ilgili her ayrıntıyı ezberlemeye çalışırken mantıklı düşünceye ihanet ediyormuş gibi.

Bazı açılardan, onun hakkında hiçbir şey ve her şey değişmedi. En az 1.80 boyunda ve geniş gövdesi odayı dolduruyor. Smokininin içinden bile kollarının ne kadar kaslı olduğunu görebiliyorum, kumaş üzerlerinde gergin bir şekilde uzanıyor. Çene çizgisi artık daha keskin, çocuksu yumuşaklığı yıllar içinde solmuş ve yeni tıraş olmuş olmasına rağmen kirli sakalının oluşmaya başladığını görebiliyorum. Siyah saçları mükemmel bir şekilde taranmış, gür ve tatlı, ama beni büyüleyen, sanki hâlâ içinde kaybolmuşum gibi hissettiren delici gri gözleri.

Kalbim o kadar şiddetli çarpıyor ki kafamın içinde davullar çalıyormuş gibi hissediyorum ve babam elimi Lucas'ın eline koyarken titrememek için kendimi zor tutuyorum. Sanki kaçma isteğimi hissediyormuş gibi elini sıkıca kavrayarak benimkini sarıyor. Parmağımdaki yüzüğe bakıyor ve dudaklarının kenarlarında küçük bir sırıtma beliriyor, bu da yüzüne bir tokat atma isteği uyandırıyor.

"Daha az öfkeli görünmeye çalış tatlım. Misafirler bugün evlenmek istemediğin izlenimine kapılabilirler," diye fısıldıyor ve sesindeki İngiliz aksanından dolayı içim istemsiz bir şekilde zonkluyor.

"Ne diyebilirim ki? Bir yabancıyla evlenmek bir kadına bunu yapar." Kaşlarını kaldırdığında açıkça sinirlendiğim için nefesimin altından tıslıyorum. Bu sadece yüzündeki sırıtışın büyümesine ve karnımdaki kelebeklerin çıldırmasına neden oluyor. Sesim monoton çıksa ve ona hiç gülümsemesem bile yemin boyunca bakışlarını benden ayırmıyor. Annemin burnunu çektiğini duyduğumda bile aileme bakmıyorum. Tek istediğim cevaplar ve bunları bana verebilecek tek bir adam var.

"Gelininizi öpebilirsiniz," diyor papaz ve düşüncelerimin aniden durmasına ve kafamın aydınlanmasına neden oluyor. Neredeyse tökezliyordum ama Lucas'ın kolları belime ve başımın arkasına dolanarak beni hapsediyor. Geri adım atmıyor ve beni bir öpücük için kendine çekerek dudaklarını dudaklarımın üzerine mühürlüyor. Şu anda onu asla tam olarak tanımadığım açık, en azından nasıl olacağını hayal ettiğimde bile bu seviyede değil. Üç saniye içinde bu öpücüğe hükmettiğini anlıyorum ve bedenim izinsiz olarak onunkinin içinde eriyor. Bu gün kendi zihnim ve bedenim tarafından çifte ihanete uğradım.

Lucas geri çekiliyor ve gözleri kapanıyor ama gitmeme izin vermiyor. Yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzaktayken fısıldıyor, "Görünüşe göre bana nasıl teslim olacağını sana göstermem gerekmeyecek."

Üçüncü Bölüm

Lucas

H olly bana kızgın, bu çok açık.

Tek bildiği on yıl önce ayrıldığım ve irtibatı kestiğim olduğu için onu gerçekten suçlayamam. Ancak henüz tam olarak bilmediği şeyler var ve şimdi bunları açıklamaya çalışmanın zamanı değil. Sakinleşmek için zamana ihtiyacı var çünkü onu ikna etmeye çalışsam bile bana inanacağını sanmıyorum. Yine de bunun bir önemi yok çünkü o artık isim olarak benim ve çok yakında bedenen de benim olacak. Onu küçüklüğümüzden beri istiyordum ve bu günü gerçeğe dönüştürmek için çok çalıştım. Şu anda benden nefret ediyor olabilir ama bir gün bu ana dönüp bakacak ve gülecek. Bu sadece hayatımızın nasıl başladığına dair güzel bir anı .

"Aç değil misin?" Parmağımı pürüzsüz kolunda gezdirerek soruyorum. Şampanya kadehine tekrar uzanmadan önce iç çekerken titriyor ve dudağını ısıtıyor. O alamadan ben alıyorum ve tabağımın diğer tarafına koyuyorum, böylece çok isterse kucağıma sürünerek almak zorunda kalacağından emin oluyorum. Koltuğuna çöküyor ve beni görmezden gelmeye çalışıyor, bu da ona bunun işe yaramayacağını göstermek istememe neden oluyor. Elimi kucağına koyuyorum ve kalçasını sıkıyorum, bu da onun sarsılmasına ve bana kızgın gözlerle bakmasına neden oluyor.

"Hayır, Lucas. Aç değilim. Şampanyamı geri alabilir miyim artık?" diye sordu, sesinin yükseldiğini fark eden biri olup olmadığını anlamak için odaya göz gezdirerek.

"Şimdiden üç kadeh içtin. Bilmesem bilerek sarhoş olmaya çalıştığını düşüneneğim. En son ne zaman yemek yedin?"

"Bu sabah. Ailemle kahvaltı ettim."

"Saat kaçta?" Yeterince yemek yememiş olmasından hoşlanmadığım için soruyorum. Muhtemelen zaten olması gerekenden daha çakırkeyif. Su bardağına uzanıyorum ve önüne koyuyorum. "İç. Hepsini iç."

"Çok otoriter." Homurdanıyor ama yine de tutuyor. Onun beni dinlediğini görmek tüylerimi diken diken ediyor ama şimdilik ona sahip olma isteğimi bastırıyorum. Sözleşme bunu istediğim zaman yapabileceğimi garanti ediyor, bu yüzden acele etmeme gerek yok. "Saat on civarıydı. Ondan sonra hazırlanmaya başladım, bu yüzden başka bir şey yiyecek zamanım olmadı. Şu anda yemek yiyemeyecek kadar kızgınım."

"Şey, bu çok kötü. Alkolü emmesi için biraz ekmek atıştır. Yoksa sabah kendini çok kötü hissedeceksin."

İtiraz etmiyor, bu yüzden bahsettiğim duyguyu tam olarak anladığını biliyorum ve masanın ortasındaki ekmeklerden birine uzanıyor. Onu çocukken yaptığı gibi yerken görünce dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Küçük küçük parçalar koparıp ağzına atıyor ve yavaşça çiğniyor. Bana bakmıyor ama bacağındaki elimin ve genel yakınlığının çok farkında olduğunu söyleyebilirim.

"Biliyor musun, evlilik sözleşmesini kabul eden biri için son derece üzgün görünüyorsun." Yanaklarının nasıl pembeleştiğini izleyerek düşüncelere dalıyorum. "İçinde listelenen her şeye aldırmadın mı?"

"Um, evet," diye fısıldıyor, suya uzanıyor. Elleri titriyor ve ben bunun nereye varacağını bildiğim için kahkahamı tutuyorum.

"Peki beni görünce neden bu kadar şaşırdın? Birinci sayfada kiminle evleneceğin yazıyordu," diye yalan söyledim, sırf onu şaşırtmak için adımı atladığımı çok iyi biliyordum.

Bana bakıyor ve o küçük öfke kıvılcımı bebek mavilerinde, elindeki elmas gibi parıltıyor. Güzel bukleleri, yıllar önceki narin yumuşaklığının bir kısmını hala koruyan kalp şeklindeki yüzünü çerçeveleyiyor. Dudakları dolgun ve pembe, alttakini endişelendirmeyi sevdiği için küçük diş izleri var. O mükemmel ve bir eşte isteyebileceğim her şeye sahip, ama korkunç bir yalancı.

"Okumamışsın," diyorum, zaten gerçeği bildiğim için. "Neden?"

"Önemli olmayacaksa neden bir şey okuyayım? Görücü usulü bir evlilik yapacağımı hep biliyordum. Her iki tarafın da görev ve yükümlülüklerini sıralayan

partiler sadece iş. Orada ne olduğu neden umurumda olsun ki? Ben hala bir yetişkinim ve hayatımı yaşayacağım. Sen olduğun gerçeği beni kandırılmış hissettiriyor. Beni on yıl önce terk ettin ve sonra burada oturup her şey hakkında kendini beğenmiş görünüyorsun, bu da bana evleneceğimizi bildiğini ve bilerek karanlıkta tutulduğumu söylüyor."

Bu hayal kırıklığını anlayabiliyorum, ancak gerçekten bana olan hayranlığının bir kısmının hala orada olmasını umuyordum. Görünüşe göre yapmam gerekeni yaparak onu bana karşı döndürdüm, ama bunun bir önemi olmayacak. Zamanla beni tekrar sevecek, ama bu bile karımla istediğim zaman ve istediğim yerde birlikte olmamı engellemeyecek. Bu aynı zamanda, sıraladığım özel görevlerden birinin bu olduğunu bilmediği ve daha da sinirlenmek üzere olduğu anlamına geliyor.

"Neden gülümsüyorsun?" diye tıslıyor. "Bu senin için gerçekten komik mi?"

"Aslında hiç de komik değil. Sözleşmenin değmeyeceğine karar verdiğinden beri

Zamanın var, sana orada bilmen gereken en önemli şeyi söyleyeyim çünkü çok ama çok yakında olacak." Öfkenin yerini gerginliğe ama aynı zamanda meraka bırakmasını izleyerek başlıyorum. "Sen, benim sevimli küçük karım, benim için *özgürce kullanılacaksın*."

Gözleri irileşiyor ve sanki iki başım birden çıkmış gibi bana bakıyor. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Azıcık bile değil. Okumadan imzaladığınız sözleşmede . Bana kalırsa korkunç bir uygulama. Seni istediğim yerde ve istediğim zaman beceririm."

"Tanrım, Lucas. Gerçekten değişmişsin. O zamanlar senin bu baskın yanını hiç görmemiştim," diyor ama nefes alış verişindeki en küçük değişikliği fark ediyorum. Biraz daha hızlı. Kalbinin de hızla attığını tahmin edebiliyorum. Acaba benim açıklamamdan biraz heyecan duyuyor mudur? Benimkiyle eşleşebilir. Sikim konuşmaya ilgi duymaya başladı ve şimdi ona sahip olma fikriyle oynuyorum.

"O zamanlar sadece arkadaştık. Tabii, belki hoşlanıyorduk ama bu bizim için bir seçenek değildi. Yatağında değildin, bu yüzden bu yönümü görmedin. Bunun seni korkutacağını düşündüm. Gerçi ben her zaman otoriter oldum, yani bu gerçekten sürpriz mi?"

Başını sallıyor, "Pek sayılmaz. Ama... herhangi bir yerde? Yani... bu aslında ne anlama geliyor?"

Bu fikri ne kadar sevdiğimi görmesini sağlayarak sırtıyorum. "Bunun anlamı, Holly, eğer opera , perdeyi kapatabilir ve seni sandalyenin üzerine yatırabilirim. Eğer akşam yemeğindeyse, masanın altına uzanabilir ve

K lotunun ıslak olup olmadığına bakmak için. Bir etkinlikten eve dönerken limuzinin arkasında. Yeni evimizdeki mutfak masasında. Nereye istersem.

Yanaklarındaki pembelik daha da koyulaşıyor ve artan nefes alış verişiiyle göğsü inip kalkıyor. Suyu biraz daha yudumluyor ve dudaklarını yalayarak oradaki nemi topluyor. Bu bende onu tekrar öpme isteği uyandırıyor, ama bu sefer daha derinden, böylece ağzının tadını tamamen alabiliyorum.

"İşin en güzel yanı, sanırım seni gafil avlama fikri hoşuma gidiyor. Bana özgürce verdiğin küçük öfke kıvılcımlarını seviyorum. Sanırım bu senin yaramaz tarafını ortaya çıkaracak." Elimi uyluğunun iç kısmına doğru sürükleyerek fısıldıyorum. Titrediğini ve kapatmaya çalıştığını hissedebiliyorum ama bunu yapmasını engellemek için fazla çaba sarf etmeme gerek kalmıyor. Kasılıyor ve eli beni durdurmak için koluma gitmeden önce nefesi kesiliyor. "Belki de seni Şimdi g t rmeliyim. Koridorun sonunda mükemmel olabilecek bir oda var."

"Lucas, yapamayız... ailemiz burada," dedi tekrar etrafına bakarak. "Söyle bana Holly. Bakire misin?" Aniden soruyorum, bilmek istiyorum. Eğer O zaman nazik ve romantik olmak için otel süitine dönene kadar bekleyeceğim. Ancak, eğer cevap hayır ise o zaman ona hiç acımayacağım. İçimde ilkel bir Şey, onu öyle ya da böyle benim olarak sahiplenme ihtiyacını ateşliyor ve herhangi bir erkeğin ona bu Şekilde dokunması fikrinden nefret ediyor. Ona zevk vermekten.

Sessizliği yüzünden masayı parmak eklemlerimi çatlatacak kadar sert kavıyorum ve bana baktığında cevabı gözlerinde görebiliyorum, içimde yapışkan bir Şey alevleniyor. Çenemi sıkıyorum ve o da bana kaşlarını çatıyor.

"Bakmıyorum. Sözleşmede bakirelik görevleriyle ilgili bir Şey yazsa bile umurumda değil.  niversitedeydim ve artık bu aptal damgayı kafamda taşımak istemiyordum. Bir kez oldu ve o zamandan beri bunu yapacak kadar önemsediğim kimseyle tanışmadım."

Doğru düzgün göremiyorum bile ve itirafı beni masadan geriye itip sandalyesini  ekmeme neden oldu, bu sırada kenara tutunmaya çalışırken sesli bir nefes almasına neden oldu. Sesimin hırıltı olarak çıkmayacağına güvenmediğim için tek kelime etmiyorum. Elini tutuyorum ve onu büyük odadan çıkarıp sadece benim anahtarım olan özel alana giden küçük koridorda sürüklerken elimi sıkıca tutuyorum.

"Lucas, nereye gidiyoruz? İnsanlar izliyordu. Kaba olmak istemiyorum... ya da dedikodu başlatmak," diye fısıldıyor çünkü ses boş alanda yankılanıyor. Ona gözlerini kocaman a masına neden olan sert bir bakış atıyorum ve titremesinin koluma doğru ilerlediğini hissettiğimde gülümsememi engelliyorum. Kilidi açıyorum

odaya giriyor ve onu, çekilmiş perdelerden sadece bir parça ışığın sızdığı karanlık alana çekiyor. Odada sadece koyu renk deri bir kanepe ve köşesinde bir kitaplık bulunan küçük bir masa var. Burası normalde insanların etkinliklere hazırlanmak ya da toplantı yapmak için kullandıkları sessiz bir alan, ancak böyle bir durumla karşılaştığımda burayı kendime ayırdım. Şu an olduğu gibi. Hazırlanması için ona bir saniye bile vermeden dönüp onu en yakın duvara doğru itiyorum ve vücudumla onu hapsediyorum.

"Küçük itirafını duyduktan sonra balayı süitine girene kadar beklemek istediğimi sanmıyorum. Şimdi sana '*serbest kullanımlı karım*' olmanın ne demek olduğunu biraz tattıracağım. Eğer benden nefret edersen ve bundan zevk almazsan, seni serbest bırakmayı düşüneneğim. Ama içimden bir ses sana sahip olabileceğim her şekilde benim olmaktan hoşlanacağını söylüyor."

Alt dudağını dişlerinin arasına geri çekmeden önce yutkunurken boğazının sallanışını izliyorum. Nefes alış verişinin biraz yükselmesi dışında bana başka bir tepki vermiyor. Çok yavaşça ellerimi kalçalarında dolaştırıyorum, dokunuşum altında zıplamasına ve titremesine bayılıyorum. Elbisesinin ipeksi kumaşını toplamaya başlıyorum, teninde nasıl gezindiğini hissetmesine izin veriyorum. Gözleri kapanıyor ve ağırlığını duvara yaslıyor. Aşağıya baktığımda mükemmel bronzlaşmış, pürüzsüz bacaklarının giderek daha fazla gözlerimin önüne serildiğini görüyorum. İkimiz de konuşmuyoruz ve gerginlik o kadar hissediliyor ki neredeyse tadını alabiliyorum. Bir şekilde Holly'nin her şeye kızgın olsa da şu anda olabildiğince ıslak olduğunu ve bunu öğrenmek üzere olduğumu biliyorum. Bu andan sonra beni hâlâ arzuladığını inkâr edemeyecek.

"Sana dokunmadan önce söylemek istediğin bir şey var mı?" Burnumu çenesinde gezdirmek için eğilerek fısıldıyorum. Nefesi hızla dışarı fırlıyor ve şampanyanın tatlı kokusu üzerime siniyor. "Çünkü bir kez başladığımda, bitirene kadar durmayacağım."

"Adını haykırmamı bekleme," diyor, o kadar alçak sesle ki neredeyse duymuyorum. Bu bir meydan okuma gibi geliyor ve kazanacağımdan eminim. Elim kalçalarının arasına girip dantelle kaplı amını ararken gülümsüyorum. Tam da tahmin ettiğim gibi, sıcak ve ıslak amcığı parmaklarımı kolayca ıslatıyor. Nefesini içine çekiyor ve yanakları pembeleşirken gözleri aşağıya dalıyor.

"Bana bak Holly," diyorum sert bir sesle. Bunu yaptığında, parlak gözlerindeki isteksizlikle, o ıslak parmakları kaldırıyorum ve keskin tadına bakarak tamamen ağzıma alıyorum. Dudakları gibi gözleri de titriyor.

O anı yakalayıp ağzımı onunkine yapıştırıyorum, bir elimle külotunu bedeninden sıyrırken dilimi içine daldırıyorum. Ağzımın içine doğru inliyor ama ben onu daha derinden, daha sert öperek susturuyorum. Vücudunu keşfetmek ve benim için kıvranmasına neden olan tüm küçük noktaları bulmak için zaman ayırmak istiyorum, ama çok uzun süre gidemeyiz. Pantolonumun kemerini hızla çözüyorum, onun baştan çıkarıcı ağzından uzaklaşıyorum, böylece sikimi serbest bırakabiliyorum. Gözleri irileşiyor ve uzunluğumu görmeye alışması için kendime uzun bir vuruş yapıyorum.

"Merak etme karıcığım. Her santiminin tadını çıkaracaksın," diyorum onu kollarımın arasına almadan hemen önce. İçgüdüsel olarak bacaklarını etrafıma sarıyor ve sikim ıslak kıvrımlarına sürtündüğünde inliyorum.

"Bekle... korunmaya ihtiyacımız yok mu?" diye soruyor, biraz utanmış görünüyor.

Bir kez daha sözleşmeyi okumamış olması içimde bir şeyleri harekete geçiriyor ve cevap vermek yerine kendimi onun girişine doğru bastırıyorum ve çok ıslak olduğu için beni hemen içine alıyor. Dudaklarından fişkıran iniltiyi ve benimkinden bir hırıltı gibi çıkan iniltiyi hiçbir şey durduramıyor. Onu sıkıca kendime doğru tutuyorum, deli bir adam gibi içine girmeye başladığımda destek için duvarı kullanıyorum. Holly'ye karşı duyduğum her arzu yüzeye çıkıyor ve içimdeki hisleri on katına çıkarıyor. Boyumu o kadar sıkı kavlıyor ki, iç duvarlarının her santimine sürtünme şeklimi hissedebiliyorum, her dibe vurduğumda serviksine hafifçe dokunuyorum. Elleri saçlarıma dalıyor, acı verecek kadar çekiştiriyor ama ben vazgeçmiyorum. Onu daha hızlı ve daha sert beceriyorum, sadece onun inlemeleri ve benim homurdanmalarım, hayatımda duyduğum en iyi müziği yaratmak için tenin tokatlanmasıyla birlikte odada yankılanıyor.

"Bana sarıldığında kendini çok iyi hissediyorsun bebeğim," diyorum ona, boynuna ve ince omzuna sert öpücükler kondurarak. "Sana sahip olacağım, her gün ve her gece muhtaç bir eş gibi bana sarılmanı sağlayacağım. Kocanın siki için çaresiz."

"Çok... açgözlü," diye homurdanıyor ama sesindeki zevki hiçbir şey silemiyor.

"Sevmeye başlayacaksın. Tercih edeceksin. Bunun için yalvaracaksın." Her itişte söylüyorum. "Seni doldurduğumda üzerime boşalmanı istiyorum Holly. Partimize birbirimize sarılmış olarak geri döneceğiz ve hiçbir erkek ya da kadın senin sonunda *benim olduğun* konusunda hata yapmayacak."

"Lucas..." diye fısıldıyor ve onun etrafımda çırpındığını hissettiğimde lanet ediyorum. Bu his taşaklarımı sıkılaştırıyor ve görüşümde yıldızlar belirmeye başlıyor. I

Yüzümü boynuna bastırıyorum ve sikimi hızla içine sokuyorum, şaftımdan gelen sütü sağlamak için kenetlendiğinde hareketsiz kalıyorum. Ona her damlasını veriyorum, şu andan itibaren çocuğumla birlikte büyüdüğünü düşünürken adını bir dua gibi inliyorum. Zonklaması durana ve nefes alış verişimiz yavaşlayana kadar onu serbest bırakmıyorum. Onu yere bıraktığımda dengesini sağlamak için kollarıma tutunuyor ve şaşkınlıkla bana bakıyor. Gülümsüyorum ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyorum.

"Yalan söyleyip bundan nefret ettiğini bile söyleyemezsin." Ona söyledim.

"Hayır... sadece... neden prezervatif takmadın?" diye soruyor usulca. "Bu... riskli. Ve henüz bebekler için o noktaya gelmedik."

İçimi çektim ve başımı salladım, "Sözleşmeyi okusaydın, serbest kullanım bölümünün altına koyduğum maddeyi görürdün. Doğum kontrolü kullanman yasak ve ben de prezervatif kullanmayacağım. Mümkün olan en kısa sürede bebeğime doymanı istiyorum."

Alay ediyor ve göğsümü acınası bir şekilde itiyor ve elbisesini düzeltiyor. Yerdeki parçalanmış külotuna özlemle bakıyor. "Delirdin mi sen? İşlevsel bir ilişkimiz bile yok ve sen bu karışma çocuk mu istiyorsun? Seni henüz tanıyormuşum gibi bile hissetmiyorum, Lucas. On yıl çok şeyi değiştirebilir ve az önce gördüğüm bu yanın bunun kanıtı, ne dersen de."

"Seni istediğimi biliyorum. Senden çocuk istiyorum. Ben seni hayatından kaçırıp bir kuleye kapatan bir canavar değilim Holly. Ne istersen yapabilirsin, sadece bunu benimle de yapmak istemeni istiyorum." Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu ona ilk kez gösterdiğimi itiraf ediyorum. Beni görmeye çalıştığı gibi kötü biri olmadığımı. Bu onu hazırlıksız yakalıyor ve bir an için bunu düşünüyor gibi görünüyor.

"Bu his hoşuna gitti mi?" Fısıldıyorum, parmağımı elbisesinin içinde sertleşmiş meme ucunun öne çıktığı yerde gezdirmek için tekrar yaklaşıyorum. "Tohumumu içine pompaladığım hissi. Sen orgazm olurken seni beslemem?"

Sert bir nefes veriyor ve onaylamıyor ya da reddetmiyor, bu da benim için yeterince işe yarıyor. Kapağı doğru bakıyor ve ben de elimi uzatarak artık geri dönebileceğimizi söylüyorum. Elini benimkinden sadece birkaç santim uzakta tutarak duraklıyor. "Hâlâ uğruna çalıştığım hayatı kurabileceğime söz veriyor musun? Kariyerimi?"

"Arzu ettiğin her şeyi tamamen destekleyeceğim. Yeter ki şekilde benim ol. Çocuk sahibi olabilir ve yine de istediğinizi yapabilirsiniz. Bak.

her Şeye rağmen. Onlar meŕgul olduğu için hiç daha az sevildiğinizi hissettiniz mi?"

Başını sallıyor ve dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. Elini tutuyorum ve saçlarının tatlı kokusunu içime çekmek için onu vücuduma sokuyorum. "Hadi gidip Şu partiyi bitirelim. Bana bir dans borçlusun."

Dördüncü Bölüm

Holly

"A Şurası resmi yemek alanı, ama açık konsept sayesinde burayı istediğiniz her şey için kullanabilirsiniz," diyor emlakçı Penelope tatlı sesiyle. Evin fiyatını yükseltmeye çalışıyordu.

Lucas ve ben kapıdan içeri adım attığımız andan itibaren bu evin her odasını tek tek dekore etti. Bir yanım bunun iki milyon dolarlık komisyon çekini kazanmak istediği için mi yoksa gerçekten işini sevdiği için mi olduğunu merak ediyor. Bu evi sevdiğimi inkar edemem. Kendimi ormandaki bir fare gibi hissedeceğim kadar büyük değil ama buraya yerleşip içinde büyüyebileceğimiz kadar büyük. Lucas'ın iki hafta önce evlendiğimizden beri her gün beni doyurmakta ısrar ettiğini düşünürsek, büyümenin gerçekten başlaması an meselesi.

Sözleşmedeki bu maddeye kızmak istiyordum, ama içimde bitirmeyi ve beni *doğurmayı* planladığını söylediği an, sanki beynimde bir şalter attı ve bunu yapmasına ihtiyacım vardı. Beni istediği zaman kullanacağını söylediğinde soğukkanlı davranmak neredeyse imkansızdı ama gerçekte çok heyecanlanmıştım. Hayatımda pek çok kez Lucas'la seks yapmanın nasıl bir şey olacağını düşünmüştüm ve fantezilerimin hiçbiri o ilk kısa anla kıyaslanamazdı. O zamandan beri vücudumu keşfetmekten zevk alıyor, ben ağlayıp bitirmesi için yalvarıncaya kadar tenimin her santimini tanımaya çalışıyor. İlk seferden sonra, bu beni utandırmıyor.

ama şimdi sadece onu arzuluyorum. Neredeyse her gün beni istemeye karar verme ihtimalini bekliyorum, öyle olmasını umuyorum. Bir yanımda benim üzerimde bu kadar kontrol sahibi olduğu için ona kızmak istiyor ama bana o ukala gülümsemesini her gösterdiğinde bunu içimde ve kalbimde hissedebiliyorum. Değişti, bu kesin ama uzun zamandır en iyi arkadaşım olan Lucas'tan küçük izler görüyorum. O kuru mizah anlayışının yanı sıra kariyerini ve ailesini ne kadar derinden önemsedğini de. Bu duruma olan kızgınlığının bir kısmının geçtiğini itiraf etmeyeceğim, beni neden bırakmak zorunda kaldığını hâlâ tam olarak anlamamışken değil. Gerçek hoşuma gitmezse kalbimi yeniden kırabileceğinden korktuğum için henüz bunu soracak kadar cesur değilim.

"Hayal ettiğim kadar güzel. Üst kattaki yatak odalarını görebilir miyiz?" Lucas soruyor ve sesindeki bir şey kalbimin biraz daha hızlanmasına neden oluyor. Lucas'ın Penelope'ye değil de bana baktığını görmek için ona doğru bakıyorum. Herhalde şu anın beni....sadece baktığımız bir eve götürdüğü anlardan biri olmasını istemiyordur. Başımı hafifçe sallıyorum, ki bu yaptığım yanlış bir şeydi çünkü o ukala sırtış yüzüne yayılıyor.

"Elbette, devam edin. Acele etmeyin. Dışarıda bazı görüşmeler yapmam gerekiyor. Hazır olduğunuzda ve teklif vermek istediğinizde bana haber verin. Buranın piyasada çok revaçta olduğunu hatırlatırım, bu yüzden çok fazla bekleyemeyiz." Bize kibarca gülümsüyor ve evden ayrılıyor. Kapı kapanır kapanmaz Lucas elimden tutup beni geniş merdivenlerden yukarı çekiyor.

"Lucas. Lütfen bana o kadar yer varken burada bir şey yapmayacağını söyle!" Emlakçının beni hâlâ duyabileceğinden endişelenerek tıslıyorum. "Çok belli olacak!"

"Karar vermeden önce evin titreşimlerini test etmemiz gerekiyor. Eğer seks hayatımıza engel olacaksa, o zaman olmaz" diyor ve dönüp bana bakıyor. "Ayrıca. Kontrat beni reddedemeyeceğin anlamına geliyor."

"Ne yani, beni yere mi yatıracaksın?" Elimi onun elinden çekip almaktan başka bir şey istemediğim için sinirleniyorum.

Koridorda hızlı adımlarla yürürken cevap vermiyor, kafasını her odaya . Sonuncusunda kıkırdıyor ve kapıyı kapatmadan önce beni içeri çekiyor. Mekânda hiçbir şey yok ve parkeler alt kattakilerle aynı. Sadece bu oda büyük bir odaya bakıyor.

Arka bahçede duvarın büyük bir kısmını kaplayan devasa bir pencere ve içinde küçük bir okuma bankı var.

"Seni şunun üzerine eğmek varken yere gerek yok," diyor usulca kulağıma, ürperiyorum. Tam arkamda, o kadar yakınımda ki geniş gövdesinin neredeyse benimkini yuttuğunu hissedebiliyorum. Elleri çıplak kollarıma değiyor, parmaklarının ucuyla en hassas yerlerimi yokluyor, sonra da vücudunu kullanarak beni ileriye doğru itiyor, bizi bankın yanına götürüyor. Kalbimde kelebekler uçuşuyor ve bir şekilde yakalanmamıza saniyeler kalmış gibi hissediyorum.

"Rahatla Holly," diye mırıldanıyor boğazıma bir öpücük kondurmadan önce. "Seni tutuyorum."

Ama bilmediği şey, onun yanında rahatlamamanın imkânsız olduğu. Birçok kez seks yaptık, akıllara durgunluk veren seks, ama yine de her seferinde ilkmış gibi hissediyorum. Hiçbir şeyi iki kez aynı şekilde yapmıyor ve ben onun ne düşündüğünü ya da ne yapmayı planladığını asla bilemiyorum. Sanki beynim özgürce kullanılmak üzere tasarlanmış ve ellerini koyduğu anda ona boyun eğiyorum. Bedenimi istediği gibi kullanmasına izin veriyorum ve bunu ne kadar sevdiğime kendim bile şaşıyorum.

"Külot giyiyor musun, tatlı karıcığım?" diye soruyor ve beni yavaşça iterek ellerimi yumuşak bankın üzerine koyup kendimi desteklememi sağlıyor. Elleri kalçalarımın altına kayarak eteğimi topladığında bacaklarım titriyor ve pes etmekle tehdit ediyor. İnce kumaş her zaman külot çizgilerini gösterir, bu yüzden genellikle külot giymemeyi tercih ederim ama şimdiye kadar kimse fark etmemişti ve ben de kimsenin bakmasını gerektirecek böyle bir durumda hiç bulunmamıştım. Lucas'ın bunu yapma ihtimalini düşünmeliydim. Beni istediği zaman onu götürme fikrine alıştırdığından beri daha cüretkâr olmaya .

"Hayır..." Yüzümün alev aldığını hissederek fısıldıyorum. "Ama... bunun bir nedeni var."

Kıkırdıyor, "Fark etmez. Bunun beni ne kadar memnun ettiğini anlatamam. Belki de yeni bir kural koymalı ve külot giymeni yasaklamalıyım. Gerçekten işleri çok daha kolaylaştırır."

"Eğer bunu yaparsan, boşalmanı içimde tutmak imkânsız olur. Külot yardımcı oluyor." Külotumu yırttığı düğünü düşünerek mırıldandım ve elbisemi mahvetmeden onu içimde tutmak için kendimi zor tuttum. Odaya gizlice girip yırtık külotu almış ve tekrar bağlamıştım. O gece otel odasında onları gördüğünde güldü ve onu içeride tuttuğumdan emin olmak için beni yatağa atmadan önce onları geri çıkarmaya devam etti. O gece pek uyuyamadım.

"Hmmm, düşünülmesi gereken bir şey," diyor boğuk bir hırıltıyla, tam eteğimi kaldırıp kıcıımı ortaya çıkarırken. "Ne kadar nefis bir manzara. Sadece mükemmel şeftali gibi kıcıını seyretmekle kalmıyorum, aynı zamanda içine girmem için bana yalvaran parıldayan amını da görebiliyorum."

"Ne iğrenç bir ağız." Parmakları klitorisimin etrafında dönerek zonklamasına neden olurken nefes nefese kalıyorum. Bunu yapmak konusunda çok gergin olsam da, bana bu şekilde dokunmasından tahrik olmaktan kendimi alamıyorum.

"Eğer bunun kötü olduğunu düşünüyorsan, bekle. Tüm zaman boyunca bu pozisyonda kalacaksın. Seni güzelce ve hızlıca becereceğim ve içini dolduracağım. Eğer boşalırsan bu sadece bir artı, ama bu benim için."

Sinirim göğsümde kabarıyor ve ona dönüp bakmaya çalışıyorum ama dikkatimi çekecek kadar küçük bir tokat atıyor kıcıma. Acıtmıyor ama meme uçlarımın sertleşmesine ve karnımın sıkışmasına neden oluyor. Tepkime gülüyor ve elleri göğüslerimi kavramak için ortama gelmeden önce pantolonunun yere çarptığını duyuyorum.

"Mmm, bu açığı onları daha büyük hissettiriyor," diye homurdanıyor, tıpkı horozunun girişime bastırıldığı hissinden düşük bir inilti çıkardığım gibi. Bana sadece birkaç santim veriyor ve ben sızlanıyorum ve daha fazlasını almak için kalçalarımı hareket ettirmeye çalışıyorum. Beni çok kolay bir şekilde sabit tutuyor ve gerçekten istediğim şeyi reddediyor.

"Benim için bu kadar açgözlü olacağını hiç düşünmemiştim Holly. Hele de düğünümüzde benden nefret ediyormuş gibi davranırken. Sana zevk vermenin seni her seferinde mükemmel bir çiçek gibi açtıracaklarını kim düşünebilirdi ki?"

"Artık çok kibirlisin. Bu da nereden çıktı?" Nefes nefese kalıyorum, o çekilip tekrar içeri iterken, bana asla daha fazla uzunluğunu vermiyor.

"Her zaman benim olacağını bilmekten geldi. Sadece benim için nasıl eridiğini görmekten. Benden başka hiçbir erkek senin üzerinde bu etkiye sahip olamayacaktı Holly. Ve artık başka hiçbir erkeğin böyle bir şansı olmayacak," diye homurdanıyor ve içime tamamen giriyor. Bir çılgılık atıyorum ve bir eli göğsümü bırakıp ağızımı kapatıyor ve beni ciddi bir şekilde sikmeye başlıyor.

"Aynen böyle. Tıpkı istediğin gibi al beni, geniş," diye inliyor, hızlı itişlerle içime pompalıyor, kendi zevkinin peşinden koşma sözüne sadık kalarak her seferinde zar zor dibe vuruyor. G-noktama zar zor sürtünerek beni mutluluğun kıyısında sallanmaya bırakıyor. Sabırsız inilti parmaklarındaki boşluklardan süzülüyor ve daha fazlasını içime almak için ona karşı sallanmaya çalışıyorum, ama onun tutuşu amansız.

"Ne oldu, tatlım? Senin zevkini ellerimde ve sikimde tutarken artık o kadar da kibirli değilim."

"Benimle dalga geçme Lucas," diye sızlanıyorum parmaklarının arasından, bir kez daha ihtiyacıma boyun eğdiğim için nefret ediyorum. Ona sevdiği şekilde yalvarıyorum. Bunu biliyorum çünkü inliyor ve siki içimde sert bir şekilde zonkluyor ve bu da doruğa ulaşmam için yeterli oluyor. Eliyle yüksek sesle inlememi tutuyor ve eğilirken sert göğsünün sırtıma sıkıca bastırdığı yerden dişlerinin arasından hırladığını hissedebiliyorum. Beni bir kez daha doldururken siki içimde zıplıyor.

"Bu doğru, benden her şeyi al ve tatlı küçük karımın yapması gerektiği gibi içinde tut. Bu am *benim* için yaratılmış," diye fısıldıyor, boynuma karşı nefes nefese.

Bu gösteriden sonra onun dairesine geri dönecek olmamız iyi bir şey çünkü külotumun olmaması, geri döndüğümüzde kalçalarımın arasında yapışkan bir karmaşa olacağı anlamına geliyor. Yavaşça içimden çıkıyor ve yavaşça geri çekiliyor, bu da bacaklarımın titremesine neden oluyor. Ayağa kalktığımda eteğim tekrar yerine düşüyor ve ben de dönüp ona bakıyorum, eskisi kadar mükemmel görünüyor.

"Nasıl oluyor da beni böyle becerebiliyorsun ve tek bir saç telim bile yerinden oynamıyor ve buna rağmen berbat göründüğümünden eminim," diye homurdanarak saçlarıma dokunmak için uzanıyorum.

Elimi tutup dudaklarına götürüyor ve önce parmak eklemlerime, sonra da yüzüğüme bir öpücük konduruyor. Bu, kalbimin göğsümde yabancı bir şeyle sıkışmasına neden oluyor.

"Bir melek gibi görünüyorsun, Holly. Bu sefer dikkatliydim," diyor ve bana göz kamaştırıcı bir gülümseme veriyor. "Bence burası bizim için mükemmel bir yer, sence de öyle değil mi?" diye soruyor ve hâlâ ellerimden kalan küçük çukurların olduğu banka bakıyor. Yüzümün alev aldığını hissediyorum, ne zaman görsem onun beni eğdiğini hayal edeceğimi biliyorum.

"Kabul etmek zorundayım. Güzel bir ev," diyorum ve evi istediğimi geldiğince hafifçe itiraf ediyorum. Doğrusu, bu evi seviyorum. Bizi içinde hayal edebildiğim tek ev bu. Düğünümüzün olduğu gün kafama yerleştirdiği kocaman hamile bir göbeğe sahip olduğum görüntü de buna dahil.

"O zaman gidip emlakçımıza bunu istediğimizi söyleyelim, olur mu? Sanırım hayalimizdeki evi satın alırken beni içinde taze tuttuğunu bilmek hoşuma gidecek" diyor ve beni bir kez daha peşinden sürüklüyor.

Penelope telefonu kapattığında onu dışarıda karşılıyoruz, oldukça sinirli görünüyor. Göğsümde küçük bir endişe parıltısı beliriyor ve Lucas'ın elini sıkıyorum. Başparmağını parmak eklemlerime sürtüyor ve bunun beni ne kadar çabuk rahatlattığına şaşıyorum.

"Her şey yolunda mı?" diye sorar.

"Bu sabah eve iki teklif geldi. İkisi de istenen fiyatın birkaç yüz bin üzerinde. Satıcılar gerçekten gitmesini istiyorlar, bu yüzden düşünüyorlar. Eğer cazip bir teklif sunabilirsek bugün kabul etmeye razı olabilirler ve ikinizi de birkaç ay içinde burada ağırlayabiliriz."

"İstedğim fiyatın iki katı," diyor Lucas ve hem Penelope hem de ben nefes nefese kalıyoruz. Ben ona iri gözlerle bakıyorum ama o kendinden son derece emin görünüyor.

"Ama bu... 1,5 milyon ekstra eder. Emin misin?" diyor, aramıza bakarak.

"Evet. Karım ve ben bu evi istiyoruz. Onun ve gelecekteki çocuklarımızın bu eve sahip olmasını sağlamazsam nasıl bir koca olurum?"

Bunun üzerine midem biraz bulanıyor ve tam da Penelope ışınlanırken dudağımı ısırıyorum. Heyecanla başını sallıyor, "Tamam o zaman, ben ararım. Eminim bu teklifi memnuniyetle kabul edeceklerdir çünkü başka kimse bu teklifi yapmayacaktır. Pazartesi gününe kadar evrakları avukatınız aracılığıyla gönderirim" diyor.

Lucas başını sallıyor ve telefonuyla hararetli bir şekilde konuşurken onun şaşkınlıkla uzaklaşmasını izliyorum. Kollarını bana sarıp dudaklarını kulağıma yaklaştıırken sarsılmıyorum bile, "Eve hoş geldin Holly."

Bölüm Fı ve

Holly

İki Ay Sonra

M Göğüslerim yine sızıyor. Bunu biliyorum çünkü şu anda duşta durmuş, sertleşmiş meme uçlarımdan sızan beyaz çakıl taşları ile biraz berrak sıvıya bakıyorum. İşin garip tarafı, sadece bugün canımı yakmaya başladılar, sanki derim gibi normalden daha sıkı hissediyorum. Bunun neden anlayamıyorum ve ne yazık ki Lucas benden çok önce fark etti. Göğüslerimin evlendiğimiz günden daha büyük olduğunu iddia ediyor ama çok fazla olamaz. Zaten oldukça büyük C kuplardı ve sütyenlerim biraz dar olsa da hâlâ uyuyordu. Son zamanlarda iştahım için kilo aldığımı düşündüm. Bunu müzedeki iş için çalışmaktan kaynaklanan strese ve Lucas'ın müstakbel damadım olmasının yarattığı şoka bağlıyorum. Bazı sabahlar hâlâ her şeyi rüyamda gördüğümü düşünerek uyanıyorum. Eğer Lucas'ın sıcak vücudu benimkine baskı yapmasaydı, büyük ihtimalle kendimi çimdiklemek zorunda kalacaktım. kendim.

Yeni evimize taşınalı bir haftadan az oldu ve aramızdaki şeyler tuhaf geliyor. İkimiz de yıllar süren sessizliğimize değinmedik ve bazen aramızdaki tek köprü onun bedenime nasıl bu kadar kolay hükmedebildiği gibi geliyor. Ne zaman ağzımdan kaçırmaya yaklaşısam

Beynimde uçuşan soruları sanki o anlayabiliyor ve aklımı bir kez daha onlardan uzaklaştırıyor.

Bir noktada, en azından beni nasıl bu kadar kolay terk edebildiğini anlamaya çalışmak ve geri dönüp her günü hiç zaman geçmemiş gibi benimle birlikte yaşamak için on yıldır sakladığım her şeyi ortaya dökmem gerekecek. İkimizin de işle meşgul olması, eve girmeyi beklerken meşgul etti, sadece geceleri yalnız kaldık. Mülakat sürecimi tamamladığım için benim için işler yavaşlıyor, bu da Lucas'la daha çok birlikte olmak anlamına geliyor ve nedense bu beni her şeyden daha çok geriyor. Hem benim Lucas'ım gibi hissediyor hem de bir yabancı gibi.

Suyu kapattığım sırada banyonun kapısı açılıyor ve Lucas orada, ama bu beni şaşırtmıyor. Normalde duşta bana katılır, çünkü hem çıplak hem de sırlıklam olduğumda dayanamadığını iddia eder. Geçen gece gizlice duşa girip vücudumu sabunlamak için acele etmediği zamanı düşününce karnım hafifçe titriyor. Artık üzerimi örtme zahmetine bile girmiyorum, ama havluya uzandığımda sırtarak havluyu kapıyor ve açık tutuyor

"Lucas, kendimi kurulayabilirim," diye mırıldanıyorum başımı sallayarak. Gözleri her zaman minyon ama kadınsı olan vücudumun her santimini inceliyor. Annemden bana geçen güzel bir özellik, yani belim ince olsa da güzel kalçalarım ve Lucase kıvrımlı göğüslerim var. Son zamanlarda pek yapmasam da boş zamanlarımda koştuktan hoşlandığım için bacaklarım düzgündür. Hiçbir zaman Lucas gibi ukala ya da kibirli olmadım ama görünüşümden hoşlanıyorum. O da bunu açıkça belli ediyor. Yine de çıplak halinin muhteşem görüldüğünü inkâr edemem. Mermerden oyulmuş gibi inanılmaz derecede sıkı bir fiziği var. Nasıl kullanacağını bildiği güzel bir siki ve sihirli güçlere sahip elleri. Yüzü erkekliğin resmidir, sadece siyah saçlarıyla daha da vurgulanır. Ona direnmek için en ufak bir şeye ihtiyaç duyduğumda bu kadar vurulması gerçekten haksızlık.

"Yapabileceğini biliyorum ama ben karımı şımartmak istiyorum," diyor usulca, kalbimdeki bir şeyi çekiştirerek. Yumuşak, ısıtılmış havluyu her bir kıvrımın üzerinde gezdirirken vücudumun izin verdiği kadar hareketsiz duruyorum. Elimde olmadan göğüslerime özel bir ilgi gösterdiğini, meme uçlarımdan dokunulma ihtiyacıyla karıncalanmasına neden olduğunu fark ediyorum. Daha önce hiç kadar hassas olmamışlardı ve sanki o da bunu fark ediyor. "Holly, neden göğüslerinin sızıntı yaptığını düşünüyorsun?"

Sesi beni sükûnetten uyandırıyor ve gözümü kırıştırtarak tekrar kendime geldiğimde artık beni kurulamadığını, vücudumdan sadece bir santim uzakta olduğunu ve meme uçlarımın yavaşça yere damladığı yere baktığını görüyorum. Kaşlarımı çatıyorum ve içime biraz gerginlik doluyor.

"Bilmiyorum... Belki de kontrol ettirmeliyim. Yani... bu normal değil."

Elini cebine atıp uzun mavi bir paket çıkarıyor ve ben ne olduğunu hemen anlıyorum. Paketi önümde tuttuğunda gözlerim fal taşı gibi açılıyor. "Bence bunu almalısın."

"Hamile olabileceğimi mi düşünüyorsun? Şimdiden mi?" Korkudan sesim daha tiz çıkıyor ve hamilelik testini ondan alırken ellerim titremeye başlıyor. En başından beri mümkün olan en kısa sürede hamile kalmamı istediğini söylemişti, ama sanırım aramızdaki şeyleri çözmek için daha fazla zamanımız olacağını düşünmüştüm.

"Her gün içinde ne kadar dölümü tuttuğunu düşünürsek bu test negatif çıkarsa şaşırırım tatlım," diyor ve bir damlayı silmek için başparmağını bir meme ucuna sürterek uzanıyor. "Bunu al ki bilelim ve sonra.... bunları tartışabiliriz."

Nefesimi içime çekip başımı sallıyorum ve tuvalete gitmek için acele etmiyorum. Kocam tezgâha yaslanmışken küçük çubuğa işerken neredeyse kendi bedenimin dışındaymışım gibi hissediyorum. O kadar emin ve güçlü görünüyor ki, sanki hiçbir şey onu yıkamazmış gibi... Benim hissettiğim endişenin bir kısmını bile hissetmediği için ona bağırmak istiyorum. Belki de bir parçam onun tekrar gidebileceğinden korktuğu içindir. Onun yanımda olmasına bağlanamam çünkü bunu daha önce bir kez yaptım ve kalbim kırıldı.

Sonuçları beklerken ikimiz de üç dakika boyunca konuşmuyoruz. Beni çıplak göğsüne çekiyor ve o sırtımı okşarken ben de sıcaklığına gömülüyorum. Kalbi o kadar sakın ki benimkinin tam tersi gibi.

"Teste bak Holly," diye fısıldıyor Lucas saçlarıma, sesi ilk kez titriyor. "Ne yaptığımızı gör."

Nefes nefese kaldım ve testi kaptığım gibi ondan uzaklaştım. İki küçük çizginin olabildiğince koyu mavi olması çok ama çok hamile olduğumu kanıtlıyordu. İçimden aynı anda pek çok şey geçiyor. Sevinç, çünkü her zaman anne olmak istemişimdir, ama endişe... belki de bu gerçek olamayacak kadar iyidir, Lucas da aynı şekilde heyecanlanmış olabilir ve belki de yanlış alarmdır. Bunun yarattığı hayal kırıklığı sarsıcı ve gözlerim yaşlarla doluyor.

"Teyit etmek için bir randevuya gidebiliriz ama bunlar..." diyor, hassas göğüslerimi avuçlarken bocalıyor. Ağırılığı almasının verdiği rahatlama bir inilti çıkarmaya yetiyor. "Bunlar bunun gerçek olduğunun bir işareti. Bugün bu kadar dolu olduklarını fark etmemiştim."

"Sanki her an patlayacaklarmış gibi," diyorum iç çekerek.

"Peki... o zaman belki de seni biraz rahatlatmalıyız?" diye öneriyor, başparmağını meme uçlarımdan üzerine sürterek sütlü sıvının daha fazlasının ellerine damlamasını sağlıyor.

Önerdiği şeyin ne olduğunu anladığımda şok içinde gözlerimi kırıştırıyorum. "Onları... boşaltmak mı istiyorsun?"

Sırıttırıyor, başparmağını ağzına götürüp küçük damlalardan birini emdiğini görmeme izin veriyor. Gözleri kapanıyor ve inliyor, bu da amımın aşırı hızlanmasına neden oluyor. Şimdi semptomları düşündüğümde cinsel iştahımın da arttığı açık. Son birkaç gecedir önce onu arıyorum, tersi yerine onu sürpriz bir şekilde yakalıyorum. Bir keresinde ofisinde masanın üzerinde, diğerinde ise uzun bir iş gününün ardından yatağa girerken. O zamanlar bana gerçekten izin vermişti, kararları veren kişi olarak ayaklarını yeniden kazanmaya ihtiyacı vardı, ama bunu itiraf etmek için asla kelimelerimi kullanmasam bile, yine de önce onu istemenin küçük bir heyecanını yaşadım.

"Bunun ne kadar tatlı olduğu hakkında hiçbir fikrin yok," diyor alçak, boğuk bir sesle. "Seni sadece boşaltmak istemiyorum, karıcığım. İçindeki her damlayı emmek istiyorum. Neden boşa gitmesine izin vereyim ki?"

Onun tarafından yetiştirilmeyi sevmeyi beklemiyordum ama kocamın memelerimden süt emmek istemesi fikrinin tahrik edici olacağını hayatımda hiç düşünmemiştim. Başparmakları tekrar meme uçlarımdaki yerini aldığımda göbeğim derin bir nabız atıyor ve bedenim titriyor. Beni hızla hareket ettiriyor, beni tezgâha kaldırmadan önce sırtım tezgâha gelecek şekilde döndürüyor. Çıplak tenime değen soğuk mermerle irkiliyorum ama ağzını sol göğsümün üzerine kapattığında bu bir iniltiye dönüşüyor. Emmeden önce hazırlanmam için bana bir an bile vermiyor. *Sertçe*. Hem meme ucuma yaptığı baskı hem de tenimdeki gerginlik hissini bir nebze de olsa serbest bırakarak içimden fişkıran sütün sıcak hissi coşku verici. Bacaklarımı hemen onun etrafına sarıyorum, onu kendime doğru çekiyorum, böylece şimdi zonklayan çekirdeğimi ona karşı öğütebiliyorum.

"Lucas, dokun bana," diye yalvarıyorum. "Seni içimde hissetmek istiyorum."

İçerken tenime karşı homurdanıyor, sertleşmiş sikini serbest bırakırken pantolonunu hızla karıştırıyor. Beni kenara çekip sokuyor,

içime kolaylıkla giriyor. İkimiz de onun içimde nasıl kaybolduğuna bakarken başını geri çekiyor.

"Senden bu tatlı nektarı emmemi seviyor musun, tatlım?" diye pantolonunu indiriyor. "Amanın beni ne kadar iyi emdiğine bak. Açgözlü."

İnliyorum, kirli ağzı için ona seslenemiyorum. Beni körüklediği için şimdi buna bayılıyorum. Sanki içimde bir ateş yakmış ve ben onun için yanıp tutuşuyorum. Onu kendime çekmek için omuzlarını pençeliyorum, onu daha derine çekiyorum. Rahatlıyor ve sağ göğüslerime geçerken beni istikrarlı bir şekilde becermeye başlıyor. Yüzümden hiç bakmadan derin çekişlerle beni içiyor. Gözlerinde zaferi görüyorum ama o benim kalbimdeki zaferi göremiyor.

Bölüm S xI

Lucas

I Karımın rahminde yatan çocuğumun küçük kalbini görebiliyorum. Görünüşe göre dün günümüzde oraya koyduğum çocuk. İşte Doktor bize Holly'nin yaklaşık beş haftalık hamile olduğunu söylerken yüzümdeki kendini beğenmiş sırıtış hiç kaybolmadı ve o pembe yanaklarıyla bana baktığında onu ilk kez nasıl duvara yasladığımı hatırladığını söyleyebilirim.

"Cinsiyeti görmek için henüz çok erken ama bebek sağlıklı görünüyor ve normal şekilde büyüyor. Yakında bazı testler yapmamız gerekecek, ancak şimdilik sadece doğum öncesi ilaçlara başlamanızı ve kafein alımına dikkat etmenizi istiyorum. Sana kaçınman gereken yiyeceklerin bir listesini de vereceğim."

"Teşekkürler, Dr. Coleman. Göğüslerimin şimdiden süt vermeye başladığını belirtmek isterim. Bu... sorun olur mu?" Holly soruyor ve onun kaymak gibi sütünü düşündükçe ağzım sulanıyor. İlk seferden bu yana ondan iki kez süt içmiştim ve her ikisinde de bunu yaparken onun derinliklerine gömülmüştüm. Şimdi sadece göğüslerini düşünmek bile beni tahrik ediyor.

"Nadiren olur ama bunda yanlış bir şey yok. İsterseniz pompalayabilir ve daha sonra bebeğin banyosunda veya egzama için kullanabilirsiniz. İçmeleri için yeterince uzun süre dayanmayacaktır, ancak diğer harici kullanımlar için dondurabilirsiniz. Hatta kendiniz için bile," diyor gülümseyerek. "Ben gidip

Fotoğraflarınızı çekip hemen döneceğim. Tekrar giyinebilirsiniz. Tebrikler Bay ve Bayan Drummond."

Odadan çıkışını izliyorum ve kilidi çevirmek için birkaç adım attıktan sonra Holly'nin ince kâğıt önlüğün içinde doğrulduğunu görmek için geri dönüyorum. Önlük narin bir omzundan aşağı düşüyor ve göğüslerinin yumuşak tümseğini ortaya çıkarıyor. Kendini düzeltmek için acele etmiyor, ama hala küçük fasulyemizin son fotoğrafında donmuş olan monitöre bakıyor.

"Bunun ilk kez olduğuna inanmıyorum," diyor küçük bir kahkaha atarak. "Sanki olmasını istemişsin gibi."

"Muhtemelen, ama dürüst olalım. Benim beş kardeşim daha var. Genlerimiz çok güçlü. Ne olursa olsun ilk birkaç ay içinde olması kaçınılmazdı. Şanslıyız ki sen de o sırada yumurtlama dönemindeymişsin," diyorum ona yaklaşıp. Sonunda bana bakıyor ve gözlerindeki ışıltıyı görebiliyorum, bu da kalbimin kabarmasına neden oluyor. Bu bebek için onun da benim kadar mutlu olması tek istediğim şeydi, bu henüz benimle evli olmak için deli olmadığı anlamına gelse bile.

"Sanırım bir kız olacak," diye ekliyorum, onun yontulmuş kaşlarını kaldırmasını izlerken.

"Gerçekten mi? Yüzde elli ihtimal gibi bir şey," diyor. "İhtimalleri yenebilecek gibi değılsin."

"Benim sadece kız kardeşlerim var. Sen tek çocuksun ama biyolojik amcan yok, sadece evlenmişler. Yani... genetik burada X kromozomunun lehine gibi görünüyor."

"Olabilir. Açıkçası ben sadece sağlıklı bir bebek istiyorum. Ama... küçük bir oğlan iyi olabilir," diyor omuz silkerek. "Minyatür bir sen. Büyürken ne kadar eğlenceli olduğunu hatırlıyorum. Onun da öyle olduğunu düşünsene."

"Yapmaması gereken şeylere tırmanmasını mı kastediyorsun? Dereye çıplak dalmak için komşunun kızıyla gizlice kaçmak mı? Sözde "bir tane düşürdük" diye dondurmacıyı kandırıp çift külah vermesini mi? O çocuktan mı bahsediyorsun? Tam bir baş belasıydı," diyorum, uzanıp ince önlüğü vücudundan çekerek dolgun göğüslerini ve sertleşmiş pembe meme uçlarını ortaya çıkarıyorum.

Yüzü kızarıyor ve kapıya bakıyor ama beni reddetmiyor. "O benim tehdidimdi. Çoğu zaman o şeyleri beni mutlu etmek için yapıyordu."

"Onun istediğı her şeyi yapardı," dedim, her kelimesinde ciddiydim. Ailesi buraya taşındığında Holly'yi karşıdan gördüğüm ilk andan itibaren onun benim olacağını biliyordum. Çocukken bile ona anında aşık olmuştum. Koyu renk buklelerden oluşan vahşi ve evcilleşmemiş bir kafa ve

Kalbinizi delip geçer. Sanki göğsümden çıkarıp ona vermiş gibiydim. Onun gülümsemesini görmek her seferinde küçük bir zafer kazanmak gibiydi ve ben bunu her gün elde etmeye kararlıyım. Uyuşturucu gibi.

"Bir kız da iyi olurdu. Özellikle de senin kadar güzel görünen biri. O zaman gidici olurum. Sadece bir değil, iki kişinin parmağına dolanırdım."

"Parmağımın ucunda değilsin." diye alay ediyor.

"Öyle değil miyim?" Ayaklarını tekrar üzengiye yerleştirerek soruyorum. Külot giyiyor ama ortasında oluşan ve kumaşı koyulaştıran küçük ıslak noktayı görebiliyorum. Henüz oraya dokunmuyorum ama göğüslerine daha yakın olmak için kendimi bacaklarının arasına bastırıyorum.

"Ya bu doktor geri gelirse? Kapı kilitli olsa bile burada kalmamızdan hoşlanmayabilirler," diye mırıldanıyor dudaklarımı çenesine ve boğazına doğru sürüklemek için eğildiğimde.

"Onlarla önceden konuştum. Kapı tekrar açılana kadar rahatsız edilmeyeceğiz," dedim. "Bunun bizim için çok önemli bir an olduğunu ve zamana ihtiyacımız olduğunu söyledim."

"Bunu satın alırlar mı?" diye soruyor kuşkuyla.

Nabız noktasını sertçe emmeden önce sırtarak "Bir bedel karşılığında," diyorum. Bir sonraki sözleri kesiliyor ve titriyor ama teslim oluyor, bana tam erişim sağlamak için başını geriye yatırıyor. "Aynen öyle bebeğim. Bana istediğimi ver."

"Ben... burada mı?" diye soruyor, ellerimin kemerimi yavaşça çözdüğü yere bakarak.

"Doğal olarak. Ve bilmeni isterim ki sütünün tamamı benim için olacak. Tek bir damlasını bile dondurmayacağız," diyorum ve zaten sertleşmiş olan sikimi çıkarıp külotla kaplı amına vuruyorum. Aletim kumaşa yapışıyor ve bir sonraki vuruşumu klitorisine yaptığımda nefesini içine çekiyor.

"Kirli karıma bak. Denemeye bile gerek kalmadan benim için her zaman ıslak. Bahse girerim mümkün olsa içinde benimle dolaşırdın," diyorum ona, ıslaklığını yaymak için tüm uzunluğumu yukarı ve aşağı ovuyorum. "Tadın bugün sütün kadar tatlı mı merak ediyorum."

"Lucas... bunu burada yapamayız. Sessiz kalamam," diye tıslıyor ve bacaklarını kapatmaya çalışıyor. Parmaklarımı beline sokup çekiştirerek külotunu bacaklarından aşağı indirirken omuzlarımla onu engelliyorum.

"Yapabiliriz ve yapacaksın. Yoksa bu külotu ağzında tutabilirsin," diyorum sert bir sesle. "Karımın tam burada

Bu masaya koyduğum bebeği kutlarken. Seni dolduracağım çünkü bütün gün boyunca boşalmamla damlamamı seviyorum."

"Buna cüret edemezsin," diye tersliyor. "Ağzımda hiçbir şey tutmayacağım." "Sana sikimi emmeni istediğimi söyleyerek bunun yanlış olduğunu kanıtlayabilirim.

Seks sayılır, değil mi? Ağzın kullanabileceğim bir delik," diyorum ona. "Terbiyeli ol, Holly. Benim için boşalmandan hoşlanıyor olabilirim ama karım olarak yükümlülüklerinin neler olduğunu sana hatırlatacağım."

Bana ters ters bakıyor ama eğilip amının dikiş yerlerini uzun uzun yaladığım anda bakışları sönüyor. Masayı tırmalıyor, kâğıdın protesto için kırışmasına neden oluyor ve dudaklarını, bırakacağı küçük çukurları görebileceğim kadar sert ısıyor. Ama izlediğim yüzü değil, göğüsleri.

Dün gece boşalttım ama şimdiden tekrar dolmuş görünüyorlar. Ne kadar çok tahrik olursa o kadar çok sızdıkları belli oluyor ve şu anda yavaş yavaş fiskiye dönüşüyorlar, yumuşak, düz karnından aşağı serbestçe damlıyorlar. Sütü emmek ve hiçbirinin boşa gitmesine izin vermemek için can atıyorum ama amı dilimin üzerinde yumuşak, tatlı bir kadife gibi ve bu da karşı koyamadığım bir başka lezzetli nektar. Ayakları üzengide ama yumuşak, iç uyluklarına bastırarak benim için daha geniş açılmasını sağlıyorum. Elimden geldiğince ıslaklığını toplamak için dış kıvrımlarını izleyerek ona yavaşça ziyafet çekiyorum. Kalçaları altımda kıvranıyor ve kâğıt örtünün öfkeyle protesto etmesine neden oluyor. Göğsünün hızla inip kalktığını görebiliyorum ama hiç ses çıkarmıyor. Dudaklarını sıkıca birbirine bastırıyor ve masaya yapışıyor, sessiz kalmak için elinden geldiğince konsantre oluyor.

Başparmaklarımı kullanarak onu ortadan ikiye ayırıyorum, küçük tomurcuğunu ve kaygan açıklığını görüyorum. Sanki sikim için sessizce yalvarıyormuş gibi tekrar tekrar kasılıyor ve ağzımı klitorisinin üzerine kapatıp dilimi ona karşı titreştirirken bir parmağımı dış kenarın etrafında sürüklüyorum. Onun içinde olmak için çaresizim, ama zaten çok sert olduğumu ve çok yakında biteceğini biliyorum. Islaklığına girmeden önce ağzıma boşalmasını istiyorum.

Hırıltıya varan küçük bir hışımla ellerinden biri masayı bırakıp saçlarıma dolanıyor ve sıkıca çekiştiriyor. Bu küçük acı tutamını seviyorum çünkü sanki daha fazlası için bana yalvarıyor. Ağzımı seksinin üzerinde gezdirmem onu çılgına çeviriyor ve eğer evde olsaydık çoktan işini bitirmem için sızlanıp yalvarıyor olurdu. Aklıma onu daha sık gürültü yapmaktan men etme fikri geliyor, böylece onu yavaşça çılgına çevirebileceğim. Eğer şimdi vaktimiz olsaydı, dilim gömülene kadar onu yalayarak ve tadına bakarak acı dolu yavaş saniyeler geçirirdim. İçine girmeden önce bu şekilde boşaltırdım,

ama bunun için zamanımız yok. suları silmeden geri çekiliyorum ve karnına yapışan küçük süt damlalarını emmek için yavaşça vücuduna doğru ilerliyorum.

"Tadın güzel bir şarap gibi. Hayatımın geri kalanı boyunca senin her yerinden içebilirim ve yine de asla doymam," diyorum sikimin ıslak başını yavaşça girişine sürterken. Ayakları üzengide olduğu için daha hızlı içine girmemi sağlamak için hareket edemiyor.

"Buna ihtiyacım var Lucas. Delirmeden önce seni hissetmeye ihtiyacım var," diye sızlanıyor. "Lütfen beni istediğini bildiğim gibi al."

Sesi bu kadar tatlı ve muhtaçken onu reddedemem. Bize sadece çok fazla zaman kazandırdığımdan bahsetmiyorum bile. Ağzımı onunkine mühürlediğim gibi içine giriyorum, iniltisini yutuyorum. Ona sertçe pompalıyorum ve dudaklarına fısıldamak için ara veriyorum.

"Seni kurutacağım ama sessiz olmalısın. Gürültü yaparsan bitiremezsin," dediğimde bana ters ters baktı ama başını sallayarak beni anladığını belirtti. Hızımı hiç kesmiyorum, masanın itiraz etmesine yetecek kadar içine giriyorum ama ses çıkarıp ne yaptığımızı kimseye fark ettirecek kadar değil.

Islak meme uçlarından birini yalarken, "Beni böyle sıkınca çok iyi hissediyorsun, Holly," diye inliyorum. "Sütünü içerken beni sıkıca tut.

Bu sırada göbeği öyle bir sıkılaşıyor ki, sikimin tabanının şişmeye başladığını ve boşalma dürtüsünün yüzeye çıktığını hissedebiliyorum. Klitorisini ovmak için aşağı uzanıyorum, böylece ikimiz de bitişi kovalıyor ve küçük süt patlamalarını yutuyoruz. Onun tarafından bu kadar tüketilen kişi olmak coşku verici, sanki her santimime Holly tarafından bir şekilde dokunuluyormuş gibi. Serbest bırakma bizi çabucak buluyor ve her zamanki gibi çekilmeye zahmet etmiyorum, yükümün her parçasını ona veriyorum. Çekilmeye başladığımda, tekrar bakışlarına bakmadan önce karnına bir öpücük veriyorum.

"Evet, kesinlikle bir kız."

Yedinci Bölüm

Holly

I Lucas hakkında kesinlikle doğru olduğunu söyleyebileceğim bir şey varsa o da çok ilgili olduğudur. Hamile olduğumu öğrenmeden önce bile sürekli olarak en küçük ilgileniyordu ama şimdi tepemde geziniyor. Sanki bu işle ilgili stresimi hissediyor gibiydi ve bu yüzden zamanımı bebeğimiz için yuva kurma faaliyetlerinden başka bir şeyle doldurmadı. Henüz tam olarak belli etmiyorum ama çocuk odasını ormanlık hayvan teması ve yumuşak sarılar ve yeşiller ile hem kız hem de erkek bebek için uygun olacak şekilde tasarladık bile.

İtiraf etmeliyim ki, tüm bunları planlamak tam da ihtiyacım olan şeydi. Ta ki bu da beni strese sokmaya başlayana ve bir randevu gecesi talep edene kadar.

Giyeceğim elbiseyi o seçmişti, saçlarımı parlatan açık mavi yumuşak bir ipek. Sürpriz hediyesi ise ucunda minik bir elmas gözyaşı damlası olan küçük bir altın zincirdi. Buzlu çayımı yudumlarken sanki yüzüyormuşum gibi hissediyorum. Haftalardır dilimin ucunda o kadar çok şey var ki, kendimi daha fazla incitmekten korktuğum için bu konuyu açmaya çekiniyordum. Ama nedense artık bundan korkmuyorum. Lucas'ın bu daha yumuşak tarafını görmek bana belki de yine ortadan kaybolmayacağına dair küçük bir umut verdi. Ancak daha fazla sessiz kalamam. Yıllardır içimi kemiren önemli soruları sormam gerekiyor. Bizden neden vazgeçtiğini ve şimdi nasıl mümkün olduğunu anlamam gerekiyor. Neden cesur hissettiğim zamanın bir gece dışarı çıkmayı beklemek olduğundan emin değilim.

ya da hormonların bana cesaret verip vermediği hakkında konuşmak için yeterli değil ama tek umabildiğim, görünüşte iyi giden şeyimizi mahvetmemesi

"Lucas?" Sesimi olabildiğince sabit tutmaya çalışarak soruyorum. Neredeyse bitmek üzere olan tabağından başını kaldırıp bana gülümsüyor.

"Evet, aşkım?"

"Sana bir şey sormak istiyorum. Bir süredir sormak istiyordum ama cevabından korkuyordum. Yaklaşık altı ay sonra anne baba olacağımızı düşünürsek, sanırım gerçeği öğrenmemin zamanı geldi. Aksi takdirde sanırım delirebilirim."

Yüzü ciddileşiyor ve nereye gittiğimi biliyormuş gibi çatalını bırakıyor ama gözlerindeki yumuşaklık hâlâ duruyor.

"İstediğin her şeyi sorabilirsin Holly, sana karşı yüzde yüz dürüst olacağım. Sormak istediğin her zaman dürüst olurum."

"Neden o şekilde gittin? Aramızda bir çekim oluştuğunu hissediyordun değil mi? Hiçbir şey söylememiştik ama ailelerimize evlenmemize izin vermeleri için yalvaracağımızın anlaşıldığından emindim. Ya da en azından ben öyle düşünüyordum. Ama sonra sen gittin. Ve daha da kötüsü yazmayı ve aramayı bıraktın. On yıl boyunca en iyi arkadaşımı ve istediğim tek insanı kaybetmenin yasını tutmak zorunda kaldım. Ve sonra hiçbir şey olmamış gibi geri döndün."

Gözleri üzgün görünüyor ve başını sallamadan önce yutkunuyor. "Açıklayabilirim ve umarım bana inanırsın çünkü gerçek bu. Seninle iletişim kurmayı bıraktım çünkü uzakta olmak benim için çok acı vericiydi. Seni görememe düşüncesine katlanamıyordum ve sesini duymak her seferinde kendimi kalbimden bıçaklamak gibiydi." Boğazını temizliyor. "Gidip ailene başvurdum. On sekiz yaşına bastığım gün babandan seni istedim. Hayır dedi."

Boğazımdan bir nefes çıkıyor ve gözlerim yaşıyor. Babama duyduğum ihanet ve öfke göğsümde birikiyor ama Lucas sanki önündeki fırtınayı görebiliyormuş gibi elini uzatıyor.

"Bana önce kendim için bir şeyler yapmam gerektiğini söyledi. Babamın işini devralmaktan farklı bir yol izleyeceğimi biliyordu. Eğer bir çocuk olarak gider ve sunacak bir şeyleri olan bir erkek olarak geri dönersem, evlenmemize memnuniyetle izin vereceğini söyledi. Evlenme teklif edersem kabul edeceğini biliyordu. Ve ikimiz de farklı şeylerin peşinde koşarken, birlikte olmak için onları feda ed endişeleniyordu. Bunun olmasını istemedi. Önce kendi insanlarımız olmamızı ve sonra birbirimize geri dönmemizi istiyordu. Görüşmeye devam etsek bile hayatına devam edeceğinden korkuyordum.

Büyüyüp başka birini bulacağını ve çocukluk aşkının sadece o olduğunu fark edeceğini... ve buna dayanamadım. Odaklanmam gerekiyordu ve sen aklımdayken yapamazdım. Seni asla incitmek istemedim ama bu süreçte kendimi de incittim. Geri dönme zamanı geldiğinde sana ulaşmak istedim ama baban bunu yapmamamı söyledi. Yıllarca beni özleyeceğini söylemişti ve sürprizin daha iyi olacağını düşünmüştü. Konuşmadığımız için onun sözüne inandım, bu yüzden *kızgın* olduğun zamanki şaşkınlığımı hayal et."

"Çünkü beni unuttuğunu düşünmüştüm. Beni ve arkadaşlığımızı bir kenara attığını, ancak geri dönüp sana aitmişim gibi bana sahip çıkacağını düşünmüştüm. Ve düşünümüz sırasında bile aksini düşünmemi sağlayacak hiçbir şey söylemedin," diye itiraz ediyorum, öfkem biraz hafifliyor ve kalbimde çok daha derin bir şeylerin oluşmaya başladığını hissediyorum.

"Çünkü korkuyordum. Belki de beni bir daha sevmeyeceğin için üzgündüm. Aynı zamanda bencildim ve seni her halükarda elde etmeye kararlıydım. Bunun adil olmadığını kabul ediyorum, ama beni nasıl öptüğünü görmek... bana umut verdi. Bu yüzden sana eğer benimle yatmaktan nefret edersen, gitmene izin vereceğimi söyledim. İyi ki bırakmamışsın, değil mi?"

Gözlerimi deviriyorum ama o haklı. Başımı hafifçe sallıyorum ve tekrar bakışlarımı yakalamak için öne doğru eğiliyor, ancak bu sefer bir sorusu varmış gibi görünüyor.

"O gün gerçekten bir yabancıyla evlenir miydin Holly? Dürüst ol. Bizim fikrimizden bu kadar kolay mı vazgeçtin? Sözleşmeye bir göz bile atmadın..."

İç çekiyorum, dudağımı ısııyorum. "Şey... Gerçekten bilmiyorum. Okuyup senin olmadığını görmekten çok korktum, oysa tek umduğum buydu. İçimdeki her şeyle sen olmanı umuyordum Lucas ama gerçekten bunun bir seçenek olduğunu düşünmüyordum. Sadece görevimi yaptığımı düşünerek kendimi bıraktım..."

Çenesini sıktı ve bana bir kez daha bakmadan önce başını salladı, "Sanırım sana neden benim için savaşman gerektiğini hatırlatmam gerekecek, karıcığım. Kendini başka bir adama vermiş olsaydın ne yapacağımı hayal edebiliyor musun?" Bu ince tehdit karnımın derinliklerinde ve aynı zamanda özümde bir şeylere çarpıyor.

Birdenbire bana ne yapacağını göstermesini istedim. Tahrik olduğumu hissedince hesap için el sallıyor.

"Git ve tuvalette külotunu çıkar, Holly. Limuzine döndüğümüzde sana her zaman benim olan şeyi paylaşmayı düşündüğünde neler olacağını göstereceğim."

Karnımdaki kelebekler zıplıyor ve onun dediğini yapıyorum, hızla kalkıp tuvalete gidiyorum. Beyaz dantel külotu küçük çantama koymadan önce bacaklarımdan aşağı kaydırırken ellerim beklentiyle titriyor. Şimdiden ıslanmış ve hafifçe şişmiş durumdayım ve nemlendikleri için sütyenime göğüs ucu pedleri taktığım için kendime teşekkür ediyorum. Hiç vakit kaybetmeden banyodan çıkıyorum çünkü Lucas'ın beni kullanmak istemesi artık hoşuma gidiyor. Kapıdan hızla çıktığımda kapının hemen dışında duran kişinin iri cüssesini görmüyorum. Neredeyse bedeniyle çarpışıyordum ama garip bir şekilde sıcak eller omuzlarımı kavrayarak beni olduğum yerde durduruyor. Sadece bu hisle bile onun Lucas olmadığını hemen anlıyorum ve bedenim geri çekilerek kollarımı yabancından kurtarmaya çalışıyor. Başımı kaldırıp bakıyorum ve adamı tanıdığımda midem alt üst oluyor. Bu Williams, müzedeki mülakat sürecimi kâbusa çeviren pislik koordinatör. Sunum yapmak için yönetim kurulu odasının önünde her ayağa kalktığımda bana baktığını hissettiğim kişi.

"O kıvrıcık saçlı kafayı tanıdığımı sanıyordum," diyor, kelimeleri hafifçe geveleyerek. Nefesinden acı viski kokusu yayılıyor ve öğürmemek için elimden geleni yapıyorum. Hamile kaldığımdan beri mide bulantımı tetikleyen pek bir şey olmamıştı ama nedense şimdi ondan gelen kokular hiç olmadığım kadar midemi bulandırıyor. yorum bana garip geliyor ve aramızda bir mesafe yaratmaktan başka bir şey istemiyorum, ama onu kızdırmadan, çünkü onun oyu benim işe girme şansımı ortadan kaldırabilir.

"Bay Williams. Size çarptığım için özür dilerim. Ben de tam geri dönüyordum-"

"Benimle bir içki içerek özür dile," diyerek sözümü kesiyor. Sanki bunu istemek yerine talep ediyormuş gibi bir ifade kullanıyor ve boğazımı temizleyerek yükselmekle tehdit eden safrayı yutuyorum. Köşeye sıkıştığımı fark ettiğimde gözlerim bir şekilde Lucas'ı bulmak için etrafını arıyor.

"Gelemem efendim. Üzgünüm ama burada biriyle birlikteyim," diyorum ve bir adım daha geri çekiliyorum. Gözleri kısılıyor ve vücuduma bakıyor, açıkça gördüklerinden zevk alıyor. Bu durum tüylerimi diken diken ediyor ve sinirlenmeye başlıyorum. Ben onun doldurmakla sorumlu olduğu lanet olası işi isterken neden o beni rahatsız etmek zorunda? Her gün onunla uğraşmak zorunda kalacağım anlamına geliyorsa gerçekten sahip olmaya değer mi?

"Biliyor musun, o saçma röportajlara böyle giyinerek gelseydin, sana oracıkta ocağı vermeye daha meyilli olabilirdim," diyor dişlerini göstererek. "Kalem etekten daha sıkıcı bir şey olamaz. Özellikle de böyle bir vücuda sahipseniz. Söylesene... son zamanlarda değiştin mi? Daha dolgun görünüyorsun."

Ağzım açık kalıyor ve çantamla yüzüne vurma dürtüsü elimi titretiyor. Lucas için çılgık atmaya hazırlanırken nefesimi topluyorum ama sonra beni kurtarmaya gelen bir kahraman gibi yanımda bitiveriyor. Yüzü gök gürültüsünü andırıyor ve önce bana, sonra da Williams'a diktiği bakışlar karşısında ürperiyorum.

"Tatlım, neden beni zamanını tekeline almış gibi görünen bu beyefendiyle tanıştırmıyorsun?" diye dişlerinin arasından homurdanıyor. "Ne de olsa bir erkek restoranın arka köşesinde evli bir kadına ne söyleyebilir ki?"

"Evli misin?" Williams homurdanıyor, suçlayıcı gözlerle bana bakıyor. "Evraklarınızda evli olmadığınızı söylemişsiniz."

"Neden onun evraklarını görmek istiyorsun ki? İnsan kaynaklarında mı çalışıyorsun?" Lucas tersledi. "Belli ki değilsin çünkü neyin cinsel taciz sayıldığını da bilmiyorsun."

"O bir çalışan değil," diyor Williams savunmaya geçerek bir adım geri çekilerek. Bana bakmıyor ama Lucas'la alay ediyor. "Zaten bu kadar az bilgisi olan birini işe almazdık."

Bir tokat gibi geliyor ve ağlamamak için dudağımı ısırıyorum. Normalde öfkeyle çekip giderdim ama hamile olmak beni ağlamaklı yaptı. Lucas gerildiğimi hissetmiş olmalı ki bir kolunu ortama doluyor ve beni yarı arkasına çekiyor.

"Önemli değil. Restoranın sahibini tanıyorum. Kendisi iyi bir dosttur ve bana memnuniyetle güvenlik kamerası görüntülerini gönderecektir. Müzeye ileteceğim ki potansiyel çalışanlarını nasıl bir adamdan seçtiklerini bilsinler. Belki de sorun *sizsinizdir*, kalem etekler değil."

"Bunun için seni dava edebilirim," diye tıslıyor ama paniklediği belli.

"Deneyebilirsin. Ama kanıtlar yalan söylemez." Lucas bir adım daha yaklaşarak şöyle dedi. "Ama sana gerçekten kullanabileceğin bir şey vereyim. Bir daha karımın yanına yaklaşırsan, hatta ona bakarsan yüzünün alt yarısındaki bütün kemikleri kırarım. Anlaşıldı mı?"

Williams başını sallayıp kaçmak için dönüyor ve gözden kayboluyor. Lucas'ın arkasına bakıp dönüp bana hitap etmesini bekliyorum ama öfkeyle titrediği çok açık. Avucumu koluna koyuyorum ve o da dönüp elimi tuttuktan sonra beni arkasına alıp son sürat çıkışa doğru çekiyor. Bana kızgın olmasından endişeleniyorum ama aynı zamanda beni savunmasından inanılmaz derecede tahrik oluyorum. Külot giymediğim için iç boyunca yayılan ıslaklığı hissedebiliyorum.

"Lucas..." Limuzine yaklaşırken fısıldıyorum. "Bana kızgın mısın?"

Homurdanarak arka kapıyı açtı. Şoförün orada olmadığını fark ettim ve bana binmemi işaret etti. Koltuğun üzerinde kayarken bacaklarımın titremesine aldırmadan biniyorum. O da arkasından biniyor ve kapıyı çarpıyor, takım elbise ceketini çıkarıp gömleğinin kollarını sıvarken sessiz kalıyor.

Vites değiştirip sert gözlerle bana dönüyor ve açıkta kalan bacaklarıma bakıyor, "Dediğimi yaptığını göster bana."

Sesi boğuk ve sahiplenici ve meme uçlarım bu sesle karıncalanıyor. Hâlâ istediğini alacağı açık ve tek yapmak istediğim ona her şeyin ona ait olduğunu kanıtlamak. Williams'ın anısını ve bana hissettirdiği o iğrenç duyguyu silmek için sabırsızlanıyorum. Topuklu ayakkabılarımı çıkarıp ayaklarımı derinin üzerine koyduktan sonra arkama yaslanıp bacaklarımı açıyorum. Elbisem kalçalarıma kadar iniyor ve çıplak seksimi kocama taşıyor. Nefesini içine çekiyor ve kısık bir hırıltı çıkarıyor.

"O adam sadece sana dokunmakla kalmadı, aynı zamanda sen külot bile giymezen sana yaklaştı ve sen hala ona evli olduğunu söylemedin.

Gözlerim irileşiyor ve nefesimi içime çekiyorum, "Denedim Lucas... sözümü kesti." "Şu andan itibaren böyle bir adamla karşılaştığında ağzından çıkan ilk şey

evli olduğunuzu ağzınızdan kaçırmaktır. Sana sadece su ikram ediyor olsalar bile umurunda değil. Lucas Drummond'a ait olduğunu ve başka kimseye ait olmadığını açıklayacaksın," diye tersledi. "Anlaşıldı mı?"

Dudaklarımı yalayarak başımı sallıyorum. "Evet. Ben sadece sana aidim."

Nefes alma sırası onda ve gözbebekleri ihtiyaçtan büyümüş görünüyor. Pantolonunu çıkarmak için çabalıyor ve sert sikini çıkarıp okşuyor. "Kucağıma otur, yüzün bana dönük olsun. Seni sertçe becereceğim. Ondan sonra sana sahip çıkmam gerek. Bu sefer o kadar nazik olmayacağım, karıcığım."

Elbisemi çekip çıkarırken yarı inliyorum, beni sadece sütyenimle bırakıyor. Dediğini yapıyorum ve kolları sütyenimin kaplarını çekiştirerek göğüslerimi serbest bırakmaya zorluyor. Onun

Parmakları meme uçlarımı buluyor ve çimdikliyor, süt eline dökülmeye başladığında beni inletiyor ve yüksek sesle inletiyor. Beni yeterince kaldırmak için bacaklarını kullanıyor, böylece siki göbeğime baskı yapıyor. Kamburlaşarak içime giriyor ve beni kucağında zorla zıplatmaya başlıyor. Sert tokat sesi iffetsiz ve ıslak ve beni sahiplenme kararlılığı kadar tahrik edici. Sevildiğimi ve arzulandığımı hissettiriyor. Şimdiye kadar tek istediğim Lucas tarafından sahiplenilmektir.

"Sen bana aitsin Holly," diye homurdanıyor. "Seni o kadar iyi becereceğim ki, hiçbir erkek sana benden daha uygun olmayacak. Seni çocuklarıma hamile bırakacağım, böylece başka hiçbir erkek seninle konuşmayı düşünmeyecek bile."

"Evet, evet!" Çığlık atıyorum, şimdiden orgazm olmaya başladığımı hissediyorum. Meme uçlarımla oynuyor ve neredeyse klitorisimle oynuyormuş gibi hissediyorum. Bu pozisyonda kendimi onunla o kadar dolu hissediyorum ki, beni düğünümüzde ima ettiği oyuncak gibi kullanması için mükemmel bir yol. Serbest kullanımdan kastı tam olarak buydu ve ben bunu hiç bu kadar sevmemiştim. "Beni nasıl istersen öyle kullan çünkü ben seninim."

"Sonsuza dek," diye homurdanıyor, içimde hareketsizleşiyor. Tohumunun sıcak ıslaklığının beni bininci kez doldurduğunu hissediyorum. Kucağından koparılıp deri koltuğa sırt üstü atıldığımda işinin bittiğini düşünüyorum. Tekrar içime girmeden önce bir göğsümü açgözlülükle emmek için beni kovalıyor. Dişleriyle benimle alay etmeden önce şeytani bir gülümsemeyle sırıtıyor.

"Kendini hazırla, tatlım. Sabah hareket etmekte zorlanacaksın. Seninle işim bittiğinde tenine boyanmış olacağım."

Epilogue

Lucas

En küçük kız kardeşim Isadora ile oyun odasında özgürce gülüyor ve beni istemediğim halde gülümsetiyor. Üç yaşındaki tatlı en çok kız kardeşim Melanie'ye tapıyor. Çocuksuz bir gece için yalvardığımızda seve seve bebek bakıcısı olarak gönüllü oldu. Onu şehirdeki sirke götürmesi ve sonra da kendi evine geri getirmesi gerekiyordu, böylece gecenin bir yarısı başıboş dolaşan bir çocuk olmadan evde özgürce dolaşabilecektik. Yine de Isadora iş giyinmeye geldiğinde bir kez daha hayat mücadelesi veriyor. Küçük fişek çıplak dolaşmayı kendi iyiliği için çok fazla seviyor. Müdahale etme zamanının geldiğine karar verdim, yoksa Melanie onun yine kanatları falan olan saçma bir kıyafetle ortaya çıkmasına izin verecekti. "Pekâlâ kızlar. Burada neler oluyor?" Parlak pembe odanın kapısını iterek . Isadora tam bir küçük kız çocuğu; pembe, ısıltılı ve uLucasorn'lu her şeyi seviyor. Bana annesini hatırlatan parlak kıkırdaması dolaptan yankılanıyor ve ben yavaşça kapıyı açmak için yanına gidiyorum, onu üzerinde donuyla görüyorum. Koyu kumral bukleleri başının etrafında bir hale oluşturuyor. Benim gözlerime sahip ve o gözler bana yaramazlıkla bakıyor. O benim reenkarne olmuş halim ve ben buna hazır değilim.

Geleceğe dair hiçbir şey. Yine de kalbimi aynı şekilde eritiyor.

"İsa, giyinme vakti geldi. Teyzene sorun çıkarma. Filleri görmeye gitmek istiyorsun, değil mi?"

"Evet! Phants!" diye ciyaklıyor, dışarı fırlıyor ve bacağıma yapışıyor. "Lütfen, baba!"

Şimdiden biraz yenilmiş görünen Melanie'yi işaret ediyorum, ama yine de itaatkâr bir şekilde yaklaştığında Isadora'ya gülümsüyor. "Tamam. Hazır!"

"Bütün gece ziyaretin senin için sorun olmayacağına emin misin?" Ellerim kalçalarımın altına soruyorum. "Banyo zamanı neredeyse giyinmek kadar çılginca."

"Elbette, kardeşim. Holly'nin bana bahsettiği köpük banyosunu aldım ve en sevdiği oyuncakları paketledim. Öyle ya da böyle bir yolunu bulacağız. Onu sirkte yormaya kararlıyım, o zamana kadar zaten yarı uykulu olacak."

"İyi karar. Şehirden ayrılmıyoruz, bize ihtiyacın olursa ara," diyorum, ne yaparsam yapayım endişelenmekten kendimi alamıyorum.

"Lucas, bu geceyi hak ediyorsun. İkiniz altı aydır falan baş başa vakit geçirmediğiniz. Ayrıca, bebek yapmak için zamanınız olmazsa bir daha asla bebek yapamazsınız," diye kıs kıs gülüyor.

Gözlerimi deviriyorum, "Zamanımız vardı ama hazır değildik. Sadece bir süre İsa'yla birlikte tadını çıkarmak istedik. Ama artık bir kardeşe hazır olduğunu düşünüyoruz. Göreceğiz bakalım."

"Biz beş kişiyiz. Sen de mi o kadar çok olmayı planlıyorsun?" Isadora bir oyuncak bebekle oynarken çoraplarını çekiştirerek soruyor.

"Hmmm, kalbimin bunu kaldıracığından emin değilim. Sadece Isadora'nın bir gün onu kıracağını biliyorum," diyorum kaşlarımı çatarak, "O tam anlamıyla benim kişiliğim."

"Güven bana. Biliyorum," diye Melanie. "Annemizi mutlu ediyor ama geri kalanımız onun gençken neler yapabileceğini ancak hayal edebiliriz. Umalım da senden çok daha zeki olsun."

"Tamam, gitme zamanı. Birimiz fikrimizi değiştirip İsa ile kalmadan önce karımı bulup bu randevu gecesine başlamak istiyorum. Teyzen için iyi ol, tatlım."

Melanie onu kucağına alırken bana el sallayarak, "Tamam baba," diyor. Kızımız doğduğundan beri içimde yaşayan küçük endişeyi görmezden gelmeye çalışıyorum. Kızım konusunda aileme sonsuz güveniyorum ama onu gözümün önünden hiç kolay değil. Holly'nin daha önce hoşça kal dedikten sonra hazırlanmak için odamıza gitmesinin nedeninin bu olduğunu biliyorum. İsa ile birbirlerine oldukça bağlı oldukları için bu onun için daha zor.

Yatak odamızın kapısını yavaşça açıyorum, Holly görüldüğünde çerçeveye yaslanıyorum. Sırtı bana dönük ve üzerinde siyah dantel bir sütyen, ona uygun bir tanga ve yüksek çoraplar olduğunu görünce kasıklarım geriliyor. Saçları dikkatlice başının üstünde tutturulmuş, sadece birkaç lüle güzel yüzünün etrafına sarkıyor. Parlak kırmızı rujunu bitiriyor ve beni ağzına alırken rujunu sürme görüntüsü aklıma geliyor. Gözleri aynada benimkilerle buluşuyor ve gülümsüyor, kalbimi o kadar çok sevgiyle dolduruyor ki her gün nasıl hayatta kaldığımı bilmiyorum. O ve kızımız arasında kesinlikle ikisi için de dizlerimin üzerindeyim.

"Gitti mi?" Holly yüzünü bana dönerek soruyor. Başımı sallıyorum ve gözlerimin sütyeninin zar zor içine aldığı dolgun göğüslerini incelemesine izin veriyorum. Alerjisi ve soya maması kullanması nedeniyle Isa'yı hiç emzirmedik, bu da onu ilk andan itibaren emmeme neden oldu. Tutarlılık, üretiminin hiç durmadığı anlamına geliyordu, şikayet ettiğimden değil.

"Bu gece ne giymeyi planlıyordun?" Ona doğru ilerlemek için kapıyı iterek soruyorum. Gözlerinde bir soruyla bana bakıyor ama gülümsüyor.

"Birkaç ay önce bana aldığın kırmızı elbise. Onu denemek için bir randevu gecesi bekliyordum," diyor.

"Eğer onu giyersen muhtemelen senden koparırım. Nedense yemeğe yetişebileceğimizi sanmıyorum," diyorum yumuşak bir sesle ve nefesi boğazında düğümleniyor. Pantolonumda belirgin bir şişkinlik yaratan ereksiyona bakıyor ve titriyor.

"Öyle mi?"

"Bunun yerine başka bir bebek yapmaya ne dersin?" soruyorum, eğilip makyaj masasının üzerine koyuyorum, böylece kollarımın arasında sıkışıp kalıyor. Burnumu boynunun yumuşak tenine bastırıyorum ve tatlı çiçek parfümünü içime çekiyorum. Hafifçe inliyor ve dudakları benimkileri bulup beni hevesle öpüyor. "Ne bekliyorsun?" diye soruyor bacaklarını açarak.

"Bakalım biz

bunu ilk seferinde tekrar gerçekleştirebilir."

Sırıttım, meydan okumayı sevdim. Kimse için sürpriz olmadı... Başardım.

The End

Reluctant Surrender

Lacey Swells

Copyright © 2024 by Lacey Swells

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Contents

- [1. Sienna](#)
- [2. Austin](#)
- [3. Austin](#)
- [4. Sienna](#)
- [5. Austin](#)
- [6. Sienna](#)
- [7. Austin](#)
- [8. Sienna](#)
- [9. Austin](#)
- [10. Sienna](#)
- [11. Austin](#)
- [12. Sienna](#)
- [13. Austin](#)
- [14. Sienna](#)
- [15. Austin](#)
- [16. Sienna](#)
- [17. Austin](#)

[18. Sienna](#)

[19. Austin](#)

[20. Sienna](#)

[21. Austin](#)

[Sonsöz](#)

Bu *roman*, bir çiftlik sahibinin sert cazibesi ile şehirli bir kızın meydan okuyan ruhunu harmanlayan, anlaşmalı bir evliliğe sürüklenen bir çifti konu alıyor. Çiftlik sahibinin bolca hayranlığı ve onu sahiplenmek ve yetiştirmek için güçlü bir arzusu ile kahramanımızın kendi kendine ilan ettiği isteksizliğinin yanı sıra, bu hikaye direniş ve teslimiyet temalarını araştırıyor.

Alıntı:

Yavaş bir şarkıda birlikte sallanırken sırtarak "Kıskandın," diyorum.

"Kıskanmıyordum," diye karşılık veriyor, "Kıskanan sensin, Dylan'a sözde seks hayatımızla ilgili hikayeler uyduruyorsun."

Onu daha yakına çekiyorum, vücutlarımız birbirine bastırıyor ve kulağına fısıldıyorum, "Tahmin et ne oldu, tatlım. Uzun süre 'sözde' kalmayacak."

Sözlerim karşısında ürperdiğini hissediyorum ve kulağının üst kısmını hafifçe ısirmaktan kendimi alamıyorum.

Kolları boynuma dolanıyor ve kalçaları benimkilere doğru hareket ediyor, bir an için duygularımı kaybetmeme neden oluyor. "Böyle devam edersen hemen gitmemiz gerekebilir," diye uyarıyorum onu. "Ya da seni tam burada, dans pistinde alırım."

Nefes alış veriş düzeni düzensiz ve kızgın görünmeye çalışıyor ama alt dudağını ısırması onun da en az benim kadar bu işin içinde olduğunu gösteriyor.

Birinci Bölüm

Sienna

T Bu bir şaka olmalı.

Bir an için hangi gün olduğunu hatırlamaya çalışıyorum ama Haziran ayındayız, yani bu bir Nisan Şakası olamaz. Diğer tek açıklama akıllarını kaybetmiş olmaları, ki bu durumda birkaç telefon görüşmesi yapar ve hepsini hapse .

Brad kollarını göğsünde kavuşturarak, "Sana kabul etmeyeceğini söylemiştim," diyor. "Ve dürüst olmak gerekirse, bence haklı. Bu fikir tamamen çılgınca."

Sundukları fikir mi?

Büyük bir toprak parçası karşılığında beni ailemizin en büyük rakiplerinin oğluyla evlendirmek.

"Burası Orta Çağ değil; canın istediğinde kullanabileceğin bir pazarlık kozu değilim. Beni Seattle'dan buraya kadar bunun için getirttiğine inanamıyorum. Telefonda bana görüşmeniz gereken 'çok önemli meselenin' bu olduğunu söyleseydiniz, kibarca reddederdim."

Annem söylediklerim çok mantıklıymış gibi başını sallıyor ama karşı çıkmak üzere olduğunu biliyorum. "Tatlım, elbette haklısın ama Austin iyi bir gence benziyor. Kesinlikle yakışıklı ve bu ailelerimiz arasında yıllardır süregelen çekişmeye bir son verecek. Ayrıca, sonunda babanın sığır yetiştiriciliğini genişletmesine ve kendi mandırasını kurmasına olanak sağlayacak."

Kan basıncım giderek yükseliyor. Babam bu konuşma sırasında henüz bir şey söylemedi ve herhangi bir noktada ağırlığını koymayı planlayıp planlamadığını merak etmek zorundayım. Annemin de çok iyi bildiği gibi, ben tam bir baba kızıyım. Annemle hiç de kötü bir ilişkim yok ama çoğu insanın sandığının aksine, iri yarı, huysuz, eski moda çiftçi babam her zaman küçük bir kız çocuğu istedi. Erkek kardeşim benden üç yaş büyük ve konuşmaya başladığı andan itibaren babamla birlikte çiftçilik yapmaktan başka bir şey istemediğini biliyordu. Bu harika bir şey, çünkü ben hayvancılık ve en yeni süt sağım ekipmanları hakkında daha fazla şey öğrenmek için yanıp tutuşan bir erkek fatma değildim. Çay partilerini ve hayal kurmayı seven, hayal edilebilecek en kız çocuğu bendim. Babam tırnaklarını boyamama izin verir, kocaman elinde kaybolan fincanlardan hayali çay yudumlarken, sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi oyuncak bebeklerimle sohbet ederdi. Babamı çok severim ve o özel toprak parçasının onun için ne kadar önemli olduğunun farkındayım.

Ancak şehir hayatının sunduğu çeşitliliği ve heyecanı takdir ediyorum. İster rahat bir kafe keşfetmek ister yeni bir restoran denemek olsun, yeni yerler keşfetmeyi seviyorum. Her gün yaratıcı olabildiğim bir moda fotoğrafçısı olarak yaptığım işten gurur duyuyorum. Şehrin enerjisinden, getirdiği fırsatlardan ve bana verdiği bağımsızlık duygusundan keyif alıyorum. Bozeman'dan kalbimde bir şarkıyla, botlarımdaki çiftlik tozunu hevesle silkeleyerek ayrıldım ve Seattle'da yaşamayı kesinlikle seviyorum. Sakin bir hayatı seven biri değilim, ama babamın mutlu olmasını istiyorum ve onun için neredeyse her şeyi yaparım- ama bu...

"Tatlım, bunu kabul etmek zorunda değilsin. Özür dilerim, annene sana vasiyetten bahsetmemesini söylemeliydim."

Başımı sallayarak kaçmaya çalışan iç çekişimi tutuyorum. "Hayır baba, bana söylemekte haklı. Bayan Williams'ın vasiyetinden haberdar olmak istemezdim. Ama anlamıyorum. Neden böyle bir talepte bulunsun ki?" Shakespeare zamanlarında yaşamıyor olabiliriz ama ailemizle Williams ailesi arasında yıllardır gerçek bir kan davası var. Bizimkinin yanındaki çiftliğin sahipleri onlar. Büyük büyük büyükbabamın onların kızıyla evlenmesi gerekiyordu, böylece iki çiftlik birleşip Mountain West'teki en büyük işletme haline gelebilecekti. Duyduğuma göre, büyük büyük büyükbabam biraz romantik biriymiş. Hizmetçilerden birine sıırıslıklam aşık oldu ve büyük birleşme ayarlanmadan önce onu hamile bıraktı. Taahhütlerini yerine getirmeyi ve kalbinin sesini dinlemeyi seçmiş.

Williams'ın kızı ve o zamandan beri Williams ve Johnson aileleri arasında husumet ve şiddetli rekabetten başka bir şey olmadı.

"Avukatın ofisinden arayıp vasiyetnamenin okunması sırasında orada olmamı söylediklerinde şok oldum." Babamın sesi beni dalgın düşüncelerimden geri çekiyor. "Görünüşe göre Charlotte kavgadan bıkmış ve bunu bitirmenin en iyi yolunun bu olduğuna karar vermiş, bir bakıma her şey başa dönmüş." Annem babamın elini sıkıca tutuyor. "İnsanlar hep Charlotte'un biraz mistik bir yanı olduğunu söylerdi. Görünüşe göre, çok eskiden ailesinde bir çingene soyu varmış ve bazı şeyleri bilmenin bir yolu varmış. Belki de bu gerçekten yıldızlarda yazılıdır."

Buna gözlerimi devirmemem mümkün değil ve Brad'in annemin ne kadar saçmaladığını mükemmel bir şekilde vurguluyor. Ama ağabeyimle benim, onun düşüncesini rayından çıkarmamıza izin vermeyecekti. "İstedğin kadar alay et, ama her şeyde belli bir simetri var. Charlotte bu ultimatomu vasiyetine koyarken ne yaptığını çok iyi biliyordu. Hiç değilse herkesi bir araya gelmeye ve en azından konuşmaya zorluyor. Ralph elbette çok öfkeli ama bu annesinin vasiyeti, yani en azından bunun için bizi suçlayamazlar."

Annemin sözleri, Bayan Williams'ın taleplerinin ne olduğunu düşünene kadar makul görünüyor. Torunu Austin Christopher Williams, kibirli, kendini beğenmiş, sefil, mizahsız bir pislik, benimle evlenecek. Benimle! Karşılığında da babam, faaliyetlerimizi genişletmek için ihtiyacı olan bir araziye alacak. Williams ailesi, araziye kullanmadıkları halde yıllardır inatla ailemize satmayı reddediyor, çünkü bir geçit arazilerinin geri kalanından ayırıyor. Çiftliğimiz oraya sınır olduğu için başka kimse bir şey yapamıyor. İşleri benim için daha da karmaşık hale getirmek için, büyükbabamın ölüm döşeğindeyken babama o araziye alıp yıllardır istedikleri gibi bir üretim tesisi kurma sözü verdiğini biliyorum. Yani baskı falan yok.

Hiç de değil.

İç çekiyorum. "Düşünmem lazım. Brad, arabayla gezmeye gidiyoruz, 6'lı bira getir." Kardeşim kaşlarını kaldırıp bana baktı, "Araba mı kullanacaksın, içki mi?"

"Ne düşünüyorsun?" Brad anahtarlarını almaya giderken, haddini bilmeyen otoriter küçük kız kardeşler hakkında mırıldanıyor.

"Şerefe." Buz gibi bira hızla soğuyor. Genelde daha çok Chardonnay ya da kokteyl kızıyım, ama arada bir biraya burun kıvırmam.

Brad bana sertçe, "Bunu yapmak zorunda değilsin," diyor. "Sen benim küçük kız kardeşimsin ve senin bir mal gibi alınıp satılmana izin vermeyeceğim."

İçimden fışkıran kıkırdama biraz panikten fazlasını içeriyor. "Bana dürüstçe söyle, Williams'ların oğlu yerine bir kızı olsaydı, bunu yapar mıydın?"

Yüz ifadesi kapanıyor ve cevabın ne olduğunu biliyorum.

Evet.

Çünkü bu aile şirketinin yararına olacaktı ve sonunda büyükbabamın hayaletini babam için dinlendirecekti. Dedem öldükten sonra babama böyle bir yük yüklediği için ondan nefret ederek epey zaman geçirdim. Dedemin kendi başına asla başaramayacağı bir şeyi başarma görevini ona yüklediği için. Bana ailemizde haksız beklentiler varmış gibi geliyor.

"Ben sen değilim Sienna. Çiftlik benim hayatım, ona senden çok daha fazla yatırım yaptım."

Brad çok tatlı. Her zaman harika bir ağabey oldu, gittiği her yere peşinden gittiğimde varlığıma tahammül etti. Partilere gitmeye ve erkeklerle çıkmaya başladığımda aşırı korumacı olmamayı başardı. Her zaman arkamı kolladığını biliyorum, tıpkı benim de her zaman onun arkasını kolladığım gibi.

"Onlara hayır de. Farklı bir plan yapabiliriz."

İkimiz de saçmaladığının farkındayız. Yapılacak başka bir plan yok. Bir mandıra inşa etmek için gereken araziye çiftliğin diğer yönlerinden ayırmanın ciddi bir etkisi olacaktır, aksi takdirde yıllar önce yapılırdı ve bu tartışma bile olmazdı.

"Geleceğini kimseye borçlu değilsin," diyor bana nazikçe ve bir bira daha uzatıyor.

İkinci Bölüm

Austin

"C Buna mahkemede itiraz edemez miyiz? Avukatlara bu maddeyi ekletirken akli dengesinin yerinde olmadığına eminim." Boşuna çabaladığımı biliyorum ama başka ne yapabilirim bilmiyorum.

Sienna Johnson'la evlenmek bir seçenek değil. *Değil.*

Onu son gördüğümde, dinleyen herkese kırsal yaşamdan uzaklaşmak için sabırsızlandığını söyleyen kibirli, küçümseyen, kasıla kasıla yürüyen bir gençti. Bizi ayakta tutan toprağa küsen bir eşe sahip olmak istemezdim.

"Austin, annemin hepimizden daha zeki olduğunu ve aklını hiç kaybetmediğini biliyorsun. Ne olursa olsun aksini kanıtlamaya çalışacaktım ama kurnaz kadın, vasiyetini güncellediğinde akli dengesinin yerinde olduğunu teyit etmesi için avukatlara bir uzman getirtti."

Büyükannemin Johnson'lara söz verdiği arazi benim için önemli değil. Çiftlik benim elime geçtiğinde zaten hemen onlara satmayı planlıyordum. Bu rekabet çok saçma. Hepsi yüz yıl önce reddedilen bir evlilik teklifi yüzünden. Aile ailedir, ama hadi. İyi bir toprağın kullanılmadan gitmesine izin vermek israftır. Johnson'lar bunu kullanabilir ve bizim kullanmadığımız topraklar için en yüksek doları öderler. Bu bir kazan-kazan olurdu. Şimdi her şey karmakarışık.

Arazi parçası önemsiz, ama büyükannemin işbirliği yapmamızı sağlamak için yaptığı şey benim canımı sıkıyor. Sienna ile evlenmez ve en az beş yıl evli kalırsam, onun adına olan ve neredeyse beş yılımızı alan ihraç sığır etimizin kayıtlı işletme tapusu satılacak. Açıkçası bu bir felaket. Markamıza aşına olan tüm müşterilerimizi kaybedeceğiz. Böyle çılgınca bir şey yapmaya karar verdiğinde en azından birazcık aklını kaçırmamış olmasına imkan yok. Beni hiç tanımadığım ve tahammül edemediğim biriyle evlenmeye zorlamanın deliliğinin ötesinde, kaderimizi Johnson'ların ellerine bırakıyor. Eğer önemsiz olmak istiyorlarsa, sırf bize inat olsun diye reddedebilirler.

Elbette Sienna da benimle evlenmek istemeyebilir. Aramızda biraz rahatsız edici bir geçmiş var ve o kesinlikle kin besleyecek bir tip.

"Bu savunulamaz, ne yapacağız?" Babam masasının arkasında oturmuş, bana deli olan benmişim gibi bakıyor.

"Kızla evleneceksin," diyor kararlı bir şekilde.

"Bu kararı verecek tek kişi ben değilim," diyorum ona öfkeyle. Ailemizin iyiliği için bunu yapardım ama Bayan Yüksek ve Kudretli Şehir Kızı kesinlikle reddederdi.

"O zaman oğluna kur yapsan iyi olur, yoksa on yıl geriye itiliriz ve sıfırdan başlamak zorunda kalırız, saygın bir isim inşa etmek için mücadele ederiz."

Tanrı aşkına, engereklerle dolu bir çukurdan geçmeyi tercih ederim.

Üçüncü Bölüm

Austin

S Johnson'ların karmaşık oymalı ahşap ön kapısının önünde durmuş, kapıyı çalmak için kendimi hazırlamaya çalışıyorum. Bununla gerekiyor; kendi kendine geçip gitmeyecek ve kadar beklersem işler o kadar karmaşıklaşacak. Sienna'yla büyükannemin vasiyetini görüşebilmek için bugün ziyarete geleceğimi söyledim ve Bayan Johnson telefonda şaşırtıcı derecede sıcak davrandı. Belki o kadar da kötü olmaz. Belki Sienna birbirimizi son gördüğümüzden beri yumuşamıştır.

Yıllar önce.

"Bütün gün kapımızın eşiğinde oyalanmayı mı planlıyorsun, yoksa telepatik olarak geldiğini bize bildirmeye mi çalışıyorsun?" Sienna ön kapıyı çekip açarken sertçe soruyor, parlak yeşil gözleri kötülükle parlıyor.

"Düşüncelerimi toparlamaya çalıştığım için kusura bakmayın," diye karşılık veriyorum, "Bu pek de basit bir durum değil."

Bana hafifçe homurdanıyor, "Görüyorum ki her zamanki gibi cesursun," diye mırıldanıyor ve kapıyı daha geniş açmak için geri çekiliyor.

"Sienna! Misafirimize düşmanca davranma," diye azarlıyor annesi, arkasından yaklaşarak. "Austin, kızımın davranışı için özür dilerim. Lütfen içeri gel. Belli ki ikinizin konuşması gereken çok şey var."

Bayan Johnson'a gülümseyerek Sienna'nın yanından geçiyorum ve omzum onun omzuna değdiğinde hissettiğim küçük elektriklenmeyi görmezden geliyorum. Hâlâ çok güzel, hatta artık bir yetişkin olduğu için daha da güzel ama bir kobranın zehirli doğasına sahipken bunun hiçbir anlamı yok. Önce saldırıp sonra soru sormaya meyilli.

"Teşekkür ederim Bayan Johnson. Lütfen endişelenmeyin, Sienna'nın kötü davranışlarını ailenin geri kalanına karşı kullanmayacağım."

Bayan Johnson omzunun üzerinden bana bakıyor. "Lütfen bana Stephanie deyin," diyor küçük, eğlenceli bir gülümsemeyle. "Sizin için oturma odasına biraz limonata ve atıştırmalık hazırladım. Büyükannenizin vasiyeti hepimizi etkiliyor ama nasıl ilerleyeceğinize sadece ikiniz karar verebilirsiniz ve eminim bunu özel olarak konuşmayı tercih edersiniz."

Aslında birkaç tanığa aldırmazdım ama bugün zaten bir kez korkaklıkla suçlandım. Onun yerine Stephanie'ye "Çok teşekkür ederim," diyorum.

Arkasından kapanan kapı, bir hapishane hücresinin sallanarak kapanmasına benziyor. Sienna pencerenin önünde duruyor, güneş ışığı bakır rengi saçlarını parlatıyor, kollarını göğsünün üzerinde hırsla kavuşturmuş. Sessizce, "Büyükannenin vefatına gerçekten çok üzüldüm. İkinizin yakın olduğunu biliyorum."

Sienna ve ben hiç arkadaş olmamış olabiliriz ama beni büyükannemin büyüttüğü iyi bilinir. Annem otuz yıl önce, ben dört yaşındayken bir araba kazasında ölmüş. "Teşekkür ederim," diye sertçe cevap veriyorum, keşke zor olmaya devam etse ve bu kadar çekici görünmese. Kesinlikle bir çiftlikte yaşayan biri gibi giyinmemiş. Küçük siyah-beyaz puantiyeli kolsuz mini elbisesi ve yüksek topuklu sandaletleri uzun mesafeleri yürümeyi zorlaştıracak ve omuzları kısa sürede cayır cayır yanacaktı, ama çarpıcı görüldüğünü inkar edemem.

"Teşekkür ederim. Ben de öyle olduğumuzu sanıyordum, sonra bu bomba vasiyetle bizi vurdu. Şimdi kederim kızgınlıkla düğümlenmiş durumda ve bu da kendimi suçlu hissetmeme neden oluyor. Tam bir karmaşa."

Bekle, ne yapıyorum ben? Sienna Johnson'a kalbimi mi döküyorum?

Yüz ifadesi şaşırtıcı derecede yumuşak ama ben devam edince aniden değişiyor. "Duygularımın umurunda olmadığına eminim. Bunu sana neden söylediğimi bile bilmiyorum."

Yüzü hızla görmeye alışık olduğum soğuk, duygusuz maskeye dönüyor ve aniden dünya normale dönmüş gibi hissediyorum.

Dördüncü Bölüm

Sienna

Hatırladığım kadarıyla tam bir pislikti. Kızgınlığıma rağmen, dilimi ısırmayı ve onu kızdıracak ne yaptığını sormamayı başardım. büyükannesi onu benimle evlenmeye zorladı. Keşke beni de ona verdiği cezanın içine çekmeseydi. Gerçekten yaşlandığını ve artık onu hiç çekici bulmadığımı söylemek istiyorum ama tam tersi doğru. Yüzü onu son gördüğümde olduğundan daha zayıf ve sert. Saçları aynı siyahlıkta ve gözleri hâlâ nefesimi kesen canlı, göz kamaştırıcı bir mavi. Çoğu çiftçinin tercih ettiği tipik vızıltılı kesime sahip değil. Bunun yerine, ipeksi, kuzguni siyah saçlarının üst kısmı daha uzun, sola doğru şekillendirilmiş, yanları ve arkası düzgünce kesilmiş. Uzun, ince bacakları, sayısız yıkamadan dolayı yıpranmış ama yine de sıkı poposuna mükemmel bir şekilde yapışan soluk mavi kot pantolonla kaplıdır. Bu kadar iyi görünmeseydi daha kolay olurdu.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak ona bakıyorum ve görünüşüne verdiğim tepkinin yüzümden okunmamasını umuyorum. Ne de olsa bu, beni tüm lise arkadaşlarımdan önünde küçük düşürmek için her fırsatı değerlendiren aynı adam.

"Buraya ne söylemeye geldin?" Sadede gelmesini ve gitmesini umarak soruyorum. Çenesini, yanağındaki bir kasın titremesine neden olacak kadar sert sıkıldığında küçük bir zafer heyecanı hissediyorum. Onun derisinin altına girme düşüncesi hoşuma gidiyor. Onu kızdırmaktan daha çok zevk alacağım kimse yok.

"Belli ki büyükannemin vasiyeti hakkında konuşmamız gerekiyor," diyerek öfkesini kontrol altında tutmaya çalıştı.

"Can kulağıyla dinliyorum," diyorum ona, orada durduğunda ve aramızda uzun bir sessizlik uzadığında. Önce kendimi ortaya atmayacağım, o söyleyeceklerini söylesin, ben de ona kararımı bildireyim. Beni bekletmeye çalışıyordu ama bir daha asla Austin Williams'ın önünde kendimi aptal yerine koymayacağım.

"Büyükannemin vasiyetine eklediği madde hakkında... bir karar verdiniz mi?" diye soruyor.

Tatlı tatlı gülümseyerek cevap veriyorum, "."

Şimdi yumruklarını sıkıyor, bu iş tahmin ettiğimden daha eğlenceli olmaya başladı.

"Ve?" diye resmen bana hırlıyor.

"Sen bana seninkini gösterirsen ben de sana benimkini gösteririm," diyorum alaycı bir gülümsemeyle.

"Tanrım, insanı çileden çıkarıyorsun," diyor kaşlarını çatarak. "Aile işimin iyiliği için seninle evlenmeye hazırım."

Kirpiklerimi ona doğru savurarak bayılmış gibi yapıyorum. "Ohhhhh, romantizmi ve bırak, yüzümü kızartıyorsun," diyorum ona. Gözlerini tavana dikeyiyor ve saydıgı oldukça açık. Umarım bine kadar.

"Bu konuya nasıl yaklaşmamı istersin?" diye sorar. "Evlenmek istiyormuşuz gibi davranmanın bir anlamı yok. Birbirimizi yıllardır görmedik ve aramızda tam olarak bir romantizm, hatta arkadaşlık geçmişi yok. Yani evet, eğer sen de... *uygunsan* bu benim yapmaya hazır olduğum bir fedakarlık."

Sayma sırası bende ama onun kadar belli etmiyorum. Kaşlarımı çatmadan önce ona sakince bakıyorum, "Sanırım fedakârlık yapan benim. Sen oldukça yaşlısın ve muhtemelen birinin seninle yetinmek zorunda kalmasından çok mutlusun."

Bu kesinlikle doğru değil. İlçedeki her kadın seve seve Austin'in arabasına atlar, ama siktir et onu, egosunu okşayacak havada değilim.

"Sana 'evet' deme düşüncesi bile tüylerimi diken diken etse de, tüm sağduyuma rağmen ailem için bu kararı almaya karar verdim. Bu sadece ismen bir evlilik olacak ve mümkün olan en kısa sürede iptal ettirebiliriz. Ben şehirde kalacağım, birbirimizi görmemize bile gerek kalmayacak."

Austin elini saçlarının arasına sokuyor ve bana durgun bir bakış atıyor. "Belli ki tüm gerçeklere sahip değilsin. Bunu yapamayız. Büyükannemin yerine getirilmesi gereken çok özel koşulları vardı."

Sözleri beni kısa kesiyor, "Mesela? Neden ailem bana bazı uyarılar olduğunu söylemedi?"

"Bunlar babanızın hazır bulunduğu vasiyet bölümünde belirtilmemiştir. Görünüşe göre büyükannen, babana her şeyi bir kerede verirse hayır cevabını alacağını biliyordu."

Tanrım, bunların hiçbirisi hoşuma gitmiyor. "Sadece söyle bana."

Austin'in gözleri odada geziniyor ve sonunda benimkilere kilitleniyor. "Evliliğin tamamlanması gerekiyor."

Bir kahkaha atmadan önce şaşkınlıkla ona göz kırpıyorum. "Kusura bakma ama kim nereden bilebilir ki? Bil diye söylüyorum, ben bakire değilim, yani eski bir test falan varsa da işe yaramayacak." Austin'in yüzü kızarıyor ve ben de elimde olmadan "Bekle, sen bakire misin?" diye takılıyorum.

"Hayır! Tabii ki hayır. Ben... daha önce kadınlarla birlikte oldum."

"Aferin sana," diyorum gülmemeye çalışarak. "Ama bil diye söylüyorum, ben pek ağırbaşlı bir tip değilim, yani benimle boyundan büyük işlere kalkışabilirsin. Ama dürüst olmak gerekirse, kim bilecek ki? Biri dinleyecekse numara yapabilirim. Yoksa tüm ailenin ve bir grup tanıgın izlediği tam bir ortaçağ tarzından mı bahsediyoruz?"

Austin alev almak üzere gibi görünüyor. Koyu bronz tenine rağmen Red Lobster'ın maskotunu andırıyor ve ben kendimden kesinlikle memnunum. Üniversiteden bir arkadaşıyla başarısız, sarhoş bir karşılaşma da dahil olmak üzere 3 kişiyle seks yapmış biri için büyük bir oyundan bahsediyorum. Bekaretimi 22 yaşında kaybettim ama o bunu bilmiyor ve asla da bilmeyecek.

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama hayır, kimse izlemeyecek. Bu iş gerçekten yaptığımıza dair annemin mezarı üzerine yemin etmem gerekiyor."

Ahh. Bu biraz acımasızca görünüyor.

"Bana her şeyi anlat ki yeniden düşünebileyim," diye yalvarırcasına sordum. Dün gece Brad'le içtiğim dört biranın hiçbir etkisi olmadı ve bütün gece dönüp durdum, sonunda bu sabahın çok erken saatlerinde parlak çözümüne karar verdim. Şimdi Austin özenle kurduğum iskambil kâğıtlarından evimi yıkıyor. "Bana bundan ne elde edeceğini söyle. Neden bu kadar isteklisin?"

Austin acı çekmiş görünüyor, "Sen kabul etmediğin sürece bunu tartışmaya yetkim yok," diyor bana kararlı bir şekilde. "Bunlar da onun şartları. Birlikte yaşamak zorundayız

ayrılmadan önce beş yıl boyunca. Karı koca olarak bir yatak odasını ve bir yatağı paylaşacağız."

"Tamam, hayır. Bunu yapmayacağım. Benim bir işim var. İpoteğim var. Seattle'da bir hayatım var," diyorum ona bıkkınlıkla.

Austin ellerini havaya kaldırarak, "Bu çılgınca önerileri ben yapmadım ki," diye gürlüyor.

"Başka bir şey var mı?" Soğukkanlılıkla soruyorum, onun küçük öfke nöbetini takdir etmiyorum.

Cevap verirken pencereden dışarı bakmak için bana sırtını dönüyor. "Test yaptırmak zorundayız ve eğer ikimiz de doğurgan isek, birlikteliğimizden en az bir çocuk doğmalı. Eğer gebe kalmayı imkansız kılan herhangi bir tıbbi neden varsa, bu maddeden feragat edilebilir. Kavganın kesin olarak sona ermesini sağlamanın en iyi yolunun bir çocuk olduğu konusunda çok kararlıydı. Her iki aileyi de temsil eden bir varis."

"Hayır. Hayır. Olmaz. Asla olmaz. Eve gidip babana elinden geleni yaptığını söyleyebilirsin ama o lanet Johnson denen kız bir katır kadar inatçı. Başkasının emriyle çocuk sahibi olmayacağım. Özellikle de sevmediğim bir adamdan."

Austin bana dönüyor ve başını salladığını görünce şaşıyorum. "Biliyorum ve katılıyorum. Onu savunmak gerekirse, sanırım beş yılın aşık olmamız için yeterli olacağını umuyordu."

Çok yenilmiş görünüyor ve bir anlığına kalbim ona karşı yumuşuyor. Sadece bizim kazanacağımızdan çok daha fazlasını kaybedeceğini varsayabilirim; aksi takdirde burada olmazdı. Büyükannesi işleri ailesinin lehine çevirmiş gibi görünmüyor. Tam tersine. Ama bizden bunu istemek çok fazla. Neden Austin ve ben, bizden önceki nesillerin başlattığı bir şeyin bedelini ödemek zorundayız? Tam ona elimi uzatacak, hatta belki onu rahatlatıyordum ki, Austin Christopher Williams'a neden katlanamadığımı hatırladım ve olduğum yerde durdum.

"Bu asla olmayacak. Milyon yıl geçse de olmaz," dedikten sonra dönüp odadan çıkıyorum. Annem tüm bu maskaralığa dahil olduğu için ona çıkışı gösterebilir. Onu kapının hemen dışında oyalanırken bulduğumda gerçekten şok oldum.

"Ve?" diye soruyor umutla.

"Bunu yapmayacağım," diyorum ona büyük bir kesinlikle. "Eşyalarımı toplayıp eve döneceğim."

Annem bana bakıyor, yüzünde sıkıntı okunuyor, sonra başını sallıyor.

"Bu senin seçimin tatlım," diyor bana usulca ve gözlerinde parlayan yaşlar beni şaşırtıyor. Hiçbir zaman duygusal olarak manipülatif olmamıştı ve bu onun karakterine aykırı. Yine de babamı ne kadar çok sevdiğini biliyorum. Hep onların sahip olduğu şeyi istemişimdir. O kadar derin ve kalıcı bir sevgi ki, zaman ve zorluklar onu aşındırmak yerine güçlendiriyor gibi görünüyor.

"Üzgünüm anne, ama birlikte yaşayamayacağım çok fazla koşul var."

Kaşlarını çatarak bana neden bahsettiğimi gerçekten bilmediğini söyledi.

"Sana sonra anlatırım, bir dakika yalnız kalmam lazım lütfen."

Bölüm Fı ve

Austin

I Sienna'yı çekip gittiği için suçlama. Nasıl suçlayabilirdim ki? Bu çok büyük bir istek ve büyükannemin böyle çılgınca bir şey yapmaya hakkı yok. İnanmak istiyorum.

Daha büyük bir planı vardı, ama neden herkesin hayatını alt üst etmeden önce benimle konuşmadı? Bana her zaman "Johnson kızını" daha iyi tanımam gerektiğini, birbirimize iyi geleceğimizi hissettiğini söylerdi. Ama bununla ilgili birkaç sorun vardı. Birincisi, Sienna Johnson benden on yaş küçüktü ve büyükannemle hiç konuşmamıştı bile, peki tüm bunlar neye dayanıyordu? Umuda mı? Tahmin mi? İçgüdüsel bir his mi? Büyükannem bazı şeyleri tahmin etmekte ustaydı ama medyum olduğuna dair söylentilere gülüp geçerdi. "Saçmalık ve palavra. Ben sadece çoğundan daha zekiyim," diye kıkırdardı.

Onu çok özlüyorum. Onun gidişine hem bu kadar üzülp hem de ona bu kadar öfkelenebilmem delilik.

"Austin," diyor Stephanie Johnson nazıkçe ve beni düşüncelerimden koparıyor.

"Bayan Johnson, özür dilerim, sanırım hayal kuruyordum. Gitmeliyim, beni bekleyen bir sürü iş var. Misafirperverliğiniz için teşekkürler."

Gülümsüyor ve Sienna'nın bakışlarını nereden aldığını görebiliyorum. "Rica ederim. Gerçi işler pek iyi gitmemiş gibi görünüyor. Kızım talepler hakkında bir şeyler söyledi. Neymiş onlar?"

Teşekkürler, büyükanne! Bayan Johnson'a anlatmak olabildiğince rahatsız edici ama bilmeye hakkı var. Ben açıklarken yüzündeki rengin kayboluşunu izliyorum.

Varis.

"Ve Sienna'ya bile bahsetmediğim büyük, düzgün, gösterişli bir düğün olması gerekiyordu. Diğer şeyler anlaşmayı bozan şeyler gibi görünüyor, ben de onlarla başladım."

Stephanie şaşkın görünüyor, kendi düşünceleri içinde kaybolmuş. "Sanırım hepsi bu kadar. Sienna'dan bunu bekleyemeyiz. Keşke... Önemli değil. Kendi karmaşanı çözmende sana bol şans dilerim."

Evet, büyükannemin çılgın planı olmasaydı bile kan davası bu nesille birlikte sona erecekti. Brad birbirimizi gördüğümüzde konuşkan ya da aşırı arkadaş canlısı değildi ama her zaman başıyla selam verirdi ve aramızda gerçek bir düşmanlık yoktu. Aynı şeyi Sienna için söyleyemem. Benden şiddetle hoşlanmıyor ama ailedeki çiftlik sahibi o değil ve Bozeman'da benden nefret etmesinin bir önemi yok.

"Teşekkür ederim. Minnettarım."

Eve dönerken aklım sürekli Sienna Johnson'a gidiyor. Daha iyisini bilmeme rağmen vücudum ona çok fazla ilgi duyuyor. Ondan bir çocuk sahibi olmaya çalışma düşüncesi rahatsız edici bir şekilde cazip geliyor, ama bu artık tartışmalı bir konu. Sanırım en iyisi bu. Biraz kâr ve pazar payı kaybedeceğiz, belki birkaç yıl kemerlerimizi sıkmak zorunda kalacağız ama bu bizi batırmayacak. Araziyi Johnson'lara satmak zararın bir kısmını karşılamaya yardımcı olabilirdi, ama büyükannem sıkışıp kaldığımızdan emin oldu. Sienna'nın benimle evlenmesi karşılığında araziyi bedavaya almazlarsa, yüz yıl boyunca başka kimseye satamayız. Zaten iki çiftliğimizin arasında durduğu için başkası da kullanamaz. Büyükannem bana hep üç hamle sonrasını düşünmemi ve elimi göstermeden önce rakibimi tuzağa düşürmemi söylerdi. Yaşlı kurnaz yarasa. Bu tavsiyeyi bana karşı kullanacağını hiç düşünmemiştim.

"Lanet olası Johnson'ların işbirliği yapıp başından beri istediklerini elde etmektense başarısız olduğumuzu görmeyi tercih edeceklerini bilmeliydim!" Bu ruh hallerinden birindeyken onunla tartışmak neredeyse imkansız ve ben de omuz silkiyorum. Johnson'lara bizim için neyin tehlikede olduğunu söylemedim, bu yüzden bilmeleri mümkün değil, ama babam şu anda mantık dinlemiyor. Eninde sonunda sakinleşecek ve

tüm bunları kendisi için yapıyor. "Jordan'a balyalama işinde yardım edeceğim," diyorum ona, açık havaya kaçabildiğim için minnettarım.

Jordan benim en iyi arkadaşım, komşum ve ustabaşım. Ziraat eğitimimi tamamlayıp eve döndüğümde küçük personel evlerinden birine taşındım. Büyükanmem ve büyükbabamın yaşadığı ana ev var. Annem kaza geçirene kadar bir mil ötedeki biraz daha küçük çiftlik evinde yaşıyorduk, o zaman babam ve ben büyükanmem bana bakabilsin diye ana eve taşındık. Eve döndüğümde çiftlik evinde kalmak istemedim. Biraz daha küçük olması 5 yatak odası, bir salon, bir oturma odası, bir yemek odası, bir ahır büyüklüğünde bir mutfak, dört banyo, kapalı bir eğlence alanı ve dışarıda bir yüzme havuzu ile tam bir barbekü alanı anlamına geliyor. Yirmi bir yaşında bekar bir genç için biraz aşırı görünüyordu. Jordan ilk gece beni kükreyerek sarhoş etti, sonra da ertesi sabah dört buçukta beni yataktan kaldırdı, böylece gidip sığırları besleyebilecektik. Sanki birbirimizi hep tanıyormuşuz gibi geliyor ve Jordan'ın artık bir karısı ve iki küçük çocuğu olmasına rağmen arkadaşlığımız on üç yıl sonra bile hala aynı güçte.

"Anladığım kadarıyla düğün hazırlığı yapmamam gerekiyor?" diye soruyor beni gördüğünde.

"Hayır."

Başını salladı, "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Gözlerimi ona diktim, "Hayır."

Başka bir şey söylemeye gerek yok ve işin kolay ritmine kapılıyoruz.

Sabahın gerginliğinden ve Sienna Johnson hakkındaki karmaşık duygularımdan hoş bir rahatlama.

Bölüm S xI

Sienna

I Austin'in gelip benimle konuşmaya karar vermesi iyi bir şey. Bu kararımı gerçekten kolaylaştırdı. Büyükannesini bazen kasabada görmem dışında tanıımıyordum ama tipik bir çiftçi karısı gibi görünüyordu. Şimdi daha iyi anlıyorum. Delinin tekiydi ve bunu saklamayı başarıyordu. İyi.

Her zaman 'ne olur ne olmaz' diye yanıma çok fazla kıyafet alırım. Sanki son anda siyah kravatlı bir etkinliğe davet edileceğiz ya da kulüp için uygun bir şeye ihtiyacım olacakmış gibi. Bir kez olsun, bu durum için fazla giyinmiş olduğum için minnettarım. Bu benim en sevdiğim elbiselerden biri ve bugün bunu giydiğim için çok mutluyum ve buraya gelmeden iki gün önce bacaklarıma ve koltuk altlarıma ağda yaptırdığım için daha da mutluyum. 7 yıl sonra bile hala bu kadar önemsiyor olmam çılgınca ama önemsiyorum. Austin'in bana bakmasını ve derinlerde bir yerde bir şeyler hissetmesini istiyorum, sanki küçük bir ses ona dırdır ediyor, bana bu kadar kötü davrandığı için ne kadar aptal olduğunu hatırlatıyor.

Anısı hala ilk günkü kadar acıtıyor ve her ayrıntıyı hatırlıyorum. Küçük kasabamızda her yıl düzenlenen Kiraz Çiçeği Festivali dışında çok fazla büyük etkinlik yapılmaz. Karnaval, gece dansları, bit pazarı tezgahları, canlı müzik ve güzellik yarışması ile üç günlük bir eğlence. Her yer turistlerle dolup taşıyor ve kasaba adeta dolup . Tüm yıl boyunca aynı yüzleri gördükten sonra

Etrafta egzotik şeyler satan, farklı yiyecekler sunan ve bize dünyanın geri kalanının nasıl yaşadığına dair küçük bir tat veren çok sayıda yabancı var.

Festival her zaman Perşembe akşamı Miss Cherry Blossom'ın taçlandırılmasıyla başlar ve Cumartesi gecesini canlı gruplarla tamamlanır - oldukça tanınmış bir assolist ve bazı destekleyici eylemler - ardından bir DJ erken saatlere kadar melodileri döndürür. Cuma günü okullar kapalıdır ve ebeveynler gençlerine normalden çok daha fazla özgürlük tanır.

Lisedeyken büyük bir partici değildim. Elbette, fırsat verilirse partilerde içki içerdim, ancak belki bir veya iki istisna dışında nadiren aşırıya kaçardım. Bazı erkekler bana çıkma teklif etti ama hiç kimseyle çıkmadım. Hiç kimse onu ilk fark ettiğimde aşık olduğum adamla boy ölçüşemezdi. Onu daha önce şehirde görmüş olmalıyım ya da onunla kamusal bir alanı paylaşmış olmalıyım, ama 15. doğum günümde kardeşim beni Beyaz Çikolatalı Çilekli Frosty için Wendy's'e götürene kadar onu gerçekten görmedim ve oradaydı - şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem adam, tek başına bir masada oturuyordu.

"Düşmanla göz göze mi geliyorsun?" Brad gözlerimin nerede gezindiğini görünce alaycı bir tavırla sordu.

"Ne? Ne demek düşman?" Şaşkınlıkla sordum, adamı incelediğimi inkâr etmenin faydasız olduğunu biliyordum.

"Bu Austin Williams. Williams'lardan. Can düşmanlarımız," diye ekledi gözlerini devirerek.

"Vay canına, gerçekten çok seksi," diye ağızımdan kaçırıldım ve Brad .

"Aman Tanrım Sienna, lütfen bana böyle şeyler söyleme," diye inledi. "Kıvrımların olması yeterince kötü zaten, de erkeklere bakıp onları seksi bulduğunu düşünmek istemiyorum."

Dilimi ona doğru uzattım ve o da güldü, " böyle."

Austin bize doğru bir bakış bile atmadı. Kendisiyle flört eden garsondan tamamen habersiz yemeğini yedi, parasını ödedi ve restorandan ayrıldı. Ama kalbime damgasını vurmuştu. Tek mazeretim 15 yaşında ve umutsuz bir romantik olmamdı. Onu hayatıma sokanın kader olduğuna ve birlikte olmamız gerektiğine inanıyordum. Birdenbire onu her yerde görmeye başladım.

-Süpermarkette, aynı caddede yürürken, büyük siyah kamyonetiyle geçerken. Geriye dönüp baktığımda bunun ne kadar hayal ürünü olduğunu fark ediyorum, çünkü elbette o hep buralardaydı. Kasaba küçüktü; sadece onu daha önce hiç aramamıştım. Gözlerimiz bazen buluşsa da hiç konuşmadık. Çoğunlukla ben ona bakıyordum, o da ara sıra fark ediyordu.

onun çevresini. Bağlılığında tereddütsüzdüm ve bana doğru yapılan her ilerlemeyi geri çevirdim. Sonra, son yılımda, harekete geçme zamanının geldiğine karar verdim.

Kiraz Çiçeği Festivali'nde her katılımcıya sahte pembe kiraz çiçeklerinden oluşan bir çelenk verilir. Yıllar geçtikçe, çelenginizi aşık olduğunuz, hoşlandığınız ya da sadece çekici bulduğunuz kişiye vermek bir gelenek haline gelmiştir. Bu gelenek yıllar içinde pek çok kavgaya ve ayrılığa yol açmıştır, ancak aynı zamanda pek çok ilişkiyi de başlatmıştır. Birine doğrudan 'hayır' deme baskısını ortadan kaldırır. Çelenginizi birinin boynuna geçirip kaçabilirsiniz. Eğer sizi yakalar ve karşılığında size kendi çelenklerini verirlerse, harika. Eğer vermezlerse, cevabınızı almış olursunuz ve yolunuza devam edebilirsiniz. Her yıl çok sayıda çelenk alırdım ama hiç birini vermemiştim - ta ki o meşum Perşembe gecesi Miss Cherry Blossom yarışmasına kadar.

Kiraz Çiçeği Güzeli yarışmasına hiç katılmadım. Pek çok kız bayılıyor ve buna saygı duyuyorum ama bana göre değil. Austin'i başka bir adam ve hamile bir kadınla bir masada otururken gördüğümde saat neredeyse ondu ve beş finalist kalmıştı. O ana kadar birkaç sert elma şarabı içmiştim ve sarhoşlukla çakırkeyiflik arasındaki çizgide yürüyordum, kendime inanılmaz derecede güveniyordum. Ya şimdi ya da asla. Austin kalmam için yalvarıp onunla evlenmemi istemediği sürece ertesi yıl Bozeman'da olacaktım. Her ne kadar macera istesem de Austin Williams'ı daha çok istiyordum.

Arkadaşlarım nereye gittiğimi gördüklerinde kocaman gözlerle beni izlediler ve yüksek sesle güldüler. Ona olan hislerimi gizlememişim; hepsi iki yıldır uzaktan uzağa ona özlem duyduğumu biliyordu. Masalarının yanında durduğumda Austin kaşlarını çatarak bana baktı ve boynuna çelenk takmamı engellemek için elini kaldırdı. Reddedilmenin acısını ilk kez hissediyordum ve bu canımı yakıyordu. Geri çekilmek yerine saldırıya geçtim ve ona tıslayarak, "Bırak da şu lanet şeyi boynuna takayım. Karşılık vermek zorunda değilsin."

O noktada neredeyse herkes sahneyi izlemeyi bırakmış ve bize odaklanmıştı.

"Hayır. Git arkadaşlarınla oyna, küçük kız. Burada senin için bir şey yok. Çocuklardan gelen teklifleri kabul etmiyorum." Sözleri herkesin duyabileceği kadar yüksek bir sesle patladı.

Orada öylece durdum, sersemlemiştim, zalimliğini anlayamıyordum. Birini reddetmenin daha iyi bir yolu var mıydı? Birini çevirdiğimde hiç bu kadar kötü olmamıştım. Kendimi toparlayana kadar sonsuzluk gibi geldi.

"Nasıl isterseniz" diyerek omuz silkti ve uzaklaştı. Bütün gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ve benim adıma dehşete kapılmış görünen arkadaşlarıma gülümsemeye çalıştım. Yüz ifademin daha çok yüz buruşturmaya benzediğinden eminim ama bu konuda yapabileceğim pek bir şey yoktu. Zaten elimden gelenin en iyisini yapıyordum.

Hâlâ utançtan içim yanıyor. Burada, eski yatak odamda oturup her şeyi yeniden yaşamak midemi bulandırıyor. Yalnız kalma düşüncesine bile katlanamadığım tek kişi Austin iken, evrenin beni onunla evlendirmeye çalışması kozmik bir şaka gibi geliyor. O zamandan beri Kiraz Çiçeği Festivali'ne gitmedim. Çalışmalarım bittiğinde ve birkaç günlüğüne eve gelmeye zaman ayırabildiğimde bile. Bir zamanlar yılımın en önemli olayı olan bu şey, şimdi ağzımda belirgin bir acı tat bırakıyor. Bundan hiç bahsetmedi, hatırlayıp hatırlamadığını bile merak ediyorum. Belki de ben olduğumu bilmiyordur? Bu nedense daha da kötü görünüyor.

Soğuk bir şekilde reddetmesi beni yıllarca biriyle çıkmaktan alıkoydu. Bir parçam, artık öyle hissetmesem de o zamanlar onun için muhtemelen bir çocuk olduğumu anlayabiliyor, ancak bunu çok daha iyi idare edebilirdi. Yaptığı şey beni derinden yaraladı ve özgüvenimi yerle bir etti. Umursamıyormuş gibi davranmaya devam ettim ama bunu gerçekten kimin yuttuğu hakkında hiçbir fikrim yok. Sonunda kendi bedenimde yeniden rahatım ve tüm bunların yeniden gündeme gelmesi sağlıklı değil. Ailem, onlara ekstra çemberlerden bahsettiğimde reddetmemi anlayışla karşılayacaktır. Önce gidip onlarla konuşacağım, sonra geri gelip bavulumu alacağım. Austin şimdiye gitmiş olmalıydı. Onu bir daha görmek istemiyorum.

Brad'in tarlada çalıştığını biliyorum ama babam eskisinden çok daha fazla evde kalıyor. Dışarıda toprakla ilgilenmek ve sürüleri denetlemek yerine ofisinde oturup kitap okumayı tercih edeceği günün geleceğini hiç düşünmemiş olsam da o artık bir bahar tavuğu değil ve dinlenmeyi hak ediyor. Bir çiftlik sahibi olarak yaşıyor ve nefes alıyor. Ya da eskiden öyleydi. Annemi hiçbir yerde bulamadım ve yenmemiş atıştırmalıkları mutfak tezgahına bıraktığını fark ettim. Her şeyi düzgünce paketleyip saklamaması onun karakterine çok aykırı. Öğle yemeğine bu kadar yakın bir saatte onu burada bulamamak da garip. Oturma odasında ya da yemek odasında değil, geriye babamın ofisi ya da yatak odaları kalıyor. Ofis daha yakın, önce orayı kontrol edeceğim.

"Ona söylemeyeceğiz," dediğini duyuyorum babamın, sesi alçak ama öfke dolu.

"Jeb, sonunda öğrendiğinde çok üzülecek." Annemin sesi yine gözyaşlarının eşliğindeymiş gibi geliyor.

"Bebeğim sevmediği biriyle evlenmeyecek ve üremek için bir şeyler yapmak zorunda kalmayacak." Babamın benim söz konusu olduğum yerde 'seks yap' diyememesine bir gülümsemeyi bastırarak, "Hasta olduğum için değil" dediğinde tam kapıyı açmak üzereydim.

Nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. Etrafımdaki tüm oksijen havadan kaybolmuş gibi görünüyor ve kafam beyaz gürültü ile dolu.

"Aşkım, bu hastalığı yeneceğine inanıyorum. Senden daha güçlü kimse yok. Biyopsi sonuçlarının gelmesini beklerken ikinci bir görüş almamızı da istiyorum. Beyin kanseri olmayabilir. Doktor bir şans olduğunu söyledi-"

Babam araya giriyor, "Çok küçük bir ihtimal Steph. Şu anda mesele ben ; en azından olmamalı. Sienna'nın benim öleceğimi düşündüğü için istemediği bir şeyi yapmasını istemiyorum."

Destek için duvara yaslanmam gerekiyor; bacaklarım jöle gibi ve tüm vücudum uyuşmuş durumda.

Beyin kanseri.

Babam beyin kanseri ve prognozu iyi değil. Ofisten yavaşça uzaklaşırken göğsüm sıkışıyor, adımlarımı yumuşatan halıya şükrediyorum. Bu ironik bir durum çünkü anneme sürekli halıyı söküp yerine fayans döşemesi için dırdır ediyorum. Arabamın anahtarlarını alırken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor. Duygularımı kontrol altına alana kadar buradan gitmeliyim. Babam ne kadar hasta olduğunu bilmemi istemiyor ve ben de onun stresini artıracak bir şey yapmayacağım.

Yedinci Bölüm

Austin

T Gümüş renkli Honda Civic, toprak yolda çok hızlı bir şekilde yanımızdan geçip gidiyor ve ana evin önünde gıcırdayarak duruyor. Bu Arabayı kimin kullandığını tam olarak anlayamayacak kadar uzaktayım ama bir bakır rengi parıltısı ve puantiye izlenimi Sienna Johnson'ın bir ev ziyareti yaptığından şüphelenmeme neden oldu.

Jordan'a "Geri döneceğim," diyorum ve kamyonetime doğru koşuyorum. Babamın onunla konuşmak için en uygun kişi olduğundan emin değilim.

Yaklaşık beş saniye sonra telefonum çalmaya başlıyor ve arayanın babam olduğunu görünce şaşırıyorum. "Onu gördüm, yoldayım," diyorum merhaba demeden.

"Acele et," diye fısıldıyor ve Sienna'nın babamın bu kadar paniklemesine neden olacak ne yaptığını merak ediyorum. O kadar ufak tefek biri için oldukça korkutucu olabiliyor. 'Sen bir pisliksin' bakışını onun kadar mükemmelleştiren birini daha önce hiç görmemiştim. Festivaldeki o korkunç geceden sonra, beni herhangi bir yerde gördüğünde ondan aldığım tek şey buydu. Sanırım en iyisi buydu.

Yüzündeki ifade adımlarımı yavaşlatıyor. Bembeyaz kesilmişti ve ağladığı belliydi. Babamın tepelere doğru gitmek istemesine şaşmamalı. Duygular onun kriptoniti.

Sienna sert bir sesle, "Sizinle konuşmam gerek, lütfen," diyor. Ağlamasının sessiz olmadığını varsayıyorum.

"Aslında burada yaşamıyorum ama mutfağa gidebiliriz, ben de size içecek bir şeyler getireyim."

Babam hevesle başını sallıyor, "Evet, gidip hayvanları kontrol etmem gerekiyor, siz istediğiniz kadar zaman ayırın çocuklar." İkimiz de cevap veremeden gitti.

"Yapacağım," diyor Sienna, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, görünüşe göre kendini tutmaya çalışıyor. "Seninle evleneceğim, seninle seks yapacağım ve bir kuluçka makinesi olmak için elimden geleni yapacağım. Yapmam gereken başka bir şey var mı?"

Rahatlamış hissetmeliyim, ama en acil duygum endişe.

"Biri seni buna zorluyor mu?" Nazikçe soruyorum, elim omzuna dokunmak için uzanıyor ama hemen geri çekiyorum. Sienna'nın gözleri acı çekiyormuş gibi kapanıyor, sonra başını sallıyor.

"Hayır. Kararı kendim verdim. Tam olarak kendi özgür irademle değil ama kimse beni zorlamıyor. Sana fikrimi neyin değiştirdiğini söyleyecek kadar güvenmiyorum."

Ouch, ama tamam.

"Otur, düşecek gibi görünüyorsun." Ona bir sandalye çektim, öfkeyle kasıldığını görünce rahatladım.

"Ben iyiyim," diye kaba bir şekilde karşılık veriyor ama yine de oturuyor. "Yine de o içkiyi alacağım, yoksa bu birliğimizden bekleyebileceğim boş vaatlerin sadece ilki miydi?"

Daha önce farkında olmadığım mazoşist eğilimlerim olmalı, çünkü o üzgün yerine alingan olduğunda kendimi hemen daha iyi hissediyorum. "Sanırım annen sana bahsetmediğim şartlardan bahsetmiştir. Süslü bir elbise, çiçekler, büyük bir pasta, dans ve kutlama ve bir fotoğrafçı ile düzgün bir düğün olmalı. Bununla ilgili olarak size kapalı bir zarf bıraktı. Henüz açmadım."

Sienna arkasına yaslanıp gözlerini kapatıyor ve "En azından bu bana yapacak bir şey verir," diye mırıldanıyor. "Annemle konuşmadım ama büyükannenin diğer talepleriyle kıyaslandığında bu bir köpek yavrusu gibi kalıyor."

Annesi onunla konuşmadıysa, fikrini değiştiren neydi? Tekrar sormak istiyorum ama bana bir kere kendi işime bakmamı söylemişti zaten. "Zorlamayacağım, ama biraz ilgili görünüyor, bu yüzden seni bu konuda tutmayacağımı bilmeni istiyorum. Bu ani fikir değişikliğini neyin tetiklediğini bana söylemek zorunda değilsin ama duygusal olduğun açık ve sakinleştiğinde aklının başına gelebileceğinden şüpheleniyorum. Bu gerçekleştiğinde üzölmeyeceğim."

Gözleri kısılıyor ve bana ateş püskürecekmiş gibi bakıyor.

"Oh güzel, fikrimi değiştirmek için izniniz var mı? Belli ki bu olacak, çünkü ben aptal duygularımı kontrol edemeyen şapşal bir kızm. Tanrıya şükür ki inanılmaz duygusal olgunluğunla beni doğru yönlendirmek için buradasın. Açıkçası otuz dört yaşında hâlâ bekâr olman için iyi bir neden yok." Daha etkili olması için kirpiklerini kırpıştırıyor ve antipatisi dalga dalga yayılıyor.

Küfür etme isteğimi insanüstü bir çabayla bastırıyorum. "Bana üzgün olmadığını mı söylüyorsun?" Ses tonumda niyet ettiğimden daha fazla öfkeyle soruyorum.

"Elbette üzgünüm. Çok iyi bir nedenim olmasa bunu yapmazdım ama kendi aklımı bir karara varacak kadar iyi tanıyorum. Seninle evleneceğim ama Suzy Homemaker'ın kucağına düşmesini bekleme. Kendi granolasını yapan ve hayattaki tek görevinin kocasına üç öğün yemek ve hizmeti hizmeti sunmak olduğunu düşünen, istediğin zaman dışarı ıkarabileceğin itaatkâr küçük bir şov parçası olmayacağım."

Ona tembelce gülümsüyorum, "Granola sevmiyor musun?" Soruyorum ve bir an için içkisini yüzüme fırlatmasını bekliyorum. Zümrüt gözlerindeki öfke alevlerini görebiliyorum.

"Ben yedi yıl önce sana aşık olan kız değilim," diyor bana tehlikeli derecede yumuşak bir sesle. "O kız aptalın tekiydi ve bir kitabı kapağına göre değerlendirdi. İini gördüm ve hayranı değilim. Bu, gerçekten sevdiğim insanlar için yaptığım bir fedakârlık ve fikrimi değiştirmeyeceğim."

Elini çantasına attı ve önüme bir kartvizit koydu. "Bu benim numaram. Mesaj at, mümkünse beni arama. Düğünün mümkün olduğunca çabuk olmasını istiyorum. Cezam ne kadar erken başlarsa, o kadar erken serbest kalırım. Büyükannenin bıraktığı zarfı ailemin evine gönder. Eşyalarımı toplamak için bir haftalığına Seattle'a döneceğim. Orada elimden geleni yapacağım ve döndüğümde düğün için son düzenlemeleri yapmak üzere kendime bir hafta daha vereceğim. Sizin dahil olmanız gerekmiyor, nerede ve ne zaman ortaya çıkacağınızı size bildireceğim. Bu süre zarfında yapabileceğin şey, sana gerçekten kahve yapmayı öğretecek birini bulmak çünkü bu berbat bir şey. Kahvenin demlenmesi gerekiyor." Bir saniye daha bana hançer gibi bakıyor ve sonra veda etmeden gidiyor.

En azından monolog bilgilendirici. Teklifini reddettiğim geceyi unutmamış ve kesinlikle kin besliyor. Ayrıca aşağı yukarı iki hafta içinde evleneceğim gibi görünüyor. Bu konudaki hislerim

öz lemeyecek kadar karmaşıktı ve denememeye karar verdim. Düğün gecesiyle ilgili düşünceler kesinlikle dikkatimi dağıtmıyor.

Jordan şışesini benimkiyle tokuşturarak, "Tam olarak bu şekilde olacağını düşünmemiştim ama tabii ki sağdıcin olacağım," diyor. Sophie çocukları yatırıyor, o da hızlıca bir bira içmek için uğramış. "Ben daha çok tüm bunlar hakkında gerçekten ne hissettiğini öğrenmekle ilgileniyorum."

Nasıl cevap vereceğimi bilemediğim karmaşık bir soru bu. "Rahatlamış, kafası karışmış, endişeli."

Jordan sanki daha fazlasını bekliyormuş gibi bana bakmaya devam ediyor. "Kızgın değil misin?" diye soruyor sonunda.

" yleydim ama... "Garip ama artık değilim.  yleydim ama artık yanımda olmayan birine karşı öfkemi sürdürmek zor. Sienna'ya kızamam, bunların hiçbiri onun suçu değil. Gerçi o bu düşünceyi tam tersine paylaşmıyor."

Jordan birasından uzun bir yudum alıyor. "Aslında tek bir felaket konuşması dışında hiçbir geçmişi olmayan iki insan için karmaşık bir geçmişiniz var," diye yorumluyor sonunda.

"Evet, en gurur an değil ama geçmişte kaldı."

Jordan ayağa kalkıyor ve geriniyor, "Bira için teşekkürler, eve gitsem iyi olacak, neredeyse hikaye zamanı."

Arkasına bakmadan önce birkaç adım atıyor, "Sanırım Sienna ile aranızdaki meseleyi konuşmak isteyebilirsiniz. Bunun onun için senin istediğin kadar geçmişte kaldığından şüpheliyim."

Bölüm E ghtI

Sienna

I Dairemi kiralayacak birini bulmayı başarıyor ve tüm komisyonlarımı tamamlamak için günde on dört saat çalışıyorum. Her boş anımı Düzenli olarak çalıştığım kuruluşlarda uzun bir süre işsiz kalacağım ve bu da kariyerimi bitirecek. Beş yıl sonra geri dönmek zor olacak ve ikinci kez ilk başladığımdaki kadar şanslı olabileceğimden şüpheliyim. O zamanlar, acil bir çekimden hemen önce gıda zehirlenmesi geçiren tanınmış bir fotoğrafçı için çalışıyordum. Ona sormadan devam ettim ve işi yaptım, müşteri de bayıldı. Modeller de benimle çalışmaktan keyif alıyor, bazı erkek fotoğrafçıların kendilerine nasıl davrandığına dair korku hikayelerini paylaşıyorlardı. Patronum beni kovdu, ancak bir ay sonra kendi işime ve küçük ama yüksek puanlı bir portföye sahip oldum. Altı ay içinde o kadar meşguldüm ki yetişmekte zorlanıyordum. Fotoğrafçılığı seviyorum. İşim tatmin edici ve eğlenceli ve başardığım her şeyle gurur duyuyorum. Kariyerimi bu şekilde batırmak acı veriyor ama babamı kaybetme düşüncesi kadar değil. En azından babam kötüleşirse onlara çok daha yakın olacağım.

Aileme Austin'le evleneceğimi söylediğimde şok olmuşlardı. Fikrimi neyin değiştirdiğine dair sorularını geçiştirirken şaşkınlıklarını ve endişelerini hissedebiliyordum. Onlara sunduğum "Sadece doğru hissettiriyor" bahanesine inanmadılar ama bu konuda yapabileceğim pek bir şey yok. Ne olursa olsun gerçek nedeni asla açıklamayacağım, babama böyle bir suçluluk yüklemeyeceğim.

Brad sorularında çok daha ısrarcıydı ve onun hakkında kararsız hissettim. Babamın hasta olduğunu bilmeyi hak ediyor ama Charlotte Williams'ın istediği şeyi neden yaptığımla ilgili gerçeği ortaya döküp onları bunu durdurmaya ikna etmeye çalışmaktan da geri kalmayacaktır. Dün gece eve geldiğimde bana bıraktığı zarf kapımın önünde duruyordu ama açamayacak kadar yorgundum. Sokağın aşağısındaki Çin lokantasından aldığım bir kutu Brokoli ve Bifteki düşüncesizce yerken örümcekli el yazısına birkaç kez göz attım, sonra yatağa düştüğümde zarfı açmadan masanın üzerinde bıraktım.

Bu sabah bunu daha fazla erteleyemeyeceğimi biliyordum. Zarf hafif ve içinde soğan derisinden bir kâğıt, bana hitaben elle yazılmış bir mektup ve banka bilgileri görünen basılı bir ofis kâğıdı buluyorum.

Sevgili Sienna,

Hiç konuşmadığımızı biliyorum ve şu anda benden nefret ediyorsun ama torunum için ne kadar iyi olacağını biliyorum. Yıllar boyunca seni izledim, güzel ve kendine güvenen genç bir kadın olarak büyüdün. Her şeye boyun eğmeyecek birine ihtiyacı var. Meydan okumayı sever. Tıpkı sizin de onun içindeki graniti çekici bulduğunuzdan şüphelendiğim gibi.

Bunu okurken hala düşündüğünüz kadar deli değilim. Zamanın beni haklı çıkaracağına inanıyorum. Şimdilik, siz düğününe hazırlanırken, size vermek istediğim birkaç şey var. Diğer kâğıtta sizin adınıza açılmış bir banka hesabının bilgilerini bulacaksınız. Bu hesapta istediğin gibi kullanman için 500.000 dolar var. Eğer siz ve torunum 5 yıl sonra yollarınızı ayırmaya karar vererseniz (ayırmayacaksınız, ama bu gerçeği anlayana kadar içinizi rahatlatacak), yeniden başlamak için yeterli paranız olacak. Sizin için küçük bir sigorta poliçesi ve beni şımarttığınız için bir teşekkür.

Büyük gününde eski gelinliği giymeyi tercih edersen onur duyarım. Saklaması için Cee-Cee Holmes'a bıraktım. Onu görmeye gittiğinizde sizin için ayarlayabilecektir. Sanırım benim ölçülerim seninkinden biraz daha cömertti. Ben hep tumbul taraftaydım.

Birlikte biraz zaman geçirebilseydik çok yakın olabilirdik ama herkesi benim istediğim gibi davranmaya zorlayabilmem için ölmem gerekiyor, bu yüzden böyle bir fırsatımız olmayacak. Seni onayladığımı bil.

Tüm kalbimle ve başlangıçta gerçek aşktan çok fiziksel çekim olacağını anlıyorum. Sizi yargılamıyorum ve iştahınızı sonuna kadar tatmin etmeniz için teşvik ediyorum.

keyif alın, mutlu olun ve kalbinizi açık tutmaya çalışın. Bu hayatı çok daha kolaylaştıracaktır.

Tüm sevgimle,

Charlotte Williams

Mektubu dikkatlice yere bırakıp banka bilgilerine bakıyorum. Williams'lar da benim ailem gibi başarılı çiftçiler ama bu zengin bir iş adamı olmakla aynı şey değil. Kazandıkları paranın çoğunu tekrar işe yatırmak zorundalar ve her an bir felaketle karşılaşabilirler. Deli dana hastalığı, ürün kıtlığı ya da ciddi bir kuraklık sizi birkaç yıl içinde mali açıdan rahat bir durumdan yıkımın eşiğine getirebilir. 500.000 dolar çok para. Yeniden başlamak için fazlasıyla yeterli. Austin ve benim mutlu olacağımızdan çok emin görünüyor. Hayali bir dilek ama belli ki doğru şeyi yaptığına çok inanmış. Onun elbisesini giymek istediğimden emin değilim ama bu beni bir elbise bulmaktan kurtarıyor. Bunu erteliyordum. Gelinlik seçmek heyecan verici bir çaba olmalı, neşe ve yoğun duygularla dolu olmalı. Aşk, öfke ve üzüntü değil. Benim ne giydiğim önemli değil, Charlotte'un gelinliği iyi olacak. Tahmini seks hayatımızla ilgili imalarını görmezden geleceğim. Buna katlanacağım ama zevk almaya niyetim yok.

Depolama şirketi eşyalarımı toplayıp bir depoya taşımaları için birilerini gönderiyor, sonra da anahtarı bana postalayacaklar. Bu çılgın hafta boyunca bunu kendim yapacak vaktim yok. Tüm gardırobumu arabama sığdırmakta yeterince zorlanacağım. Austin babasıyla yaşamadığını söyledi, o zaman nerede kalıyor merak ediyorum. Yeterince dolap olsa iyi olur. Dairemin kapısını son kez arkamdan kilitlemek gerçeküstü geliyor ve bütün hafta boyunca boğazımda taşıdığım yumru daha da rahatsız edici bir hal alıyor. Bir daha ağlamayacağım. Annemle babamın konuşmalarına kulak misafiri olduğum gün yaşadığım sinir krizi, yas tutmama izin kadardı. Düğün konusunda ne kadar mutsuz olduğumu görmelerine izin vermeyeceğim. Benim tarafımdan görecekle tek şey gülümsemeler ve sakın bir kabulleniş olacak. Heyecan her şeyi çok ileri götürmek olur ve şov anlarlar.

"Bebeğim, baban ve ben eve döndüğün için çok mutluyuz ama hâlâ endişeliyiz. Başlangıçta bunun için zorladığımı biliyorum, ama bu mirasçıları ve her türlü gerekliliği bilmeden önceydi. Seni satıyormuşuz gibi hissediyoruz!"

Hafifçe gülüyorum ve ona sıkıca sarılıyorum. Kim bilir ne kadar zamandır babamın kanser olduğu bilgisini tek başına taşıyor, elbette ona moral verecek ve omuzlarından eski bir yükü alacak bir şey vermek istiyor. "Anne, ikiniz beni zorlamıyorsanız, bu yüzden bunun satış sayılacağını sanmıyorum. Bu kararı tamamen verdim. Aileme daha yakın olmak güzel olacak ve bu bir aşk evliliği ya da sonsuza dek sürmeyecek olsa da Austin bir dev değil."

Ellerini ovuşturuyor ve ben de onu meşgul edecek bir şeyler bulmaya çalışıyorum. "Açlıktan ölüyorum. Yolda bir şeyler yemek için durmadım."

Tahmin ettiğim gibi, hemen mutfığa koştu. "Sana omlet yapacağım. Öğle yemeğinde tavuklu salata yedik ama yarı aç görünüyorsun. Daha proteinli bir şeye ihtiyacın var. Taze sıkılmış elma suyu da var, gel biraz iç."

Bavullarımdan ikisini yukarı taşıyorum ve Brad'in diğerlerini taşımama yardım etmesini beklemeye karar veriyorum. Babam yardım etmek için gelirse diye, en ağır olanları eski odama taşıdığımdan emin oluyorum.

"Bu konuda ne hissediyorsun? Ya beğenmezsen?" Ona gelinlikten bahsettiğimde annem gözlerini kocaman açarak soruyor.

Neye benzediğini umursamadığımı söylemekten kaçınıyorum. "Kontrol edebilirim," diye omuz silkerek cevap veriyorum, "Tüm bunlar uzlaşma ruhu içinde olduğuna göre."

Annem bana inanmayan bir bakış attı. "Sienna Johnson, seni doğduğundan beri tanıyorum ve hiçbir zaman 'iyi geçinmek için iyi geçinelim' tipi olmadın. Sana neler oluyor böyle?"

Küçümseyerek homurdandım, "Ben bir sonbahar meltemi kadar nazik biriyim, neden bahsettiğini anlamıyorum. Gelip elbiseye bakmak ister misin? Saat üçte Bayan Cee-Cee'yi görmeye gideceğim."

Bu onun dikkatini iyice dağıtıyor. "Tabii ki gelmek istiyorum ama dışarı çıkmak için üzerime düzgün bir şeyler giymem lazım. Yavaş ye ve her lokmayı yirmi kez çiğne," diye sesleniyor odadan çıkarken.

Beni duyamayacağı kadar uzaklaştığında teslimiyetle iç çekiyorum.

Bölüm Nİ ne

Austin

Sienna sözünün eridir. Benimle evleneceğini söylemeye geldikten tam yedi gün sonra ailesinin çiftliğine geri döndü. Sonra bir mektup aldım. ondan gelen ilk mesaj.

Büyükannenin gelinliğini giyeceğim. Smokin için ölçülerine ihtiyacım var. Sanırım smokininiz yok? Sabah sana bir düğün davetiyesi göndereceğim. Düğün gelecek cumartesi öğleden sonra 3'te. Diğer konuklardan 30 dakika önce mekanda olmanız gerekiyor. Baban yanında birini getirecek mi?

Kendini tanıtmıyor, merhaba demiyor ya da gelinlikle ilgili herhangi bir açıklama yapmıyor. Bunun büyükannemin Sienna için bıraktığı zarfla ilgili bir şey olduğunu varsaymak zorundayım. Jordan'ın düğününde giydiğim bir smokinim var. Ben de aynı şekilde cevap vermeye karar verdim.

Siyah bir smokinim var. Zamanında geleceğim. Babam getirmecek

Babamın bir daha biriyle çıkma ihtimali sıfır. Annemi her şeyiyle severdi ve onun ölümü onu değiştirdi. Kendi içine dönmesini ve büyük bir kısmını dünyaya ve bana kapatmasını sağladı. Ekranımda koşan üç noktayı izliyorum ve sonunda hiçbir şey yok

geliyor. Bir şeyler yazıp sildiğini varsayıyorum ve ne olduğunu bilmemem muhtemelen en iyisi.

Yani altı gece daha bekar kalacağım. Dışarı çıkıp biraz yaban yulafı ekeyim mi? Bu düşünce hiç çekici gelmiyor.

Düğünden sonra karı koca olarak buraya geri döneceğiz ve Sienna yıllarca benimle birlikte yaşayacak. hakkında ne düşünecek? Oldukça küçük ve fazla mutfak yok. Bir ocak, bir mikrodalga fırın ve dışarıdaki ızgara benim için her zaman yeterli olmuştur. Yemek yapmayı sevip sevmediğini bile bilmiyorum. On dakika volta attıktan sonra ona bir mesaj daha gönderiyorum.

Buraya gelebilir misin? Bu öğleden sonra herhangi bir zaman iyi olur. Sana evime bir rozet göndereceğim. Yapmamız gereken bazı şeyler var.
Tartısın

Hemen cevap veriyor.

Şimdiden taleplerde mi bulunuyorsun? Bir şeyler konuşmak istediğinizde beni görmeye gelmenizi engelleyen nedir?

Bir sonraki mesajı geldiğinde hala savaşçı olmayan bir yanıt formüle etmeye çalışıyorum.

Aslında şu anda arabamdayım, o yüzden bana bir iğne at. Ama patronluk taslanmasına alışkın olduğun kadınlar gibi olacağımı sanma. Anlaşıldı mı? Bu, ilişkimizin önümüzdeki 5 yıl boyunca nasıl gideceğinin habercisi değil.

Tanrım, ruhuma merhamet et, bu imkansız olacak. Lanet kadın bir santim bile vermek istemiyor. Sakin, akli başında biri olmaya alışık değilim ama benimle orta yolda buluşmaya çalışmayacağı açık. Bu birlikteliği kabul ederek bundan çok daha fazlasını yaptığını kendime itiraf ettiğimde suçluluk duygusu içime saplanıyor.

Tamam, ev yeterince derli toplu ama şimdi bakınca biraz çıplak görünüyor.

Sienna büyük turu bitirdiğinde "Burası bir ayakkabı kutusu," diyor.

Giydiği dar kot pantolon ve beyaz tişörtün içinde harika görünüyor ve altındaki dantelli sütyenin dış hatlarına bakmamak için elimden geleni yapıyorum.

"O kadar da küçük değil," diye karşılık veriyorum, onun yatağına olan yakınlığını görmezden gelmeye çalışarak. En azından cinsel kimya bölümünde bir sorun yok. En azından benim için. Sienna bana iki kafam varmış gibi bakıyor.

"Belli ki bunun bir çift için uygun olmadığını fark etmişsiniz, yoksa buraya kadar yarışmamı istemezsiniz." Açılacak çok şey var. Çift kelimesi beni olması gerekenden daha fazla heyecanlandırıyor, ama geri kalanı korkunç derecede adaletsiz.

"Hiçbir şey talep etmedim, kibarca rica ettim. Evi kamyonuma yükleyip inceleme için size getiremezdim." Soğukkanlılığımı korumak buraya kadarmış.

Sienna dikkatle etrafına bakıyor, "Muhtemelen kamyon kasasına sığar ve burası bir ev değil. Neredeyse bir apartman dairesi."

Yatağa bakıyor ve gözleri hemen başka bir yere kayıyor. "Bir tane küçücük dolabın var," diye ilan ediyor, hiç utanmadan hışımla gidip açıyor. "Senin eşyalarla dolu. Benim kıyafetlerim nereye gidecek sanıyorsun?"

"Bazı eşyaları taşıyabilirim," diye mırıldanıyorum. Sienna sanki bu hayatında duyduğu en komik şeymiş gibi gülüyor. "Kıyafetlerimi sığdırmak için bu dolaplardan dördüne ihtiyacım olacak," diyor bıkkınlıkla.

"Belki bazı şeyleri dışarı atabilirsin?" Yardımcı olmaya çalışarak öneriyorum. Evet. Yanlış bir şey söyledim, bunu hemen anladım.

"Senin için bir lanet şeyden daha vazgeçersem lanetleneyeğim," diye tıslıyor.

Küfür etmeyi reddetmesini çok sevimli buluyorum. "Tamam ama daha fazla dolap için yer yok," diyorum makul bir şekilde.

Sienna bana ters ters bakıyor, "Bir kediye sallamak için yer yok. O mutfakta nasıl yemek yapıyorsun? Bir tenceren ve bir tavan var ve çalışma alanın yok. Sana çok kızdığımda seninle yatmak için yedek bir yatak odasına ihtiyacımız var."

Evet, evlilik mutluluğu. Sabırsızlıkla bekliyorum.

"Annemle babamın yaşadığı ev var ama annem öldüğünden beri boş."

Sienna'nın ifadesi yumuşuyor. "Seni acı dolu anıların olduğu bir yerde yaşamaya zorlamak istemiyorum," diyor sessizce.

"Öyle değil," diye onu rahatlatıyorum. "Oraya geri dönmek istemeyen babamdı ve büyükannem ve büyükbabamla kalmak daha kolaydı. Oraya neden geri dönmediğimi bilmiyorum. Tamamen boş. Tüm mobilyalar çıkarıldı ve personel evleri arasında dağıtıldı. Gidip bir ister misin?"

Oraya kadar bir mil kadar yürümeye karar veriyoruz ve ön kapı kilitli çıkınca Sienna'nın gözleri tehlikeli bir şekilde kısıyor.

"Sanırım ahşap yıllar içinde şişmiş olabilir. Arka kapıyı deneyelim," diye öneriyorum ve kolu aşağı bastırdığımda kapı açıldığında rahatlayarak iç çekiyorum.

"Aman Tanrım," diye haykırıyor Sienna. Dehşete kapılmayı bekliyordum ama her şeyin kalın bir toz tabakasıyla kaplı olduğu düşünülüşünde şaşırtıcı bir şekilde etkilenmiş görünüyor. "Muhteşem!" İğneleme gibi görünmüyor ama henüz gardımı indirmeye hazır değilim. Etrafına hayranlıkla bakarken varlığını tamamen unutmuş gibi görünüyor, eli eski ocak üzerinde geziniyor ve kalın, kahverengi tozun altındaki krem rengi dökme demir ocağı ortaya çıkarıyor. Başını geriye doğru eğerek, açıkta duran ahşap çatı kirişlerine ve onlardan sarkan eski metal fenerlere bakıyor. Neyi bu kadar keyifli bulduğunu tam olarak anlayamıyorum. Sienna'nın modern ve çağdaş bir dekordan hoşlandığına dair hayatım üzerine bahse girebilirdim ama eski ahşap zeminler ve taş duvarlar adeta ağzının suyunu akıtıyor.

"Sadece seçeneklerimi anladığımdan emin olmak istiyorum," diyor on dakika sonra, her odayı yavaşça inceledikten sonra. "Ya senin odacıkta ya da bu büyülü evde yaşayabiliriz?" Sienna'nın hangisini tercih ettiğini tahmin edene ödül yok.

"Bu hafta evi temizlemeleri ve mobilya almaları için birkaç kişi ayarlayabilirim," diye teklif ediyorum, bir gülümseme ve hatta belki bir teşekkür bekliyorum. Onun yerine dehşet dolu bir bakışla karşılaştım. "Hayır! Bunu kendim yapmak istiyorum."

Hiç de beklediğim gibi değildi. "Sienna, bunu tek başına yaparsan bir haftadan fazla zamanını alır. Elimden geldiğince yardım ederim ama çiftlikten çok fazla zaman ayıramam."

Kafası karışmış gibi görünüyor, sonra başını sallıyor, "Hayır, önümüzdeki hafta hiçbir şey yapamam, düğün için hala yapılması gereken çok şey var. Başlangıç olarak senin tavşan kulübende yaşayacağız, eşyalarımın çoğunu şimdilik ailemde bırakacağım. Bu benim projem olacak. Uygun gördüğüm şekilde boyamak ve dekore etmek için tam yetki istiyorum, sorun olur mu?"

Bir an tereddüt ettim, maliyet konusunda endişeliydim. "Makul ölçülerde. Elbette mobilya ve diğer ihtiyaçlarınız için size para vereceğim, ancak bana bir bütçe verebilerseniz bu yardımcı olacaktır. Çiftlik iyi işliyor ama yağmurlu günler fonumuzu güçlü tutmalıyız."

Aslında bana gözlerini deviriyor. "Süsleme için tam özgürlük istedim, sadaka değil Ben bir çiftlikte büyüdüm, ne kadar çok masraf olduğunu bilmiyorum değilim. En önemlisi de, gerçekten çok çalıştıkları için doğru ve adil olduğu gibi, kârlar düştüğünde bile ödenmesi gereken işgücü. Senin paranı istemiyorum Austin, sadece zamanın daha hızlı geçmesine yardımcı olacak bir şey."

"Yumruklarını hiç , değil mi?" Ses tonuna sinirlenerek soruyorum.

Bana attığı bakış camı bile kesebilir. "Görünüşe göre ortak bir noktamız var," diye tersliyor ve bahçeye bakmak için dışarı çıkıyor. En azından iyi durumda tutulmuş. "Bahçenin biraz renge ihtiyacı var. Yeni çiçekler falan da ekleyeceğim ama hem bahçenin hem de evin büyük bir potansiyeli var. Bir sonraki eşiniz eve taşındığında bana çok minnettar olacak."

Onuncu Bölüm

Sienna

T Gelinlik şimdiye kadar giydiğim en güzel şeydi. Bayan Cee- Cee harika bir iş . Göğüs hemen hemen doğruydu ama bel ve kalça kısmı benimkinden biraz daha genişti, Charlotte bu konuda haklıydı. Bu çılgın ne zamandır hazırladığını merak etmeden duramıyordum. Bana verdiği paranın kısmını evi yeniden hayata döndürmek için kullanmayı planlıyorum. Anında olduğum başka bir şey, tıpkı onun gelinliği. Ne yazık ki torunu için aynı şeyleri hissetmiyorum.

Bu güzel, fildişi giysinin içinde kendimi bir prenses gibi hissediyorum. Bohem, vintage, ruhani zarafeti ilk nefesimi kesti. İç astarı satenden yapılmış olan elbisenin kendisi ise parmaklarımın altında bir okşayış kadar yumuşak olan el dokuması ipek dantelden üretilmiş. Dokunduğumda ne kadar narin olduğunu görünce şok oldum ve Bayan Cee-Cee bunun modern kıyafetleri süsleyen dantel olmadığını açıkladı. Günümüzde dantel üretiminde çoğunlukla pamuk ve sentetik iplikler kullanılıyor. Bayan Cee-Cee oldukça sinirlendi ve sentetik liflerin günümüzde kumaşların bu kadar cızırtılı olmasının nedeni olduğundan yakındı. "Bu gerçek bir anlaşma canım ve Charlotte haklıydı. Bu elbisenin içinde harika görüneceksin."

Uzun kolları şeffaf, yakası yüksek ve ağırbaşlı ama sırtı tamamen açık. Elbise trompet silüetinde kesilmiş, bedenimi sarıyor.

Üst kalçalarım bir eldiven gibi oturuyor, sonra kademeli olarak genişleyerek ayaklarımın etrafını saran geniş mükemmellik kavisine kadar uzanıyor. Uzun kuyruk, dans ederken elbisenin güzel ve sofistike hatlarını bozmadan parmağıma dolanabiliyor. Korse, dantelin altında göğsümün üst kısmını ve kollarımı açıkta bırakacak şekilde tatlı bir yaka şeklinde kesilmiş. Saçlarımı sade, dağınık bir topuz yaparak açık sırtımı tamamen ortaya çıkarmaya karar verdim bile. Kendime rağmen, yoğun heyecan anları yaşıyorum, ardından bunun sadece gösteriş için olduğunu kendime hatırlattığımda çöküşler yaşıyorum.

Sonunda pes ettim. Bunu, beğendiğim her şeyi seçebileceğim ve hayatım boyunca hayalini kurduğum türden bir elbise giyebileceğim harika bir parti olarak görmeye karar veriyorum. Kendi törenimi berbat etmekten yoruldum. Eminim daha bir sürü fırtına olacak ve ben o kadar da kötü olmayan kısımların tadını çıkarmaya niyetliyim.

Hayatım her kozmik şakanın can alıcı noktasına dönüştüğü için, resepsiyon Austin'in yıllar önce beni alenen reddettiği aynı salonda yapılacak. Yaşasın. Bunu aştım; önemli değil. Gerçi o geceyi hatırlayan herkesin dönüp dolaşıp aynı noktaya geldiğimizi ve sonunda onu kazandığımı düşüneceğini biliyorum. Boş zaferleri pek sevmem ama bunun tadını çıkarmaya ve olumsuzlukların üzerinde durmamaya kararlıyım. Ayrıca, bu kadar kısa sürede başka bir yer de yoktu, elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım.

Renk düzeni için yeşil ve fildişinde karar kıldım, gümüş şamdanlar da zarafet ve ışıltı katacak. Masa aranjmanlarında süper yeşil ve krem rengi düğün çiçeği kullanılacak ve benim buketimde de canlı yeşil yabani eğrelti otlarıyla karıştırılmış krem rengi frezyalar yer alacak. Annem ve ben bütün bir günü büyük salonun her yerine peri ışıkları dizerek ve masaları hazırlayarak geçirdik. Her konuk evine el boyaması seramik bir saksı içinde minyatür bir sukulent götürecek. Catering şirketi karşılama içeceği olarak kanepeler ve ahududu ve naneli pembe şampanya servis edecek. Başlangıç olarak antep fıstıklı ve portakal dilimli roka salatası ve ana yemek olarak da tereyağlı patates püresi eşliğinde tavada somon ya da elle kesilmiş patates kızartması ve kavrulmuş kuşkonmaz eşliğinde fileto mignon seçenekleri . Vejetaryen bir seçenek eklemeyi düşündüm, ancak buna gerek olmadığı ortaya çıktı - ne de olsa burası Montana. Tatlı olarak 3 katlı bir düğün pastamız olacak. Bir kat ahududu ve beyaz çikolata, bir sonraki çikolata ve fıstık ezmesi, son kat ise vişne ve krema olacak. Pasta tadımı şu ana kadar en önemli olaydı.

Evinin mutfağında yemek pişiren biri için bu kadın saf sihir yaratıyor.

Annem bir müzik grubu ya da piyanist tutmam konusunda başımın etini yiyip duruyor ama ben bildiğimden şaşmayacağım ve DJ ile devam edeceğim. Austin'in müzik zevkinin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ve açıkçası umurumda da değil. Herkes için bir şeyler çalabilecek bir DJ'e sahip olmak daha kolay ve daha ucuz. Masalarda şampanya, kırmızı şarap ve beyaz şarap olacak, diğer her şey için de nakit barımız olacak. Açık barımız olsaydı bazı arkadaşlarım çok sarhoş olurdu.

Hiçbiri bırakın tanışmayı, adını bile duymadıkları biriyle evleneceğime inanmıyor ve ben de onlara gerçeği söylemeye utanıyorum. Austin'in bunu kabul edeceğini ummak zorundayım. Dylan bunu özellikle zor karşılıyor gibi görünüyor. Birkaç yıldır arkadaşız ve bana çıkma teklif etmek için cesaretini topladığını biliyorum. Çekimlerimden birinde tanıştık ve onu ve kız arkadaşını bir grup arkadaşım ile içki içmeye davet ettim. Kız arkadaşı sadece birkaç hafta sürdü, ama o grubumuza uyum sağladı ve etrafta kaldı. Şimdi beni her gün Austin hakkında milyonlarca soruyla arıyor ve sesindeki sıkıntıyı duymak acı verici. Çekici biri, ama ona karşı hiçbir zaman arkadaşlıktan öte bir şey hissetmedim, bu yüzden kaçtığım için rahatladığım bir kurşun bu.

Babamı yakından takip ediyorum, ama iyi dayanıyor gibi görünüyor. Dışarıda çalışmak için eskisinden çok daha fazla zaman harcıyor ve her ne kadar bana bu düğünü yapmak için baskı yapmadığına dair güvence vermeye devam etse de, genişleme planları için çok çaba sarf ettiğini biliyorum. Onu eskisinden çok daha enerjik görmek bana gerçekten doğru şeyi yaptığımı hissettiriyor.

"Peki, bekârlığa veda partin için ne yapıyorsun?" Brad düğünden sadece iki gün önce sorar.

"Ne? Hiçbir şey. Ben istemiyorum. Arkadaşlarımın bu saçma evlilik için bir hediye para harcaması yeterince kötü; işten izin alıp bir parti için daha da fazla para harcamalarına neden olmayacağım. Onlara burada küçük, samimi bir toplantı yapacağımı söyledim, bu yüzden erken gelmeleri israf olur."

Kardeşim kaşlarını çattı. "Bu işe yaramayacak. Bu gece şık giyin, seni bir şeyler içmeye götüreceğim. Maskaralık hakkında her şeyi biliyorum, bu yüzden hikayeni bana doğru anlatma konusunda endişelenmene gerek yok. Ama herkes etraftayken nişanlıyla aranızdaki fırtınalı aşk konusunda aynı fikirde olduğunuzdan emin olmak isteyebilirsiniz."

Ugh.

Austin ile başka bir konuşma. Sonuncusunun etkisinden hala kurtulamadım. Küçük yatak odasındaki gerilim rahatsız ediciydi. Ona dokunmak için uzanmamak için kendimi zor tuttum. Yatak adeta adımı çağırıyordu ve kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki göğsümden fırlayacağını sandım. Üzerinde düşündükten sonra, bu kadar güçlü bir tepkiye neden olan şeyin sadece artan duygularım olduğuna karar verdim. Bu teoriyi başka bir yüz yüze görüşmeyle test etmeye pek hevesli değilim. Ona daha sonra mesaj atıp hikayemizin ne olacağını söyleyeceğim.

On Birinci Bölüm

Austin

I Brad yanında Sienna ile içeri girdiğinde neredeyse içkimi yudumlayacaktım. Saten siyah tulumunun içinde inanılmaz görünüyor. Şort uyluğun ortasına kadar uzanıyor ve geniş altın kemeri ince belini vurguluyor. En üstteki üç düğme açık ve üzerinde dövülmüş bir kalp bulunan kalın altın bir zincir, Sienna'nın çarpıcı Göğüs dekoltesi. Onun Uzun, tonlanmış, güneş öpücüğü Bacaklar vardır neredeyse en az yakası kadar büyüleyici. Brad bir şeyler içmek için onunla buluşmamı istedi ama kız kardeşinin de bize katılacağından bahsetmedi. Dehşete kapılmış bakışlarına bakılırsa

Yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da burada olacağımı bilmiyordu.

"Bu ne sürpriz! Hepimiz aynı gece buradayız, ne şans ama!" Brad büyük bir sırıtışla, açıkça eğlendiğini söylüyor.

İki seçeneğim var: müstakbel kayınbiraderimi kızdırmak ya da ona ayak uydurmak. "Burası küçük bir kasaba," diye beceriksizce ekliyorum, zihinsel olarak bu ezik yanıt için kendimi tekmeliyorum. Tam bir aptal gibi konuşarak Sienna'yı etkileyemeyecektim.

Brad bana minnettar bir bakış attıktan sonra hızla karşımdaki koltuğa oturuyor ve Sienna'yı yanımdaki koltuklardan birini seçmesi için bırakıyor.

"Hep yalnız mı içersin?" diye soruyor tatlı tatlı otururken, önümdeki burbona bakarak. "Yoksa birini mi bekliyorsun?"

Brad gözlerini devirir. "Adamın sinirleri bozulmuş olmalı, onu biraz rahat bırak, kardeşim."

Sienna'nın kardeşine attığı şüpheli bakış, Brad'in benimle evlenmesi konusunda pek de heyecanlı olmadığını açıkça ortaya koyuyor. Bu küçük buluşmayı neden ayarladığını merak etmekten kendimi alamıyorum.

"Size içecek bir şeyler getireyim mi?" Garip bir sessizlik oluşmadan önce teklif ediyorum ve Brad ayağa fırlıyor.

"Hayır, ben alırım. Sen ne yiyorsun?"

Burbonumu daha yeni yudumlamıştım. "Şimdilik böyle iyiyim, teşekkürler." Sadece ikimiz kaldık ve Sienna kollarını savunmacı bir şekilde kavuşturdu. "Nasılsın?" Başka ne söyleyeceğimi bilemeden soruyorum.

Sienna benden başka her yere bakarak, "Züppe," diye sertçe cevap veriyor.

"Eminim bu zamanla daha kolay olacaktır," diyorum, buna gerçekten inanmıyorum. Hiçbir ortak noktamız yok ve o açıkça hiçbir çaba göstermiyor.

"Belki," diye mırıldanıyor, hevesiz bir şekilde.

Brad dönüp tepsiyi masaya koyarken, "Size Chardonnay ve yardımcı olması için bir kadeh tekila," diyor. "Bir hesap açmalarını istedim, bundan sonra bizimle ilgilenmesi için bir garson gönderecekler," diye ekliyor.

Sienna aniden ona dönerek, "O kadar uzun kalmayacağız," diyor sakın ama tehditkâr bir ses tonuyla.

Brad neşeyle, "Gecenin nasıl geçeceğini göreceğiz," diye yanıtlıyor. "Bence bu şanslı birbirimizi biraz daha yakından tanımak için kullanmalıyız, sence de öyle değil mi?" Bana bakıyor ve ben de başımı sallıyorum. Haksız değil.

Sienna tekilasını fondip yapıyor, şaraptan büyük bir yudum alıyor ve korkunç bir surat ifadesi takınıyor. "Peki, madem bana karşı çeteleşıyorsunuz ve benim aracımsınız," diye boğuluyor. "Ve bu şarap berbat. Ben iyi Chardonnay severim, bu sirkeyi değil. Lütfen bir daha bana burada kadehle şarap getirme."

Brad omuz silkiyor. "Barmen iyi bir bağbozumu olduğunu söyledi."

Sienna barın arkasındaki sıska çocuğa bakıyor ve gülüyor. "Ona 'bağbozumu' ne demek diye sorman için sana meydan okuyorum," diyor kardeşine. "Bu kutulanmış şarap - şişeleme tarihi yok, orası kesin."

Brad sırtıyor. "Benim hatam."

Sienna şarabından yorgun bir yudum daha almadan önce gülümseyerek başını sallıyor. Herkese sinirlenmiş gibi görünmüyor, o yüzden sanırım ben özelim.

Brad beni gerçekten tanımaya çalışıyor ve çiftçilik yöntemleri hakkında konuşarak epey zaman geçiriyoruz. Sienna'nın sıkılmasını bekliyordum ama aslında oldukça bilgili görünüyor, özellikle de konu reddedilmiş ya da öksüz kalmış inek ve kuzularla ilgilenmeye gelince. "Sığır yetiştirdiğinizi biliyorum, yani

Sadece bir uyarı. Eninde sonunda katledilecek bir hayvanın yanına yaklaşmasına asla izin vermeyin. Bağlanma eğilimi vardır."

Sienna gülümsüyor ve tüm yüzü aydınlanarak onu daha da güzelleştiriyor. "Onlar bu kadar tatlıyken ve seni görmekten her zaman bu kadar mutluyken onlarla nasıl bağ kurmazsın?" diye gülüyor. "Sen onların vekil annesi oldun; eminim sana gerçekten bağlanmışlardır," diyorum ve gözlerimiz buluştuğunda ifadesi tekrar kapanmadan önce gülümsemesi genişliyor.

Her birine bir shot tekila eşlik eden üçüncü içkiden sonra Sienna'nın Miller birasına geçmesiyle -beni çok şaşırtarak- iyice sarhoş olma yolunda ilerlediği anlaşılıyor.

"Beklediğim kadar kötü değilsin," diyor Brad sırtarak ve eğilerek. "Ama bu çılgın evliliği neden sürdürdüğünü açıklarsan gerçekten minnettar olurum. Kız kardeşimin çok zeki olduğunu biliyorum ve sen iyi benziyorsun ama yine de onun kalbini kırdığın için seni yumruklamak istiyorum. Pisliğin tekiydin ve işleri daha iyi halledebilirdin, ama sanırım bu diğer seçenekten daha iyi. Neyse, konudan uzaklaşıyorum. Bu çılgınlığı anlamama yardım eder misin?"

Sienna ve ben evlenmezsek büyükannemin işimizi tehlikeye atacağını anlatırken Brad başını sallıyor. "Senin yerinde olsaydım ben de aynısını yapardım. Ama kız kardeşim neden bunu kabul ediyor?" diye sorarak yüzümde cevap arıyor.

"Bilmiyorum. Ona sordum ve bana kendi işime bakmamı söyledi," diye dürüstçe cevap veriyorum. İkimizin de kafası ciddi şekilde sinirli görünen Sienna'ya dönüyor.

"Beni dışarı sürükleyip sarhoş ettin, böylece ağızımdan baklayı çıkaracaktım! İyi davrandığımı sanıyordum. Hem onu da getirmek zorunda mıydın?" diye çıkışır, açıkça gücenmiştir.

Brad onun ellerini tutuyor. "İyi davranmaya çalışıyorum Sienna. Tüm olası sonuçları düşünmeden bu kadar ciddi bir şey yapmanı istemiyorum. O küçük kuzu ve buzağılara nasıl bağlandığını hatırlıyor musun? Bessy yaşlılıktan öldüğünde ve Schwanli zatürre olduğunda nasıl ağlamıştın?" Gözleri yaşlarla doluyor ve Brad'e geri çekilmesini ve artık üzülmeğe kadar teselli etmesini söylemek istiyorum. Belki de düşündüğümde daha fazla çakırkeyifim. "Austin'den bir bebeğiniz olursa, beş yıl olduğunda ne olacak? Tası tarağı toplayıp gidecek misin? Yoksa çocuk her iki ebeveynini de sevdiği için mi kalacaksınız? Şimdi uzun bir süre gibi görünmeyebilir ama

Hayat tecrübesi açısından, bunun çoğunu hala gözlerine bakmakta zorlandığın bir adamla geçireceksin. Senin için endişeleniyorum."

Sienna sessizce ama yoğun bir şekilde ağlıyor, gözyaşları yanaklarından süzülüyor ve ben elimde olmadan kalkıp yanına gidiyorum. "Hadi, bir dakikalığına dışarı çıkalım," diyerek kalkmasına yardım ediyor ve ceketimi omuzlarına örtüyorum. Austin'in nereden geldiğini anlıyorum ama yaklaşımından hoşlanmıyorum. Onu savunmasız bırakıp sonra da duygusal baskı uygulamak hiç adil değil. Tek kelime etmeden Sienna'yı dışarı çıkarmamı izliyor.

Gece hava serinledi, bu yüzden Sienna'yı kamyonetime götürüp yüksek kabine binmesine yardım ettim ve kaloriferi açtım. Babam gibi yanımda mendil taşımadığım için uzun tişörtümün kollarını kullanarak gözyaşlarını siliyorum. "O seni seviyor. Belki ona fikrini neyin değiştirdiğini söyleyebilirsin?" Nazikçe öneriyorum.

Sienna başını sallıyor, gözleri kısılmış. "Yapamam. Çok fazla şey var. Yapamam işte. Bunu yapmamalıydı. Brad seni bu işe bulaştırdığı için özür dilerim." Bu gece neden burada olduğum konusunda yalan söylemeye çalışmıyorum. "Kendi aklını bildiğini biliyorum ama daha önce söylediklerim hâlâ geçerli. Geri çekilmek istersen anlarım." Bana baktığında kalbim neredeyse duracak gibi oluyor, gözleri hala yaşlarla ıslak, uzun koyu kirpikleri parlıyor.

"Bana neden bu kadar iyi davranıyorsun?" diye soruyor, sesi titriyor, alt dudağı hafifçe aralanıyor.

Bu andaki savunmasızlığıyla ilgili bir şey tüm savunmalarımı yıkıyor ve elimle yanağını nazikçe kavıyorum. "Şu anda seni gerçekten öpmek istiyorum," diyorum ona, sesim arzuyla sertleşerek. Hafifçe sallıyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş.

Dudakları ilk başta benimkilerin altında yumuşak ve duyarlı, öpücük nazik ve şefkatli. Sonra elleri saçlarımda geziniyor, beni kendine çekiyor ve boğazından yumuşak, muhtaç bir ses çıkıyor. İşte o zaman kontrolümü kaybediyorum. Onu göğsüme bastırırken dilim ağzının içine kayıyor, onunla karışıyor. Bir elim sırtında dururken, diğeri hayal ettiğimden bile daha yumuşak olan bakır saçlarının arasından geçiyor. Ne kadar tahrik olduğuma inanmıyorum. Ereksiyonum kot pantolonuma acı verici bir şekilde baskı yapıyor ve daha önce hiç bu kadar tahrik olduğumu sanmıyorum. Göğüsleri bana doğru bastırıyor ve meme uçlarının sertleştiğini, tişörtümün ince pamuğuna doğru itildiğini hissedebiliyorum. İnlemem onda da bir şeyleri harekete geçirmiş gibi görünüyor, çünkü aniden kucağıma oturuyor ve öpüşmelerimiz tutkulu bir çılgınlığa dönüşüyor. Bunu saatlerce yapabilirim;

Daha fazlasını istemenin verdiği acıya rağmen ağızlarımızın birbirine karışmasının verdiği zevk inanılmazdı.

Kamyonetimin kapısı çekilip açıldığında aniden ayrılıyorruz ve üzerimize soğuk bir hava çarpıyor. Camlar buğulanıyor ve kamyonetinde ne kadar zamandır öpüştüğümüz hakkında hiçbir fikrim yok.

"Tamam, bu kadar yeter. Düğün gecenize bir şeyler saklayın," diyor Brad.

Sienna üzerimden kalkıyor, dudakları öpüşmemizden şişmiş ve saçları ellerimden dolayı darmadağın olmuş. O da benim gibi şok olmuş görünüyor.

Brad küçük bir gülümsemeyle, "Belki de düşündüğüm kadar çok şey bilmiyorumdur," diyor. "Ama eğer onu bir daha incitirsen, bunun cezasını çekersin." Nefes alışım hâlâ ağır ve doğru düzgün düşünemiyorum.

"Biliyorum, yüzümü yeniden düzenleyeceksin," diyorum kısık sesle.

Brad gülüyor. "Hayır, küçük kız kardeşimin kendi başının çaresine bakabileceğini öğrendim. Onunla savaşmak için bana ihtiyacı yok. Ama evlendikten sonra ona iyi baksan iyi olur. Bir kraliçe gibi davranılmayı hak ediyor."

On İkinci Bölüm

Sienna

"W "Az önce bana ikinizin gerçekten birbirinizden söylemediniz mi?"
Brad'e cevap veremiyorum çünkü zihnim o anları tekrarlamakla meşgul. Tekrar tekrar öpücükler. Brad ortaya onu o kamyonette becerirdim. Hâlâ çok ateşliyim ve her yerim karıncalanıyor, Austin'in benden istediği her şeyi yapacağımı biliyorum. Ellerimi geniş göğsünde gezdirebilmek için tişörtünü çıkarmama saniyeler kalmıştı. Ve dilimi. Hindistan cevizli dondurmadan yapılmış gibi her tarafını yalamak, her santiminin tadını çıkarmak için zaman ayırmak istiyorum. Ve pantolonundaki şişkinliği. Düşündükçe başım dönüyor. O kadar ıslağım ki utanç verici. Eğer elini iç çamaşırımın içine soksaydı onu ne kadar çok istediğimi bilirdi. Vücudum onu istiyor. Ben onu istemiyorum. İstemiyorum.

"Dünyadan Sienna'ya!" Brad parmaklarını yüzümün önünde şıklatarak söylüyor.

"Araba kullanmamalısın," diyorum endişeyle ama başını sallıyor.

"Alkolsüz bira içtim ve sadece ilk shot gerçek tekilaydı, sonraki ikisinde elma suyu içtim. Araba kullanmaması gereken kişi sevgilin ama eminim kendi başının çaresine bakabilecek yaştadır. Neden bana söylemedin?"

Brad'le mükemmel bir çıkış yolu buldum ama zaten ondan sakladığım gerçeğin üzerine bir yalan daha eklemek bana yanlış geliyor. Yine de bu bir yalan mı? Yani, Austin beni ateşlendiriyor. Bunu kadar inkar etmeye çalışabilirim,

Ama dudaklarımız birbirine değdiği anda başımın tepesinden ayak parmaklarıma kadar elektriklenmişim. Hâlâ içim kıpır kıpır ve kalbim her attığında tüylerim diken diken oluyor. "Sanırım benim için cazibe hiçbir zaman tamamen azalmadı," diye itiraf ediyorum kardeşime. Bu gerçeği Austin'e açıklamaktansa kaynar katrana batırılmayı tercih ederim.

İşin iyi tarafı, Brad normal haline döndü ve beni her gördüğünde endişeli bakışlar atmayı bıraktı, yani bu harika. Yine de çok kötü bir baş ağrım var ve Austin'i öperken ne kadar tahrik olduğum derin bir utanç duyuyorum. Dün gece uyumadan önce mastürbasyon yapmak zorunda kaldım ve sarhoş halimle bile hızlı ve sert bir şekilde boşaldım, onun benimle yatakta olduğunu ve elinin bacaklarımin arasında hareket ettiğini hayal ettim. Onun gözlerinin içine bir daha nasıl bakacağımı bilmiyorum.

Onun karısı olmam için bir gün daha var. Sanırım yakında birbirimizin gözlerinin içine bakmaktan çok daha fazlasını yapıyor olacağız. Burası aniden rahatsız edici derecede ısındı ve ben de tavandaki vantilatörü açtım. Eşyalarımı toplamam gerekiyor ama odasının genişliği düşünüldüğünde bu çok uzun sürmeyecek. Austin'e Brand'in artık bizim hakkımızda ne düşündüğünü ve ani ve beklenmedik evliliğimizin nedenini arkadaşlarıma açıklamadığım gerçeğini anlatmalıyım.

Bir otoparkta neredeyse seks yaptığınız ve yaklaşık 24 saat içinde evleneceğiniz, ama aslında tahammül edemediğiniz, vücudunuz onun dokunuşu için ağrısa da ve önem verdiğiniz çoğu insana karşı yarım gerçeklerinizi ve kaçamaklarınızı desteklemesini istesenez de bir adama nasıl mesaj yazmaya başlarsınız?

Sadece bazı şeyleri açıklığa kavuşturmak istiyorum. Dün gece biraz çakırkeyiftim ve kamyonetinde öpüşmek bir hataydı, eminim sen de aynı fikirdesindir. İkimiz de alkolün etkisiyle bir anda kendimizi kaptırmıştık ve bunu olduğundan daha fazla anlamam konusunda endişelenmene gerek yok. Brad şimdi ya aşık olduğumuzu ya da en azından ciddi bir şehvet duyduğumuzu düşünüyor.

Böyle düşünmeye devam etmesine izin verirseniz çok memnun olurum. Ayrıca arkadaşlarıma evliliğimizin bir iş anlaşması olduğunu söylemedim, bu yüzden sorduklarında aynı sayfada olmamız

Bu iyi görünüyor. Duygusuz, açık ve net, öpüşmenin benim için bir şey ifade etmediğini bildiğinden emin olarak. Bunu ilk söyleyen ben olduğum mutluyum. Yazdığını görebiliyorum ama çok uzun sürüyor gibi. Muhtemelen mesajlaşmada gerçekten kötüdür.

Şehirdeyim, yeni çarşaf ve nevresim alıyorum. İpek mi yoksa Mısır pamuğu mu tercih edersin? Ben siyaha meyilliyim, çünkü o renk sana çok yakışıyor. O çarşafların, üzerinde güzelce dalgalanan saçlarınla ne kadar çarpıcı görüneceğini hayal . Pamuk, görünüşe göre iplik sayısı nedeniyle satenimsi bir his veriyor. Sanırım bunu tercih edeceğim. Daha serin olması ve nemi daha iyi emmesi gerekiyor.

Bu arada arzum arzumdan kaynaklanıyordu, ama istersen yatak odasına bir şişe şampanya götürebiliriz? Kardeşini ve arkadaşlarını ellerimi ya da ağzımı senden uzak tutamayacağıma ikna etmek için ne gerekiyorsa yapmaktan mutluluk duyarım.

Bekle, ne?????

Gözlerimi hızla kırıştırıyorum ve mesajı okuyup tekrar okuyorum, düşüncelerim çılgınca dönüyor.

Nemi emiyor mu? Yatağında bol bol terleyeceğimizi mi ima ? Yoksa aklında başka sıvılar mı vardı?

, bugün neden bu kadar sıcak? Ve davranışlarımız için alkolü suçlayarak ona önerdiğim çıkışı kabul etmiyor.

Beni istediğini söylüyor. Beni istiyormuş.

En azından cinsel olarak.

Bu onun için harika, ama ben aynı şeyi hissetmiyorum. Çift gibi davranma konusunda fikrini değiştirmesine neden olacak kadar onu kızdırmadan, onu küçültecek bir yanıt düşünmeye çalışıyorum ama bu bunaltıcı sıcakta düşünemiyorum.

Sorun değil, sadece ona cevap vermeyeceğim, bu benim pozisyonumu daha açık hale getirecektir.

Ben de soğuk bir duş alacağım.

Bölüm Th rteenI

Austin

Jordan, Brad'in getirdiği yaka çiçeğini yakama iğneliyor. Gül bekliyordum, bu yüzden frezya ilk başta beni şaşırttı ama tatlı, hafif kokusu bana Sienna'yı hatırlatıyor. O muhteşem ve çekici ama aynı zamanda yumuşak ve şaşırtıcı derecede ayakları yere basan biri. Bu çiçekler ona çok yakışıyor, gerçi güller ve dikenleri de uygun olurdu. Stephanie beni aceleyle dışarı çıkarmadan önce salona hızlıca bir göz attım ve sınırlı moda anlayışıma rağmen harika göründüğünü söyleyebilirim.

Dışarıda bir sürü ses duyabiliyorum, insanlar akın akın geliyor. Sanki bütün kasaba burada. Sienna'nın arkadaşlarıyla tanışmak için sabırsızlanıyorum ve gülümsemeden edemiyorum. Onlara bir gösteri yapmamı istiyor, bu da ne söylersem ona uymak zorunda kalacağı anlamına geliyor. Bu düşünce oldukça heyecan verici. Tören bahçede yapılacak, ardından biraz kaynaşacağız, sonra da resepsiyon için içeri gireceğiz.

"Neden krema yemiş kedi gibi gülümsüyorsun?" Jordan soruyor ve beni gerçekliğe geri döndürüyor.

"Bugün benim düğün günüm, mutlu olmam gerekmez mi?" şaka yapıyorum.

"Keyfinin yerinde olduğunu gördüğüme sevindim ama görücü usulü evlilik konusunda biraz daha az heyecanlı olacağını düşünmüştüm.

Haklı ama garip bir şekilde memnun hissetmekten kendimi alamıyorum. "Belki de bunun olacağını kabullendim ve bununla mücadele etmenin bir faydası olmayacak. Ayrıca, ben

müstakbel gelinimden gülünç bir şekilde etkileniyorum, yani ortada hiçbir şey yokmuş gibi değil."

Jordan kaşlarını çatıyor, belli ki daha fazlasını sormak istiyor ama tam o sırada babam içeri giriyor. "Vakit geldi," diyor sert bir sesle ve elini omzuma vuruyor. "Bunu yaptığın için teşekkürler evlat."

Jordan ve ben bakanla buluşmak için ön tarafa gitmeden önce ona içten bir gülümseme veriyorum.

Sienna'nın arkadaşlarını fark etmek kolay. Etrafımda büyümeyen tek insanlar onlar ve Sienna'nın tüm hayatını altüst eden şeyin bende ne olduğunu anlamaya çalışır gibi beni inceliyorlar. Onlara sıcak bir gülümseme veriyorum ama düğün marşı başlar başlamaz tüm gözler gelinin girişine çevriliyor. Erkek kardeşi onun baş nedimesi ve babası onu koridorda yürütüyor ama ben onları fark etmiyorum bile. Tüm odağım onda.

Sienna sadece güzel değil, parlıyor, neredeyse gerçek dışı. Gözlerimi ondan alamıyorum ve o da bakışlarımı karşılıyor, bana doğru ilerlerken başka hiçbir yere bakmıyor. Daha önce hiç kimse bu kadar inanılmaz görünmemiştii ve duygu dalgası bana o kadar sert çarpıyor ki zar zor algılayabiliyorum. Gurur mu? Sevinç mi? Aşk değil, ama her neyse, ezici bir duygu. Babası elini benimkine koyduğunda o kadar çok titriyorum ki fark ediyor ve endişeyle yukarı bakıyor. Elimi nazıkçe sıkıyor ve sanki kalbim sonunda yeniden normal atmaya başlıyor. "Harika görünüyorsun," diye fısıldıyorum, bunu duymasını istiyorum. Gözleri açılıyor, dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor ve sonra bakana dönüyor.

Yanımda olduğunun fazlasıyla farkındayım, ellerimiz birbirine kenetlenmiş, vücutlarımız arasında sıcaklık titreşiyor. Bir nefes alıyorum ve yeminlerime başlıyorum, gözlerim onunkilerden hiç ayrılmıyor.

"Bugün burada duruyorum, yolumuzun alacağı her virajı bilmiyorum ama şunu biliyorum: Seninle birlikte yürümeye hazırım. Birlikte, güven, saygı ve birbirimiz için her zaman elimizden gelenin en iyisini yapmaya söz vererek, hayatın karşımıza çıkardıklarıyla yüzleşeceğiz. Sende bir ortak görüyorum, yanımda duracağını bildiğim birini. Bunun için sana minnettarım. Bu yüzüğü sana bu sözün bir sembolü olarak sunuyorum."

Yüzüğü parmağına taktığımda nefesi kesiliyor ve şaşkınlıkla gözlerini kırıştırıyor. Bunu gördüğüm anda Sienna için mükemmel olduğunu anlamıştım. Narin ve zarif, karmaşık bir yaprak tasarımına sahip yüzüğün ortasında yıldız patlaması şeklinde bir elmas kümesi var. Stephanie ölçüler konusunda bana yardımcı oldu ve tam oturdu. Yerine oturduğunda hissettiğim ezici sahiplenme duygusunu inkar etmek mümkün değil.

Sıra ona geldiğinde, sanki bu anı hiç beklemiyormuş gibi irkilmiş görünüyor. Gözleri açılıyor, dudakları hafifçe aralanıyor ve bir şeyler bulmaya çalıştığını görebiliyorum. Konuşmaya başladığında sesi hafifçe titriyor ve boynuna doğru süzülen kızarıklığı görüyorum. "Ben, şey... Kahkahaları, zorlukları ve aradaki her şeyi paylaşacağıma söz veriyorum. Seni destekleyeceğim ve bir şeyleri çözerken... yanında duracağım." Sözleri nötr, çok bağlayıcı değil ama yüzüğü parmağıma takarken yanakları koyu pembe renkte parlıyor.

O zaman gelini öpme vakti geldi. Başını nazıkçe kucaklıyorum, dudaklarım dudaklarına değmeden önce uzun bir süre zümrüt gözlerine bakıyorum. Öpücük çok yumuşak, biraz tereddüt ediyor ama sonunda boyun eğiyor. Dudaklarının benimkilere karşı sıcaklığı ve verdiği yanıtın yumuşaklığı derin bir memnuniyet duygusu hissetmeme neden oluyor. Hissettiğim hiçbir şey bana bunun bir saçmalık olduğunu söylemiyor. O benim.

Sıcaklık, ona sarıldığım nezaketi yavaş yavaş yok ediyor. Hayranlık ve şefkat, Sienna'yla yalnız kalmak için duyduğum yoğun arzu tarafından tüketiliyor. Bana doğru eğiliyor, eli ceketimin yakasını kavırıyor ve beni kendine çekiyor.

Jordan'ın eli ağır bir şekilde omzuma düşüyor ve bilmiş bir bakışla boğazını temizliyor. "Herkesi kızartıyorsun," diyor eğlenen bir fısıltıyla.

Onu başından savmak istiyorum ama Sienna geri adım atıyor ve fevkalade şaşkın görünüyor. Misafirlerimizden gelen alkış sesleri onu kendine getiriyor ve kendine geldiğinde yanaklarında iki parlak kırmızı leke beliriyor. Destek için sırtına koyduğum elimi silkmiyor ama çıplak tenini avucumda hissettiğimde neredeyse tökezliyordum. Sırtının açıkta olduğunu bilmiyordum. Smokin ceketimin düğmeleri ilikli olduğu ve uyarılmışlığı gizlediği için gerçekten minnettarım.

"Beni kendiliğinden yakmaya mı çalışıyorsun?" Kulağına fısıldıyorum.

"Bir ergen kadar kendine hakim olamaman benim suçum değil," diye fısıldıyor, tatlı gülümsemesi hiç bozulmadan. Ne isterse söyleyebilir ama göz bebeklerinin arzuyla büyüdüğünü görüyorum. O öpücüğe dahil olan tek kişi ben değildim.

"Sonra sana yetişkin bir adamın dayanıklılığına sahip olduğumu göstereceğim," diye söz veriyorum, neredeyse dengesini kaybedecekken kolum beline dolanıyor. "Görüyorum ki şimdiden bana aşık olmuşsun," diye takılıyorum ona.

"Benimle flört etmeyi kes!" diye hırladığında gözlerindeki ateş beni inanılmaz derecede tahrik etti.

Böyle bir şey , ama bunu kendi başına çözmesine izin vereceğim.

Bölüm On Dört

Sienna

I Austin'in varlığının ve sırtımı yakan elinin sıcaklığının son derece farkındayım. Kontrolü yine kaybettiğime inanamıyorum, bu sefer tamamen. ayıkken, bir bakanın ve tanıdığım herkesin önünde.

Yine de çok iyi görünüyor. Fildişi gömleğinin bronz teniyle kontrastı, safir gözleri eğlenceyle parılıyor. Neden bu kadar mutlu? Cazibesine karşı koymak neredeyse imkânsız ama onun karanlık tarafını herkesten iyi biliyorum. Sadece daha çok çabalamam gerekecek.

"Sienna!" Dylan koşarak yanıma geliyor ve beni sertçe kucaklayıp Austin'den uzaklaştırıyor. "Sen her zaman dünyanın en güzel kadını oldun, ama bugün nefesimi tamamen kestir," diyor, hafifçe geri çekilirken kehribar rengi gözleri elbisemi inceliyor.

"Bu kadar aceleyle böyle olağanüstü bir elbiseyi nereden buldun?" diye soruyor, bunu görmezden gelmeye niyeti olmadığı belli olan Austin'i hâlâ tamamen görmezden geliyor. "Merhaba, ben Austin, Sienna'nın ," diye kendini tanıtıyor Austin, ses tonu biraz agresif. Beni tekrar yanına çekiyor ve şakağıma şefkatle bir öpücük konduruyor. "Aslında bu büyükannemin elbisesiydi. En büyük dileği Sienna'nın düğün günümüzde bunu giymesiydi. Ne yazık ki vefat etti.

o görmeden önce."

Dylan Austin'in az önce verdiği bilgileri anlamaya çalışırken ne diyeceğini bilemez. Çoğu doğrudur ama Austin'in anlattıklarından çok farklı bir tablo çizmektedir.

gerçek gerçek.

"Bu Dylan, çok sevdiğim bir arkadaşım," diyerek onları tanıştırıyorum. "Dylan, bu Austin."

"Kocası," diye tekrar ekliyor Austin ve yüksek topuğumla ayak parmağına basma dürtümle savaştık zorunda kalıyorum.

Dylan biraz soğuk bir ifadeyle, "Senden daha önce bize hiç bahsetmedi," diyerek Austin'i inceliyor.

"Bana da senden hiç bahsetmedi ama dürüst olmak gerekirse Sienna ve ben yalnızken dikkatimiz dağılır ve en iyi bedenlerimizle iletişim kurarız," diyor Austin, gözleri anlamlı bir şekilde bana bakıyor. I

Böyle devam ederse ona gerçekten zarar vereceğim. Dylan biraz hasta görünüyor ve Ashley koşarak yanıma geldiğinde çok minnettar oluyorum. "Bebeğim, çok güzel görünüyorsun," diyerek parmaklarına şef öpücüğü kondurduktan sonra dikkatini Austin'e çeviriyor. "Ve sen! Ne kadar yakışıklısın. Sienna'nın ateşli çiftçi sevgilisini bizden sakladığına inanmıyorum ama birbirinize ne kadar aşık olduğunuzu kesinlikle görebiliyorum. Tebrikler, birlikte çok mutlu olacağınıza eminim. Ben de sizi daha yakından tanımak için sabırsızlanıyorum."

Austin ona içten bir gülümseme bahsediyor ve Ashley'nin eridiğini görebiliyorum. "Sienna'nın arkadaşlarıyla tanıştığım için çok mutluyum," diyor Ash'e sıcak bir şekilde. "Aşkımız biraz fırtınalı ve en hafif tabirle biraz alışılmadık oldu ama ev hazır olur olmaz hepiniz bir hafta sonu ziyarete gelerseniz çok seviniriz. Umarım bu bebek partisi zamanı gelmeden önce olur."

Lanet olsun.

Onu öldüreceğim.

Ashley onun sözleri karşısında şaşkına dönüyor ve "Şimdiden çocuk sahibi olmak mı istiyorsunuz?" diye sormadan önce gözlerini kırıştırıyor.

Austin beni kendine daha da yaklaştırıyor ve kolunu belime dolayarak avuç içini karnıma yaslıyor. "Mümkün olan en kısa sürede. Bir aile kurmaya gerçekten hevesliyiz ve bu kadar çok zaman geçirdiğimiz için... pratik yapıyoruz, bunun er ya da geç olması kaçınılmaz. Sienna doyumsuz biri."

Susturmak için ceketinin altından sırtını çimdikliyorum ama bana verdiği tepkiye bakılırsa hiçbir şey yapmıyor da olabilirim.

Ash kırmızı yüzüme bakıp kıkırdıyor ve bir hain gibi Austin'e, "Senden çok hoşlanıyorum. Sienna'nın neden bu kadar sert ve hızlı aşık olduğunu anlayabiliyorum. Sen sadece güzel bir yüz değilsin, belli ki onun hınzır mizah anlayışını paylaşıyorsun."

Dylan da benimle aynı dalga boyunda görünüyor, nefret ondan dalga dalga yayılıyor.

"Buraya kadar gelebildiğiniz için çok mutluyum ve arayı kapatmak için sabırsızlanıyorum ama şu anda viziteye çıkmamız gerekiyor," diyorum özür dileyerek, insanlara söylenmesi kabul edilebilir olan ve olmayan şeyler hakkında konuşabilmek için huysuz kocamı yalnız bırakma telaşıyla.

"Neyin var senin?" Kimsenin duyamayacağı kadar uzaklaşır uzaklaşmaz öfkeyle tıslıyorum.

Durdu ve yanaklarımı ellerinin arasına aldı, "Düğünümüzde benimle kavga edemezsin," dedi gülümseyerek

"Bu herkese nasıl görünecek? Ayrıca, yalnız kalmamız için sabırsızlandığını sen de biliyorsun. Her öpüşmemizde adeta içimde eriyorsun ve aramızdaki sıcaklığı hissetmen gerekiyor." Biri bana doğru yaklaşıyor ve o da başını eğip dudaklarını usulca benimkilerin üzerinde gezdiriyor. Kendimi durduramadan şehvetle iç geçiriyorum ve o da muzaffer bir edayla sırtarak geri çekiliyor. "Gördün mü?" diye soruyor sessizce.

Konuk, Austin'in beni öptüğünü görünce uzaklaşıyor, ellerimizi birbirimizden uzak tutamadığımızı fark edince hoşgörüyü gülümsüyor.

"Lezzetli, değil mi? Vücudunun diğer kısımlarını öptüğümde alacağın zevki bir düşünsene."

Oh.

Olamaz.

Titriyorum ve Austin'in bakışları yoğunlaşarak içimi eritiyor. Mırıldanmayı başarana kadar birkaç kez yutkunmak zorunda kalıyorum, "Hepsi senin kafanda. Çok kibirli olduğunu fark ettim ve bu hiç de çekici bir özellik değil."

Austin'in sırtışı genişliyor, "Kendine ne söylemen gerekiyorsa söyle karıcığım, ama bu gecedен sonra kendine yalan söylemeye devam etmek çok daha zor olacak."

Karşılaştığımız ilk garsondan bir şampanya kokteyli alıyorum ve Austin mırıldanıyor, "Birkaç tane daha almalısın, sonra seni yuttuğumda zevk çığlıkların için alkolü suçlayabilirsin."

Sakin kalmak için elimden geleni yapıyorum ama beni sarsıyor. Yakınımda durup sürekli bana dokunduğunda, saçımın bir tutamını kulağımın arkasına ittiğinde, elini sırtımın alt kısmına koyduğunda, beni yanına çektiğinde ve hatta birkaç kez kıcımlı sıkıldığında kanın vücudumda hızla aktığını hissedebiliyorum. Sık sık yanağıma, şakağıma, başımın üstüne ve omzuma öpücükler konduruyor. İlk dansımızı yapmamız gerektiğinde, titreyen bir karmaşa içindeyim,

tüm duyularım yüksek alarımda. Hiç pratik yapmadık ve herkesin önünde kendimizi rezil etmekten korkuyorum. Hangi şarkıyı çalacaklarını bile bilmiyorum.

"Everything Has Changed "in ilk birkaç akorunu hemen hatırlıyorum ve Austin'in bana bakışı okunamaz.

Bölüm F on beşI

Austin

T Şarkı kesinlikle mükemmel. Her şey değişti ve tek istediğim Sienna'ya daha sıkı sarılmak ve onu daha yakından tanımak. Yeşil gözler ve çiller ve kamyonetimde öpüştüğümüzden beri gülümsemesi sürekli aklımın bir köşesinde. Bu şarkının beni ne kadar etkilediğini bilmesine imkân yok ama her kelimesi tanıdık geliyor. Giydiği yüksek topuklu ayakkabılar onu omzuma kadar getiriyor ve dans pistinde yumuşak bir şekilde hareket etmeye başladığımızda gözlerindeki şaşkınlığı görebiliyorum ve müzikle aynı anda onu döndürüp daldırıyorum. Tek bir vücut gibi hareket ediyoruz ve bu nefes almak kadar zahmetsiz. Yemin töreninden sonraki öpüşmemizden beri Sienna ilk kez rahatlıyor ve aramıza duvar örmeye çalışmaktan vazgeçiyor. Onu ayaklarından kaldırıp etrafımızda döndürdüğümde gözleri ıslıl ıslıl parlıyor ve kahkahalar atıyor.

Kendine gelip gelmeyeceğinden emin değilim ve aramızdaki bu şeye aşk demeye hazır olmaktan çok uzağım. *Aşk*. Ama gerçek bir denemeye fazlasıyla hazırım. Derinliği olmayan bir kimyamız olduğu ortaya çıkarsa, olsun. Ama içten içe, durumun böyle olduğuna inanmıyorum. Bana karşı, misafirlere verdiğimiz kaktüslerden biri kadar huysuz, ama aynı zamanda onun daha yumuşak tarafını da gördüm - mizah anlayışı, altındaki potansiyeli görmek için tozlu dış görünüşün ötesine bakma yeteneği. Ve evet, tutkusu. Onun benim yaklaşımlarıma yüreктen yanıt vermesini seviyorum. Onun duvarları olduğu kadar

Fort Knox gibi aşılmaz, ama öpüştüğümüzde bana yağmura açılan bir çiçek gibi açılıyor.

Şarkı sona erdiğinde Sienna nefes nefese, "Dans edebildiğini bilmiyordum," diyor ve ben de onu tuttuğum derin dipten doğrulmasına yardım ediyorum.

"Tıpkı sevişmek gibi, doğal hissettiğin şeyi yapmalısın," diyorum ona. "Ve ben yatay olarak dikeyden çok daha yetenekliyim, bu yüzden bunu dört gözle beklemelisin."

Gülümsememeye çalıştığını görebiliyorum ve bu kalbimi kaldırıyor. Sonra lanet olası Dylan omzuma dokunuyor ve "Bir sonrakini ben alabilir miyim?" diye soruyor.

Onu buradan kışının üstüne fırlatıp atmak istiyorum ama Sienna gülümsüyor ve gözlerini uyarırcasına bana diyor. "Bunu çok isterim," diyor ve ben de uzaklaşmak zorunda kalıyorum.

Lanet olası güzel çocuk bütün gün Sienna'ya inek gözüyle baktı ve ona karşı sabrımın sınırına ulaşmak üzereyim. Elini Sienna'nın sırtının çıplak teninde görmek kanımı kaynatıyor. Dans pistinde Ashley ve Brad'in yanı sıra Stephanie ve Jeb'i de görüyorum. Babam, hepsi de dans etmeme inancıyla yaşayan bir grup yaşlı çiftçiyle birlikte oturuyor. Missy Hayes gözlerime bakıyor ve gülümseyerek yanıma geliyor. "Yanında güzel gelinin olmadan kendini biraz kaybolmuş mu hissediyorsun?" diye soruyor sempatik bir şekilde, "Hadi, beni dans pistinde bir tur attır."

Ben 20'li yaşlarımın sonlarındayken yaklaşık bir yıl çıktık, ancak o bağlılık istiyordu ve ben ona yerleşik bir tip olmadığımı söyledim. Arkadaşça kaldık, ama bana baktığında gözlerindeki özlemi görebiliyordum ve sonunda başka biriyle tanışacağını umarak onun olacağını bildiğim yerlere gitmekten kaçınmaya çalıştım. Şimdiye kadar tanışmadı, ki bu çılgınca. O güzel, eğlenceli, akıllı bir kadın. Ondandır çok hoşlanıyorum ama o kıvılcım hiç çakmadı. Hani şu dokunduğunuzda dünyayı yakacakmış gibi hissettiren kıvılcım. Sienna bana yakın olduğunda hissettiğim gibi.

Sienna, benim isteksiz gelinim.

"Tebrikler. Davetiyeyi aldığında şaşırdığımı itiraf etmeliyim, ancak ikinizin ne kadar aşık olduğunuz çok açık."

Ona gülümsüyorum, "Teşekkür ederim," diyorum dans pistinde dolaşırken, Sienna ve benim kadar senkronize olamıyoruz.

Yüzeysel şeylerden, havadan, çiftlikten, ilkokuldaki öğretmenlik işinden konuşuyoruz. Sonra bakışlarım Sienna'ya takılıyor ve yüzünde saf bir öfkeyle Missy'ye bakıyor. Gözleri bana kayıyor ve

beni onun bariz kıskançlığı karşısında sırtırken buluyor. Hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalışarak Dylan'a bakıyor ve ona her ne söylüyorsa tatlı tatlı gülümsüyor, beni özenle görmezden geliyor.

"Gözlerini ondan alamıyorsun," diyor Missy bana, sesi biraz hüzünlü geliyor. "Senin adına çok mutluyum, Austin."

Ciddi olduğunu anlayabiliyorum, bu yüzden yanağına kısa bir öpücük veriyorum. "Hayallerindeki erkeğin dışarıda bir yerlerde seni aradığını biliyorum," diyorum içtenlikle ve o da bana minnettar bir gülümseme veriyor.

Müzik bitmek Sienna geliyor ve Missy'ye gülümsüyor. "Melissa, değil mi? Düğünümüze gelip ona biraz arkadaşlık ettiğin için çok teşekkürler."

Missy gülümsemeye karşılık verir. "Burada olduğum için çok mutluyum. Bir prenses gibi görünüyorsun. Yılın düğününü kaçırmış olmaktan nefret ediyorum. Tebrikler ve umarım birlikte harika bir hayatınız olur."

Missy'nin sözlerindeki samimiyet karşısında Sienna'nın yüz ifadesi ısınıyor ve ona kendiliğinden sarılıyor. "Son zamanlarda buradaki herkesle bağlantımı kaybettim. Bir ara seni arayıp bir kahve içebilir miyiz?"

Missy parlıyor. "Bunu çok isterim."

"Kıskanıyordun," diyorum sırtarak, yavaş bir şarkıda birlikte sallanırken.

"Kıskanmadım," diye karşılık veriyor, "Kıskanan sensin, uyduruyorsun Dylan'a sözde seks hayatımızla ilgili hikayeler."

Onu daha yakına çekiyorum, vücutlarımız birbirine bastırıyor ve kulağına fısıldıyorum, "Tahmin et ne oldu, tatlım. Uzun süre 'sözde' kalmayacak."

Sözlerim karşısında ürperdiğini hissediyorum ve kulağının üst kısmını hafifçe ısırmaktan kendimi alamıyorum.

Kolları boynuma dolanıyor ve kalçaları benimkilere doğru hareket ediyor, bir an için duygularımı kaybetmeme neden oluyor. "Böyle devam edersen hemen gitmemiz gerekebilir," diye uyarıyorum onu. "Ya da seni tam burada, dans pistinde alırım."

Nefes alış verişi düzensiz ve kızgın görünmeye çalışıyor ama alt dudağını ısırması onun da en az benim kadar bu işin içinde olduğunu gösteriyor.

Bölüm S xteenI

Sienna

I Bütün gece sadece tek bir şampanya kokteyli ve iki kadeh şampanya içmiş olmama rağmen sarhoş gibi hissediyorum. Susuz kalmamak için bol bol su içtim. Austin ve ben dans pistinde o kadar çok zaman geçirdik ki başım dönüyor. Herkes yemeklerden övgüyle bahsediyordu ama ben tattığımı bile zar zor hatırlıyorum. Konuşmalar da bir bulanıklık içinde geçti. Pastayı kestikten sonra Austin'in evine dönmemizin uzun sürmeyeceğini biliyorum. O da içki içmiyordu ve ona bunu sorduğumda ciddi bir bakışla düğüne gittiğinde tamamen ayık olmak istediğini söyledi.

Daha sonra. Birkaç kez.

Birazdan olacakların farkındalığı zihnimde yüksek sesli bir davul ritmi gibi, diğer her şeyi bastırıyor, zaman geçtikçe ritim ve tempo artıyor, beni heyecanın tam sınırında tutuyor. Ona bir parça kek yediriyorum ve bileğimi yakalıyor, parmaklarımın her birinden krema parçalarını en uygunsuz şekilde emerken elimi yerinde tutuyor. Acele etmiyor ve bakışlarıyla beni hapsediyor. Derin, nabız gibi atan bir ihtiyaçla çalkalanıyorum ve arzuyla yanıp tutuştuğumu herkesin görebilmesi gerektiğini hissediyorum.

"Otuz dakika içinde gidiyoruz," diyor Austin, sesi sert. "Daha fazla bekleyemem."

İlk defa onunla tartışmıyorum. Yarın, doyduğumda ve bu kızgın şehvet soğuduğunda, onunla ilgilenmediğimi bilmesini sağlamaya geri döneceğim. Sadece bu cehennemî arzuyu sistemimden atmam gerekiyor. Biriyle yakınlaşmayalı uzun zaman oldu ve eminim hepsi bu kadar. Bastırılmış hayal kırıklığı, kaynıyor çünkü Austin alevleri körüklemeye devam ediyor.

"Peki," diye sessizce kabul ediyorum ve gönülsüzce "Çok yorgunum," diye ekliyorum.

Austin bana kurt gibi sırtıyor, "Hayır değilsin. Henüz değilsin, ama .

Tükenmiş, zevke doymuş ve tamamen tatmin olmuş."

Gözlerim çaresizce kapanıyor ve dudaklarımdan ahlaksız bir iç çekiş kaçıyor.

"İşte benim kızım," diyor Austin hışımla, çenemi öperek. Onun sahiplenme sözleri hissettiğim arzuyu daha da yoğunlaştırıyor.

Umarım herkese hoşça kal demişimdir ama inanılmaz derecede dikkatim dağınıktı. Eminim ki, eğer birileri incinmiş hissediyorsa bunu yakında duyacağım. Ashley ve diğerleri bizi yakında tekrar göreceklerini söylediler. Dylan beni hiç bırakmayacakmış gibi görünüyordu ama Austin'in iri cüssesi ve "Düğün gecemizin en çok beklediğimiz kısmına ulaşmak için biraz uygunsuz bir acele içindeyiz. Eminim anlıyorsunuz," diyerek iç çekip geri adım atmasını sağladı.

Şimdi kamyondayız, ikimiz de konuşmuyoruz, beklentimiz aramızda zonkluyor ve titreşiyor. Keşke kasabada kalsaydık diyorum. Oradaki tek otel çok lüks değil ama yakın. Yol hem bitmek bilmiyor hem de göz açıp kapayıncaya kadar bitiyor. Zaman yapışkan ve rüya gibi geliyor ve hiçbir şeyi doğru düzgün kavrayamıyorum. Austin arada bir bana bakıyor ve gözlerindeki umut hiç kaybolmuyor. Şu anda çelişkide değilim. Geçmişimiz ya da bu evliliğin bize dayatılmış olması umurumda değil. Tek umursadığım onun yatak odasına geri dönmek.

Evinin önüne park ettiğimizde Austin bana "Sakın dışarı çıkma," diyor. Kapının kilidini açmak için koşuyor ve sonra saatlerce gibi hissettiren ama muhtemelen 5 dakikadan daha kısa bir süre için içeride kayboluyor.

Uzun, kasvetli, yalnız, rahatsız edici dakikalar.

Sonra geri döndü, kapımı açtı ve beni kollarına aldı.

"Çok bayat birisin," diyorum ona, beni eşikten geçirirken boğuk bir inançsızlıkla. Doğruca odasına yöneliyor ve bana "Sen buna bayatlık diyorsun, ben ise işleri doğru yapmak diyorum. Üstlendiğim her şeyi coşkulu bir dikkatle yapmaya çok niyetli olduğumu göreceksin."

Odasına girdiğimizde kalbim duracak gibi oluyor. Her tarafa mumlar yakmış ve oda yumuşak bir ışıkla yıkanıyor, yasemin kokusu hafifçe parfümleniyor

Havayı. "Dünyadaki en büyük romantik ben değilim ve bunu katlanmak zorunda olduğun korkunç bir çile olarak gördüğünü biliyorum," diyor alaycı bir dille, "Ama düğün gecemiz için en azından birazcık özel bir şey yapmak istedim." Beni nazikçe ayağa kaldırıyor ve ilk kez ceketini ve kravatını çıkardığını ve gömleğinin üst üç düğmesini açtığını fark ediyorum, bu da bana göğsünün kışkırtıcı bir görüntüsünü sunuyor.

"Sienna," diyor sessizce, devam etmeden önce ona bakmamı bekliyor. "O güzel elbiseyi vücudundan söküp atmak ve her santiminin tadını çıkarmak istemiyordum gibi davranmayacağım. Bunu yapmaya tamamen niyetliyim ve senin de aynı şeyi istediğinden %99 eminim. Yine de %1'lik bir hata payı var ve bilmeni isterim ki tek yapman gereken bana durmamı söylemek ve ben de duracağım. Herhangi bir noktada, ne kadar tahrik olursam olayım, kendinizi rahatsız hissederseniz ya da yaptığım şeyden hoşlanmazsanız, beni tek bir kelimeyle durdurma gücüne sahipsiniz."

Onun sözlerinden bu kadar etkilenmemeliydim ama etkilendim. Ve ona inanıyorum. Sınırlarımı zorlamayacak. Şu an tek endişem, konu ona geldiğinde sınırlarımın olmaması.

"Artık bunu bildiğine göre, seninle yalnız kalmak için bu kadar uzun süre bekleyerek sabrımın son zerresini de tükettim. Kendimi fazla kaptırırsam ya da yavaşlamamı istersen bana söyleyeceğin konusunda sana güveneceğim."

Sözcükler daha ağızından çıkmadan gömleğini çıkarıp ayakkabılarını, çoraplarını, pantolonunu ve iç çamaşırlarını çıkarıyor ve aniden karşımda çıplak duruyor.

Vay canına.

Bakmamaya çalışıyorum ama bu imkansız.

Üzerinde hiçbir kıyafet yokken inanılmaz güzel. Omuzları bir yüzücününki kadar geniş, pazıları ve göğsü çok büyük olmadan iyi kaslanmış. Vücudunun sıkı çalışmayla şekillendirildiği ve spor salonunda belirli bölgeleri hedef alarak geçirilen saatler olmadığı açık. Onunla ilgili her şey zayıf ve güçlü. Kalçaları oldukça dar ve yanlardaki o lezzetli kalçalar daha önce gördüklerimden daha belirgin. Kalçalarının muhteşem olduğuna eminim ama penisinden öteye gidemiyorum.

Gözlerim karnına bastırılmış, hevesle titreyen uzun, sert, şişmiş sikine takılıyor.

"Dokun bana," diye nazikçe talep ediyor, bana yaklaşıyor ve ben şaşkınlıkla uzanıyorum, parmaklarım kadifemsi sertliğin etrafında katlanıyor, hafifçe sıkıyor.

"Tanrım, Sienna, beni çok sertleştiriyorsun," diyor inleyerek. "Seni görmem gerek. Tadına bakmalıyım."

Etrafımda uzanarak elbisemin arkasındaki fermuarı indiriyor ve büyük bir dikkatle kollarımdan aşağı çekerek üst kısmını aşağı indiriyor ve sonra yere kadar itiyor. Elbisenin içinde sütyen var ve sadece minicik fildişi bir G-string var.

"Ohhhhh," diye derin bir iç geçiriyor, beni derin bir öpücük için kendine çekmeden önce utanmadan tekrar tekrar aşağı yukarı bakıyor, elleri kalçalarımı kavırıyor, sıkıyor ve masaj yapıyor, beni sikmesi için ona yalvarmak istiyorum. "Seni o elbisenin içinde görmenin dünyadaki en güzel manzara olduğunu sanıyordum ama çok yanılmışım. Bu çok güzel."

Başparmaklarını külotumun ince, elastik askılarının altından geçirerek onları da aşağı indiriyor, sonra avuçlarını yanlarımdan aşağı kaydırıyor, ihtiyaçtan neredeyse nefesim kesilene kadar göğüslerimin kabarıklığını tekrar tekrar okşuyor. Dudaklarımı tekrar yakaladı ve öpücükleri elektrik akımları gibi içimde dolaşüyor, sahip olduğum her sinir ucunu dolduruyor ve şarj ediyor.

"Hiç kimseyi bu kadar çok istememiştim," diye mırıldanıyor kulağıma, dizlerimin arkası yatağa değene kadar beni hafifçe geriye doğru yönlendiriyor.

"Uzan," diye nefes veriyor ve dizlerim beni yere yatırdığından beri tehdit ettikleri şeyi yapıyor. Beni bırakıyorlar ve yatağa sırt düşmeme izin veriyorlar. Vücudunun benimkini örtmesini bekliyorum, ama o sadece orada duruyor, bakıyor.

"Mükemmel. Siyah konusunda haklıymışım." Yatağın yanında dizlerinin üzerine çökmesini izliyorum ve kığım yatağın kenarına dayanana kadar beni öne çekip baldırlarımı omuzlarına yerleştirene kadar anlamıyorum.

"Bunun hayalini kuruyordum," diye itiraf ediyor ve sağ dizimin iç kısmından kalçalarımın tepesine doğru yumuşak bir öpücük izi bırakıyor.

Yumuşak, yavaş, şefkatli öpücükler, dilini seksimin üzerinde gezdirmeden ve mutlu bir şekilde homurdanmadan önce solda tekrarlanıyor. "Tanrım, Sienna, çok ıslak ve lezizsin."

Daha önce kimse benimle böyle konuşmamıştı. En fazla bir şeyin iyi hissettirip hissettirmedeğini ya da bunun çok sert mi yoksa yumuşak mı olduğunu sordum, ama Austin yaptığı her eylemden zevk alıyor ve bana ne istediğini, ne yapmayı planladığını, dünyamı ne kadar sert söylemekten çekinmiyor. Heyecan verici, korkutucu ve ateşli. Çok, çok, çok ateşli.

Bacaklarımın arasına derin, ıslak bir öpücük konduruyor, ayak parmaklarım kıvrılıyor, bu ses beni neredeyse çıldırtıyor. "Mmmm, çok sulu. Seni yemeye bayılacağım Sienna. Muhteşem bir amın var ve onu tatma şansı verildiği için onur duyuyorum. Bunu her gün yapmak istiyorum."

Bir süreliğine konuşmayı kesti ama sessiz değildi. Gürültülü ve enerjik bir şekilde beni yutuyor. Dilini klitorisimin üzerinde gezdiriyor, başlığını ağzına alıyor, ben köpürüp kıvrana ve tümseğimi ağzına bastırana kadar vulvama bağlılıkla Fransız öpücüğü konduruyor, çaresizce "Aman Tanrım, durma" diye miyavlıyor.

On Yedinci Bölüm

Austin

I Bu bir yalan ya da replik değil. Sienna'nın suları kadar bağımlılık yapan başka bir şey tatmadım. Elleri yatak takımını avuçlayıp sıkıyor, kalçaları ritmik bir şekilde yuvarlanıyor, kendini dilime sürtüyor, daha sert bastırıyor ve durmamam için yalvarıyor. Sanki hiç isteyecekmişim gibi. Kalçalarının titremesi, başının çılgınca bir o yana bir bu yana dönmesi. O kadar yakın ki, tam uçurumun kenarında ve ben her anını yakalamak için sabırsızlanıyorum. Bana sunduğu değerli sıvının damlasını.

"Oh! Ohhh, Ohhhhhhh," diye çığlık atıyor, orgazmının yoğunluğuyla titriyor, kirpikleri çaresizce kafasının içinde geri dönen gözlerinin üzerinde çırpınıyor.

"İşte bu bebeğim, benim için gel tatlım, çığlıklarını duymak istiyorum" diye haykırıyorum, klitorisini tekrar ağzıma almadan önce, tükenene kadar bağlı kalıyorum. "Ve henüz yatay bile değilim," diye fısıldıyorum kulağına, onu yatakta yeniden düzenlediğimde, böylece başı bir yastığa yaslanıyor.

"Çok ukala," diye mırıldanıyor, artçı şoklar vücudunda gezinirken hâlâ titriyor.

"Mm-mmm, kendinden emin." Yanına uzanıp meme uçlarının etrafında tembel daireler çizerek, tepelerin daha da sertleşip koyulaşmasını izleyerek tartışıyorum. "Çok güzel göğüslerin var," diyorum ona dürüstçe ve gerçekten de kızarıyor. "Utangaç olduğunda da çok tatlı oluyorsun."

"Kapa çeneni," diye mırıldanıyor, başını yastığa doğru çevirerek. "Ben utangaç değilim."

Kesinlikle utangaç davranıyor ama ben buna izin veriyorum. "Bana hangisini tercih ettiğini söyle," diye rica ediyorum, dilimi sol meme ucunun etrafında sıkı daireler çizerek döndürdüğümde sırtının kavislenmesini izliyorum. "Bunu mu," diyorum geri çekildiğimde ve o sevimli, muhtaç homurdanma sesleri çıkarırken, "Yoksa bunu mu?" Sağ ucunu ağzıma çekiyorum ve hafifçe emiyorum.

"Yapamam," diye soluk soluğa kalıyor Sienna, "Bu çok fazla. Çok iyi."

Vücudum sonunda onunkinin üzerine yerleşiyor ve onu tekrar öpmeye başlıyorum, dilimde kendini tatmasına izin veriyorum. Çok yakında tekrar başlatmayı planladığım yoğun hislerden birkaç dakika uzaklaşmasını sağlıyorum. Bir şeyin nasıl bu kadar mükemmel hissettirebileceğini anlayamıyorum. Dudakları uyuşturucu gibi ve ben onlara doyamıyorum. Her inilti ve iç çekiş hayal edilebilecek en güçlü afrodisyak. Seksinin tadı saf mükemmellik ve onu saatlerce çaresizce kıvranmaya devam ettirmek istiyorum. Elleri saçlarımda, omuzlarımda, sırtımdan yukarı kayıyor. Sanki aynı anda her yerime dokunmak istiyormuş gibi sürekli hareket ediyor. Vücudu çok yumuşak ve misafirperver ve taşaklarımda yarattığı ağrı dayanılmaz hale geliyor.

"Lütfen Austin," diye yalvarıyor usulca, leğen kemiği benimkine sürtünüyor, ıslaklığı aletimin iltihaplı derisine sürtünüyor. Adımı hiç söylemiyor ve onu bu şekilde duymak... Neredeyse beni çözüyor.

"Benim ilgim için asla yalvarmak zorunda değilsin," diye homurdanıyorum, ona hızlı ve sert bir şekilde dalmaktan kendimi alıkoymaya çalışıyorum. "Talep edebilirsin ama asla yalvarmana gerek yok. Sahip olabileceğin her türlü arzuyu yerine getirmekten mutluluk duyarım. Sadece söylemen yeterli."

Tacımı girişine dayadığımda bana çaresizce miyavlıyor ve saçlarıma dolanıyor, tutkusuyla köklerini oldukça acı verici bir şekilde çekiyor. Onun coşkusunun acı veren kanıtını seviyorum.

Yüzüm onunkine çok yakın. Duvarlarını aşp yavaşça içine doğru kaymaya başladığımda gözlerimiz birbirinden sadece birkaç santim uzakta. Kendi şaşkınlığının onun gözlerinden bana yansıdığını görebiliyorum. Onun sikimi sımsıkı kucaklaması, saten gibi kaygan, sıcak ve mükemmel hissi bir keşif. Seks benim için hiç böyle olmamıştı. Bu anın enfes kusursuzluğu sonsuza dek zihnime kazınacak. Sienna'nın geniş yeşil gözleri, sanki beni ilk kez görüyormuş gibi bakıyor. Ona duyduğum doyumsuz arzu, sanki daha fazlasını istemekten asla vazgeçemeyecekmişim gibi. Yavaşça hareket ediyorum, sonuna kadar çekiyorum, sonra tekrar onun ihtişamına gömülüyorum ve her şeyin çöküşüne hayret ediyorum. Kanımın hızla ılıktan kaynamaya, kaynamaya geçişini.

"Daha hızlı. Daha hızlı hareket etmeni istiyorum," diye inliyor, ne demek istediğini göstermek için kalçalarını kullanıyor, ben daha hızlı hareket etmeye başlamadan önce ritmimiz sadece birkaç saniye senkronize değil, tenimiz birbirine çarpıyor, sürtünme beni aklımdan çıkarıyor. Tam boşalmanın eşiğindeyken bir şimşek gibi çakıyor. Korunmuyoruz, bundan hamile kalabilir. Onun rahmini hızlandırmak fikri heyecan verici bir coşkuyla içime çarpıyor. Beni cinsel hazzın yepyeni bir stratosferine götürüyor. Onu doğurma arzusu göz yaşartıcı derecede yoğun ve daha önce hiç sahip olduğum bir fetiş değil. "Her şeyini sana vermeni istiyorum. İçeride, bilirsin, böyle," diyorum boynunu ve omuzlarını öpmeden önce, inanılmaz bir vahşilikle pompalayarak. Tırnakları sırtıma batıyor ve her itişimi hevesle karşılıyor, "Evet. Evet. Oh, evet, lütfen."

İçine boşalma isteğini kabul ediyor mu yoksa sadece zevk çılgınlıkları mı emin değilim ve dürüst olmak gerekirse her ikisinden de memnunum. Sonra taşaklarım kalkıyor ve düşünemiyorum çünkü sonunda testislerimdeki basıncı boşalttığımda tüm vücudum spazm geçiriyor, Sienna'yı tohumlarımla dolduruyor ve yoğunluğuyla beni kör etmekle tehdit eden bir zevk yaşarken kendimi fetheden bir kahraman gibi hissediyorum. Bacakları belime sarılmış ve altımda sarsılıyor, vajinal kasları aletimi ölümcül bir kavramayla sıkarken ilkel bir güçle haykırıyor ve benden her damla meniye sağıyor. Hissettiğim duygular anlamlandırılmayacak kadar büyük ve ben sadece tekrar tekrar üzerime çökmelerine izin veriyorum, Sienna'mı yakınımda tutuyorum, ona karşı yoğun bir şefkatli koruma hissi beni sarıyor.

Bölüm E ghteenI

Sienna

I Tam orgazmın eşiğinde uyanıyorum ve dünya net bir şekilde odaklanmadan önce birkaç kez göz kırpmam gerekiyor ve Austin'in koyu renk saçlarının kalçalarımın arasına gömüldüğünü görüyorum. Dili enerjik bir şekilde klitorisimi okşuyor ve ben baş aşağı bir pozisyona yuvarlandığımda dünya etrafımda altüst oluyor.

zevk girdabı.

"Günaydın karıcığım," diyor Austin geniş bir sırtışla, ben mest olmuş bir şekilde inlemeyi bıraktığımda. "Bize kahve yapacağım."

Birkaç dakikalık erteleme için minnettarım. Şu anda bana böyle hitap etmemesini söyleyemeyecek kadar rahatlamış ve doymuş durumdayım. Dün gecenin anıları gözümün önüne geliyor ve yüzümün kızarmasına, içimin ürpermesine neden oluyor. Yatay aktivitelerde çok yetenekli olduğu konusunda yalan söylemiyordu. Başka hiç kimseyle böyle boşalmamıştım ve daha önce hiç çılgılık atan biri de olmamıştım ama onunla... Vücudumun her yeri ağrıyor. Seviştik, hayır, seviştik, çok net bir ayrım olduğunu unutmamalıyım. Bütün gece seviştik, her ne yapıyorsak. Arada uyukluyorduk ama tekrar başlamak için sık sık uyanıyorduk. Austin bana tekrar tekrar beni doğuracağını söyleyip durdu ve bunu her söylediğinde yuvarlanıp çocuğuyla devam edemeyecek kadar şişene kadar beni alması için ona yalvarmak istedim. Vahşi ama nazik, sert ve şefkatliydi.

Ama bugün yeni bir gün ve biz hala bir çift değiliz. Gerçekten değiliz. Önemli olan, bizi birbirimize bağlayan aşk anlamında değil.

"Kahveni nasıl içiyorsun?" diye soruyor kapı aralığından, meselenin özüne inerek. Birbirimiz hakkında hiçbir şey bilmiyoruz.

"Süt, şekersiz," diyorum ona.

Tamamen çıplağım ve eşyalarımın hiçbirini açmadım. Burada bana ait olan ve hazır erişebildiğim tek şey gelinliğim, ki o da şu anda işe yaramayacak. Yataktan fırladım ve aceleyle onun tişörtlerinden birini giydim, tişört uyluğumun ortasına kadar iniyordu.

Austin odaya geri döndüğünde kaşlarını çatıyor. "Neden giyiniyorsun?" diye soruyor şaşkınlıkla, kahvemi komodinin üzerine bırakırken. "Yakında tekrar soymak zorunda kalacağım."

Kalbim hızla çarpıyor ve ona saçmalamamasını söylemek istiyorum ama vücudum şimdiden daha fazlası için haykırıyor.

"Yatağına dön. Sen kahveni içerken ben de kahvaltı hazırlayayım. Karnını doyurup enerjini topladıktan sonra, seni tekrar terletmeye başlamadan önce birlikte duş almamız gerektiğini düşündüm. Bugün Pazar ve Jordan bugünkü işlerimi halledeceğini söyledi. Senden başka yapacak bir şeyim yok."

Bu küstahlık... şey, biraz tahrik edici ama aynı zamanda çileden çıkarıcı. "Ben senin seks oynacağın değilim," diye çıkışıyorum ona.

"Hayır, kesinlikle değil. Oyuncaklar hareketsiz, cansız ve soğuktur. Siz bunun tam tersisiniz ve çok seslisiniz."

Tanrım, o kadar çok ve yüksek sesle çığlık attım ki. Eminim yan komşum beni duymuştur. Austin bana o ukala sırtışıyla bakıyor, üzerinde sadece bir çift boxer var. Üzerindekileri yırtmak için duyduğum arzu gülünçtü. Kapı pervazına yaslanmış, nefis görünüyor. "Bu güzel ateşkesi bir gün daha sürdürmeye ve birbirimizin tadını iyice çıkarmaya ne dersin? Yarın yine çalışıyor olacağım ve günün büyük bölümünde senden uzak olacağım. O zaman varlığını aşağılamaya devam edebilirsin. Yaban mersinli krep ve çıtır domuz pastırması yapıyorum ve şu kahvenin tadına bakana kadar bekle." Bir yudum alıyorum ve inliyorum. Gerçekten güzelmiş.

"Senden nefret etmeden bütün bir günü geçirebilir miyim bilmiyorum ama muhtemelen kahvaltı sonrasına kadar dayanabilirim," diye katılıyorum huysuzca.

Austin bana göz kırpmıyor, "O zamana kadar seni tekrar sırtımda pençelerim ve ne kadar pislik olduğumu düşünecek zamanın olmaz."

Söyleyecek uygun bir şey bulamadan gitti. Dün geceki performansından sonra zaten boş olurdu. Onun elinde oyuncak oldum ve ikimiz de bunu biliyoruz.

"Mutfağınızın büyüklüğüne ve ekipmanlarına bakınca yemek yapabileceğinizi düşünmemiştim," diyorum ona. Kreplerin kabarıklığı ve pastırmanın kesinlikle mükemmel olması beni çok etkiledi. "Ben gurme değilim," diye pişmanlıkla itiraf ediyor. "Nasıl yapıldığını çok iyi bildiğim yaklaşık on şeyden oluşan bir repertuarım var ve ızgaranın arkasında bir üstadım, ama bana bunun ötesinde bir şey verin ve ben kayboldum."

Kaşlarımı kaldırarak, "Herhangi bir konuda mütevazı olduğunuzu duymak beni hayrete düşürüyor," diye karşılık veriyorum.

Austin bana tatlı tatlı gülümsüyor, "Ben sadece gerçekten iyi yapabildiğimi bildiğim şeyler konusunda kibirliyim" diyor ve tenimin kızardığını görebildiğini biliyorum.

Gözlerimin içine bakarak, "Yemelisin, canım tatlı çekiyor," diyor.

Alt dudağımı dişlerimin arasından dalgınca ısııyorum, gözlerim onunkilere kilitleniyor ve bir hırıltıyla tabağımı alıp şifonyerin üzerine koyuyor, sonra da tişörtümü başımdan çekip alıyor.

"Kıyafetlerimi giymen hoşuma gidiyor ama seni bu şekilde tercih ederim" diyor, vücuduma gizlenmemiş bir tahrikle bakarak.

Boxerlarını çıkarıyor ve ben de içten içe onun düşüncesine katılıyorum. Çıplak olmak kesinlikle en iyisi.

Bölüm N neteenI

Austin

I Jordan'ın beni izlediğini ve işlerin nasıl gittiğini anlatmamı beklediğini hissedebiliyorum. Dürüst olmak gerekirse, ne söyleyeceğimden pek emin değilim. Fiziksel olarak, kesinlikle cennette yapılmış bir eşleşme. Duygusal olarak, Sienna'ya her dokunduğumda kendimi ona daha çok aşık olurken buluyorum. Duygusal olarak hâlâ beni kendinden uzak tutmaya çalışıyor ama o da yaklaşımlarıma karşı koyamıyor. Pazar günü tıpkı Cumartesi gecesi gibi muhteşemdi; sevişmeler, yemek ve şekerleme için verilen aralar ve başka pek bir şey yoktu. Başlangıçtaki şüphelerine rağmen Sienna bir kez bile benimle uğraşmadan günü başardı. Hatta birkaç kez sevinçle adımları sayıkladı. Vücudunun her santimini, her çilini ve eski yarasını hatırlayabiliyordum gibi hissediyorum,

Mükemmel.

"Bugün oldukça neşeli görünüyorsun," diye dürtüklüyor Jordan sonunda, belli ki konuşmamı beklemekten sıkılmış.

"Evlilik şu ana kadar beklediğimden daha iyi gidiyor," diye itiraf ediyorum.

Jordan başını sallar. "Duyduk. Çocuklar iPad ve kulaklık almaya bayıldılar, böyle devam edersen çok sevinecekler." İçimi bir suçluluk duygusu kaplıyor ama Jordan hemen durumu açıklığa kavuşturuyor. "Şikayet etmiyorum. Sophia ve ben senin adına daha mutlu olamazdık. Bizim hesabımıza geri çekilme. Sadece şaşırdım. On üç yıldır senin yanında yaşıyorum ve hiç kimsenin senin hakkında böyle konuştuğunu duymadım."

Omuz silkiyorum. "Sienna sıradan *biri* değil."

Kaşları havaya kalktı. "Oh, gerçekten mi? Gerçekten gidip aşık mı oldun?"

Başımı sallamadan önce bir süre sorusunu düşünüyorum. "Henüz değil, ama oraya doğru gidiyor olabilirim."

Saat on bir civarında, yoksunluk belirtileri hissetmeye başlıyorum. Sienna'nın burada, çiftlikte olduğunu ve benim o kaymak gibi kalçaların arasında dinlenmediğimi ya da onun mükemmel göğüslerini emmediğimi bilmek bana gerçekten de çok savurgan geliyor. Bütün sabah çitleri tamir ettim ama ırgatlar bir süre kendi başlarına halledebilirler. Uzun bir öğle yemeği yiyeceğim. Eğer bu kadar son dakika düğünü olmasaydı, şu anda balayında olurduk.

Benim evim boş ama onun arabası ön tarafa park etmiş, ben de çiftlik evine gidiyorum. Geçen hafta bir sürü temizlik malzemesi almış ve oraya bırakmıştım. Ona söylemeyi unuttum, umarım daha fazlasını almak için dışarı çıkmamıştır. Oldukça titiz davrandım, her yeri temizlemeye çalıştım. Mutfığa girdiğimde beni karşılayan manzara gerçek olamayacak kadar güzeldi. Sienna ocağın önünde elleri ve dizleri üzerinde, kafasını en büyük bölmeye sokmuş, bir yandan da elektrikli süpürge mırıldanıyor. İçeri girdiğimi kesinlikle duymuyor. Gidip o muhteşem poposunu okşamak istiyorum ama onu ürkütmek ve kafasını çarpma riskini almak istemiyorum, bu yüzden boğazımı yüksek sesle temizliyorum. Hâlâ fark etmemiş gibi görünüyor. Beklerken manzaranın tadını çıkarabileceğimi düşündüm. Şimdiden çok ilerleme kaydetmiş. Mutfak tertemiz. Tozlar alınmış, pencereler yıkanmış ve görünüşe göre asılı lambaları bile parlatmış.

"Aman Tanrım, neden burada gizleniyorsun!" diye korkuyla bağılıyor kafasını fırından çıkardığında ve beni arkasında dururken gördüğünde.

"Manzarayı seyrediyorum," diye cevap veriyorum kayıtsızca, onun dağınık haline kıkırdayarak. Altında dar beyaz bir gömlek olan bol bir kot tulum giymiş, saçına kırmızı bir bandana bağlamış ve yanağında bir is izi var. İnanılmaz derecede seksi görünüyor. Bana kaşlarını çatarak bakması, ona her türlü iğrenç şeyi yapma isteği uyandırıyor.

"Meşgulüm," diyor kesin bir dille, bu da keyfimi biraz kaçırıyor ama devam ediyorum.

"Bunu görebiliyorum. Şimdiden çok şey yaptın. Sana yardım edecek birini bulmamı istemediğine emin misin?"

Omuzları gerildi. "Ev temizliğini tek başıma yapabilirim, teşekkürler." Tamam, tatlı Sienna açıkça gitti ve kavgacı Sienna

yeniden ortaya çıktı. Mesele şu ki, her iki versiyonu da çok beğeniyorum.

Bana bakıyor ve gergin bir şekilde yutkunması onu veriyor. Varlığımdan inanmamı istediği kadar etkilenmemiş değil. "Yani beni gördüğüne azıcık bile sevinmedin mi?" Tembelce soruyorum, mutfak adasına doğru yürürken onu yakından izliyorum, parmaklarını yeni zımparalanmış ahşap üzerinde huzursuzca gezdiriyor.

"Birazdan kasabaya gideceğim. Biraz ahşap boyası ve biraz da boya almam gerekiyor. Senin bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sorarak sohbeti değiştirmeye çalışıyor.

Konuyu değiştirmek iyiye işarettir. Eğer cevap hayır olsaydı, bana söylemekten mutluluk duyardı.

Adanın etrafında yavaşça ilerleyip arkasına geçiyorum ve ellerimi onunkilerin yanına, ahşap yüzeye koyuyorum. "Aslında bir şeye ihtiyacım var," diye mırıldanıyorum, ağzım tam kulağının yanında olacak şekilde yakınına eğilerek. "Ve tam burada." Vücudumun onunkine baskı yapmasına izin veriyorum, ereksiyonumu sırtında hissedebildiğinden emin oluyorum.

"Yapacak işin yok mu senin?" diye soruyor, sesi titreyerek.

"Bazı şeyler işten daha önemlidir ve ben güzel gelinimi yetiştirmeyi düşünmeden edemiyorum. Ama gitmemi istiyorsan söylemen yeterli, seni rahat bırakacağım." Başparmağımı elinin kenarına sürüyorum ve dudaklarımın ensesini sıyrmasına izin veriyorum. "Kontrol her zaman sende, Sienna."

Titriyor, belli ki kendisiyle savaşıyor. Bir süre sonra nefesi kesiliyor, "Sana bakmayacağım. Sadece beni böyle al, hızlı ve sert." Başını arkaya yaslıyor, gözleri kapalı, boynunu bana uzatıyor.

"Ben asla pürüzsüz olduğumu ilan etmedim. Sadece sana adımı haykırtacağıma ve tamamen tatmin olmanı sağlayacağıma söz verdim. Sanırım şu ana verdiğim sözleri yerine getirdim," diye karşılık veriyorum ve aniden sadece dar bir atlet ve beyaz pamuklu külot giymesini hayranlıkla izliyorum.

"İnanılmaz güzelsin," diyorum, göğüslerini üstünden okşuyor, meme uçlarını yuvarlıyor ve çekiyorum, ta ki o bana karşı geri çekilip kıcını kasıklarına sürtünceye kadar. Parmağım külotunun köşebentine giriyor ve sırısıklam oluyor. "Oh, Sienna. Benim için çok hazırsın bebeğim. Buna bayılıyorum."

"Bana bebek deme," diye azarlıyor, dokunuşumdan dolayı teninde tüylerin diken diken olduğunu görebiliyorum. "Sana çabuk olmanı söyledim, yapacak çok işim var."

Sesi yalvarma sınırında ve bunun onu ne kadar öfkелendirdiğini tahmin edebiliyorum.

"Sen de beni istediğini söyle," diyorum, orta ve işaret parmağım su dolu amının üzerinde ileri geri geziniyor.

"Sadece seninle dalga geçiyorum," diye cesurca yalan söylüyor.

Parmaklarım hareket etmeyi bırakıyor ve kulağına önce boynunu yalıyorum, "Baş belası olmak istemiyorum, eğer işine devam etmek istersen seni işinle baş başa bırakacağım."

Keskin nefes alış veriş i kulaklarıma müzik gibi geliyor. "Hayır!" Bir parmağımı amına sokuyorum ve tatlı sıcaklık arkasından zonklamama neden oluyor.

"Yessss," diye tıslıyor.

"Beni istediğini söyle," diye yalvarıyorum, parmağımı yavaşça içeri ve dışarı pompalıyorum. Onun iç mücadelesini hissedebiliyorum.

"Bedenim seninkini istiyor," diye itiraf ediyor sonunda, sesi fırtınalı ve gerilim dolu.

"Şimdilik bu kadar yeter," diyorum, kot pantolonumu çıkarıp aşağı çekiyorum ve iç çamaşırını dikkatlice kalçalarından aşağı kaydırıyorum. "Öne doğru eğilin ve bacaklarınızı biraz daha açın lütfen," diye rica ediyorum, iki elim de horozum konumlandığında göğüslerine geri dönüyor ve ona çarpmaya hazırım.

Ayarladığım tempo hızlı ve öfkeli. İhtiyacım neredeyse dayanılmaz ve onun içinde olmak inanılmaz derecede iyi hissettiriyor. "Rahmin benim için şişene kadar seni döllerimle doldurmak istiyorum. Bebeğimi içinde istiyorum Sienna. Daha önce hiç kimseyle çiftleşmek istememiştim ama sen... Siktir, döllerimi içine pompalamayı asla bırakmama neden oluyorsun. Bunu istiyor musun?"

Sessizlik. Sadece hırıltılı nefes alışının sesi.

Sertçe itiyorum, yuvarlak, sıkı göğüslerine masaj yapıyorum, amının ıslak, sıkı sıcaklığına dalmanın şaşırtıcı zevkiyle homurdanıyorum.

"Seni yetiştirme düşüncem hoşuna gidiyor mu?" Tekrar soruyorum, sağ elimi aşağı doğru hareket ettiriyorum, böylece onu arkadan becerirken klitorisini ovuyorum.

"Evet!" diye inliyor, sıkılaşıyor.

"Evet ne?" Bu sefer cevabından şüphe duymak istemediğim için soruyorum.

"Sen... çok... iyisin," diye miyavlıyor ve ben daha sert pompalıyorum.

"Seni çiftleştirmemi istiyor musun?" Bu sefer şiddetle soruyorum. "Evet! Doldur beni..." diye haykırıyor.

Aradığım kesin cevap bu değil ama kabul ediyorum çünkü artık kendimi tutamıyorum. Serbest bıraktığımda vücudunu kendiminkiyle aynı hizaya çekiyorum, onu sıkıca kucaklıyorum ve boynunu öpüyorum, aletimin her atışında göğüslerini sıkıyorum, tohumumu içine fişkirtiyorum, olacağını umuyorum

verimli. "Teşekkür ederim," diye kulağına nefes veriyorum ve vahşi dalgaları birlikte sürmeyi bitirene kadar ona sımsıkı tutunuyorum.

Yirminci Bölüm

Sienna

I Üç haftadır buradayım ve kafam hiç durmuyor. Austin doyumsuz ve ben de yaşadığımız inanılmaz miktardaki patlayıcı orgazmik seksin tadını çıkarıyorum. Ciddi anlamda uykusuzum ve her gün kendime bu ateşin yakında söneceğini söylüyorum ama giderek şiddetleniyor. Günün garip saatlerinde beni evde bulmaya geliyor ve onu bir kez bile başaramadım. Her gitmeyi teklif ediyor ama hain bedenim kelimeleri söylememe izin vermiyor. Yerde, duvara yaslanarak ya da ben mutfak adasına uzanmışken sevişiyoruz. Sürekli beni çiftleştirmesini isteyip istemediğimi soruyor ve ona daha ne kadar açık bir cevap vermekten kaçınabileceğimi bilmiyorum. Gecelerimiz çılgınca geçiyor açlığımız hiçbir zaman tam olarak giderilmedi.

Dün akşam eve geldiğinde beni Sophia ve Jordan'ın çocukları Maisey ve Dylan ile saklambaç oynarken buldu. Bakışlarındaki şefkat nefes kesiciydi ve içeri girdiğimizde benimle büyük bir tatlılıkla sevişti. Bana utanmadan kendi çocuklarımızla oynadığını görmek için sabırsızlandığını söyledi. Bu sözlerden çok fazla zevk aldığımı çok iyi bildiğim için çoğul ifadeyi . Kalbimi korumak için çok çabalıyorum ama o kararlı bir şekilde kırıp döküyor. Her orgazm beni ona karşı biraz daha savunmasız hale getiriyor ve kaç tane yaşadığının sayısını unuttum. Beni boşaltmak için hiçbir şeyden kaçınmıyor ve aldığı zevk

bana oral seks yapmaktan sarhoş edici. Sürekli bir kafa karışıklığı içindeyim. Beni yetiştirme saplantısı beni önemsemesiyle mi ilgili, yoksa sadece beni fethetme ve bir varis üretme arzusu mu?

Sophia harika biri ve Jordan da onunla konuştuğum birkaç seferden sonra iyi birine benziyor. Austin'in ezelden beri en iyi arkadaşı olduğunu biliyorum. Austin'in zamanında bana gidip küçük arkadaşlarımla oynamamı söylediğinde onların yanında oturduğunu da hatırlıyorum. O bu konuyu hiç açmadı ama Sophia ilk kez birlikte kahve içtiğimizde açtı. Çocuklarla birlikte geldi ve yeni eve taşınma hediyesi olarak tatlı bir saksı bitkisi getirdi. Yaklaşık yarım saat sonra, biraz temkinli bir şekilde, "Bundan sadece bir kez bahsedeceğim ve sonra bir daha bu konu hakkında konuşmak zorunda kalmayacağız. Senden hoşlanıyorum ve bunun aramızda garip bir şey olmasını istemiyorum. Kiraz Çiçeği Festivali'nde Austin'in çelengi senden almadığı o gece, lütfen utanma. O zaman kendini aptal yerine koyduğunu düşünmemiştim, şimdi de düşünmüyorum. Kendini koyacak kadar cesurdun ve onun reddini asaletle karşıladın. Austin'i seviyorum ve burada onu eleştirmek ya da onun için mazeret üretmek için bulunmuyorum, ama bunu daha iyi idare edebilirdi. Sadece zor bir durumdu. Söyleyeceklerim bu kadar. Bu geçmişte kaldı ve şu anda seninle ya da onunla olan ilişkinle ilgili hislerimi değiştirmiyor."

Bunu söyledikten sonra kendimi çok daha iyi hissettim, birbirimizi daha önce hiç görmemişiz gibi davranmak zorunda olmadığımı biliyordum. Dürüstlüğü ve açık sözlülüğü onu daha da çok sevmemi sağladı. Şimdi, birkaç günde bir uğramaya çalışıyorum ya da çocukları bir süreliğine misafir ediyorum ki o da biraz dinlenebilsin. Bizi akşam yemeğine davet etti ama ben henüz buna hazır değilim. Austin ile aramızdaki şeyler çok tuhaf, insanlara bizi daha fazla irdelemeleri için bir neden vermek istemiyorum. Kesinlikle birlikte geçirdiğimiz zamanı sahiplendiğim için değil.

Ev üzerinde çalışmayı seviyorum. Neredeyse sık sık kesintiye uğramak kadar. Her yerdeki örümcek ağlarını ve tozu temizledim ve tüm pencereler ve aydınlatma armatürleri tertemiz oldu. Şimdi işin eğlenceli kısmı geliyor - her oda için renk seçmek ve istediğim tasarım öğelerini belirlemek. Önümüzdeki hafta, mobilya ve perde seçmek için şehre gitmeyi planlıyorum. Yol boyunca bir yerlerde, buranın gerçekten benim evim olmadığını unuttum. En azından sonsuza kadar. Bana çok kişisel gelen dokunuşlar hayal ediyorum ve hatta kendimi birden fazla kez çocuk odalarını düşünürken yakaladım. Daha dikkatli olmalıyım, yoksa yine kalbim kırılacak.

Telefonum çalıyor ve ekrana bakmadan açıyorum. Genç bir erkek sesi "Bayan Williams'la mı görüşüyorum?" diye soruyor. İlk defa biri bana böyle sesleniyor ve birkaç uzun saniye boyunca nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Austin bana karısı ya da gelini demeyi seviyor ama soyadımı değıştirmeyi hiç konuşmadık. "Alo?" diyor adam tekrar, sesi biraz kararsız geliyor.

"Üzgünüm, evet, buradayım. Nasıl yardımcı olabilirim?"

Nalburdan sipariş ettiğim küçük boya kutularının geldiğini söyledi. Neyin işe yaradığını görmek için her duvarın küçük bir bölümünü en sevdiğim tonlarda boyamayı planlıyorum. Boya örnekleri beni çıldırtıyor, her on dakikada bir fikrimi değıştiriyorum. Duvarda gerçekten nasıl göründüklerini görmem gerekiyor.

"Bu harika, teşekkürler. Uğrayıp onları alacağım." Boya numuneleri konusunda bu kadar heyecanlı olmamalıyım belki ama bu ev için kafamdaki vizyon o kadar net ki.

Yirmi millik yol uçup gitti. Yolda Austin'i görmüyorum ama genelde yol kenarında çalışmıyor ve sabah on bire kadar gizlice kaçmıyor. O zamana kadar dönmüş olurum. Günümü onun libidosuna göre planladığımdan değil ama... küçük ziyaretlerini umursamıyorum. Ruh halim güneş ışığı gibi parlak ve radyoyu bangır bangır açıp şehre kadar avazım çıktığı kadar şarkı söylüyorum. Akşam yemeğı için biraz taze ton balığı ve kızartılacak sebzeler alıyorum ve dönüş yolunda şarkı sözleri söylüyorum. Ta ki Austin'i görene kadar. Ve bir kadın.

Gösterişli küçük kırmızı spor arabasının yanında duruyor, eli onun pazusuna dayanmış, kül sarısı saçları rüzgarda uçuşuyor. Ona tüm dualarının cevabıymış gibi bakıyor ve Austin kafasını geriye atmış gülüyor. Daha da yaklaşıp ona bir şey sorar gibi başını eğdiğinde yavaşlıyorum, midem çalkalanıyor. Tam o sırada Austin kafasını kaldırıyor ve beni izlerken fark ediyor. Hemen ondan kocaman bir adım uzaklaşıyor ama ben yeterince gördüm.

Ağrı başıma öyle bir çarpıyor ki, yirmi dört yaşında felç geçirmek üzere olup olmadığımı merak ediyorum. Kalbim ağrıyor ama buna odaklanmayı reddediyorum. Austin'i kendimden uzak tutuyormuş gibi davranarak aptallık ettiğimi biliyorum. Belli ki kendime yalan söylüyormuşum. Bu kadar yeter. Bu iş bitti. Zaten hamileysem, öyle olsun. Değilse, daha da iyi. Onunla bir daha yatmayacağım. Büyükannesinin son arzusunu yerine getirdiğimize yemin edip ruhunu cehenneme gönderebilir, umurumda değil.

Doğruca onun evine geri dönüyorum, evi onarmaya olan ilgim buharlaştı. Onu hemen görmek istemiyorum, uzaklaşmam lazım. Onu temelli terk etmeyeceğim. Henüz değil. 5 yıl dolana kadar olmaz. Austin'le evlenme nedenlerim değişmedi ama şu anda aramızda çok fazla mesafe olmasına ihtiyacım var. Aptal kalbimi bir kez yapıştırmak için ondan biraz uzak kalmaya. Nereye gideceğimi bilmiyorum ama gelişigüzel toplanmaya başladım. Arabaya bindiğimde karar verebilirim. En yakın havaalanına gideceğim ve ilk kalkan uçağa bineceğim. İlginç bir yere varana kadar bunu yapmaya devam edeceğim. Kendimi suyun altındaymışım gibi hissediyorum, her şey biraz gerçeküstü.

Austin'in kamyoneti bir toz bulutu içinde yanaştığında bavulumu bagaja yüklüyordum. Lanet olsun. Onunla konuşmak istemiyorum. Boya torbalarını ve balıkları kapısının yanına bıraktım ve o bana ulaşmadan sürücü koltuğuna geçmeyi, kapıları kilitlemeyi ve uzaklaşmayı düşünüyorum ama ben bir yetişkinim ve ne kadar acı çektiğimi görmesine izin vermeyeceğim. Balık kancaları beni parçalıyormuş gibi hissetmeme rağmen. Etimi parçalıyor ve kalbimi kanıyor ve korumasız bırakıyor.

Bölüm Yirmi Bir

Austin

I Sienna'ya nasıl görüldüğünü ancak hayal edebiliyorum ve yüzünde bir daha asla böyle bir acı görmek istemiyorum. Özellikle de ben buna sebep olan.

"Nereye gidiyorsun?" Bavulunu arabaya yüklediğini görünce panikleyerek soruyorum.

"Önce eve gittim ama sen yoktun." Bir an duraksıyor, sonra bagajı havada yankılanan bir güçle çarparak kapatıyor. Yüz ifadesi o kadar soğuk ki buzulları bile eritebilir.

"Sıkıldım. Bir molaya ihtiyacım var," diyor düz bir şekilde, sesi herhangi bir duygudan yoksun. "Eve ve sahibine olan ilgimi kaybettim. Artık temiz; başka bir şey yapmaya gerek yok. Döndüğümde mobilya siparişi veririm ya da sen halledersin. Benim için fark etmez. Beğendiğin bir şey seç, uzun süre burada kalmayacağım. Diğer odaları kilitleyip iki oda hazırlayacağız. Biri benim için, biri senin için. Artık seninle aynı yatağı paylaşmayacağım. Sahte bir evliliği kabul ettim ama açık bir evliliği asla kabul etmedim. Seçimin her zaman benim olduğunu söylemiştin, ben de seçiyorum. Bana bir daha asla dokunmayacaksın. Asla bir çiftlikte yaşamak istemedim ve bu hayattan bıktım. Çok sıkıcı. Bir süreliğine başka bir yerde olmalıyım." Sesindeki tüm duygulara rağmen bir hava durumu raporu okuyor da olabilirdi.

"Sienna, bunun ne kadar kötü göründüğünü biliyorum ama yemin ederim Mallory ile aramda hiçbir şey yok. O yeni ürünlerini tanıtmaya çalışan bir Pfizer temsilcisi. Evet, biraz alıngan ama bu gerçek değil. Bu sadece onun satış taktiği. Onunla hiç ilgilenmedim."

Sienna bana göz kırpmıyor, gözleri düz ve cansız. "Umurumda değil," diyor ve başka tek kelime etmeden arabanın kapısına yöneliyor.

"Sienna, lütfen. Lütfen, gitme. Seni önemsiyorum, sen bana tekrar güvenene kadar ikimize de yetecek kadar önemseyeceğim. Seni kaybetmek istemiyorum. Kendimi bunun sadece aramızdaki kimya ve akıllara durgunluk veren seks olduğuna ikna etmeye çalışıyorum ama sorun bu değil. Tabii ki o kısmı seviyorum ama bundan daha fazlası var. Senin için deli oluyorum. Bu yüzden birbirimize bu kadar bağlıyız, bu yüzden bu kadar doğru geliyor. Uzun zamandır aklımdaydın ve şimdi kalbimi de ele geçirdin. Bunun yürümesini istediğimi sana göstermek için ne gerekiyorsa yapacağım. Samimiyetten uzak durmak istiyorsan, benim için sorun değil. Sadece kal. Mallory benim için hiçbir şey ifade etmiyor, hiç kimse etmeyecek. Benim için o sensin. Sen karım olana kadar sonsuza dek mutlu olacağıma hiç inanmamıştım."

İnançsızlıkla başını sallıyor. "Ben... Ben... Ne demek bu kadar uzun zamandır kafanın içindeyim?"

Tabii ki, asla itiraf etmek istemediğim bir şeye tutunacaktı.

"Lütfen içeri girip konuşabilir miyiz?" Maisey ve Dylan'ın pencereden bizi izlediklerini hissederek soruyorum. Sophia'nın da bizi dinlediğinden eminim.

"Dokunuşlarıyla beni yine şaşırtacaksın. Burada konuşabiliriz." Onu hala "şaşırtabildiğimi" itiraf etmesine gülümseyerek karşılık veriyorum. O hâlâ burada,

Dinliyor ve bu şansı boşa harcayamam.

"Ergenlik çağındayken bana baktığını fark etmiştim. Muhtemelen görebileceğim en baştan çıkarıcı kadın olduğunu düşünmüştüm ve büyüyünce harika bir kadın olacağını biliyordum ama yetmiş yaşındaydın. Benden hoşlanmana tepki verdiğim için vicdanım beni yiyip bitirdi. Bu yanılttı ve asla böyle davranmayacağımı biliyordum. On dokuz yaşında değildim Sienna, yirmi yedi yaşındaydım. Aramızdaki on yıl şimdi hiçbir şey gibi görünmüyor ama o zamanlar ben neredeyse otuz yaşındaydım ve sen de yetişkinliğe yeni yeni yaklaşıyordun. Bana yaklaştığında kendimi kaybettim çünkü ilginin beni ne kadar gururlandırdığını kimsenin görmesini istemedim."

Şaşkınlıkla bana bakıyor, elleri saçlarına dolanmış, dirseklerini başına dayamış. "Bu... Neden bundan daha önce bahsetmedin?" Sesi hem şaşkın hem de kızgın çıkıyor ve göğsümde umut alevleniyor.

"İkimizin de bunu unutmayı tercih edeceğini düşünmüştüm," diyorum, yaklaşırken açıklamaya çalışıyorum.

"Sen tam bir aptalsın," diyor, hâlâ bana vuracakmış gibi bakıyor.

"Biliyorum ama seni burada tutmak için canla başla mücadele etmeden gitmene izin verecek kadar aptal değilim."

"Neden? Neden kalmamı istediğini söyle. Ve neden beni hamile bırakmak için bu kadar çaresizsin?"

Şimdi tam önümde duruyor ve yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Size aşığım, Bayan Sienna Williams. Siz kalbim küt küt atıyor. Beni daha iyi bir adam olmaya itiyorsunuz. Hayatımın her gününü sizi mutlu etmek ve tamamen tatmin etmek için elimden gelen her şeyi yaparak geçirmek istiyorum. Seni hamile bırakmak istememe gelince, bunu gerçekten açıklayamam. Daha önce hiç çocuk sahibi olmak istememiştim ama seninle birlikteyken bebeğimi taşımanı istemek çok büyük bir ihtiyaç. Senin için hissettiğim her şey çok yoğun. Seni seviyorum."

Gözlerinden yaşlar süzülüyor ama meydan okurcasına çenesini kaldırıyor. ". Ne yapacağımı şaşırdım. "Nasıl? Bana ne istediğini söyle, ben de yapayım."

Gözlerini bana diyor. "Bir keresinde Dylan'a en iyi bedenlerimizle iletişim kurduğumuzu söylemiştin. Bence oradan başlamalısın."

Beni hazırlıksız yakaladı ve şaşkınlıkla güldürdü. Onu kollarımın arasına alıyorum. "Seninle çok sert iletişim kuracağım," diyorum ve onu öyle bir şevkle öpüyorum ki neredeyse tahta çitlere çarpacaktım.

"İkna edilmeye çok ihtiyacım olacak," diyor ciddi bir şekilde, kollarını boynuma dolayarak. "İki ya da üç kez ikna etmen gerekebilir. Oldukça inatçı olabiliyorum."

Tekrar güldüm. "Sen mi? Hiç tahmin etmezdim. Bana karşı her zaman çok tatlı ve çekingen göründün."

Başımı kendine doğru çekiyor ve öpücüğü zihnimdeki tüm düşünceleri silince yürümeyi bırakıyorum. Ayrıldığımızda usulca "Ben de seni seviyorum," diyor. "Şimdi acele et ve beni soy ki bir bebek yapabilelim."

Bundan daha tatlı sözler hiç söylenmemişti.

Epilogue

Sienna

"Teşekkürler anne. Eğer sen ve babam bir şeye ihtiyacınız olursa Brad ve Missy'yi arayıp gelmelerini söyleyin. Telefonumu kapatıyorum," diyorum anneme ve çocukları kucaklayıp kaçmadan önce yanağına hızlı bir öpücük konduruyorum. Büyükanne ve büyükbabalarıyla vakit geçirmeye bayılıyorlar ve benim de bu hafta sonu babalarıyla biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var. Bu bizim onuncu yıldönümümüz ve uzun zamandır istediğimiz zaman ve istediğimiz yerde sevişme özgürlüğüne sahip değildik. Bu konuda bir eksiklik olduğundan değil, sadece sadece ikimizin olduğu zamanlardaki kadar özgür değiliz. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu bir yıldan az bir süreydi ve sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor.

On yıl ve beş çocuktan sonra, Austin'e hala görücü usulü evlendikten sadece birkaç hafta sonra olduğum kadar aşık olduğuma inanmak zor. Kulak misafiri olduğum şeyi aileme söyleseydim bu asla gerçekleşmezdi. Babam beyin kanseri değil, bakteriyel menenjit olduğunu öğrendi ve birkaç gününü hastanede serum antibiyotik alarak geçirdi. Ben döndüğümde iyileşmişti ve neredeyse bir yıl sonrasına kadar bu konuda tek kelime etmediler. için çok mutluyum. Düğünümüz aynı zamanda Brad ve Missy'nin tanıştığı yerdi ve baldızıma kesinlikle bayılıyorum. Charlotte zamanın onu haklı çıkaracağını söylerken haklıydı. Bana verdiği her şeyi düşününce keşke birbirimizi daha önce tanıyabilseydik diyorum sık sık.

Austin'in bu gece için ne planladığım hakkında hiçbir fikri ve ben her şeyi hazırlarken heyecandan köpürüyorum. Mutfağa kadar gül yaprakları ve mumlarla dolu bir iz bıraktım, orada onu en sevdiğimiz adanın üzerinde, şeffaf bir gecelikten başka bir şey giymeden bekliyor olacağım.

Her zamanki gibi, saat tam altıda içeri girdi. "Merhaba!" diye seslendiğinde sesindeki şaşkınlığı duyuyorum. Evde kimse var mı?" Üzerine atlayan bir sürü çocuk tarafından karşılanmaya alışkın, bana doğru ilerlerken dikkatini çekmek için savaşıyor.

"Üzerime çullanan çocuklar ve her tarafı saran alevler yok," diye kıkırdıyor ve kendisini neyin beklediğini açıkça anlıyor.

Kapı aralığında durdu, gözleri sevgi ve takdirle parlıyordu. "Ah tatlım, sen bir hayal gibisin," diye haykırıyor ve beni öpmek için acele ediyor. "Mmmm, dudakların dünyadaki her şeyden daha tatlı. Ve giydiğin bu transparan elbiseye bayılıyorum."

Kaba, nasırlı elleri tenimde cennet gibi bir his uyandırıyor ve onları kollarımdan aşağı kaydırırken mırıldanmaktan kendimi alamıyorum.

"Bayan Williams, çok azgın görünüyorsunuz," diyor gülümseyerek ve ben ona bir ağaç gibi tırmanmaya hazır olana kadar beni tekrar öpüyor.

İş gömleğinin düğmelerini açarak, "Çekil, çekil şu sinir bozucu giysilerinden," diye yakınıyorum.

"Önce duş almam gerekmiyor mu?" diye soruyor ve ben büyük bir kesinlikle başımı sallıyorum.

"Çok çok sonra birlikte uzun ve güzel bir banyo yapacağız. Seni terli, kirli ve sert istiyorum. Hem de hemen."

Austin inliyor, "Tanrım bebeğim, hâlâ bir ergen gibi sevişmek istememe neden oluyorsun. Seni seviyorum."

Pantolonunun kemerini çözüyorum ve onu kısaca öpmek için duraklıyorum, "Sana tüm kalbimle tapıyorum, sonsuza dek."

Pantolonu ve gömleği nihayet önümden çekiliyor ve ben de onu kendime doğru çekiyorum, bacaklarımı beline doluyorum ve adanın kenarına doğru kayıyorum, böylece yüz yüze sevişebiliyoruz.

"Lütfen göğüslerime dokun," diye yalvarıyorum, kalçalarımı hafifçe kaldırarak ıslak açıklığının başını içine almasını sağlıyorum.

"Lanet olsun Sienna," diye homurdanıyor Austin, "Yavaşlamalısın yoksa senden önce ben boşalacağım."

Göğüslerimi avuçlarına yaslıyor, uzun, güçlü parmakları nazik bir hassasiyetle hareket ediyor, bana tam olarak nasıl dokunacağını biliyor. Sikini izliyorum

İçime yavaşça girip çıkıyor, sularıyla parlıyor ve meme uçlarımı cımbızladığında coşkuyla dudağını hafifçe ısıyorum.

"Bu mükemmel karnına bir bebek daha koymak istiyorum," diye homurdanıyor, biraz daha hızlı hareket ediyor, göğüslerimi daha sert sıkıyor.

"Ohhh," diye inliyorum çaresizce, "Bu çok iyi hissettiriyor, aşkım. Durma, lütfen durma, ben de çok yaklaştım." Kalçalarım daha hızlı dönüyor, onu içimde daha derine oturtmak için yukarı doğru eğiliyor.

"Oh, bebeğim, görünüşe göre bu gerçekten hızlı olacak. Sana boşalacağım. Sorun olur mu?"

Bu saçmalığa gülüyorum, çünkü her zaman sorun yok, prezervatif kullanmıyoruz.

Austin uzun, kalın shaftını tekrar tekrar içime gömüp zirveye ulaşırken, "Beni doğurmana bayılıyorum," diye inliyorum, "Ama rahmime başka bir bebek koyamazsın. Zaten bir tane var." Bunu daha dün öğrendim ve ona bu şekilde söylemek istedim.

Hem sözlerimin anlamını kavradığı hem de orgazmının onu parçalayıp tetiklediği için gözleri açılıyor. "Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum," diye kısık sesle ağzıma fısıldıyor, gözleri sevinçle parlıyor ve siki içimde ritmik bir şekilde titreşiyor.

"Sonsuza dek," diyorum ona kendime gelirken, gözlerimde mutluluk gözyaşlarıyla, "Sonsuza dek seninim."

The End

Wifely Duties

Lacey Swells

Copyright © 2024 by Lacey Swells

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Contents

[1. Katrina](#)

[2. Chris](#)

[3. Katrina](#)

[4. Chris](#)

[5. Katrina](#)

[6. Katrina](#)

[7. Chris](#)

[8. Chris](#)

[Sonsöz](#)

[Lacey ile bağlantı kurun](#)

[Lacey hakkında](#)

[Ayrıca Lacey tarafından](#)

Bu hikaye, bir kadının karılık görevlerini yerine getirme arzusu ve serbest kullanım ilişkisi kavramı da dahil olmak üzere açık temalar içermektedir. Eğer baskınlık ve boyun eğme, üreme, emzirme ve serbest kullanım ilişkisinin dinamikleri gibi konular sizde rahatsızlık veya suç hissi uyandırıyorsa, bu kitap size göre olmayabilir. Ancak, samimi anlarında sihir yaratan bir çift ve kocası tarafından el üstünde tutulmaktan ve yetiştirilmekten derin bir keyif alan bir kadın arasındaki tutkulu bağa tanık olmaktan hoşlanıyorsanız, bu kitap kesinlikle size göre. Okuyucuların sağduyulu olması tavsiye edilir.

Alıntı:

Ellerim bacakları boyunca kayıyor, güzel teninin üzerinde süzülüyor. İç kalçalarını öpüyorum, yumuşaklıkları dudaklarıma bir bulut kadar davetkâr geliyor. Yavaş yavaş, ağzım amını bulana kadar içeri doğru ilerliyorum. Dilimi sıcak etine değdiriyorum, balın tadını çıkarır gibi tatlılığının tadına bakıyorum.

"Ne?" Katrina şaşkın bir sesle sorar, sesi hâlâ uykudan kalındır. "Uyumaya devam et Kitty. Sadece seni hazırlıyorum ki günlük sorumluluğumu yerine getirebileyim ve günün geri kalanının tadını çıkarabilelim. Uyumayacaksın. Bunun için uyanık olmak bile gerekiyor."

"Ha?" Katrina başını kaldırıp bana bakarak mırıldanıyor. Gücsüzce bacaklarını kapatmak için hamle yapıyor ama ben bacaklarını açık tutarak onu yalamaya ve öpmeye devam ediyorum. Eminim istese bacaklarını kapatabilirdi. Bunun yerine, mücadeleyi bırakıyor.

"Ben uyurken dilini içime sokmak ne zamandan beri senin sorumluluğun oldu?" Katrina her kelimede sesi daha uyanık çıkararak soruyor.

"Sen uyurken benim karım olmaya ara veremezsin," diyorum, konuşurken dudaklarım hala ona dokunuyor. "Senin içine bir çocuk koymak benim görevim ve bunu uygun gördüğüm zaman yapmak da benim hakkım."

Birinci Bölüm

Katrina

"Y Onunla evleneceksin, Katrina."

Annemin sesi sanki bana akşam yemeğinde ne söylüyormuş gibi sakın, ama bu önemsiz bir duyuru değil. Sanki dünyam biraz önce kendi eksenini üzerinde eğik.

"Ne?" Gözlerimi kırıştırdım, yanlış duyduğuma emindim.

"Kiminle evleneyim?" "Doktorla. Christopher Farnsworth."

Midemin bulandığını hissediyorum. Dr. Farnsworth? Tabii ki kim olduğunu biliyorum. Kasabadaki her annenin bayıldığı, herkesin hakkında konuştuğu adam. Saygı duyulan. Yakışıklı. Ve en önemlisi, evlenmeyi düşündüğüm biri değil. O... ne? Benden on yaş büyük mü? Belki daha fazla.

Zihnim dönüyor. Onunla evlenemem.

"Ama neden?" Mutfak tezgahının kenarına tutunurken sesim gıcırıyor.

"O iyi bir adam," diyor, sanki bu beni ikna etmeye yetecekmiş gibi. "Saygıdeğer bir doktor ve hayatını düzene sokmuş. Artık gençleşmiyorsun, tatlım."

Sıradan bir kazma acıtıyor. Sadece yirmi beş yaşındayım, ama burada, bu küçük Orta Batı kasabasında, kadınlar genç yaşta evlenirler, yoksa rafa kaldırılmış sayılırlar.

Çoğunlukla, küçük orta batı kasabamız diğerleri gibidir, ancak benzersiz bir tarihe sahiptir. Orta Batı'ya gelen göçmenler tarafından kurulmuştur.

Amerika, uzun zaman önce komşuları tarafından yutulmuş ve zamana yenik düşmüş küçük bir Avrupa ülkesidir. Yirmi birinci yüzyılda, daha geniş bir topluma neredeyse tamamen entegre olmuş olmasına rağmen, anavatanımızın son kalesi olarak, topluluğumuz hala modern Amerikan standartlarına göre eski moda görünebilecek bazı gelenekleri canlı tutmaya çalışmaktadır.

Yine de Christopher Farnsworth ile evlenmek? Çok fazla, çok hızlı gibi geliyor.

Babam, sesi çakıl taşı gibi, "İyi bir eşleşme Katrina.

Size iyi ."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "İcabına bakıldı mı?" Sanki özenle kullanılması gereken kırılğan bir nesneymişim gibi tekrarlıyorum. "Benimle ihtiyacım yok. Benim bir işim var."

"Katrina," diyor annem, sesi şimdi daha yumuşak, ikna edici. "Bu onunla ilgili değil. Bu istikrarla ilgili, geleceğinle ilgili. Christopher sana iyi bir hayat verebilir."

"Ama onu çok az tanıyorum!" İtiraz ediyorum. "Yani, çekici olduğu kesin, ama-" "O zaman onu tanıyacaksın." Babamın ses tonu sanki bu karar çoktan verilmiş gibi. "Ailesiyle konuştuk. Kabul etti."

"Kabul etti mi?" Sesim yükseliyor. "Sanki... sanki bu bir tür iş anlaşması mı?"

Annem iç geçiriyor ve ellerini önünde kavuşturarak masaya oturuyor. "Evlilik... aşktan farklıdır, Katrina. Her zaman romantizmle ilgili değildir. Bazen ortaklıkla, pratik olanla ilgilidir."

Ortaklık. Pratik. Evlilik onlar için bu anlama mı geliyor? Onun için? Nasıl karşı koyacağımı bilemediğim bir akıntıya kapılmış gibi hissederek yıpranmış ahşap zemine bakıyorum. Christopher Farnsworth'ün -Dr. Farnsworth'ün- beni beklediği, beni beklediği düşüncesi omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Her zaman çok sakın, kendinden emin.

Ama ben . Bunu yapabilir miyim bilmiyorum.

"Bunun ne tür bir evlilik olması gerektiğini bile bilmiyorum," diye mırıldanıyorum, onlardan çok kendime. "Sadece ona boyun eğmem mi gerekiyor? İtaatkâr bir eş mi olmalıyım?" Kelimeler ağzımda yabancı bir tat bırakıyor. Bu böyle mi olacak? Boyun eğmek mi?

"Tabii ki hayır," diyor annem hemen, ama babama bakışı kararsızlığını ele veriyor. "Söylediğimiz gibi bir ortaklığınız olacak. Birbirinize destek olacaksınız."

Hayal etmeye çalışıyorum. Beni. Christopher'ı. Birlikte bir hayat. Onu her zaman inanılmaz çekici bulmama rağmen, hep mesafemi korudum. O daha yaşlı,

Tıp camiasında köklü ve saygın bir yeri var; bu özellikleri onu her zaman sınırların tamamen dışında göstermiştir. Yıllar boyunca bana nazik davranmaktan başka bir şey yapmadı, ama benimle ilgilendiğine dair en ufak bir ipucu bile hissetmedim. Onunla seksin nasıl olacağını, nazik ve şefkatli olup olmayacağını ya da görmediğim daha maceracı bir yanı olup olmayacağını ne kadar sık hayal ettiğimi düşünmek garip. Tanrım, Dr. Farnsworth'un karısı. Onunla bir hayat nasıl olurdu? Toplumumuzda boşanmanın hoş karşılanmadığını çok iyi biliyorum ve bu ömür boyu sürecek bir birliktelik olacak. Çıkacak mıyız ki? Ya evlendikten sonra birbirimizden hoşlanmazsak? Ya benden uysal, itaatkâr bir eş olmamı beklerse? Bunu yapabilir miyim bilmiyorum. İsteyip istemediğimi bile bilmiyorum.

"Bunu istiyor mu ki?" Soruyorum, bu soru bir anda zihnimin ön tarafını yakıyor. "Kimse ona ne düşündüğünü sordu mu?"

Annemin dudakları sıkı bir çizgiyle birbirine yapışıyor. "Kabul etti, Katrina."

Kulağa ne kadar saçma geldiğine gülmekten kendimi alamıyorum. "Doğru. Kabul etti. Ne kadar romantik."

"Evlilik her zaman romantizm demek değildir," diye araya giriyor babam, sesi artık daha keskin. "Bu sağlam bir şey inşa etmekle ilgili."

"Katı. Tuğla duvar gibi mi? Sertçe yutkunuyorum. "Bunu düşünmem gerek."

"Düşünmek için fazla zamanın yok, Katrina." Annemin sesi yumuşak ama kararlı. "Düğün yakında olacak. Beklemeyeceğiz."

Tartışmak için ağzımı açtım ama ne anlamı var ki? Sayıca üstünüm ve buna benim yerime çoktan karar verdiklerini söyleyebilirim. Zihnim, hiçbirisi tam olarak şekillenmemiş milyonlarca düşünceyle dolup taşıyor. Büyük ve kaçınılmaz bir şeyin içine sürükleniyorum ve bunu isteyip istemediğimi bilmiyorum.

Evden sersemlemiş bir halde çıkıyorum, kasabamızın tanıdık sokaklarında yürüyorum. Öğleden sonra güneşi küçük dükkanların camlarında parıltıyor, insanlar başlarını sallayarak ve dostça gülümseyerek yanımdan geçip gidiyor. Sanki uçuyormuşum gibi geliyor, sanki bunların gerçek değilmiş gibi.

Evlilik. Christopher Farnsworth ile.

Gurur mu duymalıyım yoksa korkmalı mıyım bilemiyorum.

Cebimde telefonum çalıyor. **Ondan** bir mesaj.

Aceleyle gelmiş gibi hissediyorsam özür dilerim. Yarın buluşabilir miyiz?

Metne bakıyorum, başparmağım ekranın üzerinde geziniyor. Ona ne söyleyebilirim ki? Evlenmeye zorlandığın adama ne söylersin?
Sertçe yutkunuyorum ve cevap veriyorum.

Tabii. Ne zaman?

İkinci Bölüm

Chris

I Katrina'henüz kendi dokunmadığını fark ederek çok tatlı olan çayımı kibarca yudumluyorum. İki kişi için tasarlanmış bir kanepede annemle babamın arasına sıkışmış bir halde tekrar arkama yaslanmak için mücadele ediyorum. Katrina, karşısında, kendi ebeveyn sandviçinin ortasında, sırtı dik ve gururlu, ellerini kucağında kavuşturmuş, geleneksel elbisesinin kabarık kumaşı tarafından yutulmuş bir şekilde oturuyor ve iki yanındaki ebeveynlerinin bacaklarını yutmaya çalışarak dalgalanıyor. Kare yaka, Katrina'nın göğsünün büyük bir bölümüne açılan bir pencere gibi ve ben bunu için elimden geleni yapıyorum. Bunun yerine, yakalamaya çalışıyorum Katrina'nın gözleri ama bakışları beni geçip gidiyor.

Konuşma, müzakere ve pazarlıkların çoğunu ebeveynlerimiz yapar. Bu sadece bir gelenek. Bazı insanların tüm bu süreci nasıl aşağılayıcı bulduğunu anlayabiliyorum - pazarda sığır gibi gösterilmek. Şahsen benim evliliğimin görücü usulü olmasıyla ilgili bir sorunum yok, ancak - benzetmeyi devam ettirsek - bu senaryodaki ödül boğa ben olmasaydım farklı hissedebileceğimi de kabul ediyorum.

Gerçek şu ki, Katrina'yı seçen benim, ailem değil. O bunu bilmiyor. Yıllardır onu düşündüğümü de bilmiyor. Onun gelişimini takip ettim, doğru zamanı bekledim. On sekiz yaşında üniversiteye gittiğinde rahatlamıştım. Sadece bir eş ve anne olmakla sınırlı hissetmesini istemedim; profesyonel hedeflerine saygı duydum ve onun

önce onları başarmak için. Yirmili yaşlarına kadar beklemesi, evlenmeden önce daha fazla olgunlaşmasını sağladı ve bence bu da onu bu bağlılık için daha hazır hale getirdi.

Hem kendi çabalarımla hem de bana verilen fırsatlarla kendim için iyi şeyler yaptım. Evet, buradaki bekârların çoğundan daha yaşlıyım ama formumu koruyor ve kendime iyi bakıyorum. Dış görünüşe takılmamaya çalışıyorum ama bu konuda şanslı olduğumu biliyorum.

Katrina benim yanımda gergin, bu da neden göz temasından kaçındığını açıklayabilir. Sessiz tavrında sevimli bir şey var. Doğal bir güzelliği var; yumuşak yüz hatları, nazik gözleri ve zahmetsiz bir zarafeti var. Birinin onu neden çekici bulduğunu anlamak çok kolay. Kalp şeklinde bir yüzü, doe benzeri gözleri ve bronz altın rengi saçları var. Açık teninin aksine, yanakları sürekli pembe, bu da her an utanç verici bir sırrının açığa çıkmasının eşiğinde olduğu izlenimini veriyor. Giydiği korse belini kavırıyor ve kıvrımlarını ortaya çıkarıyor. Göğüsleri cazip bir ziyafet gibi açıkça sergileniyor, ama kibar olmaya ve bakmamaya çalışıyorum. Göz temasından kaçındığı için gizlice bakmama izin veriyorum. Dekolte yakasının sanki benim için onun varlıklarını vurgulamak için yapılmış gibi görüldüğünü fark etmemek zor.

Ama göze çarpan sadece görünüşü değil. Katrina'nın özverisi ve becerisi hakkında harika şeyler duydum. İşyerimde stajını tamamladı ve profesyonelliği ve uzmanlığıyla herkesi gerçekten etkiledi. İlerlemesini takip ediyorum ve sürekli olarak dikkat çekici olduğunu görebiliyorum. Geleneksel geçmişlerimize rağmen, hemşirelik diplomasını almak için çok çalıştı ve saygın bir profesyonel olarak kendini kanıtladı.

Gelecekte birlikte çalışmamızı çok isterim. Onun azmine ve yeteneğine her zaman hayran olmuşumdur ve harika bir ekip olacağımızı düşünmeden edemiyorum. Tek sorun benim geniş bir aile kurma isteğim, bu da onun kariyerine ara vermesi gerektiği anlamına gelebilir. Yine de ikisini dengelemenin bir yolunu bulabileceğimizi umuyorum.

Katrina'nın vücuduna ve başarılarına duyduğum hayranlığın içinde kaybolduğum için babasının can alıcı noktasını duymuyorum ama birlikte ben de gülüyorum. Katrina taş suratlı kalan tek kişi. Gözündeki bir parıltı, bir damla gözyaşı kaçma tehdidinde bulunurken, heyecanlı kalma çabasına ihanet ediyor.

"Acaba ikimiz biraz yalnız kalabilir miyiz?" diye soruyorum, Katrina'nın ailesinin şimdiye kadar olduğundan daha tutucu olmamasını umarak

öyle görünüyordu.

"Elbette, Christopher!" Katrina'nın annesi gülümseyerek beni endişelerimden kurtardı. "Gelin, bu iki genç aşk kuşu birbirleriyle özel olarak konuşurken biz yaşlılar da sıkıcı ayrıntılar üzerinde konuşmak üzere çekilelim."

Birisi bana "Christopher" ya da "genç" demeyeli uzun zaman oldu, gerçi yaşlanan kadına kıyasla daha genç olduğumu düşünüyorum. Katrina'dan kesinlikle daha yaşlıyım; genç teni kadınsı vücuduyla tezat oluşturan Katrina'dan on yıl ya da daha fazla yaşlıyım. Ailesi ona bir eş bulma konusunda çok istekli ve bu isteklerinin Katrina'nın yaşından çok maddi durumlarıyla ilgili olduğunu öğrendim. Bu durum umurumda değil. Durumu ne olursa olsun o benim karım olacaktı.

Dört son sınıf öğrencisi çıkıyor ve Katrina'nın annesi hâlâ gülümseyerek kapıyı arkalarından kapatıyor. Yalnız kaldığımızda öne doğru eğilip sehpanın üzerindeki kutudan bir mendil alıyorum ve Katrina'ya uzatıyorum. Bakışlarımı ilk kez saf bir düşmanlık ifadesiyle karşılıyor. Yine de mendili kabul ediyor ve gözünde oluşan yaşı siliyor.

Bu çok zor. Belli ki mutsuz ve onu nasıl rahatlatacağımı ya da ruh halini nasıl iyileştireceğimi bilemiyorum.

"Bu elbisenin içinde çok güzel görünüyorsun," diyorum onu etkilemek için. İşe yaramadı. Katrina alay ediyor.

"Çirkin bir elbise ve bunu sen de biliyorsun. Annem bunu getirdiğinde neredeyse ona git kendini becer diyecektim ama uzun vadede beni pişman edecekti."

Lanet olsun. İlk başta, böylesine tatlı bir çift dudaktan çıkan dilin kabalığı beni şaşırttı. Sonra benimle bu şekilde konuşmaya cüret ettiği ve hatta iltifatımı reddettiği için kendimi aşağılanmış hissediyorum. Ona karşı Beyaz Atlı Prens'i oynayarak bir şey kazanamayacağımı şimdiden söyleyebilirim, bu yüzden bundan hemen vazgeçiyorum ve bunun yerine doğrudan konuya giriyorum.

"Benimle evlenmek istemiyorsun," diyorum.

"Hayır," diye onaylıyor, kesin bir ifadeyle.

"Ama yapacaksın." Bunu bir sorudan ziyade bir açıklama olarak yapıyorum, ona hafife alınacak bir adam olmadığımı bildiriyorum.

Katrina cevap vermeden önce sertleşiyor, "Bu benim görevim."

Bu sözleri duyduğumda ağzımın kenarındaki gülümsemeye engel olamıyorum. Az önceki kabalığına bakılırsa bu yanıtı beklemiyordum ama hayal edebileceğim en mükemmel yanıtı. Zihnimde pekişti

Katrina benim mükemmel gelinim. Sadece çocuk doğurmaya son derece uygun bir vücuda sahip olmakla kalmıyor, aynı zamanda aile görevine olan bağlılığı da annelik için gerekli tutuma sahip olduğunu gösteriyor. İtaatkarlık ve omurgasızlık arasında ince bir denge vardır. Bu sınırlı etkileşimden bile Katrina'nın bu çizgide nasıl hassas bir şekilde yürüyeceğini bildiğini hissediyorum. Aklından geçeni söylüyor ama günün sonunda ne yapılması gerektiğini de biliyor. Onu zorlamaya karar verdim; onu test etmek için.

"Bakire misin?" diye sordum.

Bu beklenmedik soru Katrina'yı hazırlıksız yakalar. Dudakları kıpırıyor ama ağzından hiçbir kelime çıkmıyor, sanki hem yabancı hem de yakında kocası olacak bir adamdan gelen böyle bir soruya nasıl cevap vereceğinden emin değil.

"Hayır," diye tükürmeyi başarıyor sonunda. "Öyle mi?"

"Tabii ki hayır. Bu nedenle, size bir temizlik sertifikası sunacağımdan emin olabilirsiniz. Umarım siz de aynıını sağlayabilirsiniz?"

"Ne söylemeye çalışıyorsun?"

"Demek istediğim, yanlış biriyle yatmak sadece bir kez olabilir ve güvence almadan sana şans vermeyeceğim."

"Ben aptal değilim. Her zaman korundum."

"Bunu duyduğuma sevindim. Yine de bana doktor raporunu sunacaksınız."

Katrina kaşlarını çatar ama başını sallar.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" Ben soruyorum.

"Hayır. Dinlemiyor muydun? Açıkça söyleyeyim. Sana bakire olmadığımı söyledim." Sesinin ne kadar yükseldiğini fark eden Katrina başını, anne babasının ve müstakbel kayınvalidesinin oturmuş sohbet ettiği kapıya doğru çevirir. Daha ölçülü bir tonda devam eder. "Bu, her hafta sonu barlara gidip rastgele erkeklerle takılacağım anlamına gelmiyor. İki erkek arkadaşım ve bir sarhoşluk hatam oldu ve bunların yeni değildi, bu yüzden hayır, doğum kontrolü kullanmıyorum çünkü şu an itibarıyla sevişme rutininde değilim ve seks yaptığımda, daha önce de açıkladığım gibi, her zaman prezervatif kullanıyorum."

"Artık değilsin."

Bu konuşmanın amacını anlayan Katrina'nın yüz ifadesinin şaşkınlıktan anlayışa dönüşmesini izliyorum.

"Ciddi olamazsın!" diye haykırıyor.

"Ben ciddiym. Çok ciddiym. Senin kocan olacağım. Düğün gecemde kendi karıma karşı kendimi kılıflamamı mı bekliyorsun?"

"Düğün gecesi mi?" diye soluk soluğa kalıyor, gözleri büyüyor. "Her şeyi aceleye getirmek zorunda mıyız?" Katrina soruyor, karnındaki ateş söner gibi olurken sesi çatlıyor ve yalvaran bir tona bürünüyor.

"Bu bir gelenek. Bizi birbirimize daha da yakınlaştıracak. Kocan olarak bu benim hakkım ve sorumluluğum."

"Ben sadece içine bebek koyabileceğın bir kabım."

"Sadece bu da değıl. Ama bu sizden bekleniyor. Bu sizin göreviniz."

Bilerek bu kelimeyle bitiriyorum. Cevap olarak söyleyecek başka bir şeyi yok. Yenilmiş bir şekilde başını eğiyor ama daha fazla gözyaşı dökmüyor.

Üçüncü Bölüm

Katrina

T ilise sessiz, sadece kumaşların yumuşak hışırtısı ve ayine katılanların mırıltıları duyuluyor. Sunakta duruyorum, kalbim küt küt atıyor. göğsümde. Tören o kadar hızlı gerçekleşiyor ki nefesimi tutacak zamanım bile olmuyor. Kafam karışık, evliliğe hazır olup olmadığımdan emin değilim. Yine de ona baktıkça içimde bir şeyler kıpırdanıyor. Daha önce çıktığım erkeklere hiç benzemiyor. Tam olarak ne istediğini bilen bir adama benziyor. Çekici olduğunu inkâr etmek mümkün değil ve olgunluğunun kesinlikle belli bir cazibesi var. Koyu renk saçları, güçlü çene çizgisi - onunla ilgili her şey kontrol ve güven çılgınlıkları atıyor. Ve açıklayamadığım nedenlerden dolayı, bu beni heyecanlandırıyor. Hem de çok.

Yeminine başlıyor, derin sesi kararlı ve emin. "Katrina, bu evliliği kabul ettiğim andan itibaren bir ortaklıktan daha fazlasını istediğimi biliyordum. Mümkün olan en kısa sürede birlikte bir gelecek, bir aile kurmak istiyorum. ne çıkarsa çıksın seni koruyacağıma, sana destek olacağıma ve yanında duracağıma söz veriyorum. Sadakatime, gücüme ve kalbime sahipsin." O konuşurken nabzım hızlanıyor. Aile. Benimle bir aile kurmak istiyor gibi görünüyor. Bu düşünce beklenmedik bir sıcaklık dalgası gönderiyor. Sözleri romantik ama gerçekmiş gibi hissettiriyor. Onları sadece söylemiyor. tören uğruna. Onları kastediyor.

Sonra elimi içine alıyor, dokunuşu sıcak ve sert, yüzüğü parmağıma geçiriyor. Metal tenimde serin duruyor ama dokunuşu

Tüm vücudum yanıyormuş gibi hissediyorum. Bunu açıklayamıyorum ama bir bağlantı, bir kıvılcım hissediyorum, sanki şu anda aramızda bir şeyler değişmiş gibi.

Konuşma sırası bende ama zihnim bulanık. Yeminler bana başka biri tarafından hazırlanmış ve yazılmış olarak verildi. Kendiminkini yazmayı reddettim. Kalbimi bu şekilde ortaya koymaya hazır değildim.

Zorlukla yutkunarak, sesim hafifçe titreyerek söylemem gereken sözleri tekrarlıyorum. "Ben, Katrina, seni kocam olarak kabul ediyor, hayatımı seninle paylaşıyorum. İyi ve kötü günlerinde yanında olacağıma yemin ediyorum. Seni onurlandıracağıma, destekleyeceğime ve sana elimden gelen her şeyi vereceğime söz veriyorum." Yüzüğü parmağına kaydırıyorum, bunu yaparken ellerim titriyor. Başımı kaldırdığımda bana öylesine yoğun ve ham duygularla bakıyor ki, bu duyguların ağırlığı altında ezilecekmişim gibi hissediyorum.

Papaz daha sözünü tamamlayamadan, "Gidebilirsiniz." Christopher aramızdaki mesafeyi kapattı. Eli nazikçe yüzümü kavıyor ve dudakları yüzüme çarpıyor. Bu sadece bir öpücük değil; bir his kasırgası. Dudakları ayrılıyor ve dilinin yumuşak, kışkırtıcı hareketini benimkine karşı hissediyorum. Sadece ucu bile tüm vücuduma bir elektrik şoku gönderiyor. Dizlerimin bağı çözülüyor, kalbim hızla çarpıyor ve tüm sinirlerim canlanıyor. Bunu daha fazla inkâr edemem.

-Tam olarak kabul etmeyi reddetsem de içimde bir heyecan, arzu, yadsınamaz bir şey oluşuyor.

Bu öpücük beni resepsiyondaki yemeğe odaklanamaz hale getirdi. Baş masada oturuyorum, etrafım tanıdık yüzlerle çevrili, hepsi bana doğru dönmüş. Yanımda Christopher duruyor, konuşmasını yaparken varlığını hissettiriyor. Tek bir kelime bile yakalayamıyorum; zihnim hâlâ öpücüğün etkisinde.

Duyuyorum. Duyduğum tek kelimeler bunlar - kendi sesimin bir yankısı, sanki dudaklarım üzerinde kontrolüm yokmuş gibi.

Sayısız konuşma bakarken, tesadüfen Christopher'ın uzaktan teyzesi olduğunu düşündüğüm orta yaşlı bir kadının bakışlarıyla karşılaşıyorum. Gözyaşları yanaklarını ıslatırken gülümsemesi o kadar geniş ki, bir insanın yabancılara karşı nasıl böyle bir duygu hissedebileceğine şaşıyorum. Tanrı aşkına, bu benim kendi düğün günüm ve ben böyle hissetmiyorum bile. Yine de ailemin iyiliği için öyleymiş gibi davranmam gerektiğini biliyorum. Kendime kadına gülümsememi söylüyorum ama zaten öyle olduğumu fark ediyorum. Farkındalığım, birkaç saattir yüzümü mutlu gelin rolüne boyayan bilinçaltı refleksimi nihayet yakaladığında yanaklarım acımaya başlıyor.

"Kitty'yi ilk gördüğümde onunla evleneceğimi biliyordum."

Odadaki diğer herkes mırıldanırken onun mide bulandırıcı yalanları karşısında çenemi sıkıyorum. Bana Kitty dememesi için ona bağırarak istiyorum ama ailemi yeni kocamın konuşmasını mahvetmeye cüret edersem onları rahatsız edeceğini bildiğim sosyal utançtan kurtarmak için öfkemi kontrol altına alıyorum. Kitty daha önce bana takılan bir evcil hayvan ismi değil, gerçi bunu pek de umursamıyorum. Kanımı kaynatan şey, sanki yeminimiz ona beni kendi kişisel küçültücü lakabıyla küçümseme hakkı veriyormuş gibi buna hakkı olduğunu düşünmesi. Yeminlerimi tamamen hatırlamadığımı düşünürsek, bildiğim tek şey, belki de bunu kabul etmiş olmam.

Christopher'ın konuşması sona ererken halk kadehlerini kaldırır. "Bayan Farnsworth'e," diye seslenir ve insanlar onun sözlerini yankılar.

Bir an için neden annesinin şerefine kadeh kaldırdığını merak ediyorum, ta ki beni kastettiğini anlayana kadar. Birden 'Kitty' kulağa o kadar da kötü gelmedi.

Konuşmaların sıkıcılığından sonra Christopher ayağa kalkmama yardım ediyor ve ilk dansımız için sahnenin ortasına doğru ilerliyoruz. Onun uzun adımlarına ayak uydurmakta zorlanıyorum, kısa bacaklarım gelinliğimin altında gizlendikleri için göremediğim topuklu ayakkabılarım yüzünden daha da aksıyor. Hedefimize vardığımızda, kocaman ellerini belime koyuyor ve ben ilk kez o etli pençelerin içindeki gücü hissediyorum. Müzik başlıyor ve sallanmaya başlıyoruz. Şarkıyı bile bilmiyorum. Beni bir o yana bir bu yana sallarken ve bana bakarken kimin seçtiğini, onun mu yoksa annesinin mi seçtiğini merak ediyorum. Ona dönüp baktığımda, ne kadar yakışıklı bir adam olduğunu inkâr edemem. Yukarıda parlayan sayısız ışık temiz traşlı yüzünü, boynuna gölge düşüren kare çenesini ve şişkin adem elmasını aydınlatıyor. Kusursuz kafasında tek bir saç teli bile yerinde değil ve takım elbisesi mükemmel bir şekilde oturmuş. Kat kat giysilerinin altında bile vücudunun şekli erkeksiliği yansıtıyor.

Bu kadar seksi olmasına dayanamıyorum. Eğer şişman, kel ve çirkin olsaydı ondan nefret etmek çok daha kolay . Yine de ondan nefret ediyorum, kendime söylüyorum. Ondan nefret ediyorum çünkü evleneğim kişiyi seçme şansım yoktu. Ondan nefret ediyorum çünkü içinde bulunduğum durum için onu suçlamazsam, aynı derecede suç ortağı olan ailemi suçlamak zorunda kalacağım ve buna katlanamam.

"Bu elbisenin içinde çok güzel görünüyorsun," diyor Christopher kulağıma, ilk konuşmamıza geri dönerek. Bu bir ay önceydi ama o zamandan beri neredeyse hiç konuşmadık ve sadece pratik konuları tartıştık, bu yüzden konuşmayı hatırlamak benim için kolay.

"Gerçekten başka bir şey söyleyebilir misiniz yoksa ipiniz size sadece bir ya da iki cümle mi sağlıyor?" Küçümseyici sözlerime rağmen, izleyicilere karşı gerçek duygularımı gizlemek için yüz ifademi nazik tutuyorum.

"Ah evet, bu kelimeleri daha önce de kullanmıştım, değil mi? O konuşmanın nasıl geçtiğini hatırlıyorsun, değil mi? Yeni görevlerini konuşmuştuk. Bu güzel elbiseni çıkarmak için sabırsızlanıyorum, böylece bana onları ne kadar ciddiye aldığını gösterebilirsin."

Elleri beni daha sıkı sıkıyor ve başparmakları beni okşuyor. Bu ince hareket, kalabalıkta bunu fark edecek kadar gözlemci olan herkese muhtemelen tatlı geliyor. Bana ise sahiplenici geliyor: burada, herkesin içinde, spot ışıklarının altında bile vücudumun anahtarlarını nasıl elinde tuttuğunu gösterecek kadar cesur olduğunun bir işareti.

Kelebeklerim var ama midemden güneye göç etmiş gibiler. Vücudumun neden böyle tepki verdiğini anlamıyorum. Otoriter hareketinden tiksинmem gerekirdi. Bunun yerine, cinsel organlarım masumiyetimi kaybettiğimi yeniden keşfediyormuşum gibi uğulduyor. Fiziksel tepkimden utanarak yüzüme bir sıcaklık yayılıyor ve saçlarımı açtığıma memnun oluyorum çünkü artık parlayan kırmızı kulaklarımı gizliyor.

Dans pistinde görevimi yapıyorum, ama sadece gerektiği kadar. Şarkı bittiğinde tuvalete gitmem gerektiğini söylüyorum. Biraz yalnız kalmaya çalışıyorum ama sonunda güzel beyaz elbisemi mahvetmek istemiyorsam yardımlarına ihtiyacım olacağını hatırlatan bir çevreyle karşılaşıyorum. Daha sonra tekrar oturup kendime bir kadeh şarap daha dolduruyorum. Misafirler beni tebrik etmek için yanıma gelirken kibar ve nazik davranıyorum ama tüm bu çileyi utanç verici buluyorum ve bir an önce bitmesini istiyorum.

Gece sanki sonsuza dek sürecekmiş gibi geliyor, ta ki Christopher ve benim nihayet çıkış vaktimiz gelene kadar ve o anda her şey çok erkenmiş gibi geliyor.

"Ona benden bir tane ver, Chris!" diye bağılıyor sağdıci biz ayrılırken.

Bu kabalık karşısında dehşete düştüm ve bir oda dolusu kızgın yüz görmeyi bekledim, ama diğer konuklara baktığımda, hepsi onun sözlerini büyük bir şaka olarak görüyor gibiydi.

Partiden ayrıldıktan sonra otelin balayı süitine doğru ilerlerken dışarıdaki koridor sessizdi. Özellikle de düğün bizim memleketimizde, Christopher'ın - şimdi bizim- evinden arabayla on dakikadan daha az bir mesafede gerçekleştiği için, bunun cömert bir harcama ve aptalca bir para israfı olduğunu düşünüyorum.

Ev. Bundan anneme bahsetmiştim, o da bana Christopher'la evlendikten sonra mali konular hakkında endişelenmeyi bırakabileceğimi söylemişti.

Odaya gittiğimizde yatağın üzerine ve odanın her tarafına saçılmış kırmızı gül yaprakları buluyorum. Bu romantizmin mide bulandırıcı bir parodisi ve ben sadece yarın hepsini temizlemek zorunda kalacak olan zavallı temizlikçi için üzülüyorum. Ayakkabılarımı tekmeliyorum ve dansın çoğundan uzak durmuş olmama rağmen ağrıyan ayaklarımda büyük bir rahatlama hissediyorum. Christopher'a bakıyorum, birdenbire bana kıyasla dev gibi görünüyor ve kendimi korkmuş hissetmekten alamıyorum. Kendimi sakinleştirmem gerekiyor. Buz dolu bir kovanın içinde bir şampanya şişesi bizi bekliyor. Ben kapıyorum ama Christopher elimden alıyor.

"İzninizle, Bayan Farnsworth." "Bana öyle deme," diyorum, yüzümü buruşturarak. "Neden? Bu senin adın, değil mi?"

Mantar şişeden çıkıyor ve Christopher ikimize de birer bardak dolduruyor, kendine benim iki katımdan daha fazla pay ayırıyor.

"Gerisi nerede?" Bardağı ona doğru sallayarak şikayet ediyorum.

"Benim yarımından daha küçüksün, yarısından daha az alkole ihtiyacın var. Birlikte geçireceğimiz ilk gecede sarhoş olmak istemezsin, değil mi?"

"Çok geç," diyorum içkimi yudumlarken ve doldurmak için yivli bardağı uzatırken.

Christopher boş kabı elimden alıyor ve bir kenara koyuyor.

"Bu kadar çabuk bitirdin. İşe koyulmak için can atıyor olmalısın" diyor.

Soyunmaya başladığında ona inanamayarak bakıyorum, önce kravatını, ardından ceketini çıkarıyor.

"Sana söyledim, bu gece bir şey yapamayacak kadar sarhoşum. Sadece beklemen gerekecek."

Christopher bir ayakkabımı çıkarıp diğerini giyerken beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. Aşırı teatral görünmeden olduğum yerde sallanmaya çalışıyorum.

"Bana iyi görünüyorsun. En azından bacaklarını açacak kadar. Bu gece çok içtiysen bu senin hatan ve başa çıkman gereken kendi sorunun. Kendine gel. Evliliğe benim istediğim şekilde başlayacağız. Yani bu gece tamamlayacağız. Eğer'ler, ve'ler ya da ama'lar yok, Kitty. Karılık görevlerinden kaçmana izin vermeyeceğim."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Öfke patlaması yaşıyorum. Christopher bana doğru bir adım atıyor, şimdi üzerinde sadece gömleği ve takım elbise pantolonu var. Yanağımı kavradı, sert elleri

tenime karşı son derece nazik. Çenemin altındaki işaret parmağı başımı yukarı itiyor, böylece onun gözlerinin içine bakmak zorunda kalıyorum.

"Ne diyorsun?" diye sorar.

"Senden nefret ediyorum." Cevap veriyorum, kelimeler ağzımdan bir nefes kadar kolay çıkıyor. "Bununla yaşayabilirim. Senden bekleneni yaptığın sürece."

Gözleri ruhumun derinliklerine bakıyor, reddetmem için beni cesaretlendiriyor. Kapıdan kaçmak için döndüğümde ne yapacağını merak ediyorum. Eli narin bileğimi kavrar mıydı? Beni yatağa atar ve isteğim dışında alır mıydı? Bu fikir beni neden heyecanlandırıyor? Hasta mıyım ben?

Kendi seçimimi yapamadan Christopher'ın ellerinden birini omuzlarımda buluyorum. Beni olduğum yerde döndürüyor ve yatağın ucuna doğru götürüyor. Kalbim sessiz odada bir davul gibi gümbürdüyor, o kadar yüksek ki duyması gerektiğinden eminim. Saçlarımı omuzlarımdan birinin üzerinden geçiriyor. Dalgalanan buklelerimi sanki bir can simidiymiş gibi tutuyorum ve parmaklarımin arasında gergin bir şekilde döndürüyorum. Sonra kendimi tutup ellerimi indiriyorum, Christopher'a sinirlerime tanık olma zevkini tattırmak istemiyorum.

"Christopher..." Sesim titreyerek söylüyorum.

"Kitty, lütfen," diye nazikçe araya giriyor. "Bana Chris de, herkes gibi. Artık benim karımsın. Formalitelere gerek yok."

"Chris..." Tekrar deniyorum ama kelime dilimde tuhaf duruyor.

"Evet, tatlım?" diye soruyor, bakışları sabit ve güven verici.

Ağzımı açıyorum ama hiçbir kelime çıkmıyor. Sinir ve belirsizlikle boğulmuş durumdayım. *Neden bu kadar keyif alıyorum ki?*

Elbisenin gövdemın etrafında gevşediğini hissediyorum ve her şeyi yerinde tutan arkadaki yayı serbest bıraktığını biliyorum. Birdenbire ciğerlerimi yeniden doldurabildiğim o ana kadar giysinin ne kadar kısıtlayıcı olduğunu fark etmemiştim. Elbise düşmeye başlıyor ama geniş kalçalarıma takılıyor. Beyaz, dantelli sutyenin içindeki göğüslerime bakıyorum. Büyük areolalarımı şeffaf kumaşın arasından görebiliyorum ve kısmi çıplaklığımı ellerimle örtme içgüdüsünü geçersiz kıldığım için kollarım kasılıyor. Christopher'ın bakışlarını omzumun üzerinden aşağıya doğru hissettiğimde direnmek zor, boyu ona dekoltemin mükemmel görüntüsünü sunuyor.

Sırtımdaki kurdeleyle oynarken hareketsiz duruyorum, ta ki her şey ağır bir şekilde düşene, ayaklarımin ve baldırlarımin etrafında büyük beyaz bir ipek kütlesi birikene kadar. Kendimi hayatımda hiç olmadığım kadar savunmasız ve açıkta hissediyorum. İç çamaşırumın çiçekli dantelleri hayal gücüne çok az şey bırakıyor.

İçgüdüsel olarak bedenimi örtmeye çalışıyorum ama ellerim kollarımı nazikçe aşağı çekiyor. Boynumu usulca öpüyor ve fısıldıyor, "Sen cennet gibi bir manzarasın aşkım. Bir kocanın hayal edebileceği her şeye sahipsin. Vücudunu benimle paylaşmanın mutluluğunu kucaklamayı istiyorum. Tek dileğim sana zevk vermek. Bu bedenin benim için bir sığınak, anlıyor musun? Lütfen, onu asla saklamayın."

Kocamın elleri kalçalarımın kıvrımlarında geziniyor. İsteddiği zaman dokunuşu narin oluyor. Sonra kalçamın etini sıkıyor ve bana tek elinde bile ne kadar güçlü olduğunu hatırlatıyor. Yüzünü boynuma dayıyor ve derin derin nefes alıyor. Tekrar nefes verdiğinde, nefes sıcak ve nefesine, hassas tenimi gıcıklayan ve içime bir ürperti gönderen derin, gürleyen bir memnuniyet iç çekişi eşlik ediyor.

"İçine bir bebek koymama hazır mısın?" Chris kulağıma fısıldıyor.

Sözleri zihnimde karnımın onun etinden ve kanından bir çocuğun içimde büyümesiyle şiştiğini canlandırdı. "Siktir git, pislik!" aklıma gelen tek cevap.

Sözlerim onu caydırmak için hiçbir şey yapmıyor. Elllerinden biri vücudumda yukarı doğru kayarak göğsümü buluyor. Göğüslerimden birini tutuyor ve okşamaya başlıyor. Diğer bacaklarımın arasına kayıyor ve mahrem yerlerime bastırıyor. Pozisyonumdan memnun kalmayınca ayaklarımı daha da açıyor, böylece bacaklarım daha geniş açılmış oluyor ve arada kalanlara daha iyi erişebiliyor.

Parmaklarından biri iç çamaşırlarımın içine giriyor. Ucu yarıklarımın arasında aşağı yukarı sallanıyor.

"Burada neyimiz var?" diye soruyor.

Keşfini bana sunmak için elini külotumdan çekip çıkarıyor. İki parmağının arasında duran yapışkan, berrak sıvıya bakıyorum. Kendime dehşetle bakıyor, kendi bedenim tarafından ihanete uğradığımı hissediyorum.

"Hâlâ bunu istemiyormuş gibi mi davranacaksın?" diye sorar.

"İstemiyorum!" Sesim kendime bile huysuz bir çocuk gibi geliyor.

"Bana istediğin kadar yalan söyleyebilirsin, ama bedenin her zaman gerçeği ortaya çıkaracaktır."

Parmağını tekrar yarığıma sokuyor ve bu sefer aşağı yukarı vurdukça ucu daha derine giriyor. Vücudumun doğal kayganlaştırıcısı ilerlemeye yardımcı oluyor ve bunu kolaylaştırıyor. Bana yavaş yavaş, alaycı bir şekilde giriyor. İç duvarlarımı okşarken dudağımı ısıyorum. İkinci bir parmak ilkinin katılıyor. Eklenen çevre, giriş yerimdeki sürtünmeyi artırıyor ve beni karıncalandırıyor. Parmakları kanca

Mağaramın yumuşak ön duvarını gıdıklıyor ve harika hissettiriyor. Bir inilti çıkardım.

"İyi hissettiriyor, değil mi?"

Öyle olduğunu ona itiraf etmeyi reddediyorum ama ne söyleyeceğimi düşünecek kadar düşüncelerimi toparlayamıyorum. İçimdeki parmakları fırtına gibi esiyor ve hem bedenimi hem de beynimi jöleye çeviriyor. Chris'in parmakları üzerimde gezinirken bacaklarım açılmış pozisyonda durmaktan titremeye başlıyor.

Sonunda beni yatağa doğru ittiğinde rahatlıyorum ama sadece ellerimle yatağa yaslanmamla yetinmiyor. Başımı ve gövdeyi de yatağa indirene kadar itmeye devam ediyor ve popomu ona sunuyormuş gibi havaya kaldırıyorum. Bu aşağılayıcı bir pozisyon. Ben onu hiç göremiyorum ama o beni görebiliyor - en azından önemseydiği kısmımı.

Beni uzun bir süre öylece bırakıyor. Nefes alışını duymasam odadan çıktığını düşünebilirdim. Gözlerinin üzerimde olduğunu, onun için sergilediğim bedenimi incelediğini hissedebiliyorum. Kendimi nesneleştirilmiş, insanlıktan çıkarılmış hissediyorum. Bu yatak odasında alışık olduğum bir duygu değil. Daha önceki tüm cinsel deneyimlerimde, ne kadar sınırlı olsalar da, her zaman kontrolün bende olduğunu hissetmiştim

- Ortaklarım üzerinde baskın değil, onlarla eşitim. Şu anda tüm kontrolü bırakmış gibi hissediyorum. Bu garip bir his, en azından bundan hoşlandığımı düşündüğüm için. Hoşuma gitmesinden nefret ediyorum. Kafam çok karışık.

Bana tekrar dokunduğunda, kış yanaklarımı tutuyor. Onlarla sanki eğlenmesi için bir oyuncakmış gibi oynuyor. Birbirlerine çarpmalarına izin vermeden önce onları birbirinden ayırıyor. Sonra yanaklarımdan birini tokatlıyor - sert değil, sadece hafif bir karıncalanma bırakacak kadar. "Sen benimsin ve sana istediğimi yaparım" mesajını vermeye yetecek kadar. Mesajını yüksek sesle ve net bir şekilde okuyorum, vücudum da öyle. Meme uçlarımda sertleştiğini, sütyenimin iç kısmına doğru çıktığını hissediyorum. Memelerim yatağa bastırıldığı için şükrediyorum, böylece sert dokunuşunun vücudumun nasıl tepki vermesine neden olduğunu görmesi için görünmüyorlar.

Chris külotumun köşebentini bir tarafa çekiyor.

"Oh, Kitty! Benim için kesinlikle hazırsın bebeğim," diyor neşeyle.

Ne kadar haklı olduğu aşağılayıcı. Sadece deli gibi sızmakla kalmıyorum, aynı zamanda klitorisim zonkluyor, dokunulmak için can atıyor. Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi elini dolaştırıyor ve parmağının ucuyla klitorisimin etrafında dans etmeye başlıyor. Doğrudan dokunmuyor, onun yerine daireler çiziyor, önce bir tarafını sonra diğer tarafını okşuyor, tekrar geri çekilmeden önce alaycı bir şekilde yaklaşıyor. At

Aynı anda diğeri eli yine am deliğimi buluyor. Dudaklarımı aralıyor. Nefesimi tutuyorum, bundan sonra ne olacağını biliyorum.

Aleti bir gram bile direnç göstermeden içime kayıyor. Saf statik elektrikten oluşan bir çubuk gibi dokunduğu her şeyi karıncalandırıyor. Daha da derinleştğini hissetmeyi bıraktığımda tamamen içimde olduğunu düşünüyorum ama yanılıyorum. Beni kalçalarımın tutup geriye, kendisine doğru çekiyor ve yavaş yavaş bükülmeye başlayan bacaklarımı düzeltiyor. Kalçalarını tekrar ileri doğru itiyor ve bu sefer tamamen girmiş olması gerektiğini biliyorum çünkü ağzına kadar doluyum.

İtmeye başlıyor ve vücudu benimkine her çarptığında içimden çıkan homurtuları durduramıyorum. Beni arkamdan sikerken elleri de boş durmuyor, tenimin her yerini okşuyor ve okşuyor. Beni sertçe dövüyor, erkekliğinin her santimini her seferinde içime sokuyor. Neredeyse katlanılamayacak kadar fazla.

Elleri tekrar kalçalarımı buluyor ve hızını artırmaya başlarken beni sıkıca tutuyor. Deneyimlerime dayanarak, bitirmeye yakın olduğunu tahmin ediyorum. Taşaklarının sıkılaştığını ve amımın derinliklerine boşaldığını hayal ediyorum. Kendime bunun sadece çileyi sona erdirmek için olmasını istediğimi söylüyorum, gerçek duygularımı kendimden bile saklıyorum.

Dakikalar geçiyor ve o hala canlılığını kaybetmeden pistonları çalıştırıyor. Terli bedenlerimizin birbirine çarparken çıkardığı seste artık bir ıslaklık var. Kendime beni boşaltmasına izin vermeyeceğimi söylüyorum. Vücuduma kendini olduğundan daha fazla aşağılamaması için yalvarıyorum. İticiliği daha da hızlanıyor ve homurtularım daha yüksek sesle çıkmaya başlıyor. Artık bitirmek üzere, diyorum kendi kendime. Bu tempoyu sonsuza kadar sürdüremez.

Her nasılsa, zar zor düşünene kadar beni bir matkap gibi becermeye devam ediyor.

"Siktir, senden nefret ediyorum!" dediğimi duyuyorum. "Senden o nefret ediyorum ki!"

Sözlerim onu teşvik ediyor gibi görünüyor ve tüm beklentilerime meydan okuyarak beni mümkün olduğunu düşündüğümünden daha sert ve hızlı bir şekilde sıkıştırıyor.

"Siktir git! Siktir git!" Tekrar tekrar söylüyorum.

Gerçekleşmeden çok önce beni boşaltacağını biliyorum. Ben ona küfürler savurmaya devam ederken baskının yavaş yavaş kırılma noktasına doğru arttığını hissediyorum. Elleri belimi sıkıca kavırıyor ve kendini ileri geri iterken, sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni de çekip itiyor. Artık onu orgazmımdan mahrum etmek istemiyorum. Tam tersine, bunu bana vermesine ihtiyacım var. Bundan sonraki zihin açıklığımda

Sonra kendimden utanacağım, ama şu anda, doruğa ulaşana kadar beni becermesine nefes almak için oksijene ihtiyacım olduğundan daha çok ihtiyacım var.

Hayal kırıklığına uğratmadı. Balon patladı. Haykırıyorum. Coşku dalgaları üstüme üstüme geliyor. Kontrolsüzce kasıldım ve yatağa düştüm. Beni sikmeyi bırakmıyor. Şimdi üstümde, beni yatağa sabitliyor ve kaçmamı engelliyor.

"Oh, lütfen sadece içime gel!" Yalvarıyorum.

Sanki bu coşkulu itirazı bekliyormuş gibi gülümsüyor ve başını sallıyor. "Tanrım, Katrina, tek istediğim buydu," diyor kısık bir sesle.

Vücudu geriliyor, shaftı içimde olabildiğince derine gömülüyor. Kendini içime bıraktığında zonkladığını hissediyorum. Duvarlarım içgüdüsel olarak onun etrafında kenetleniyor ve ben bunu anlamıyorum. Bunu iğrenç bulmuyorum, hatta hiç bulmuyorum. Aslında, telaşlanmış hissediyorum. İlk kez bir erkek prezervatif kullanmadan içime boşalıyor. Şimdiye kadar, bir erkeğin sperminin içime akması düşüncesi her zaman kesin bir hayır-hayır olmuştu. Her zaman bu gerçekleştiğinde kendimi ihlal edilmiş ve lekelenmiş hissedeceğime inanmıştım. Görünen o ki, gerçekten de öyle hissediyorum. Hiç beklemediğim şey, en çılgın hayallerimde bile, bu duyguların içimde daha önce hiç yaşamadığım büyük bir şehveti ateşleyeceğiydi.

Dördüncü Bölüm

Chris

I Gecenin geç saatlerine rağmen güneşin doğuşuyla uyandım. Başımı çevirdiğimde güzel karımın hâlâ uyuduğunu görüyorum. Kendimi bir dirseğimin üzerinde yukarı kaldırıyorum ve onu daha iyi seyredebilmek için dağınık saçlarını nazikçe yüzünden çekiyorum. Yatağımı ve hayatımı paylaşan böylesine olağanüstü bir kadına sahip olduğum için kendimi inanılmaz derecede şanslı hissediyorum. Hayatımızı birlikte geçirme ve bir aile kurma düşüncesi

baş döndürücü bir heyecanla.

Yavaşça, göğsünü ortaya çıkarmak için çarşafları indiriyorum. Hâlâ sütyenini giyiyor. İçinde uyumak onun için rahatsız edici olmalı ve dün gece yaptıklarımızdan sonra bu kadar mütevazı olmakta ısrar etmesi bana çok saçma geliyor. Elbette çıplak uyudum, tıpkı onun yanında geçirdiğim her gece yapmaya niyetlendiğim gibi.

Katrina'nın göğüslerine hayranlık duyuyorum. Onları görünce sikim sertleşmeye başlıyor ve sütyenini yırtıp atma, hakkım olana erişim talep etme isteğiyle doluyorum, ama kendime daha birçok gece birlikte olacağımızı ve tüm hediyelerimi bir kerede açmamam gerektiğini hatırlatıyorum.

Çarşafı daha da aşağı kaydırıyorum. Pürüzsüz karnı her nefeste yükselip alçalıyor. Avucumu karnının alt kısmına, iç çamaşırının kemerinin hemen üstüne yerleştiriyorum. Tam şu anda içinde yüzen milyonlarca spermi hayal ediyorum, hepsi tek bir amaca odaklanmış durumda: yumurtasına girip onu dölmek. Şanslı bir tanesinin bu cesur yolculuğu çoktan yapmış olması mümkün mü?

gece boyunca yan yana uyurken? Çocuğum şu anda Katrina'nın rahminde büyüyor olabilir, diyorum kendi kendime neşeyle, yine de arkama yaslanıp bir depozitomun yeterli olacağını ummaya niyetim yok.

Sonunda çarşafı yeni gelinimin üzerinden tamamen çekerek, sadece sütyeni ve külotuyla kıvrımlı vücudunun görüntüsünü içime çekiyorum. Bu manzara beni çok mutlu ediyor ama daha fazlasını istiyorum. Dün gece onu arkadan becerdim, sadece amına erişmek için iç çamaşırını bir tarafa kaydurdım. Sonuç olarak, neyle çalıştığımı iyi göremedim. Şimdi bunu öğrenmenin tam zamanı olduğuna karar verdim. Parmaklarımı külotunun her iki yanından geçirerek, elimden geldiğince nazikçe külotunu aşağı sıyırdım. Amını tamamen çıplak bir şekilde tıraş keşfediyorum ve bunun her zamanki tarzı mı olduğunu yoksa düğün gecemiz için özel olarak mı hazırlandığını merak ediyorum.

Katrina'nın külotunu onu uyandırmadan tamamen çıkarmayı başardığımda, en azından bir şekilde derin bir uykucu olduğunu keşfetmekten memnuniyet duyuyorum, böylece onunla biraz eğlenme şansım oldu. Bacaklarını açtım, bilinçsiz haliyle onu uyumlu buldum. Artık tamamen dikleşmişim ve önümdeki harika manzaraya bakarken kendimi yavaşça ovmaya başladım. Kabarık dış dudaklarını parmak ucumla fırçalıyorum, her birini sırayla okşuyorum. Açılmış bacakları onları birbirinden ayırarak iç dudaklarının pürüzsüz pembeliğini ortaya çıkarıyor. Yüzümü yaklaşıtıyorum ve tatlı kokusunu içime çekiyorum. Erotik aroma taşaklarımı geriyor ve ovmaya devam ederken sikimin başını yağlamak için kullandığım berrak sıvıdan bir damlacık bırakıyorum.

Ellerim bacakları boyunca kayıyor, güzel teninin üzerinde süzülüyor. İç kalçalarını öpüyorum, yumuşaklıkları dudaklarıma bir bulut kadar davetkâr geliyor. Yavaş yavaş, ağzım amını bulana kadar içeri doğru ilerliyorum. Dilimi sıcak etine değdiriyorum, balın tadını çıkarır gibi tatlılığının tadına bakıyorum.

"Ne?" Katrina şaşkın bir sesle sorar, sesi hâlâ uykudan kalınlaşmıştır.

"Uyumaya devam et Kitty. Sadece seni hazırlıyorum ki günlük sorumluluğumu yerine getirebileyim ve günün geri kalanının tadını çıkarabilelim. Uyumayacaksın.

Bunun için uyanık olmak bile gerekiyor."

"Ha?" Katrina başını kaldırıp bana bakarak mırıldanıyor. Gücsüzce bacaklarını kapatmak için hamle yapıyor ama ben bacaklarını açık tutarak onu yalamaya ve öpmeye devam ediyorum. Eminim istese bacaklarını kapatabilirdi. Bunun yerine, mücadeleyi bırakıyor.

"Ben uyurken dilini içime sokmak ne zamandan beri senin sorumluluğun oldu?" Katrina her kelimedede sesi daha uyanık çıkararak soruyor.

"Sen uyurken benim karım olmaya ara veremezsin," diyorum, konuşurken dudaklarım hala ona dokunuyor. "Senin içine bir çocuk koymak benim görevim ve bunu uygun gördüğüm zaman yapmak da benim hakkım."

"İçime böyle... uhh... bir bebek koymayacaksın," diyor, hassas bir noktayı bulduğumda gırtlaktan bir inilti çıkarmamak için kendini tutamıyor.

"Şimdi sikimi içine sokmamı mı tercih edersin?" Ben soruyorum. "Zorlanmamayı tercih ederim... uhh... uhh..."

Sondalama dilimle keşfettiklerimden yararlanırken söylediklerine odaklanamıyor. Dilim şimdi klitorisine odaklanarak çalışmaya devam ederken, parmaklarımın yardım etmesine izin veriyorum, mağarasını nemli bulmak için içine kayıyorum.

"Seni zorluyor muyum? Benimle evlenmeyi sen seçtin. Bu hayatı sen seçtin. Ve belli ki bunun her saniyesinden zevk alıyorsun."

Katrina'nın verebileceği tek yanıt, başlığını geriye doğru sıyırıp dilimin ucuyla altında saklı küçük kırmızı çıkıntıyı durmaksızın gıdıklarken nefes nefese kalmak oluyor. Aynı zamanda, sırtını eğip kalçalarını kaldırıana kadar parmaklarımı içine sokup çıkarıyorum.

Klitorisini emmeye başladım ve çıkardığı seslerden bunun onu çılgına çevirdiğini anladım. Parmaklarımı içeri ve dışarı sürdüğümde kalçalarını sallıyor ve onu şehvetle çıldırtıyor. Pozisyonumu değiştiriyorum, böylece parmaklarımı kıvrıp g-noktasına karşı sallayabiliyorum.

"Oh, lanet olsun!" diye haykırıyor ve ben onu tam olarak doğru noktadan vurduğumu biliyorum. "Oh, siktir! Oh, siktir! Oh, siktir... sen! Sikeyim seni!"

"Kocan seni boşaltırken onunla böyle mi konuşuyorsun?" Durmadan soruyorum.

"Siktir git," diyor tekrar, bu sefer dişlerini sıkarak.

Kaslarının gerildiğini hissedebiliyorum. Parmaklarımın hareketini hızlandırıyorum, doruk noktasının hemen köşede olduğunu biliyorum ve kelimelerle dikkatini dağıtmak yerine dudaklarımı tekrar klitorisine odaklıyorum.

Haklıyım. Saniyeler sonra kasıla kasıla titremeye başlıyor, gözleri kapalı. Onun coşkusundan zevk alıyorum. Nefes alışının ritmini dinliyorum ve onu ne kadar ileri götürebileceğimi ölçmek için parmak uçlarımın altındaki seğirmeleri ve sarsıntıları hissediyorum. Sonunda onu aşırı uyarmamak için dokunuşumu geri çekmeden önce her bir dalgayı zirveye kadar sürdüğünden emin oluyorum.

Vücudu soğuyup yenilenirken nefes almasına izin veriyorum. Onu devam edemeyecek kadar hassas olmayacağı kadar uzun süre bıraktığımı düşündüğümde, üzerine tırmanıyorum ve ereksiyon halindeki sikimi onunla aynı hizaya getiriyorum

zonklayan delik. Gözlerini açıp bana bakıyor ama yüz ifadesini okumakta zorlanıyorum.

"Hâlâ bana bundan hoşlanmadığını söylemeye mi çalışacaksın?" diye soruyorum. Kaşlarını çatıyor.

"Parmaklarını ve ağzını klitorisime koydun ve bu beni ıslattı.

Bu biyoloji. Bu benim istediğim anlamına gelmez."

"Sanırım seni ıslatmaktan biraz daha fazlasını yaptım," diye karşı çıkıyorum, horozumun başını girişine karşı şakacı bir şekilde fırçalarken, kaygan kıvrımları arasında kayıyor ve kayıyor.

"Ne istiyorsun? Bir ödül mü?" diye sorar.

"Hoşuna gittiğini itiraf etmeni istiyorum. Seni boşalttığımı ve bunun harika hissettirdiğini söylemeni istiyorum. Doğruyu söylemeni ve sikimi içine sokmamı istediğini söylemeni istiyorum."

"Ah, kahramanım," diyor Katrina, boş ve alaycı bir ses tonuyla. "Kocam bir kadını nasıl orgazm edeceğini biliyor. Çok şanslıyım." Normal sesine dönerek, "İstedğin bu mu?" diye soruyor.

Öfkenin içimde kabarmaya başladığını hissediyorum. Yumruklarım sıkılıyor. Kalçalarımı sert ve hızlı bir şekilde savurarak sert sikimi onun derinliklerine sokuyorum. Nefesi boğazında düğümleniyor.

"Neden bu kadar zorlanıyorsun?" İtmeye başlarken sordum. "İşleri kendin için daha da kötüleştiriyorsun."

Bana karşı mücadele edeceğini düşündüm ama etmedi. Aksine bacaklarını daha da açıyor, altımda uzanırken bana daha kolay erişim sağlıyor ve beni tamamen içine alıyor. Gerçekten kafam karıştı. Sanki bir şey söylüyor ama başka bir şey yapıyor.

"Nasıl zor oluyorum? Beni becermene izin veriyorum, değil mi? Karın olarak görevimi yapacağımı söyledim, bundan hoşlanacağıma asla söz vermedim. Söylediklerim hoşuna gitmiyorsa soru sormayı bırak. Beni bunu istemeye ikna edemezsin."

"Dün gece bunu sen istedin," diyorum itişlerimin gücünü ve hızını artırırken. "İçine boşalmam için bana yalvardın."

Katrina, "Bitmesi için yalvarıyordum" derken elleri yatağı pençeliyor.

Onu ikna etmeye çalışmanın ötesindeyim. Onu o kadar sert sikiyorum ki yatak sallanmaya başlıyor. Sonra bacakları titremeye başladı. Tekrar yaklaştığını söyleyebilirim.

"Benim için gel," diyorum, şu anda onun üzerinde sahip olduğum gücün tadını çıkarıyorum.

"Hayır," diye ciyaklıyor ama sesinde karşı koyamayacağını bildiğini duyabiliyorum.

"İçine bir bebek sikeceğim Kitty," diyorum ona. "Her an içine boşalabilirim ve senin de kendini bırakıp benimle gelmeni istiyorum."

Gözlerimin içine baktığında sadece zevk görüyorum ve bir saniyeden kısa bir süre içinde sabahki ikinci orgazmı onu sarıyor. Gergin kasları şaftımda ve başımda harika hissediyor ve bir dakika sonra taşaklarımın gerildiğini ve güzel karımın derinliklerine meni ipi üzerine ip pompalarken horozumun titrediğini hissediyorum.

Bölüm Fİ ve

Katrina

I Ben otel yatağında uzanırken, az önce bana saldırdığı yerden hiç kıpırdamadan, banyodaki duşun patladığını duyuyorum. Altımdaki çarşaf kendi terimle nemlenmişti. Klima sıcak tenime karşı serin. Etim Her yerim karıncalanıyor.

Kendime olan şaşkınlığım yeni boyutlara ulaştı. Chris bana içime bir bebek koyacağını söylediği an, sözlerinin beni bu şekilde uçurumun kenarına getirme gücüne sahip olabileceğini keşfettiğim için şok oldum. Sikinin içimde patladığını, beyaz tohumunun içimi doldurduğunu hayal ederken sertçe boşaldım. Ve sonra oldu.

Bir elimi kalçalarımın arasına koyuyorum ve orayı sırlıslıkla ıslak buluyorum. Bacaklarımı kapatıyorum, ayak bileklerimi çaprazlıyorum ve parmaklarımı uyluklarımın arasına hapsediyorum. Kendime, sanki çarşaf lar zaten kirli değilmiş gibi, sızdırmamaya ve yatak takımını mahvetmemeye çalıştığımı söylüyorum. Kendime yine yalan söylüyorum, bahaneler uyduruyorum çünkü ne zaman gerçekte yüzleşmeye çalışsam bu beni utançla dolduruyor.

Ailem benim için bir evlilik ayarladıklarını ilk söylediğinde hiç şaşırmadım. Her ne kadar toplumumuzda eskisi kadar yaygın olmasa da, ailem bana her zaman geleneklerimize sahip çıkmanın, izole kültür adamızı gelecek nesiller için canlı tutmanın önemini aşıladı. Bu her zaman aklımda olan bir şey değildi.

Erkek arkadaşı yürümedi ve ikincisi de yürümedi, ailem çöpçatanlık yapmanın kendi işleri olduğuna karar verdi.

Hayır diyebilirdim; kararına saygı duyarlardı ama onların hayal kırıklığıyla yaşayamazdım. Nihayetinde, aile ve mirasın önemli olduğu konusunda onlarla aynı fikirdeyim ve bizimkilerin yok olmasından sorumlu olmak istemiyorum. Ama bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyor. Arada sırada aptalca eski moda bir elbise giymeye katlanmam gerekiyorsa, katlanırım. Sevmediğim bir adamla evlenmek zorundaysam, evlenirim. Ona bir çocuk doğurmak zorunda kalırsam, bunu da yaparım. Dişimi sıkıp görevimi yapacağım. Ama aynı zamanda, eğer bana bunlar yaptırılacaksa, sonuna kadar meydan okuyacaktım.

Kocamın kim olacağını öğrendiğimde, bu beni çok şaşırttı çünkü ondan nefret etmeye çoktan karar vermiştim. Kendim için yarattığım sorun, o noktaya kadar Chris'i zaten yıllardır arzuluyor olmamdı. Onu sadece annemin arkadaşının oğlu olarak tanıyordum ve benden oldukça büyük olduğu için, ailelerimizin kasaba şenliklerinde ve kutlamalarında bir araya geldiği nadir durumlar dışında asla aynı çevrelerde sosyalleşmedik. Ben hala ona hayranlık duyan ve onu idol olarak gören küçük azgın bir okul kıızıyken o çoktan genç bir adam olmuştu. Her zaman yakışıklıydı ve yaşlandıkça daha da çekici hale geliyordu.

Kafam karışmıştı. Bir yandan, bu evlilik benim seçimim değildi ve hayatımın geri kalanını seçiminde hiçbir rol oynamadığım bir adamla geçirmekle kalmayıp, onu yatağa atmak ve hem zevki için hem de ona bir çocuk doğurmak için vücudumu kullanmasına izin vereceğimi bilerek bunu yapmak beni rahatsız etti. Öte yandan, ondan etkilendiğimi ve uzun zamandır etkilendiğimi de itiraf etmeliyim. Bir bakıma, keşke ailem okula birlikte gittiğim zavallı, sıksa ineklerden birini seçseydi diyorum. En azından o zaman kinimin onaylandığını hissedebilirdim.

Dün geceden önce, kendimi bu adama duyduğum çekimin tamamen yüzeysel olduğuna ve ona karşı duyduğum nefrete olan sarsılmaz inancımın daha ağır basamayacağına ikna etmiştim. Sonra beni kontrol altına aldı ve sanki onun tarafından hipnotize edildim. Beni omuzlarımdan tutup bir oyuncak bebek gibi hareket ettirmesi daha önce hiç yaşamadığım şeyler hissetmeme neden oldu. Bana nasıl dokunacağını ve beni nasıl kendi gibi hissettireceğini çok iyi biliyordu. Bir erkeğin malı gibi hissetmekten nefret edeceğimi sanırdım. Ama etmiyorum. Bayıldım. Düşünmem gereken daha çok şey olduğunun farkındayım.

Neyse ki düşünmek için zamanım var çünkü bugün balayı hedefimiz olan Bahamalar'a varmadan önce önümüzde uzun bir yolculuk var. Havaalanına giden araba yolculuğu boyunca sessizlik içinde otururken gerginlik hissediliyor. Güvenlikten geçerken de aynı şey oluyor ve uçağımıza binerken de devam ediyor. Evimizden binlerce mil uzakta başka bir otel odasında yine yalnız kalana kadar Chris konuşmak için sesini yükseltmiyor.

"Sanırım yanlış bir başlangıç yaptık," diyor.

"Hımm," diye çocuksu bir tavırla cevap veriyorum, sırtımı ona dönerek bavulumu karıştırmaya devam ediyorum ve ona bakmayı reddediyorum.

"Bak," diyor ve her ne kadar bastırmaya çalışsa da ses tonundaki kızgınlığı şimdiden duyabiliyorum. "Bana karşı hislerini açıkça ifade ettin. Artık o yüzüğü takıyorsun diye bana deliler gibi aşık olmanı beklemiyorum ama birbirimize karşı medeni olamaz mıyız?"

"Hayır," diyorum inatla, bilerek onu kışkırtmaya çalışarak. Aradığım bikini altını bulup banyoya dönüyorum ve onu, eşleşen üstle birlikte yanıma alıp kapıyı arkamdan kilitliyorum.

"İyi," dediğini duyuyorum kapının diğer tarafından, sesi artık sabit, sanki sonunda benim huysuzluğuma boyun eğmiş gibi. "Eğer istediğin buysa, kaltak olmaya devam et. Karım olarak senden bekleneni yaptığın sürece benim için hiç fark etmez."

Siyah bikinimi giyip banyodan çıktığımda onu kapıyı kapatırken buluyorum.

"Çekil," dedim. "Ben havuza gidiyorum."

"Hayır, yapmayacaksın. Bana karşı görevini yerine getireceksin. Git lavabonun karşısında dur."

"Bunu zaten bu sabah yaptık," diye yakınıyorum. Kalbim heyecandan daha hızlı atmaya başlıyor.

"Vücudunu günde sadece bir kez mi kullanma hakkım var?" diye soruyor sertçe. Kıvrılmış bir dudakla başımı sallıyorum.

Durmamı istediği yeri işaret ediyor. İtaatkar bir şekilde pozisyonumu alıyorum, ellerimi lavabonun kenarına koyuyorum. Arkamda durmak için hareket ederken karşımdaki aynadan onu izliyorum. Yüzümdeki hoşnutsuz ifadeyi fark ediyor, bir hoşnutsuzluk maskesi. Gülümsediğinde, onun iradesine boyun eğerken küçümsememin ne kadar abartılı olduğunu görünce, numara yaptığımı fark edip etmediğini merak etmekten kendimi alamıyorum. Sonunda, sıkıntıma rağmen boyun eğdiğimi görmenin onu eğlendirdiği sonucuna varıyorum.

"Dinle Kitty," diyor bikinimin altını indirip yere düşmesine izin verirken. "Bunu sadece kendi zevkim için yapmıyorum. Bunun senin görevin olduğundan bahsettiğimi biliyorum, ama bu senin olduğu kadar benim de görevim."

Uyaranlara verilen fiziksel tepkilerin koşullara bağlı olarak farklı şekillerde yorumlanabilmesi ilginç. Şu anda kalbim hızla çarpıyor, tıpkı Chris beni ilk kez bu pozisyona soktuğunda olduğu gibi. Bu bir sonraki adımın ne olacağıyla ilgili endişeye işaret ediyor olabilir -bir parçam bunu hissediyor- ama daha büyük bir parçam coşkulu ve heyecanla dolup taşıyor. Elimde değil; ondan gerçekten hoşlanıyorum. Bana yaptıklarını seviyorum. Hakimiyetine ve ona boyun eğmekten ne kadar zevk aldığıma bayılıyorum. Gerçek bu.

Elini çıplak karnımın üzerine, rahmimin olduğu yere koyuyor. Bunalmış hissediyorum. Tenim ürperiyor, bu fiziksel bir his, ama bir de dokunuşunun ve sözlerinin içimde uyandırdığı duygular var. Kendi yatağımın güvenliği ve rahatlığında bir filmi izlemek gibi, korkacak bir şey olmadığını içten içe bildiğim halde korkunun içime işlemesine izin veriyorum.

Bu sefer beni memnun etmeye çalıştığını göstermiyor. Bacaklarımı açmam için açık bir jest olarak uyluklarımın iç kısmına hafifçe dokunuyor. Emrini yerine getiriyorum. Soyunmakla uğraşmıyor, sadece sikini şortunun bel bandından çıkarıyor. İşini yapacak kadar sert olduğundan emin olmak için birkaç kez pompalıyor. Sonra bir eline tükürüyor ve bir miktar kayganlaştırıcı eklemek için şaftına ve başına masaj yapıyor. Buna ihtiyacı yok. Beni kullanması için zaten hazırım. Bütün gün hayal kurdum, bu anı bekledim, beni nasıl sert ve ateşli bir şekilde becermesini istediğimi düşündüm.

Ve işte oldu. Otele varalı daha beş dakika bile olmamıştı ki beni çırılçıplak ve sikilmeye hazır bir halde yakaladı. İçime kayıyor ve ifadesinden beni ne kadar ıslak bulduğuna şaşırdığını anlayabiliyorum. Sert hamleleri için, beni nefretle sikip unutturması için çaresizim ama . Bunun yerine sikiinin içimde oturmasına izin veriyor, varlığıyla beni dolduruyor, oraya aitmiş gibi yerimi işgal ediyor, tahliye etmeye hakkım olmayan bir sakın. Bikinimin üstünü bağlayan ipi koparıyor. Göğsümden lavaboya doğru düşüyor. bakıyorum, göğüslerime, serbest bırakılmış şimdi kendi ağırlıkları altında asılı duruyorlardı.

Sonunda kocam beni sikmeye başladı. Bunu yaparken elleri etrafıma dolanıyor ve göğüslerimi okşamaya başlıyor. Onları güçlü elleriyle yoğuruyor.

Elleriyle kavırıyor ve sıkıyor. Başparmakları meme uçlarımı ovarak sertleşmelerini sağlıyor. Bunun kendi kişisel zevkiyle ilgili olmadığı yönündeki önceki iddiası hakkında onunla tartışmak istiyorum, ancak dilimi ısıtıyorum, bunun onu durdurabileceğinden ve onun el işinden aldığım kendi zevkimi elimden alabileceğinden endişeleniyorum.

Beni boşaltmıyor. Bu sefer bana yaptıklarından alabileceğim herhangi bir zevkin tamamen tesadüfi olduğu açık. İronik bir şekilde, bu sadece beni daha da azdırmaya hizmet ediyor: onun için romantize edilecek bir sevgiliden ziyade sadece bir araç olduğumu bilmek. Söylemeye gerek yok, yine de geliyor ve bunu yaparken elleri göğüslerimi sıkıca kavırıyor. Benimle işi bittiğinde bikinimin alt kısmını yukarı çekiyor ve arkama kibirli bir şekilde iki kez vuruyor. Kendimi bitirmek için çaresizim ama onun yanından yeterince uzun süre kaçmanın bir yolunu bulamıyorum ve beni ne kadar çaresizce azdığını bilmesine izin veremeyecek kadar utanıyorum.

Pes etmiş bir halde kapıya doğru ilerlerken aniden beni durduruyor. "Kitty, benden bir şey mi istiyorsun?" diye şakacı bir şekilde soruyor, gözleri muziplikle parlıyor.

"Hayır, neden sordunuz?" Kayıtsızmış gibi davranarak cevap veriyorum.

"Benimle seks yapmaya bu kadar ilgisiz görüldüğüne göre, sanırım zirveye ulaşmana yardım etmemi istemiyorsun."

"Doğru, bilmiyorum," diye karşılık veriyorum. "Ben sadece bir amaç için bir aracım."

"Öyle mi? Ama bu yolculuğun tadını çıkaramayacağın anlamına gelmez. Bırak seninle ben ilgileneyim, Kitty."

Alay etmeye başlıyor, parmakları hassas noktanın etrafında dans ediyor ve zevkin hızla artması uzun sürmüyor. Direnmek, hayır demek istiyorum ama zevk çok baskın geliyor ve kendimi teslim olurken buluyorum.

"İşte böyle, karıcığım. Bırak kendini. Parmağıma gel."

Ve yapıyorum. Yapıyorum ve inliyorum. Daha sonra parmağını dudaklarına götürüyor ve memnun bir sırıtışla emiyor. Sonra eğiliyor ve alnımdan hafifçe öpüyor.

Şaşkınlık ve tedirginlik karışımı bir duygu içindeyim. Kocam beni hazırlıksız yakalamaya devam ediyor.

Bölüm S xI

Katrina

F Balayımızın geri kalanında da beni her gün birkaç kez becerdi. Dayanıklılığına ve hızlı iyileşmesine hayran kaldım. hızlı bir şekilde art arda birden fazla nöbet. İsteyebileceğimiz tüm olanaklara sahip olan tesisin sınırlarını asla terk etmiyoruz, bu da odamızın mahremiyetine asla beş dakikalık bir yürüyüşten daha fazla olmadığımız anlamına geliyor.

Bir tur daha atmaya ne zaman karar dair herhangi bir mantık ya da düzen yok gibi görünüyor. Saatlerce havuz kenarında rahatlayabiliriz ve sonra, hiçbir yerde, bana dönecek ve *hemen* odaya geri dönmemi söyleyecek. Sonra beni çığ çığ siktikten sonra havuz başına dönüyoruz ve hiçbir şey olmamış gibi güneşlenmeye ve kokteyllerimizi yudumlamaya devam ediyoruz. Diğer günler, beni başka bir seans için tekrar asansöre doğru sürüklemeyen önce şezlongda rahat edemiyorum. Odaya geri döndüğümüzde kapı kapanır kapanmaz, yatağa ulaşmak için gereken iki saniyeyi bekleyemeyecekmiş gibi beni odaya yapıştırıyor ve beni alıyor. Diğer konuklar otelin koridorlarında yürürken kapının karşı tarafından ayak sesleri duyarken inlemelerimi tutmaya çalışıyorum.

Her zaman odaya geri dönmeyiz. Bir keresinde gece geç saatte otelin mutfağına giden تنها bir sokakta yürürken zamanın geldiğine karar verdi. Yakalanma ihtimali beni heyecanlandırdı, bu yüzden yüzeyde inanmazlıkla gözlerimi deviriyor olsam da isteyerek onu takip ettim.

Ona karşı olan nefretimi korumaya çalışıyordum ama günler geçtikçe bu beni yormaya başladı. Gardımı indirmeye ve ona karşı daha rahat olmaya başladım. Artık sıradan sohbetler ediyoruz ve ben iğneleyici ve kaba olmayı unutuyorum. Eşlik görevlerimi yerine getirmem için bana odaya dönmemi emrettiğinde, hala heyecanımı gizlemeye çalışıyorum ama içimde sadece onun istediği eş olabileceğim için mutlu hissediyorum. Onun için olmak istediğim eş.

Hem elleri hem de dili konusunda yetenekli ve amımı henüz kendi zevki için yeterince ıslak bulmadığında bunları kendi yararına kullanıyor. Ancak bu bir sorun değil, çünkü bilinmeyenin heyecanı beni neredeyse sürekli bir uyarılma durumunda tutuyor.

Günler geçtikçe kocam hakkında birkaç şey öğrenmeye başlıyorum. Birincisi, onun alışkanlık olarak erken kalkan biri olduğunu öğreniyorum. Bazen güneş henüz doğmadan bacaklarımın arasında bir parmak, bir dil, hatta onun sikiyle uyanıyorum. Ne kadar zamandır bunu merak ediyorum ve bilgim olmadan içime girdiğini bilmek, rızamı geri alma yeteneğimi aşmak beni sonsuza kadar tahrik ediyor. Geri alacağımdan değil. Bunun benim bir fantezim olduğunu hiç bilmiyordum ve şimdi kendimi bunu yaşarken buluyorum ve doyamıyorum. O benimle uğraşırken hala gibi davranmayı seviyorum ama kaçınılmaz olarak bana verdiği zevkle inlemekten kendimi alamıyorum.

Bazen o otelin spor salonuna giderken benim uyumama izin veriyor. Döndüğünde vücudu sıcaktır ve damarları derisinden kabarır. Her yerinden ter damlıyor ve bana yaklaştığında onun misk kokusunu alıyorum. Erkeksi kokusu beni kızışmış bir hayvana dönüştürüyor ve beni hemen orada ve o anda becermek isterse en ufak bir itirazda bulunmuyorum. Beni istediği gibi kullanmasını istiyorum. Kesinlikle ona şehvet duyuyorum ve onun serbest kullanım karısı olduğum için mutluyum. Ne zaman ve nasıl isterse.

Chrisr hakkında öğrendiğim bir başka şey de onun kesinlikle bir popo adamından çok bir meme olduğu. Yuvarlak arka tarafımı gerçekten takdir ettiğini ve birlikte olduğumuzda onu yakalamaktan çekinmediğini söyleyebilirim. Ama konu göğüslerime gelince, onlardan daha çok zevk alıyor gibi görünüyor. Sık sık, biz yakınlaşırken üstümü çıkarır, böylece her ikisi de göğüslerimle oynayabilir. Göğüslerimi ağzına aldığına gerçekten tutkulu oluyor ve bundan sonra zirveye ulaşması genellikle uzun sürmüyor. Eğer hareketleri tercihi hakkında yeterince ipucu vermediyse, bunu kendine özgü bir şekilde açıkça ortaya koyuyor.

"Bebeğimi içine aldığına bu güzel göğüslerinin şişmesini görmek için sabırsızlanıyorum" dedi bir gece beni sikerken onları okşarken

köpek stili. Her itişte ağır bir şekilde ileri geri sallanırlar. "Sen mükemmelsin, biliyor musun? Amin benim için yaratılmış ve seninle asla prezervatif kullanmayacağım. Asla. Bu süt yapıcılar annelik için yapıldı. Ve bunlar," diyor ellerini kalçalarımaya koyarak. "Çocuk doğurmak için mükemmel bir formun var."

Beni dövmeyle devam ederken ona "İğrençsin," diyorum. "Seninle evlenmeyi kabul ettiğime ve beni hamile bırakmana izin verdiğime inanmıyorum. Acele et ve içeri gel, ihtiyar." Beni ciddiye aldığını sanmıyorum. Sadece onu kızdırmak istedim.

Sonunda boşaldığında, her zaman yaptığı gibi taşaklarını içime sokuyor. Baş başa yaptığımız o ilk konuşmayı düşünüyorum, o andan itibaren doğum kontrol yöntemlerini kullanmamın nasıl yasaklanacağını açıklamıştı. Bunun sonsuza kadar sürecekle bir koşul olacağını düşünmemiştim. Önceki partnerlerimle seks yaparken her zaman prezervatif kullanırdık, ancak o küçük lateks kılıf her zaman tohumların ekildiği yer değildi. Geçmişteki sevgililerim bana bir şey öğrettiyse, o da erkeklerin boşalmak üzereyken o anı kendi bölgelerini işaretlemek için kullanmayı sevdikleriydi. Durum böyle olunca, hemen hamile kalmak konusunda endişelenmeme gerek olmadığını düşündüm.

Chris'in önceki partnerlerimden farklı olduğunu keşfetmem uzun sürmedi. Asla son saniyede çekmiyordu. Tohumunun tenime sıçramasını izlemek için asla boşalmasını göğüslerime ya da kıkıma yöneltilmiyor. Hiçbir zaman yutup yutmayacağımı düşünmek zorunda kalmadım, hiçbir zaman arka kapımı çalmadı. Bu seçeneklerden herhangi birini israf olarak değerlendireceğinden eminim. Yemin ettiğimiz andan beri o adamın ürettiği her bir ons meni, rahmime giden tek yönlü bir yolda son buldu. İçime bir çocuk koyma konusundaki kararlılığına dair tüm iddialarının tamamen gerçek olduğuna dair hiçbir şüphem yok. Bu onun amacı gibi görünüyor, kendi cinsel arzularından ve kesinlikle benimkinden daha önemli. İçimdeki o büyük miktardaki spermle, eğer zaten hamile değilsen, bu bir mucize olurdu.

Annem bana babamla kendi görücü usulü evliliğinden bahsederken, birbirlerine ısınmalarının zaman aldığını, ancak haftalar ve aylar geçtikçe sevgilerinin filizlendiğini ve birlikte bir aile kurma fikrinin onları heyecanlandırdığını anlatırdı. Kocama kızmaya kararlı olsam da, annemin hikayesi bana eninde sonunda, uzun bir zaman içinde, benim de kocamı sevmeye başlayacağım fikrini aşıladı ve ancak bu şekilde

aşk, üreme arzusunu da beraberinde getirecekti. Annemin hikayesinin benim hikayem olmayacağını anlamam hiç zaman almadı.

İlk olarak, Chris en başından beri olayların sırasının şu şekilde olmasını beklediğini açıkça belirtti: önce bebek yap, sonra aşık ol. İlk gerçek etkileşimimizde bu konuda o kadar netti ki, düğün gecemiz gelip çatığında ve tıpkı söylediği gibi tohumlarını içime attığında şaşırmadım. Ancak beni şaşırtan şey, benim buna verdiğim tepkiydi. Sanki kafamda bir elektrik düğmesi açılmış gibiydi, zihnimdeki değişim çok ani olmuştu. Kendi gerçek arzumu daha önce nasıl görmediğimi bilmiyorum.

Ona boyun *eğmek* istiyorum.

Onun beni kontrol etmesini istiyorum.

Sonuç olarak, her şeyden çok istediğim şey, onun bedenimi en temel ve ilkel amacı için, yani bebek yapmak için kullanmasıdır.

Tek sorunum şehvetimin onun hakimiyetinden besleniyor olması. Ona gerçeği söylersem büyüünün bozulacağından korkuyorum, bu yüzden kendimi ona karşı nefret rolümü sürdürmek zorunda buluyorum, böylece o da benim üzerimdeki karşı konulmaz bulduğum egemenliğini sürdürmek zorunda kalıyor.

Yedinci Bölüm

Chris

A Bahamalar'dan döndükten sonra, işe geri döndüğümde, hala günde en az bir kez seviştiğimizden emin olsam da artık aynı ivmeyi sürdüremiyorum. Benimle seks yapmaktan ne kadar nefret ettiğinin farkında olduğumdan emin oluyor, ister yüz ifadesiyle olsun ister beni açıkça. Alaycı sözlerine rağmen, vücudu farklı bir hikaye anlatıyor.

Çok farklı bir hikaye. Çoğu zaman, daha dokunmaya fırsat bulamadan amını sırlıslık buluyorum. Bu özellikle ayak işlerini yapmak için dışarı çıktığımızda ve eve döner dönmez onu becereceğimi kulağına fısıldadığımda geçerlidir. Bana küçümseyerek bakıyor ama eve dönerken düşünmeye vakit bulduktan sonra eteğini yukarı çekip külotunu indirdiğimde bir ıslaklık birikintisiyle karşılaşıyorum.

Daha şehvetli bir sevişme için en ufak bir girişimde hemen azarlanıyorum, bu yüzden kısa süre sonra bundan vazgeçiyorum. Zamanla, vücudunun istediği şeyin bu olduğunu fark ettikçe sekse karşı tutumunun değişeceğini umuyorum. Ancak birkaç ay sonra, bu departmanda işler değişmemiş gibi görünüyor ve uzun zamandan beri kendimi soğuk, duygusuz çeşitlilikteki sekse bıraktım.

Seks hayatımız konusunda daha hevesli olmaması beni üzse de, zorladığı rutinin bazı avantajları var. Kendimi havamda bulduğumda kur yapmak ve flört etmekle uğraşmak zorunda değilim. Katrina'yı beceriyorum.

Ne zaman ve nasıl istersem ve homurdanmasına rağmen asla reddetmez. Sabah uyandığımda aletim sertleşmişse, bu gerginliği gidermek için uyurken ya da uyanırken onun vücudunu kullanıyorum. İş yerinde zor bir günün ardından kapıdan içeri giriyorum ve onu bulduğum gibi alıyorum. Eğer kanepede uzanıyorsa ve ona bir bakış atarsam, hemen kolçağın üzerine eğilir. Eğer lavabonun üzerinde durmuş tencere yıkıyorsa, geldiğimi haber verme zahmetine bile girmiyorum. Sadece pantolonunu indiriyorum ya da eteğini kaldırıyorum ve o işine konsantre olmaya çalışırken onu arkadan beceriyorum.

Katrina'nın sevişirken geçirdiğimiz zamandan zevk almaya karar vermemiş olmasını tuhaf buluyorum. Seks dışında da birbirimize yakınlaşmaya devam ediyoruz, öyle ki Katrina'nın benim arkadaşlığımdan hoşlandığını hiç şüphesiz söyleyebilirim. Birlikte gülüyor ve eğleniyoruz. Randevulara çıkıyoruz ve hatta bir veya iki kez evde televizyon izlerken kanepede bana sarılmasını sağlamayı başardım. Toplum içinde mükemmel bir çift izlenimi veriyoruz. Başkalarıyla birlikteyken ve yeni hayatımız hakkında konuşurken Katrina her zaman çok neşeli ve hevesli. Ancak evde yalnız kaldığımızda tavırlarının beklenmedik bir şekilde sıcak ve soğuk arasında değiştiğini görüyorum.

Yemek masasında karşılıklı oturmuş, ben ofiste işteyken Katrina'nın hazırladığı lazanya yemeğini yiyoruz. Üzerimde hâlâ iş gömleğim var, kollarım dirseklerime kadar kıvrılmış. Katrina ise üzerinde küçük pembe çiçekler olan sarı bir güneş elbisesi giyiyor.

"Bu çok lezzetli," diye övüyorum onu. Katrina bu iltifat karşısında içtenlikle gülümsüyor.

"Teşekkürler," diyor ciddiyetle.

Yemeye devam ederken gözlerinin üzerimde olduğunu fark ediyorum.

"Gizli malzeme nedir?" Gerçek bir merakla soruyorum.

Katrina yemeğini tabağında gezdiriyor ama hiçbirini dudaklarına götürmüyor. "Sana ?" diye soruyor, yüzü aniden asılıyor. "Ben Burada ev hanımı. Bana yemek yapacak değilsin ya."

Ses tonundaki ani değişim beni şaşırttı. "Aslında oldukça iyi bir aşçıyım," diyerek bitiriyorum. "Arada bir mutfağı devralmaktan mutluluk duyarım."

"etmeyin," diyor Katrina, şimdi gerçekten somurtarak.

Onu bu ruh halinden kurtarmak için tatlı dille konuşmaya çalışmanın gereğinden fazla çaba gerektirdiğine karar verdim.

"Buraya gel Kitty," .

"Şu anda mı?" diye sorar, neye uğradığını çoktan anlamıştır. "Yemek yemenin tam ortasındayım."

"Onu yemiyorsun, onunla oynuyorsun."

İç çekerek huysuzca ayaklarını sürüyerek masanın benim tarafıma doğru ilerliyor.

"Yemeğimi bitirirken beni sertleştir," diyorum ona.

Dudağının sol tarafı kıvrılırken burnu kırışıyor.

"Tam bir domuzsun," diyor.

Cevap vermiyorum, bir parça lazanyayı dilimlemeye ve şişlemeye odaklanıyorum. Başka bir şey söylememe gerek yok. Ne derse desin Katrina'nın her zaman dediğimi yapacağını artık biliyorum. Sadece birkaç saniye tereddüt ettikten sonra, nefesinin altında tam olarak anlayamadığım bir küfür mırıldanarak ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküyor ve masanın altına sürünüyor. Bacaklarımı açtım. Fermuarımı karıştırdığını hissediyorum ve sonra sikimi pantolonumdan kurtarmak için elini külotumun içine sokuyor. Narin eli işe koyuluyor, aşağı yukarı pompalıyor. İkinci bir eli taşaklarımı kavriyor ve onlarla nazikçe oynuyor. Katrina'nın ağzının sıcak ve ıslak sınırlarının sikimin başını sardığını hissediyorum. Dilini ustaca kullanıyor, büyüyen penisimi neredeyse acı verecek derecede sertleşene kadar kıvrıp yalıyor. Ağzında olduğum her saniyenin tadını çıkararak biraz daha devam etmesine izin veriyorum.

"Külotunu çıkar," diyorum oral uyarısı neredeyse dayanılamayacak kadar fazla hale geldiğinde. Dudaklarıyla beni memnun etmeye devam ederken külotunu çıkarmayı başarıyor.

"Şimdi buraya gel," diyorum, sandalyemi geri çekip ayağa kalkmadan önce boş tabağımı itiyorum. Masanın altından sürünerek çıkıyor ve bana dönük duruyor. Onu koltuk altlarından tutup kaldırıyorum ve masanın kenarına oturtuyorum. Her iki eliyle masanın kenarlarını kavrayarak arkasına yaslanıyor. Elbisesinin hafif kumaşını yukarı kaldırıyorum ve dizlerini birbirinden ayırıyorum. Bacaklarını ayırdığımda aralarındaki çatlak açılarak tam da beklediğim gibi içindeki ıslaklığı ortaya çıkarıyor.

Tükürüğüyle kayganlaştırdığım sikimi onun muhtaç amına bastırıyorum. Onu becermeye başladığımda, daha fazla ses çıkarmaktan çekindiğini söyleyebilirim. Kalçalarını kavriyorum ve ciyaklamasını sağlamaya çalışarak onu dövüyorum. Sonunda rahatladığında ve ağzından küçük bir gıcırta çıktığında beni memnun ediyor. Bu küçük sesleri ondan zorla çıkarabilmek beni heyecanlandırıyor, ona yaptığım şeyi gerçekten zevkli bulduğuna dair ipuçları. Yüzünün kızarması ve nefes nefese kalması uzun sürmüyor.

Çabuk yapmıyorum. Kolları güçsüzleşene ve masaya uzanana kadar onu beceriyorum. Benden önce boşalmasını sağlıyorum.

"Oh, Tanrım, Tanrım, siktir," diye tutarsızca geveliyor. Sonunda onun derinliklerine doğru itiyorum, yükümü serbest bırakırken yüzümü onunkine yaklaştırıyorum. Bir an için gözleri kapanıyor ve coşku içinde kaybolmuş görünüyor. Bir saniye sonra onları açıyor ve bana bakarken kaşlarını çatmaya zorluyor.

Yemeğine geri dönüyor ve yerken başını öne eğiyor, yine de ağzının kenarlarına yayılan sırtışı yakalıyorum. Bu beni şaşırtıyor ve aklımdan sık sık geçen bir soruya geri dönüyorum: Neden benimle seks yapmaktan nefret ediyormuş gibi davranıyor, nasıl hissettirdiğini açıkça sevmesine rağmen? O anda bir karar veriyorum. Katrina ile seks yapmaya başlamayı bırakmaya karar veriyorum.

Bölüm E ghtI

Chris

TErtesi gün azgın bir ereksiyonla uyandım. Yuvarlandım ve elimi Katrina'nın yumuşak, esnek göğsüne koydum. İlk birkaç hafta yatarken pijama giymişti ama sonunda benim kaprisim üzerine pijamalarını çıkarmak zorunda kalmaktan o kadar sıkılmıştı ki, artık buna zahmet etmiyordu. Uyanık olduğunu bana bildiren hoşnutsuz, uykulu bir inilti çıkarıyor ama bundan memnun değil. Yine de bacaklarını açarak işimi kolaylaştırıyor. Sonra dün geceki kararımı hatırladım.

Bana acı verse de elimi onun bedeninden çekip yataktan kalkıyorum ve işe gitmek için hazırlanıyorum. Katrina'ya dönüp baktığımda, hiçbir şey söylemese de bana şaşkın şaşkın baktığını görüyorum.

İşten sonra eve geldiğimde, çok azmıştım. Bütün gün karımı düşünüyordum. Taşaklarım istedikleri zaman boşaltılmaya alıştı ve kendime verdiğim sözden dönmek için kendimi zor tutuyorum ama dürtümü yenmeyi başarıyorum.

Birkaç gün seks yapmadıktan sonra Katrina'da bir değişiklik fark ettim, ama hepsi iyi yönde değildi. Her zamanki hırçın halinden ziyade somurtkan görünüyor. Bir hata yaptığımdan endişeleniyorum ama başladığım işi bitirmem gerektiğini hissediyorum. Birkaç gün sonra Katrina'nın bilerek daha kışkırtıcı kıyafetler giydiğini ve bana vücudunu 'tesadüfi' şekillerde gösterdiğini düşünüyorum, ancak onu becermeden bu kadar uzun süre geçirdikten sonra bunun sadece benim hayal gücüm olup olmadığından emin olamıyorum.

Cuma günü nihayet işten erken çıkmayı başardım, kalbim Katrina'ya sürpriz yapmanın heyecanıyla çarpıyordu. Onu şık bir akşam yemeğine götürmek istiyorum, umarım bu onun moralini biraz düzeltir. Son zamanlarda onun yanında yumurta kabuklarının üzerinde yürüyormuşum gibi hissediyorum. Onun ruh halini okumak benim için ne kadar zor - bir an mesafeli, bir an sonra gözlerinde bir sıcaklık titreşimi var gibi. Onu arzuluyorum, kelimelere dökemeyeceğim kadar çok. Ama bu fiziksel arzudan çok daha derin bir şey. Elbette, onun dünyasını cinsel olarak sarsmak heyecan verici bir düşünce, ama beni rahatsız eden şey onun sevgisine duyduğum özlem - her küçük şeyi buna değer kılan türden bir sevgi. Kadınların kocaları için hissettikleri türden bir sevgi.

Karımın gerçekten istediği şey nedir? Keşke bu şifreyi çözebilsem. Cevabı olmayan sinir bozucu bir bilmece gibi geliyor. Hiçbir tutku aramızdaki uçurumu kapatacak gibi görünmüyor. Onun da beni benim onu gördüğüm gibi görmesini, ruhumu ateşleyen o elektriksel bağı hissetmesini istiyorum. Neden onun kalbine ulaşmak imkansız bir görev gibi geliyor?

Kapıdan içeri girdiğimde evimizin boşluğu soğuk bir dalga gibi çarpıyor yüzüme. Birden kafama dank ediyor: Market günü. Katrina, beni döngünün dışında hissettirse de bu işi tek başına halletmekte ısrar ediyor. Orada sessizce duruyorum, özlemle karışık hafif bir hayal kırıklığıyla başımı sallıyorum. Ev onsuz çok sessiz, çok boş geliyor. Şimdi romantik akşam yemeğimiz yerine, aramızdaki bu uçurumu nasıl kapatacağımı düşünmek zorunda kalıyorum -Umutsuzca kapatmak istediğim bir boşluk.

Ayaklarımı sehpanın üzerine koyarak koltuğa yerleşiyorum ve bu sırada Katrina'nın dizüstü bilgisayarının faresine çarparak ekranın canlanmasına neden oluyorum. Gizlice bakmak gibi bir niyetim yok ama gözlerim ekranda bunun bir seks ve ilişki tavsiyeleri forumu olduğunu ima eden tuhaf kelime ve ifadelerle takılınca kalbim küt küt atıyor. Dizüstü bilgisayarı elime alıp en son mesajı okumaya başlıyorum, saat ve tarih otuz dakikadan daha kısa bir süre önce yapıldığını gösteriyor.

KittyKat03: Onu tekrar seks yapmaya ikna etmek için daha dar kıyafetler giymeyi öneren herkese teşekkürler. Bu sadece şu ana kadar işe yaramadığını söylemek için bir güncelleme ama kesinlikle onun baktığını fark ettim, bu yüzden umutluyum. Başka bir fikri olan varsa lütfen bana bildirin, o kadar azgınım ki her şeyi denemeye hazırım !!!

Bekle, ne????!!!

Okuduklarıma inanmakta güçlük çekiyorum. Sayfayı yukarı kaydırduğımda bunun, "*Kocamın bedenimi kullanmasını istediğim için deli miyim?*" başlıklı uzun bir başlığın sadece en yenisi olduğunu fark ediyorum. Baştaki metin duvarının tamamını okumaya çalışıyorum ama kendimi ileriye atlamaktan alıkoyamıyorum.

...o bunu bilmiyor, ama nişanlanmadan önce ona karşı büyük bir aşk besliyordum... ondan nefret etmek istiyordum, ama aleti içimde çok iyi hissettiriyordu... beni böyle aldığında beni çok tahrik ediyor, sadece ona boyun eğmek istiyorum... ona bu şekilde istediğimi söylersem her şeyin mahvolacağından korkuyorum... yetiştirilmek istiyorum... bende yanlış bir şey mi var?

Son birkaç aydaki olayları yeniden anlamlandırırken kalbim boğazımda düğümleniyor. Şimdi her şey çok daha mantıklı geliyor. Katrina ona yaptığım şeylerden asla gerçekten nefret etmedi, sadece görünüşte kendi isteği dışında onu almam için beni zorlayacak bir gösteri yapıyordu. Bu şok edici bir keşif çünkü Katrina'ya bakış açımı tamamen değiştirdi. Onun narin, masum bir çiçek olmadığını biliyordum ama bu keşif hayal edebileceğimin tamamen ötesinde bir şeydi. Birkaç hafta öncesine ait rastgele bir gönderiyi aşağı kaydurdım ve okumaya başladım.

Bugün inanılmazdı. Beni sadece iç çamaşırlarımla duvara yapıştırdığında ve elini bacaklarımla arasında gezdirmeye başladığında yeni sütyenler deniyordum. Ona çok sinir bozucu olduğunu söyledim, ben meşgulken sürekli sözümü kesiyordu. Hiç umursamadı, bu da beni çok ıslattı. Titreyen bir karmaşa içindeydim.

Yazının detaylandığı geceyi hatırlıyorum. Hatırladıklarım, Katrina'nın anlattıklarıyla birlikte beni sertleştiriyor. Pantolonumun altından sikimin kalktığını hissetmeye başladım.

Sonra külotumu indirtti (ne düşündüğümü umursamıyormuş gibi kendi yaptığımda mı daha çok hoşuma gidiyor yoksa

'isteğim dışında' bana yaptırdığında). Beni bir tüy torbası gibi kaldırdı ve aletin üzerine bıraktı. Beni duvara karşı becerdi, beni nasıl hamile bırakacağını söyledi, ki daha önce de belirttiğim gibi bu beni çok tahrik ediyor...

Ön kapının açılma sesini duyuyorum. Dizüstü bilgisayarı kapattım ve kanepede arkama yaslandım. Telefonumu çıkarıp rahat görünmeye çalışarak ona bakıyorum. Katrina içeri girdi.

"Arabayı garaj yolunda gördüm. Eve erken gelmişsin." "Sana sürpriz yapayım dedim."

Katrina'nın gözleri bana dönmeden önce dizüstü bilgisayara bakıyor. Bir açmazın içindeymişiz gibi hissediyorum. Bir şey bildiğimden şüpheleniyor ama emin değil. Artık onu becermem için çaresiz olduğunu biliyorum ama aynı zamanda benim başlatmamı istiyor.

"Gel ," diyorum koltuğu sıvazlayarak.

İtaat ediyor ve şimdi onu neyin harekete geçirdiğini anladığıma göre, pantolonumdaki ereksiyonu fark ettiğinde umudumu hissedebileceğimi düşünüyorum.

"En son ne zaman seks yaptık?" diye sordum. Omuz silkiyor ama ben kaşımı kaldırıncı cevap veriyor.

"Dokuz gün."

"Bundan memnun olmalısınız."

Soru onu hazırlıksız yakalıyor ve ona istediğini verecek bir cevap uydurmaya çalışırken kafasındaki çarkların dönüşünü izliyorum.

"İstemediğim zamanlarda bile sana karşı görevimi yerine getirdiğimi biliyorsun, bu yüzden memnun olmamın ne önemi var?"

"Önemli çünkü ne olursa olsun seni memnun etmek beni mutlu ediyor. Ben senin kocanım. Benden istediğin bir şey varsa, tek yapman gereken bana söylemek. Seni asla yargılamam." Saçlarına yumuşakça dokunuyorum. Gözleri kısılmıştı. Bana gerçek duygularını söylemekten utandığını hissediyorum, bu yüzden konuyu zorluyorum. "Sen bana istediğini söyleyene kadar seninle seks yapmamaya karar verdim. Bu senaryoyu daha olası hale getirmek için yapabileceğim bir şey varsa, tek yapman gereken bana söylemek."

Bacakları sımsıkı kapalı ve oturduğu yerde kıpırdanıyor. İkimiz de uzun bir süre sessiz kaldık. Sonunda daha fazla motivasyona ihtiyacı olduğunu fark ediyorum.

"Bana söylemeni söylesem yardımı olur mu?"

Bir saniyeliğine bana bakıyor ve korku dolu gözlerini görüyorum. Yine de başını sallıyor.

"Kitty," diyorum, yüksek sesle değil ama otoriteyle. "Dizlerinin üzerine çök, bacaklarımın arasına."

Açıkça konuşmaya başlamak için onu doğru zihin yapısına sokacağını umduğum talimatımı izliyor. "Bana bak."

Gözlerime bakmakta zorlanıyor ve başını kaldırdığında gözlerinde bir damla yaşın parladığını görebiliyorum. Sonunda başını kaldırdı, gözünde parlayan yaş görebiliyorum. "Bana nasıl hissettiğini söyle. Ne istediğini söyle. Bana gerçeği söyle. Benden saklanmayı bırak. Seni neyin tahrik ettiğini söyle. Baskın olmamı ister misin?"

Katrina sesli bir şekilde yutkunur.

"Ben baskın olduğumda hoşuna gidiyor mu?" Bastırmaya devam ediyorum.

Bunu açıkça söylemiyor ama gözleriyle evet diyor. "Eğer bu seni heyecanlandırıyorsa, senin için o adam olmak istiyorum. Şimdi tekrar söyle: Ne istiyorsun, karıcığım?"

Birkaç saniyelik sessizlikten sonra neredeyse fısıltıyla konuşur. "Karın olarak sana karşı görevimi yerine getirmek istiyorum. Kocam olarak almaya hakkın olan şeyi benden almanı istiyorum. Bana ne zaman, nerede ve nasıl olacağını söylemeni istiyorum." Kendine güveni arttıkça sesi daha da yükseliyor. "Beni becermeni istiyorum ama izin istemeni istemiyorum. Yeminimi ettiğim andan itibaren buna sahiptin. Ne söylersem söyleyeyim ya da nasıl davranırsam davranayım, bedenimin yaratılış amacına uygun olarak kullanman için sana ait olduğunu anlamanı istiyorum. Beni dölünle doldurmanı ve tekrar tekrar doğurmanı istiyorum."

"Yerine getirmen gereken bir görevin var. Dizlerinin üzerinden kalk ve her şeyi çıkar."

Emrimi duyunca yaşadığı şaşkınlık, yüzümdeki sert ifadeyi görene kadar tereddüt etmesine neden oluyor. Ayağa kalkıyor ve kıyafetlerini çıkarmaya başladığında, bir gülümsemeyi geri çekmeye çalışırken yüzü manik bir şekilde seğiriyor. Çıplak olarak karşımda durduğunda yanak kaslarını kontrol altına almış oluyor.

Katrina'yı kendime doğru çekip üzerine oturtmadan önce arzuyla zonklayan sikimi çıkarıyorum. Yukarı ve aşağı itiyorum ve o da üzerimde bir pogo çubuğu gibi zıplıyor. Güzel göğüslerini yoğuruyorum, emzirdiğinde ondan içmekten zevk alacağımı düşünüyorum.

Katrina'nın bacaklarının ağrımaya ve sertleşmeye başladığını anlayana kadar onu uzun ve sert bir şekilde beceriyorum. Kulağını ağzıma yaklaştırmadan önce yaklaştığını anlayana kadar bekliyorum.

"Bebeğim," dedim. "Seni tekrar tekrar doğuracağım."
Mutlu olduğunu benden gizleyemez.
Bir araya geliyoruz ve cennet gibi hissediyoruz.

Epilogue

Katrina

2 yıl sonra

Yatak odasına dönerken fısıltıyla, "Sonunda uyudu," diyorum. Chris yatakta kitap okuyordu ama sesimi duyunca kitabı bıraktı.

"Onu ," diyor.

Sorgusuz sualsiz dediğini yapmadan önce gözlerimi deviriyorum, belimdeki kemeri gevşetiyorum ve saten bornozu omuzlarımdan silkerek yerde bir yığın halinde bırakıyorum. Chris'in gözleri cinsel arzunun vücut bulmuş hali olduğumu hissettirecek şekilde vücudumda bir aşağı bir yukarı dolaşıyor.

Ben yatağa girmeden, üzerini örten battaniyeyi atıyor, kendi çıplaklığını ve sakladığı azgın ereksiyonunu ortaya çıkarıyor. Bana yaklaşıyor ve arkamda durarak ikimizi de duvardaki uzun aynaya bakacak şekilde çeviriyor. Kocaman şişmiş göğüslerimi görüyorum. Meme uçlarım daha koyu ve aynı zamanda dolgun. Karnım kocaman ve yuvarlak. Aynada kendime baktığıma inanmıyorum. İkinci hamileliğim olabilir ama normalde ince olan göbeğimin bu kadar şişmiş olduğunu görmek hala tuhaf hissettiriyor. Chris'in ona yaltaklanma şekli olmasaydı çirkin olduğunu düşünebilirdim. Elleri karnımda geziniyor, sadece sevgiyle değil, sahiplenerek. Boynumu öpüyor.

"Beni tekrar hamile bırakamayacağını biliyorsun, değil mi?" Şakayla karışık söyledim. "Ne olmuş yani? Kocanın ihtiyaçları var, bunları karşılamak senin görevin."

Beni nazikçe yatağa yatırdı. Bir eli yumruğumun ufkunu göremediğim yere doğru kayıyor. Parmakları, birkaç haftadır ilgilenmekle uğraşamayacak kadar hamile olduğum kasık tüylerimin arasından geçiyor ve hafifçe gıdıkladığı klitorisimi buluyor. Birlikte geçirdiğimiz bu iki yıldan sonra beni nasıl tahrik edeceğini çok iyi biliyor.

Diğer eli göğüslerimi sıkıyor.

"Ahh!" diye inliyorum, sütlü memelerim eskisinden daha hassas. Bir damla beyaz sıvı belirene kadar meme ucumu parmağıyla başparmağı arasında çeviriyor. Sonra başını eğiyor ve süt göğsümün kıvrımından aşağı damlamadan önce meme ucumu ağzına alıyor. Sertçe emiyor, ağzını sütümle dolduruyor ve bana çok büyük bir zevk veriyor.

"Yine mi tatlım?" Onu şakacı bir şekilde azarladım.

"İlk çocuğumuzu süttten kesiyorsun ve içindeki henüz emzirilmeye hazır değil. Ayrıca, senin bedenim benim, yani süttün de dahil olmak üzere tüm bedenim."

Parmaklarını ıslak kıvrımlarımın arasında gezdiriyor ve ben sadece teslim olup tadını çıkarıyorum. "Eş, için kullanılan kibar bir kelimedir, biliyor musun? Sen ise

Zaten hamilesin ve seni çiftleştiremem, vücudunu başka şekillerde de kullanabilirim."

Parmakları iç duvarlarımı ve klitorisimi okşarken zevk çığlıklarımın koridorun sonundaki bebeği uyandırmaması için yüzüme bir yastık koymak zorunda kalıyorum. Onun uzmanlığının beni birkaç dakika içinde orgazmın eşiğine getireceğini zaten biliyorum.

"Bu senden çıkar çıkmaz, üçüncüyü geri koyacağım. Yakında hamile olmamanın nasıl bir şey olduğunu unutacaksın."

Meme ucumu çimdikliyor ve göğsümü sıkarak bir süt pınarının fişkırmasına neden oluyor. Hızla göğsümü emiyor ve benden içtiğinde üzerimden çok fazla zevk aktığını hissediyorum. Onun da benim kadar tahrik olduğunu biliyorum, bu yüzden kocamın sert aletini kavırıyorum ve onun da doruğa ulaşması için okşamaya başlıyorum.

"Ah, bebeğim, seni seviyorum..." diyorum onu hoşlandığını bildiğim bir baskıyla okşamaya devam ederken.

"Ben de seni seviyorum tatlım," diye cevap veriyor göz bebekleri büyümüş bir şekilde bana bakarak.

Bu durum inanılmaz derecede erotik ve kocamın becerikli elleri sayesinde çok geçmeden kendimi kaybedip sert bir şekilde boşalıyorum. Kaslarım geriliyor ve defalarca fişkırtarak yatağın ayakucunu ıslatıyorum. Ancak yastığı yüzümden kaldırdığımda Chris'in de boşaldığını ve kendi yükünü karnıma boşalttığını fark ediyorum. Ona kaşlarımı çatıyorum, iğrenmiş gibi yapıyorum. Numara yaptığımı biliyor ve abartılı ifadem onu güldürüyor. Yastığı tekrar yüzüme koyuyorum ve kocamın üzerimde hak iddia etmesinden duyduğum sevinçle kendi aptalca gülümsememi gizliyorum.

The End

Connect with Lacey

Hikayeyi beğendiniz mi? Eğer kitabımı beğendiyseniz, bir yorum yazarsanız çok minnettar olurum. Birkaç satır bile benim için çok şey ifade eder!

Doğrudan bağlantı için buraya tıklayın:

<http://www.amazon.com/review/create-review?&asin=> Beni takip

edebilirsiniz:

[Amazon](#)

[Goodreads](#)

[Facebook](#)

[Instagram](#)

Haberdar olmak ister misiniz? Haber bültenine
kaydolun! <https://www.laceyswells.com/>

About Lacey

Lacey Swells, Avrupa'nın büyüleyici köşelerinden gelen gizemli bir yazar. Gündüzleri saygın bir profesyonel hayat sürerken geceleri hayal gücünü serbest bırakarak kalbinizi yerinden oynatacak ve nabzınızı hızlandıracak hikâyeler yazıyor.

özgü tatlılık ve buhar karışımıyla tanınan Lacey, kadınlarına tapan güçlü ve koruyucu kahramanları kutlayan hikaye anlatımında uzmanlaşmıştır. Hikâyeleri tamamen gerçek aşk, tutku ve kalbinizi uçuran sonsuza dek mutlu sonlarla ilgilidir.

Alışılmadık arzuları keşfetme tutkusuyla Lacey'nin yazıları genellikle üreme ve emzirme temalarını ele alıyor. Büyüleyici anlatılarında, arzusunun sınır tanımadığı, fantezilerin hayat bulduğu ve aşkın tüm engelleri aştığı bir dünya yaratmaya çalışıyor.

Also by Lacey

STANDALONLAR
[Evlilikle Cezalandırıldı](#)

[Tüm Varlığımla](#)

[Üremek için Benim](#)

*** [Tatlı](#)

[Yayın](#)

[Dokunuşunu Özlüyorum](#)

[Sınırdaki Sürüş](#)

Tutkunun Tohumu

KREMSİ KONFOR SERİSİ

KİTAP 1

[Bir Arzu Çok Emzikli](#)

KİTAP 2

[Onun Sütü, Onun Arzusu](#)

3. KİTAP

[Busty ve Bossed](#)

KİTAP 4

[Benim Sütü Bakire Kraliçem](#)

KİTAP 5

[Doktorun Emri: Süt Beni](#)

6. KİTAP

[Kapalı Kapılar Ardında](#)

KİTAP 7

[Profesörüm, Aşkım](#)

KİTAP 8

[Ağzına Kadar](#)

GÖNÜLSÜZCE YETİŞTİRİLENLER SERİSİ

KİTAP 1

[İlk Kez Yetiştirildi ve Sonsuza Kadar](#)

KİTAP 2

[Bir Düğün Gecesi Baştan Çıkarması](#)

3. KİTAP

[Karımı Yetiştiriyorum](#)

KİTAP 4

Serif'in Dokunuşu

KİTAP 5

Strictly Business

TOHUMUNU ÇALMAK SERİSİ

KİTAP 1

İyilik

KİTAP 2

Dizginlenemeyen Tutku

NAIVELY YOURS SERİSİ

KİTAP 1

Zevk için Reçete

KİTAP 2

Saflık İddiası

3. KİTAP

Masumiyet Ortaya Çıktı

**SENİN İÇİN HİZMETÇİ
SERİSİ KİTAP 1**

[Göreve Teslim Olmak](#)

KİTAP 2

[Görev ve Arzu Arasında](#)

EVLİLİK BORCU SERİSİ KİTAP 1

[Sen Ne Dersen O .](#)

KİTAP 2

[Sözleşmeye Göre](#)

3. KİTAP

[Gönülsüz Teslimiyet](#)

KİTAP 4

[Eşlik Görevleri](#)

**DOKTOR TARAFINDAN MUAYENE EDİLEN, SAĞILAN VE
YETİŞTİRİLENLER SERİSİ KİTAP 1**

[Kremesi Bakım](#)

KİTAP 2

[Kremalı Reçete](#)

3. KİTAP

[Kremalı İlaç](#)

BORÇ SERİSİ KİTAP

1

[Küçük Bir İyilik](#)

KİTAP 2

[Hot On Demand](#)

KİTAP 3

[Emir Üzerine](#)

KİTAP 4

Arzuyla Sürüklenen

Foxy Belle'in [Komsuluk](#) [Sınırlarını Aşmak](#) takma adıyla

Brielle çalkantılı geçmişinin sayfalarını çevirirken, Sunset Hill'de yeni bir sayfa kararludur. Boşandıktan sonra teselli ve amaç arayan kadın, yeni bir başlangıç yapmaya hazırdır. Ama kaderin başka planları vardır. yakışıklı komşusu Logan'ı bir anlığına görür. Dalgalandıran kasları ve çekici varlığıyla Logan, Brielle'in kalbini ateşler ve son gerilim romanının bir bölümünden daha fazlasını arzulamasına neden olur. Ancak Logan, küçük kasaba hayatının huzurundan memnun, rutin bir adamdır. Brielle'in aniden ortaya çıkması, onun huzurlu varlığını ve kendi kendine koyduğu flört arasını paramparça eder. Kaderin cilvesine bakın ki, Brielle kendini Logan'ın kapısının önünde, komşuluk yardımı isterken bulur. Aralarındaki kimya elektriktir. Aralarındaki kıvılcımlar, önlenemez bir ateşi tutuşturur.

içeriyordu. **Bu yardım çağrısı acil. Brielle'in külotu ıslanıyor. Logan'ın pantolonu zorlanıyor.** Karşılıklı arzularına yenik düşüp komşuluğun yepyeni bir tanımını keşfedecekler mi? Logan ve Brielle'i bu özlem, şehvet, teslimiyet ve beklenmedik bir şans hikâyesinde takip edin.

Fırsat Kapıyı Çalıyor

Haleigh Morgan yeni evine taşındığında, evin ihtiyaç duyduğu düzeyde bir iş beklemiyordu. Boyundan büyük işlere kalkıştığını fark edince, çok ihtiyaç duyduğu yardımı almak için yerel bir müteahhitlik bürosuna başvurur. Ancak baş müteahhit Ethan Lind ellerini kirletmek için geldiğinde bir sorun vardır.

Boşandığından beri gördüğü en çekici erkektir ve kadın bir fantezinin içine atılır. Adam güçlü, sert ve güneyli cazibesiyle onu kendinden geçiriyor. Ethan çok çalışkandır, profesyonellik ve şövalyelik davranışlarında ön plandadır.

Yerel flört ortamına pek ilgi duymasa da Haleigh'e baktığında her şeyin değişebileceğini hisseder. Kadın onu baştan çıkarmak için çok çalıştıkça mücadelesi de artar. Mücadele etmek

Yeni müşterisiyle ateşli ve ağır bir ilişkiye girmenin cazibesi, söylemenin yapmaktan çok daha kolay olduğunu kanıtlar. Arzuları ve ahlaki pusulası arasında seçim yapmak zorunda kaldığında çelişki onu rahatsız eder. Farkına bile varmadan, ona ev tadilatından daha fazlası konusunda yardımcı olmaya

başlar. Çok az şey

Haleigh, içinde bir kızgınlık olduğunu ve Ethan Lind'in yepyeni bir lezzetini tatmak üzere biliyor.

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.